

רת"ק 14 - 10-14-1978

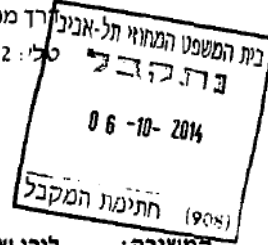
בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

המבקשת: מדינת ישראל - הנהלת כתי המשפט

ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ת"א - אזרחי

דרך מנחם בגין 154, תל-אביב, ת.ד. 33051, 6133001

טל': 073-3736222 פקס: 073-3736482

- נ ד -

המשיבה: לורי שם טוב ת.ז. 02450623-0

כצנלסון 126ב' ת.ד. 1305, גבעתיים 57525

טל': 037327557 פקס: 0508846712

בקשת רשות ערעור

מוגשת בזאת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב בת"ק 14-06-3758

שניתן ביום 16.9.14 והומצא למבקשת ביום 21.9.14. **פסק הדין מצורף בזה כמוצג 1**

בקשת רשות הערעור מתייחסת, כפי שיפורט להלן, הן להחלטת ביניים לגבי סירוב בית המשפט להתיר למדינה ייצוג באמצעות נציג היועץ המשפטי לממשלה (**מוצג 2**) והן לחבות שנקבעה בפסק הדין. אין הבקשה מתייחסת לסכום הפיצוי שנפסק.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את הבקשה ולדון בה, כקבוע בתק' 410 לתקסד"א כבערעור עצמו, לקבל את הערעור, לבטל את ההחלטה ופסק הדין ולחייב את המשיבה בהוצאות ושכ"ט עו"ד כדין.

הרקע והנימוקים לבקשת רשות הערעור:

1. ככלל, המדינה מגלה איפוק רב בהגשת בקשות לרשות ערעור על פסקי דין של בית המשפט לתביעות קטנות.
2. אולם, פסק הדין נשוא בקשה זו, מעורר שאלות משפטיות הראויות לבחינת ערכאת ערעור ושבהן, יש ליתן רשות ערעור:
  - א. שאלת ייצוג המדינה על ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה מפרקליטות המדינה בבית המשפט לתביעות קטנות ואגב כך דיון בשאלת עדיפות חוק מיוחד (Lex Specialis) על חוק כללי וכן חובת כיבוד ערכאה נמוכה פסק דין מנחה של ערכאה גבוהה ממנה, כהוראת ס' 20 (א) לחוק יסוד השפיטה.

ג. התאמת ניהול הליך המצריך דיון ארוך, שמיעת עדים ודיון מפורט בראיות, לרבות סיכומים בעל פה ובכתב לדיון בבית משפט לתביעות קטנות.

ד. טעות על פני הפסק בקביעת אחריות עקב טעות בהחלת הוראות חוק שאינן חלות על המקרה.

2.1. למרות שרשות לערער על פסקי דין של בית משפט לתביעות קטנות ניתנת במשורה, הרי שיש להעניק במקרים המתאימים, ולעמדת המבקש, פסק הדין לגביו מוגשת בקשה זו, הוא מקרה מתאים:

ברת"ק 35442-09-12 דלל נ. מדינת ישראל (נבו) נפסק:

התערבות ערכאת הערעור בפסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות תהא מוצדקת רק במקרים חריגים, בהם נמצאה טעות גלויה על פניה בפסק, או כאשר מדובר בשאלה עקרונית שבית המשפט לתביעות קטנות מרבה לדון בה ורצוי שלא להנציח פסק דין מוטעה המשמש לאותו בית משפט תקדים לתביעות דומות (ראו: גורן, סיגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה תשיעית, עמ' 826).

ברע"א 9615/05 שמש נ. פוקצ'טה בע"מ, נתנה רשות ערעור אף בגלגול שלישי בשל חשיבות הנושא הנדון (חוק מניעת עישון במקומות ציבוריים).

ברת"ק 45991-02-14 צדוק נ' פלאפון תקשורת בע"מ ח.פ. 511076572 (נבו) נפסק:

מושכלות יסוד הן, כי רשות ערעור על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות תינתן רק מקום בו קיימת בפסק הדין טעות עובדתית גלויה וברורה על פניה, או טעות משפטית בעניין שאין בו פסיקה ברורה וחד משמעית. שכן, על ערכאת הערעור לשוות לנגד עיניה את המטרות לשמן הוקם בית המשפט לתביעות קטנות, היינו: קיומה של ערכאה המאפשרת דיון מהיר, קצר וזול יחסית, בעניינים בעלי שווי כספי נמוך.

ברת"ק 13936-05-14 כהן ואח' נ' לביא ואח' (נבו) נפסק:

על אף הגישה הגמישה הנהוגה בבתי המשפט לתביעות קטנות, ועל אף שהחלטה ליתן רשות ערעור תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, מצאתי כי מקרה זה נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבות בית המשפט שלערוור, וזאת לאור מספר עניינים העולים מפסק דינו של בית המשפט קמא המחייב התערבות, כמפורט להלן.

המבקשים העלו שתי טענות עיקריות כנגד פסק דינו של בית המשפט קמא: האחת - כי לא היה מקום לקבוע אשם תורם למבקשים באי בדיקת מצב הנכס בעירייה. השנייה - כי על בית המשפט קמא היה לקבל את חוות דעתו של המומחה המתקנת במלואה. אתייחס לטענות אלו בסדרן.

- 2.2. העניין נשוא בקשה זו, הן בשל הליכי הביניים שהתנהלו בו והן בשל אופן ניהולו ופסק הדין שניתן בו, ראויים למתן זכות ערעור.
- 2.3. נושא ייצוג המדינה בתביעות קטנות העולה מפסק הדין, הוא נושא שבתי המשפט לתביעות קטנות מרבים לדון בו ויש לו השפעה על תביעות רבות אחרות. בענין זה קיימת הלכה מנחה שבית המשפט קמא בחר לסטות ממנה וקיימת חשיבות רבה לדון בנושא ולקבוע מהי ההלכה השוררת.
- 2.4. בהחלטה שנתנה במסגרת פסק הדין, עולה שאלת סירוב בית המשפט לתביעות קטנות להעביר הליך זה לבית משפט השלום מהטעם שההליך לא התאים לדיון בפניו. הליך המתנהל כתביעה רגילה, נשמעים בו עדים וחקירות ככתביעה רגילה, נמשך משך שתי ישיבות ככתביעה רגילה, נדרש לסיכומים בעל פה ובכתב ככתביעה רגילה, ברי שעליו להתנהל בבית משפט שלום כתביעה רגילה ולא בבית משפט לתביעות קטנות. עניין זה עולה בתביעות רבות בבית משפט לתביעות קטנות, בהן התביעות הן נגד המדינה בשל פועלה השלטוני.
- 2.5. בפסק הדין, עקב אופן ניהול התביעה, נגרמה למבקשת פגיעה משמעותית בזכות הטיעון, שהביאה לתוצאה המוטעית של פסק הדין, וזאת בשל העלאת טענה, על ידי בית המשפט קמא, בשלב הסיכומים המשלימים, שלא עלתה בכתב התביעה ואף לא במהלך שמיעת הראיות. כתוצאה מכך נמנעה מהמבקשת זכות הטיעון לגבי טענה זו שבשלה הוטלה על המדינה חבות.
- 2.6. כן נקבעה החבות בשל פרשנות מוטעית של הוראת חוק ויישומה על נסיבות המקרה.
- 2.7. בשל כל אלה מדובר בטעות על פני הפסק.
- 2.8. על כל אלה, ולאחר שמקביעות בית המשפט קמא כי עולה מדובר בתובעת- המשיבה, שעוכבה ומעצרה באו לאחר שניתן צו שיפוטי לברר אם הקליטה וצילמה באולם בית משפט שהדיון בו, על פי דין, הוא בדלתיים סגורות ואיסור פרסום, והיא התנגדה לביצוע הצו. עילת המשיבה בעולה- לא היה מקום להעניק לה פיצוי.
- 2.9. מן הראוי לבחון פסק דין זה משום שקיימים תובעים הנוהגים לתבוע דווקא במסגרת בתי משפט לתביעות קטנות, גורמי אכיפה המזועזקים לטפל בהתנהגותם בבתי המשפט ולאחר מכן לשם הטלת

אימים על עובדי ציבור העוסקים באבטחה או אכיפת החוק, הם תובעים אותם אישית. מדובר בתובעים שעקב ריבוי הליכים יש להם ניסיון משפטי ולראיה נוסח כתב התביעה שהוגש בעניין נשוא רת"ק זו.

2.10. כמו כן, ברי שהנושאים הנדונים בבקשה זו, ייצוג המדינה בבית משפט לתביעות קטנות ופעולת מאבטחי בית המשפט מכוח החלטה שיפוטית, הם נושאים שיש להם חשיבות.

2.11. כעולה מרת"ק 13936-05-14 כהן ואח' נ' לביא ואח' (נבו) שציטוט ממנה הובא לעיל, נבדק פסק הדין בכללותו וקיימים מקרים בהם ניתנת רשות הערעור עקב מכלול השאלות הראויות לדיון העולות ממנו.

על כן, ראוי פסק הדין נשוא בקשה זו, שתינתן עליו, לגבי הנושאים המפורטים בבקשה זו, רשות ערעור.

כתב התביעה וכתב ההגנה:

3. פרטי התביעה וטענות ההגנה מפורטים בכתב התביעה (מוצג 3) ובכתב ההגנה (מוצג 4). בקליפת אגוז יאמר כי התביעה עוסקת בטענות המשיבה כנגד מאבטחת בבית המשפט לענייני משפחה וכנגד הנהלת בתי המשפט, בשל ביצוע צו שיפוטי (סי' 31-50 לכתב ההגנה מוצג 4) לעיכוב התובעת ועריכת חיפוש בכליה למניעת פרסום באמצעות צילום או הקלטה של תוכן דיון לו הייתה צד בית המשפט לענייני משפחה, שמכוח הדין הדיוני נערכים בו בדלתיים סגורות. המשיבה התנגדה לחיפוש. לאחר שנעצרה בקשה לצאת לשירותים, ולאחר מכן, בעת בדיקת המכשיר במטרה לא נמצא דבר במכשיר הטלפון שלה וכן לא נמצא אמצעי הקלטה אחר. אולם הרי זה פלא, באותו יום, 18.3.14 לאחר הדיון פורסם בחשבון הפייסבוק של המשיבה תמונתו של כבי' השופט בבי"מ לענייני משפחה תוך הוספת הדברים הבאים:

"תמונה של נפתלי שילה - שופט מרגרינה והתמת גומי של משרד הרווחה. 5 שנים הוא מסתתר כמו עכברוש ואין

תמונה שלו בשום מקום. הנה עכשיו נדע לתייג כמו שצריך". (כתב ההגנה, מוצג 4 סי' 19).

דברים אלה מדברים בעדם, ומבהירים לנו את נוהגה של המשיבה וכי לא לשווא הורה בית המשפט את שהורה למאבטחים.

כמו כן, אף לכתב תביעתה נשוא התביעה, שהוגש בדלתיים פתוחות צירפה התובעת את פרוטוקול הדיון בבית המשפט לענייני משפחה ובכך חזרה ועברה על החוק.

4. מלכתחילה לא הייתה התביעה נשוא בקשה זו מתאימה לדיון בפני בית המשפט לתביעות קטנות ועל כן באה בקשת המדינה, למתן היתר ייצוג ובהמשך להעברת הליך לבית משפט השלום.

5. התביעה נגד נתבעת 1 – מאבטחת בית המשפט שנתבעה אישית נדחתה מחמת הודעת הכרה בחסינות עובד ציבור.

6. ואכן אחרית התביעה מעידה על צדקת טענות המבקשת בתחילתה.

המוצגים עליהם תיסקן המדינה:

7. לצורך בקשת רשות ערעור זו והערעור, ככל שהבקשה תקבל, תסתמך המבקשת, בנוסף על המוצגים שפורטו לעיל, על המוצגים הבאים:
- מוצג 3 - כתב התביעה
- מוצג 4 - כתב הגנה
- מוצג 5 - הודעת הכרה בחסינות
- מוצג 6 - בקשת המדינה להיתר ייצוג עליה מצויה החלטה מיום 1.7.14
- מוצג 7 - תגובת המשיבה- התובעת לבקשה
- מוצג 8 - החלטת בית המשפט מיום 10.7.14
- מוצג 9 - תגובה נוספת של התובעת
- מוצג 10 - החלטה נוספת של בית המשפט קמא בעקבות התגובה הנוספת מיום 10.7.14
- מוצג 11 - בקשה מטעם המשיבה - התובעת לגילוי מסמכים והזמנת עדים
- מוצג 12 - תגובת המדינה לבקשה זו ובקשה להעברת החליף לבית משפט שלום
- מוצג 13 - תגובת התובעת לתגובת המדינה ובקשת העברה לביי"מ שלום
- מוצג 14 - תגובת התובעת לבקשת התובעת (מוצג 8) לגילוי מסמכים וזימון עדים
- מוצג 15 - החלטת בית המשפט קמא בבקשה לזימון עדים
- מוצג 16 - פרוטוקול הדיון מיום 17.8.14 .
- מוצג 17 - השלמת סיכומים מטעם המדינה
- מוצג 18 - השלמת סיכומים מטעם התובעת
- מוצג 19 - פרוטוקול דיון מיום 9.9.14
8. כמות המוצגים, הדיונים, הסיכומים בעל פה וההחלטות שנדרשו לצורך תביעה זו, מצביעים בעליל שלא התאימה לדיון במסגרת הדיונית של בית המשפט לתביעות קטנות.
9. כפי שיפורט להלן, יש לערער זה השלכה על מערכת שלמה של תביעות המוגשות לבית המשפט לתביעות קטנות ושהדיון בהן שם, אינו מתאים לדיון בפני בית המשפט לתביעות קטנות.

היה על בית המשפט לתביעות קטנות להעביר את הדיון לבית משפט שלום:

10. בתחילת החליף נשוא בקשה זו, טענה המדינה (מוצג 12), טענה מקדמית, כי אין בית המשפט לתביעות קטנות הערכאה המתאימה לדיון בתביעה אולם, בית המשפט קבע את הדיון בבקשה וביום הדיון, דחה אותה (ע' 2 לפרוטי מוצג 16 שוי 21 - ע' 3 שוי 16). החלטת בית המשפט קמא, לדחיית הבקשה להעברת

ההליך לבית משפט שלום, מבוססת על נימוקים שכלל אינם ממין העניין בשיקול האם להעביר את הדיון לבית משפט שלום. בכך טעה בית המשפט קמא בהחלטתו.

11. יש לזכור במה עוסקת התביעה נשוא בקשה זו: התביעה דנה בנושא של יישום החלטה שיפוטית על ידי

מערכת האבטחה של בתי המשפט, פעולה שלטונית המתבססת על סמכויות שבחוק. אין המדובר ב"עניין צרכני" או בדומה לו.

12. כבר נפסק לגבי סוג העניינים הראוי להתברר במסגרת "תביעות קטנות":

בר"ע 1120/09 יעקב ארנסטי נ' ענת סגל (ירושלים), 30/12/2009 (פדאורי) נאמר:

".....אמות המידה האמורות לשמש את ערכאת הערעור, בבואה לשקול אם ליתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט לתביעות קטנות, מביאות בחשבון את תכלית הקמתו של בית המשפט לתביעות קטנות (בר"ע (מחוזי - י-ם) 375/08 ארקיע קוי תעופה ישראליים בע"מ נ' מאיר (לא פורסם, 3.4.08)) (להלן: "עניין ארקיע"). מטרת הקמתו של בית המשפט לתביעות קטנות הייתה לאפשר דיון מהיר, קצר, פשוט וזול בעניינים בעלי ערך כספי מועט. בנוסף, מטרת ההליך בבית משפט לתביעות קטנות הינה למנוע מהצרכן את הקשיים הכרוכים בהגשת תביעה בצינורות השיפוט המקובלים (רע"א 9615/05 שמש נ' פוקציטה בע"מ (לא פורסם, 5.7.06); רע"א 292/93 סרבוז נ' ע.אופק בע"מ, פ"ד מח(3) 177 (1994) (להלן: "עניין סרבוז"); רע"א 8144/04 בודקר נ' בשקירוב (לא פורסם, 20.3.05)) (להלן: "עניין בודקר"). מטרת מוסד התביעות הקטנות סוכמה בפסיקה בדברי כב' השופט ד' לוי: "אם כי הליכי דיון מהירים, זולים ובלתי פורמאליים אינם תכליתו של מוסד התביעות הקטנות, יש לייחס להם חשיבות ראשונה במעלה, כאשר בלעדיהם לא ניתן להגשים את התכלית שלשמה נוצר מוסד זה, היא פתיחת שערי המשפט בפני האזרח הקטן" (עניין סרבוז, בעמ' 191). (הדגשות אינן במקור א. ג.)

המחוקק הבחין במטרה המיוחדת של בית המשפט לתביעות קטנות בהגדרתו את הסעדים הניתנים בו כאמור בסי' 60 (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 ועל סמך אותה מטרה נקבע בסי' 60 (ב) לאותו חוק:

"בית המשפט רשאי לא לדון בתביעה או בתביעה שכנגד ולהעבירו לבית משפט שלום, אם ראה שהדיון בבית המשפט לתביעות קטנות אינו מתאים להן, או אם ראה שהתביעה הוגשה בידי תובע שכבר הגיש באותה שנה באותו בית משפט יותר מחמש תביעות"

מכאן, שהמחוקק נתן דעתו על כך, שקיימות תביעות, שלמרות שמבחינה פורמלית ניתן לכאורה להגישן לבית המשפט לתביעות קטנות, חרי שלשם דיון בהן, ולשם שמירה על זכויות הצדדים יש להעבירן לדיון בבית משפט שלום.

הבקשה (מוצג 12) למתן היתר ייצוג ולהעברת ההליך מפרטת בסי' 20-26 שבה את הנימוקים בגינם יש צורך להעביר את התביעה לבית משפט שלום והם מאומצים כולם לתוך בקשה זו ונימוקי הערעור.

בהחלטתו לא דן בית המשפט קמא באף אחת מהטענות הרלבנטיות להעברת ההליך כפי שפורטו לעיל. נימוקי בית המשפט קמא התבססו על האפשרות שייגרמו לתובעת הוצאות אם תועבר תביעה, שיקול שכלל אינו מצוי בין השיקולים שפורטו לצורך הפעלת שיקול דעת לשם העברת תביעה מבית המשפט לתביעות קטנות לבית משפט שלום.

12. מבחינה מהותית, מקום שמדובר בתביעה בה נדונות סמכויות שלטוניות, כדוגמת, אך לא רק, סמכויות כוחות בטחון למיניהם, אכיפת חוק, נושאי מס, שיפוט וכיוצא באלה, שלצורך בירורן יש לשמוע עדים, לחקור חקירה שכנגד, להעלות טיעונים משפטיים משמעותיים, הרי ודאי שלא ניתן לעשות זאת בהליך בו אין מתקיימים סדרי דין ראויים ודיני ראיות כחלכם. ואכן ברתי"ק 38116-02-12 מדינת ישראל נ. ניר סדון (להלן: פס"ד סדון) כבר נפסק:

9. אשר לסוגיה השנייה שעניינה דורש הכרעה בפסק-דין זה, והיא שאלת בקשת המדינה להעביר את הדיון בסוגיה שעלתה בביהמ"ש לתביעות קטנות לביהמ"ש השלום, הרי שגם בעניין זה דעתי שונה מדעתו של ביהמ"ש קמא.

ביהמ"ש קמא התבקש ביהמ"ש להעביר את הדיון לבירור לבית משפט השלום, אך הבקשה נדחתה, כאשר ביהמ"ש ציין בהחלטת הביניים שקיבל, עליה חזר בתמצית גם בפסק-דינו כדלהלן:

"עילת התביעה הינה נקודתית וספציפית, כאשר לטענתו של התובע (המשיב בפנינו – ר.י.כ.) הנתבעת חדלה בכך שבטעות לא בוטל צו עיכוב יציאה מהארץ שהוצא נגדו. אין בתביעה זו דבר ולא חצי דבר, בקשר לסמכותו של ביה"ד הרבני להוציא צו עיכוב יציאה מהארץ. סמכות זו של ביה"ד אינה שנויה במחלוקת.

ביהמ"ש סבור שמדובר בתביעה שהבירור העובדתי שלה, איננו רחב, ואין הצדקה, בנסיבות העניין להעביר את התביעה לביהמ"ש השלום.

תחושתו של ביהמ"ש שהמניע העיקרי לבקשה איננו נעוץ בהתנגדותה של הנתבעת (היא המבקשת בפנינו – ר.י.כ.) לקיים את הדיון בביהמ"ש לתביעות קטנות, אלא מונע מתוך רצון לאפשר לנתבעת להיות מיוצגת על ידי עורך דין, כאשר הנתבעת מודעת לעמדתו של מותב זה, בסוגייה זו לאור החלטה שניתנה לאחרונה בתיק אחר..."

ביהמ"ש אף חייב את המדינה, כשם שחייבה עת דחה את בקשתה לאפשר לה להיות מיוצגת על ידי נציג של הפרקליטות, בהוצאות המשיב בסך 300 ₪, בנוסף להוצאות הכלליות שבהן חייב את המדינה עת קיבל את התביעה.

10. סעיף 60 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984
קובע:

"(א) בית משפט לתביעות קטנות ידון בחביעה אזרחית שהגיש יחיד

(1) לתשלום סכום שאינו עולה על 32,700 שקלים חדשים;

(2) למתן צו להחלפת מצרך או לתיקונו או לכיטול עסקה, כששווי המצרך או התיקון או סכום העסקה, לפי הענין, אינו עולה על הסכום האמור בפסקה (1).

ובחביעה-שכנגד לסכום או לצו כאמור, ובלבד שהתביעות אינן לפי זכות שהומתחה או שהוסבה ואינן כסמכותו הייחודית של בית משפט אחר.

(ב) בית המשפט רשאי לא לדון בחביעה או בחביעה-שכנגד ולהעביר לבית משפט שלום, אם ראה שהדין בבית משפט לתביעות קטנות אינו מתאים להן, או אם ראה שהתביעה הוגשה בידי תובע שכבר הגיש באותה שנה באותו בית משפט יותר מחמש תביעות..."

כפי שגם צוין בסעיף 3 לעיל, ביהמ"ש לתביעות קטנות לא נועד לאפשר התדיינות בשאלות משפטיות מורכבות, כאשר במקרים שכאלה, רשאי ביהמ"ש להעביר את התובענה לכירוף בפני בימ"ש השלום.

11. ובענייננו, לא מדובר בתובענה כספית שבירורה העובדתית קל, כפי שנקבע על ידי ביהמ"ש קמא, אלא מדובר בשאלה משפטית סבוכה ובעלת השלכות רחבות, הנוגעת לאחריות המדינה בנזיקין בשל פעולה שלטונית שבוצעה על ידי אורגן של המדינה. אכן, לא מדובר בשאלת עצם סמכות ביה"ד הרבני להוציא צווי עיכוב יציאה מן הארץ, כפי שאף ציין ביהמ"ש קמא, אולם מדובר בשאלת חבות המדינה לשאת בנזקי האזרח בגין פעולה שלטונית זו. שאלה זו, אגב, כלל לא נדונה על ידי ביהמ"ש קמא, שחייב את המדינה בנזקי המשיב ללא שבחן כלל את שאלה אחריותה של המדינה לנזקים אלה (במידה ואכן היו).

הוצאת צו עיכוב היציאה צו הארץ, כמו גם ביטולו, הן פעולות שלטוניות שבוצעו על ידי הרשות לבקשת אזרח במסגרת הליך אזרחי ובסכסוך שבין המשיב לרעייתו. פעולות ומחדלים של רשות שלטונית, המפעילה סמכויות המוענקות לה על פי דין, אינן מסוג הפעולות שרצוי שיתבררו בביהמ"ש לתביעות קטנות. לא מדובר בתביעה בעלת אופי מסחרי-צרכני, שאלה הן התביעות המיועדות להתברר בביהמ"ש לתביעות קטנות, אלא בסכסוך שבין האזרח לרשות בעניינים הקשורים לפעולות שלטוניות שחורגות מתחום המשפט הפרטי.

12. אולם, גם אם לביהמ"ש לתביעות קטנות יש סמכות לדון בתביעות כגון אלה, הרי שלבקשת המדינה היה מקום להעביר את הדיון לביהמ"ש השלום, בהיות ביהמ"ש לתביעות קטנות פורום לא-נאות לבירור הסוגיות העולות בתובענה שכזו. מדובר בתקיפת אקט שלטוני; הדורש בירור עובדתי ומשפטי מעמיק ומורכב; וביהמ"ש לתביעות קטנות, ממהותו, אינו המקום הנאות לבירור שאלות אלה. יש לזכור, כי המחלוקת סובבת סביב עצם חובת פקידי ביה"ד הרבני להמציא את הצווים השיפוטיים שהוצאו על ידי ביה"ד, וסביב התוצאה של אי ביצוע פעולה זו, האם גוררת אחריה חיוב המדינה בנזיקין. שאלות שכאלה מחייבות בירור מעמיק של הנהלים והחובות של האורגנים של המדינה, ולפסיקה בעניין זה יש השלכות ציבוריות רחבות. כך, למשל, בביהמ"ש קמא לא נדונה כלל שאלת חבות המדינה על פי הוראות סעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1953 (שזו לשונה: "אין המדינה אחראית בנזיקים על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, מתוך אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית; אולם אחראית היא על רשלנות שבמעשה"), בעוד זהו לב המחלוקת, בין היתר כיוון שהפרום לא היה נאות וכמוכן, גם כיוון שהמדינה כלל לא הייתה מיוצגת בהליך.

13. כמו כן, בהעדר ייצוג ע"י עו"ד יודע משפט, אין לבית המשפט סיוע בבירור המצב המשפטי לאשורו, דבר העלול למנוע מבית המשפט לעשות משפט. כזכור בין תפקידיו של עוה"ד:

54. החובה כלפי הלקוח וכלפי בית המשפט במילוי תפקידיו יפעל עורך דין לטובת שולחו בנאמנות ובמסירות, ויעזור לבית המשפט לעשות משפט". חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961.

על כן, טעה בית המשפט קמא בהחלטה שלא להעביר את הדיון לבית משפט שלום.

ההחלטה שאינה מתירה ייצוג על ידי נציג היועץ המשפטי מפרקליטות המדינה (מוצג 2).

14. בית המשפט קמא דחה את בקשת המדינה להיות מיוצגת באמצעות עורך דין שהוא נציג היועץ המשפטי לממשלה מפרקליטות המדינה ואף לא התיר לנציג אחר מפרקליטות המדינה, אותו מינה היועץ המשפטי לממשלה (כדוגמת מתמחה) לייצג את הנהלת בתי המשפט. הדיון בהחלטה, נערך כאמור בהצגת הסוגיה בס' 4 להחלטה בשאלה: "סוגיית ייצוגה של המדינה בפני בית המשפט לתביעות קטנות על ידי עורכי דין, מתמחים או מייצגים מקצועיים נתונה במחלוקת פסיקה...". לכן, למרות שהבקשה הייתה לייצוג על ידי עורך דין, הרי שההחלטה דנה בסוגיה מבחינת ייצוג על ידי נציג היועץ המשפטי מפרקליטות המדינה.

15. כהערת ביניים יאמר, כי הבקשה לייצוג ע"י עו"ד קדמה לבקשה להעברה לבית משפט שלום, לאור היות התביעה כנגד מי שהייתה נתבעת 1 המאבטחת שנתבעה אישית, שהיא עובדת ציבור. עמדת המדינה היא כי

לאור הוראות החוקים השונים הדנים בייצוג המדינה, כלל אין צורך בהיתר ייצוג ככל שהמדינה לבדה היא שנתבעת.

16. בית המשפט קובע בסי' 14 לפסק דינו: "...מראית פני הצדק מחייבת כי בתביעה נגד אנשי מערכת המשפט לא יינתן יתרון דיוני או אחר למי שנמנה על המערכת שבה מתנהל המשפט או למערכת עצמה, כשהיא צד להליך". הנמקה זו אינה יכולה לעמוד, כפי שיפורט להלן. אם נלך לשיטת הנמקה זו, מי אמור לייצג את מערכת המשפט עת מוגשת תביעה בבית המשפט לתביעות קטנות תביעה (והיו דברים מעולם) נגד שופט בשל מעשה שעשה אגב תפקידו כשופט וטוענת כנגד הנהלת בתי המשפט בטענת אחריות שילוחית?

17. יאמר מייד, כי בית המשפט קמא עצמו, מצא, ככל הנראה, שהחלטתו אינה ישימה ובפועל התיר למתמחה מפרקליטות מחוז תל אביב – אזרחי לייצג את המדינה וכן התיר אף לתובעת להיות מיוצגת על ידי אדם שטען כי אינו משפטן, אך כעולה מהפרוטוקול, גילה יכולות משפטיות. בכך קיים בית המשפט קמא בפועל את הקבוע בפסה"ד מנחה, שמחובת בית משפט לתביעות קטנות לכבדו, בעניין רת"ק- 38116-02-12 מדינת ישראל נ. ניר סדון (נבו). אולם בשל השלכותיה של החלטה זו, שמותבים אחים כבר החלו להסתמך עליה (החלטת כבי' השופט ארניא מיום 2.9.14 בת"ק 39198-05-14) מחויבת המדינה לבקש לערער עליה ולהביא לביטולה.

18. בהחלטתו (סי' 4 שבה) בוחן בית המשפט קמא את הפסיקה וקובע כי אין בבית המשפט העליון הלכה לעניין ייצוג המדינה בבית המשפט לתביעות קטנות וכי הנושא הושאר שם לדיון לעת מצוא. אולם בית המשפט הנכבד קמא טעה עת ראה עצמו חפשי מפסיקה מנחה בנושא. הפסיקה בבית המשפט העליון שדנה בנושא הייצוג בבית משפט לתביעות קטנות, עסקה כולה בתביעות צרכניות שבין צרכן לחברה המספקת מצרך או שירות (רע"א 5711/08 פרטוק נ. סול טורג'מן בע"מ ; רע"א 6892/13 קרול ויואל חיימוביץ נ. לימור אוריון ואלבר ציי רבב) התייחסות לגבי המדינה קיימת רק בעניין פרטוק הנ"ל וכל שנאמר שם לגבי ייצוג המדינה, נאמר ב"אמרת אגב". לא לשווא לא נכנס בית המשפט העליון לדיון בנושא ייצוג המדינה, דבר שלא עמד לדיון לפניו ולא הונחה לפניו התשתית העובדתית והמשפטית לאותו דיון.

19. על כן נכון כי אין קיימת הלכה של בית המשפט העליון לעניין ייצוג המדינה.

20. אולם מפסק דין פרטוק הנ"ל, יכול היה בית המשפט קמא ללמוד, כי מתן זכות ייצוג לשני הצדדים, פותרת את בעיית הייצוג. ואכן כך נהג בפועל, משמע, הוא קיבל את זכות הייצוג של המדינה, אמנם לא על ידי עו"ד, אלא על ידי מתמחה מפרקליטות מחוז תל אביב שהוסמך על ידי היועץ המשפטי לממשלה לייצג את המדינה. די בכך כדי להביא לביטול ההחלטה שלא התירה את הייצוג על ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה.

21. אולם האם אין קיימת כלל פסיקה מנחה לעניין ייצוג המדינה בבית משפט לתביעות קטנות? התשובה לכך שלילית. קיימת גם קיימת. בסי' 6 לפסק דינו מתייחס בית המשפט קמא לקיומו של פסק הדין שניתן

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע רת"ק 38116-02-12 מדינת ישראל נ. ניר סדון (נבו) (להלן: פס"ד סדון), אך אומר כי בבתי המשפט לתביעות קטנות נתנו לאורך השנים החלטות שבטאו דעה אחרת בסוגיה (ע" 3 להחלטה מוצג 2 מול שוי 4-3). בית המשפט אינו דן בתכנו של פס"ד סדון, אינו מאבחנו ואינו מנמק מדוע אין להחילו במקרה זה. אלא שבהעדר הלכה של בית המשפט העליון בנושא, הוא פונה לדון בעצמו בנושא תוך התעלמות, למעשה, מקביעות פסק דין סדון, שהוא פסק דין שניתן בבית המשפט המחוזי ודן בסוגיית ייצוג מדינה בבית המשפט לתביעות קטנות שלא על דרך אמרת אגב ואף פוסק הלכה בנושא. ככזה, פסק

דין סדון הוא בוודאי פסק דין שכוחו יפה כפסיקה מנחה לבתי משפט השלום

22. חוק יסוד- השפיטה, קובע את הלכת התקדים המחייב או כהגדרתו "הלכה פסוקה":

- 20. (א) הלכה שנפסקה בבית משפט תנחה בית משפט של דרגה נמוכה ממנו.
- (ב) הלכה שנפסקה בבית המשפט העליון מחייבת כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון.

מה משמע תנחה?

בבר"ע 3464/08 בנק הפועלים נ. אלוש (נבו) נפסק:

18. בשולי הדברים ולאור דברי כבוד ראש ההוצאה לפועל, בנוגע לפסה"ד הנ"ל, שניתן ע"י כבוד השופטת שטופמן, אסב (ולא אוסיף), את תשומת לבו של כבוד ראש ההוצאה לפועל לסעיף 20(א) לחוק יסוד: השפיטה, הקובע: "הלכה שנפסקה בבית משפט תנחה בית משפט של דרגה נמוכה ממנו".

למרות זאת, לא פירט כבוד ראש ההוצאה לפועל, בהחלטתו, מהם נסיבותיו של תיק זה, אשר אינן מצביעות על צורך במינוי כונס נכסים או על תועלת במינוי כזה.

ובבר"ע 1468/03 שקם בע"מ נ. דיטמן ואח' (נבו) נפסק חד משמעית באופן המתאים למקרה שלפנינו בסי 19 לפסק הדין:

בית משפט קמא היה מודע כאמור, לקיומו של פסק הדין במחוזי, אך סבר כי אין הוא מחייב אותו באשר לא ניתן על ידי בית המשפט העליון ובחר ליתן לסוגיה האמורה פרשנות משלו, אחרת ושונה מהאמור בפסק הדין של בית המשפט המחוזי. ברם, זולת אזכור קיומו של פסק הדין במחוזי, לא התייחס אליו בית משפט קמא לגופו, לא התמודד עם האמור בו ולא הבהיר מדוע אין הוא מקבל את האמור בו, מדוע סטה מהאמור בו ובמה הונחה על ידו. דרך כזו, אינה אלא התעלמות מוחלטת מהוראת סעיף 20(א) לחוק יסוד: השפיטה, הקובע כי "הלכה שנפסקה בבית משפט תנחה בית משפט של דרגה נמוכה ממנו", ודי בכך כי לבטל את החלטתו בכל הנוגע למחיקת הודעת צד ג'.

23. מכאן, שהלכה מנחה, מחייבת את בית המשפט בערכאה נמוכה יותר המבקש לסטות ממנה, להתמודד עם האמור בפסק הדין המנחה ולהבהיר מדוע אין הוא מקבל את האמור בו ומדוע הוא מבקש לסטות מהאמור בו ובמה הונחה על ידו. דבר מאלת לא עשה בית המשפט. הוא מאזכר את קיום פס"ד ומייד, מבלי להתמודד מעמדו כפס"ד מנחה, ואף בלי להתמודד עם הנמקותיו, הוא מעלה ניתוח משפטי משל עצמו בהתעלם ואף בסטייה מהאמור בהלכה המנחה.
24. על כל אלה, משקוראים את פסק הדין בעניין סדון, מוצאים כי נימוקי החלטתו של בית המשפט קמא בעניין נשוא בקשה זו, זהות למעשה לאלו בחן דן ואותן דחה פסק הדין בית המשפט המחוזי בעניין סדון ולמעשה ניתן להציב את פסק הדין בערעור בענין סדון כפסק דין המבטל את החלטתו של בית המשפט קמא בענין נשוא בקשה זו.
- וכך פסק בית המשפט המחוזי בפס"ד סדון:

השאלה הראשונה הדורשת הכרעה היא שאלת ייצוג המדינה בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות.

ביהמ"ש קמא הפנה לעניין הכרעתו במחלוקת זו להחלטה קודמת שנתן באותה הסוגייה (בת"ק 11-07-35381, להלן: "החלטת הייצוג"), (פורסם בנבו), וקבע, כי אין להתיר למדינה להיות מיוצגת על ידי נציג הפרקליטות (מתמחה או עו"ד), והוסיף:

"דחיתי גם את הבקשה השנייה (היא הבקשה להיתר ייצוג על ידי מתמחה מטעם הפרקליטות - ר.י.כ.) זאת מהנימוקים שפורטו בהחלטת הייצוג, בעיקר מן הטעם שלא נראה לי ראוי שהמדינה תטען לדין אחד לכל קהל המתדיינים ולדין אחר לעצמה, שעה שאין באמתחתה טעם מיוחד כהוראת סעיף 63 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984... לדידי... אין הכרח כי הסמכת "נציג" על ידי היועץ המשפטי לממשלה תהיה בהכרח לנציג עם השכלה משפטית. עמדתי מבוססת על שני העקרונות העיקריים הנהוגים בביהמ"ש לתביעות קטנות; עיקרון היעדר ייצוג משפטי של בעלי הדין ועיקרון האיזון והשוויון בין בעלי הדין...".

טעמיו של ביהמ"ש קמא מובנים, אך נדמה, כי מסקנתו, בכל הכבוד, מוטעית כאשר מול המתדיין בביהמ"ש לתביעות קטנות עומדת המדינה.

3. סעיף 63 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "החוק") קובע:

"(א) ייצוג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שיירשמו; בעל דין

רשאי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון שקבע לענין זה שר המשפטים, ובמקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להיות מיוצג כפי שיורה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), יכול אדם, באישור בית המשפט לתביעות קטנות, לייצג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות, אם בעל הדין ייפה את כוחו לכך ויימז הכוח הוגש לבית המשפט לתביעות קטנות; אין לייצג אדם לפי סעיף קטן זה -

(1) אם המייצג עוסק בייצוג בדרך קבע;

(2) אם הייצוג נעשה במהלך הרגיל של עסקיו של המייצג;

(3) אם הייצוג נעשה בתמורה".

אין חולק, כי הכלל הקבוע בסעיף 63 הנ"ל עניינו יצירת איזון ושוויון בין המתדיינים בביהמ"ש לתביעות קטנות, וגם אין חולק, כי בתי המשפט (ואף נציג תלונות הציבור על השופטים בחוות דעת שונות שערך, שמשפריחן 7/05 מיום 13/07/05; 7/06 מיום 07/08/06; ו-7/08 מיום 11/06/08) מקפידים על עקרון זה ורק במקרים חריגים מתאפשר ייצוג על ידי אחר, קל וחומר על ידי עו"ד. ומקום בו התאפשר לצד להסתייע בבא-כוח, מטעמים מיוחדים שנרשמו, דואגים בתי המשפט גם אז, ככל האפשר, לשמור על השוויון בייצוג ולמנוע תחושת קיפוח ועוול בקרב המתדיינים שאינם מיוצגים.

לעניין זה יש לזכור, כי מטרתו של בית המשפט לתביעות קטנות היא לאפשר הליך מהיר ושאינו יקר לתביעות בסכומי כסף קטנים ולמנוע מהצרכן את הקשיים הכרוכים בהגשת תביעה בצינורות השיפוט המקובלים [רע"א 5711/08 רשל פרטוק נ' סול טורג'מן בע"מ, לא פורסם, [פורסם בנבו], פסק דינה של כב' השופטת ארבל מיום 17/03/09; רע"א 9615/05 שמש נ' פוקצ'טה בע"מ, לא פורסם, [פורסם בנבו], מיום 5.7.06; רע"א 292/93 סרבוז נ' אופק בע"מ, פ"ד מח(3) 177 (להלן: עניין סרבוז); רע"א 8144/04 בודקר נ' בשקירוב לא פורסם, [פורסם בנבו], מיום 20.3.05]. בעניין סרבוז סוכמה המטרה ונאמר, כי מילות המפתח, בכל הנוגע להליכי הדיון בתביעות קטנות, הן מהירות, עלות נמוכה והיעדר פורמאליות. להשגת יעדים אלה היה המחוקק מוכן לסטות מכללי הדיון הרגילים, אם כי יש להדגיש, כי אופיים של ההליכים הם אמצעי ולא מטרה בפני עצמה. מוסד התביעות הקטנות לא נוצר מתוך מטרה לפתח שיטת דיון יעילה ומהירה כשהיא לעצמה, כי אם מתוך הרצון לסייע לאזרחים ולצרכנים הקטנים להביא את עניינם לפני ערכאה שיפוטית. וכך צויין שם:

"על אף שהליכי דיון מהירים, זולים ובלתי פורמליים אינם תכליתו של מוסד התביעות הקטנות, יש לייחס להם חשיבות ראשונה במעלה, באשר בלעדיהם לא ניתן להגשים את התכלית לשמה נוצר מוסד זה, היא פתיחת שערי המשפט בפני האזרח הקטן" (עניין סרבז, בעמ' 191).

"התביעות הקטנות" הוא מוסד שנולד כדי ליצור מכשיר זמין, לא יקר ומהיר לבירור תביעות בסדרי גודל קטנים יחסית, בעיקר בתחום הצרכנות, שאילו נדונו בדרך הרגילה, כולל ייצוג משפטי ובלוח הזמנים התלוי בעומס בתי המשפט, היו נעשות בלתי כדאיות, ולתובעים שלא יכלו לעמוד בהן היה נגרם עול. זהו גם הטעם שכאמור לעיל, המחוקק לא איפשר, ככלל, ייצוג בעלי הדין (סעיף 63 לחוק בתי המשפט), למעט ברשות ומטעמים מיוחדים שיירשמו; כן נקבעה גם גישה גמישה לראיות ולסדרי דין (סעיף 62 לחוק וכן תקנה 9 לתקנות שימוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976); וגם הוגבל השדה הערעורי כשהמדובר בתביעות קטנות, קרי ערעור ברשות לבית המשפט המחוזי (סעיף 64).

4. אולם, עקרון השוויון, בעטיו לא התיר ביהמ"ש קמא לרשות מרשויות המדינה שנתבעה בתובענה, להיות מיוצגת על ידי נציג היועמ"ש, אינו עקרון מוחלט ואינו עומד לבדו, ובודאי שעקרון זה אינו יכול להביא, כפי שקרה במקרה שבפנינו, לפגיעה בזכותו של צד (היא המדינה) להתגונן בפני התביעה, על ידי מי שהחוק הסמיכו לכך.

סעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין), תשי"ח-1958, מסמיך את היועמ"ש או בא-כוחו לייצג את המדינה בהליכים בהם המדינה היא צד:

"בכל הליך שהמדינה צד לו תיוצג המדינה על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו".

סעיף 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, מגדיר מי הוא נציג היועמ"ש:

"נציג היועץ המשפטי לממשלה" או "בא כוח היועץ המשפטי לממשלה" - פרקליט בפרקליטות המדינה על שלוחותיה או מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות נציגו או בא-כוחו;

הוזה אומר, פרקליטות המדינה היא המייצגת, מטעמו של היועמ"ש את המדינה בהליכים שהמדינה היא צד להם. אכן, היועמ"ש רשאי למנות גם אחרים להיות נציגו או בא-כוחו בהליכים השונים, אך הסמכות לקבוע את הנציג מסורה כולה בידי היועמ"ש, חזת בשל ההנחה, כי ראוי ורצוי שהמדינה תיוצג, בכל התליכים, על ידי מי שיציג עמדה אחידה של המדינה. זהו, אם כן, הפן האחר של השוויון -

השויון של המתדיינים, שהמדינה תדבר תמיד בפה אחד בכל עניין משפטי שיועלה, בכל בימ"ש בארץ.

לכן, גם נקבעו משרדי הפרקליטות ככתובת להמצאת מסמכי בי"ד למדינה, כאשר זו לשונה של תקנה 485 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984:

"המען להמצאת כתב בי-דין למדינה יהיה משרד פרקליט המחוז שבו נמצא מקום מושבו של בית המשפט הדין בתובענה; היה בית המשפט הדין בתובענה בית המשפט העליון – משרד פרקליטות המדינה".

ותקנה 7(ג) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, קובעת, כי הוראה זו תחול גם בכל הנוגע לתביעות שהוגשו לביהמ"ש לתביעות קטנות:

"המצאה של כתב בי-דין לפי תקנות אלה תהיה לפי הוראות תקנות סדר הדין האזרחי, והוא כשכית המשפט לא הורה הוראה אחרת".

נוכח כל האמור לעיל, לא רק שייצוג המדינה על ידי פרקליטות המדינה לא הוחרגה כשמדובר בביהמ"ש לתביעות קטנות, אלא שהמחוקק ראה בפרקליטות את הגורם המייצג את המדינה גם ככל שמדובר בהמצאת המסמכים בתובענות שהוגשו לביהמ"ש לתביעות קטנות. ויצוין, כי גם במקרה שבפנינו, המצאת המסמכים לנתבעת (היא המבקשת בבקשה זו), היינו – ביה"ד הרבני בבאר-שבע, נעשתה למשרדי הפרקליטות.

5. אכן, לא ניתן ליצור שוויון מלא בין המתדיינים, כאשר אדם מתדיין מול המדינה, בהליך בו נתבעת המדינה בשל פעולותיה כריבון, והחוק הכיר בייחוד הייצוג של המדינה בהליכים שכאלה. מעמדה של המדינה ומעמדו של היועמ"ש הוכרו כבעלי ייחוד, והליכים בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות אינם שונים בכגון דא.

סעיף 63 לחוק בתי-המשפט לא פוגע בזכות המדינה להיות מיוצגת על ידי היועמ"ש, זכות שהוכרה בשורה של הוראות חוק (שחלקן הובאו בפסק-דין זה), אלא הוא אף מכיר באפשרות, שתינתן הרשות לצד להיות מיוצג על ידי עו"ד או על ידי נציג בעל ידע משפטי, בביהמ"ש לתביעות קטנות. הוראות החוק המיוחדות, שעניינן ייצוג המדינה כבעל דין, לא נפגעות מהוראות סעיף 63 הנ"ל, ואף ניתן לומר, שהן הוראות חריגות ומיוחדות המצדיקות סטייה מעקרון השוויון בין המתדיינים בביהמ"ש לתביעות קטנות.

ממילא יש גם לזכור, כי ליועמ"ש הזכות והסמכות להשמיע דבריו בהליכים בעלי עניין ציבורי, או להדיע על מתן ייצוג לעובד ציבור

שהוא צד להליך בפני בימ"ש, בהתאם לקבוע בפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) [נוסח חדש]:

1. "ראה היועץ המשפטי לממשלה, כי זכות של מדינת ישראל או זכות ציבורית או ענין ציבורי מושפעים או כרוכים, או עלולים להיות מושפעים או כרוכים, בהליך פלוגי שלפני בית משפט או לפני פקיד מסדר כמשמעותו בפקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין), רשאי הוא, לפי דאות עניו, להתייצב באותו הליך ולהשמיע דברו, או להסמיך במיוחד את נציגו לעשות זאת מטעמו.

2. מקום שעובר ציבורי או מועצה, ועדה, ועד, בית דין או כל חבר-בני-אדם כיוצא באלה, שהוקמו או נתכוננו על פי דין, הם צד בהליך שלפני בית משפט מכוח תפקידם, יכול שיהיו מיוצגים באותו הליך על ידי היועץ המשפטי לממשלה או נציגו".

מכאן, שליועמ"ש מעמד מיוחד, והוא רשאי להתייצב לדיוני ביהמ"ש גם אם המדינה מלכתחילה לא הייתה צד לדיון, קל וחומר כאשר המדינה היא צד להליך.

6. מקובלת עלי בעניין זה עמדת המבקשת לפיה, שאלת ייצוג המדינה, שאלה בת חשיבות מערכתית, נתונה ליועמ"ש על פי דין, ואין ביהמ"ש רשאי להחליף שיקול דעתו בבחירת הנציגים שייצגו את המדינה בפניו. אמנם, היועמ"ש רשאי למנות כנציגיו אנשים שאינם בעלי השכלה משפטית (סעיף 1 לחוק הפרשנות לעיל), אך הדבר נתון לשיקול דעתו, וגם לא ניתן לומר שהשיקולים המערכתיים המנחים אותו בעניין זה, שיקולים של אחידות בייצוג ופיקוח על תקציב המדינה בחיובים כספיים, אינם ראויים, כאשר בודאי ששאלת אופן הפעלת שיקול דעתו של היועמ"ש לא נבחנת בביהמ"ש לתביעות קטנות.

ועוד. הפרקליט המופיע מטעם היועמ"ש בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות, לא מופיע כעו"ד פרטי המייצג לקוח, אלא כמי שמייצג את המדינה, גם אם הוא בעל השכלה משפטית. אין דין ייצוג כפרקליט כדין שלוחו של גוף מואגד או של המדינה, תהיה ההשכלה המשפטית של השלוח אשר תהיה (ר' לעניין זה ע"א [חיפה] 185/87 מדינת ישראל – משרד החקלאות נ' מוחמד סאלח סואעד ואחר, [פורסם בנבו] החלטת כב' השופט קציר מיום 14/03/88).

7. יתרה מכך - סעיף 63 לחוק בתי-המשפט, לא נועד למנוע מצד להליך ייצוג, כפי שקרה במקרה שבפנינו. אמנם, הייתה הקמדה על עקרון השוויון, אך באותה העת מנע ביהמ"ש קמא מצד להליך להתגונן מפני התביעה שהוגשה נגדו ובכך פגע בערך חשוב לכשעצמו.

8. מתוך האמור לעיל, הרי שהמדינה מיוצגת, על פי דין, על ידי היועמ"ש ועל ידי מי שהיועמ"ש הסמיך לצורך כך – היינו הפרקליטות; ליועמ"ש גם הזכות להתייצב בכל הליך שבו עלולה זכות מזכויות המדינה להיפגע; והוראת סעיף 63 אין בה כדי לבטל סמכויות אלה שהוענקו בחוק.

ובמילים אחרות, אין בידי המדינה להופיע בביהמ"ש אלא באמצעות פרקליט, וכאשר בידי היועמ"ש הזכות להתייצב בכל הליך שבו עומדת לדיון זכות מזכויות המדינה, נכפפת הוראת סעיף 63 להוראות הספציפיות האלה. סעיף 63 הנ"ל לא נועד לשנות את סדרי הייצוג של המדינה בפני הערכאות השונות, בכללן ביהמ"ש לתביעות קטנות.

גם דרישת השוויון, עליה עמד ביהמ"ש קמא בפסק-דינו, אינה מחייבת את איסור ייצוגו של צד בידי מי שהוסמך לייצגו בדרך כלל, וניתן היה לחשוב על אופציה ראויה יותר, לפיה, למשל, יתאפשר גם למשיב להיות מיוצג בהליך בפני ביהמ"ש, אם רצונו היה בכך. אולם, העובדה שהמשיב אינו עו"ד או לא היה מיוצג, אינה מצדיקה את הסירוב לנציג המדינה-הנתבעת להופיע בשם המדינה ולחתונות בשמה, גם אם מדובר בעו"ד או במתמחה.

(הדגשות אינן במקור)

25. על כן, ברי כי פסק הדין בעניין סדון, שניתן כמובן לפני החלטתו של בית המשפט קמא, ושכית המשפט קמא הופנה אליו, משיב להחלטתו של בית המשפט קמא דבר דבור על אופניו וכאילו היה פסק דין שניתן בבקשה זו על החלטתו של בית המשפט קמא בנושא ייצוג המדינה.
26. בהיות פסק דין סדון פסק דין המנחה את בית המשפט לתביעות קטנות, ובהעדר כל הנמקה בהחלטה (מוצג 2) מדוע סטה בית המשפט קמא מההלכה המנחה שהונחה לפניו, דין החלטתו להתבטל.
27. אם נוסף על כך שבפועל לא נהג בית המשפט עצמו על פי החלטתו הוא, וודאי שדינה להתבטל.
28. בסי' 6 - 8 להחלטתו (מוצג 2) דן בית המשפט קמא בטענת המדינה כי נושא ייצוג המדינה נקבע בדין מיוחד לעומת ההסדר הכללי הקבוע בסי' 63 לחוק בתי המשפט. אומר בית המשפט קמא בסי' 8 לפסק דינו כי אינו סבור שניתן לקבוע שההסדר בסי' 63 לחוק בתי המשפט הוא דין כללי בעוד ההסדר בסי' 4 לחוק סדר הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) הוא הסדר מיוחד. לשיטתו ניתן לומר בדיוק ההיפך. האמנם?
29. יאמר מיידי כי סוגיה זו הוכרעה כבר בפס"ד סדון המהווה הלכה המנחה את בית המשפט לתביעות קטנות ונושא זה כבר נדון לעיל. אולם למעלה מן הצורך טוענת המבקשת כי גם בנושא זה טעה בית המשפט קמא.

30. בסי' 9 להחלטה קובע בית המשפט קמא כי יש להכריע בסוגיה תוך התייחסות לכללי פרשנות חוקים, אולם הוא טועה בכללי הפרשנות אותם הוא מחיל על הסוגיה ודן רק בחלק מהכללים, תוך התעלמות מכללים רלבנטיים שהם כללי הפרשנות לגבי חוק כללי וחוק מיוחד וכללי ההתגברות ביניהם.
31. נושא זה נדון בספרו של כבי הנשיא (בדימוס) ברק "פרשנות במשפט", כרך א', פרק חמישי, הדן בסתירות בין נורמות משפטיות. שם בע' 551 ואילך נדונה הסוגיה לגבי "נורמה מיוחדת הגוברת על נורמה כללית".
32. דיון נרחב לגבי מדרג החוקים מצוי בשני פסקי דין ידועים שהלכותיהם יסקרו להלן:
- ברע"א 5768/94 בענין א.ש.ג.ר.** (נבו) נדונה, בין השאר, פרשנות לגבי התגברות חוק מיוחד על חוק כללי: בסי' 57 לפסק דינו של כבי השופט חשין נאמר:

הסדר-חוק שהוא מיוחד, יחיד-ומיוחד, אוטורי, "שרירותי", מהווה ביטוי מובהק למדיניות מחוקק כי על-פי אותו הסדר – ורק על-פיו – יזכה פלוני בהגנה. הסדר-חוק מעין-זה, אות וסימן הם כי חובקת אותו טבעת רחבה וצמופה של הסדר שלילי. ככל שהסדר-החוק הוא ניטרלי יותר, פושר, "לא-חלב לא-בשר", כן ניתן יהיה לשקול אפשרות כי עילה שבעשיית עושר תתפוש בצדו של החוק. אשר לענייננו-שלנו, דומה עליו כי דרישת הרישום בפנקסי הממלכה – וכך דין בענייניהם של פטנטים, מדגמים וסימני מסחר – הינה סימן מובהק לקיומו של הסדר שלילי בעל-עוצמה סביב הסדר החוק. בייחוד כך, שתכלית חוקים אלה היא הקניית בלעדיות תוך פגיעה עמוקה בחופש העיסוק והתחרות.

וכבי הנשיא (בדימוס) ברק אומר שם כי אין צורך, כדי שהוראה בחוק מיוחד תגבר על הוראה בחוק כללי, כי הדבר יהא מפורש באותו חוק.

11. **בטרם אסיים את הדיון כסוגיית ההסדר השלילי, ברצוני לעמוד בקצרה על הוראת התחולה שבסעיף 6(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט.** הוראה זו קובעת לאמור:

"הוראות חוק זה יחולו כשאין בחוק אחר הוראות מיוחדות לענין הנדון ואין הסכם אחר בין הצדדים".

הוראות תחולה דומות מפורזות בקודיפיקציה האזרחית שלנו (ראה, למשל: סעיף 14 לחוק השומרים, תשכ"ז-1967; סעיף 2(א) לחוק המשכון, תשכ"ז-1967; סעיף 4(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968; סעיף 22(ב) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה); סעיף 8(א) לחוק חוזה קבלנות, תשל"ד-1974). מטרתן של הוראות אלה לקבוע, כי הסדר מיוחד בחוק אחר גובר על ההסדר הקבוע בחוק הכללי (*lex specialis derogat generali*) (ראה פרשת אדרס [4], בעמ' 226). מטרה זו

מושגת בדרך-כלל באמצעות כללי הפרשנות הרגילים. מן המפורסמות הוא, כי "דין מיוחד דוחה דין כללי" (ראה: בג"ץ 515/74 פלוני נ' חפקד משטרה צבאית חוקרת, צה"ל ואח' [41], בעמ' 180 וכן א' ברק פרשנות במשפט, כרך א, תורת הפרשנות הכללית [72], בעמ' 551, 569). מכאן הגישה, כי הוראות אלה המצויות בחוקים רבים מיותרות הן (ראה: א' זמיר "חוק המכר, תשכ"ח-1968" פירוש לחוקי החוזים [81], בעמ' 140; א' זמיר "חוק חוזה קבלנות, תשל"ד-1974" פירוש לחוקי החוזים [82], בעמ' 698). בהתייחסו לדיני התחולה המצויים בקודיפיקציה האזרחית שלנו, ציין פרופ' פרידמן:

"...הוראה זו אומרת את המובן מאליו והיא משקפת עיקרון כללי, שלפיו עדיף חוק מיוחד על חוק כללי, אף שהחוק הכללי מאוחר יותר" (ד' פרידמן "הסיכון החוזי וטעות והטעיה בכדאיות" [98], בעמ' 460). אכן, אין צורך בהוראות אלה. מציאותן בחקיקה אינה מוסיפה דבר. היעדרן אינו גורע דבר.

בע"א 6821/93 בענין בנק המזרחי פ"ד מט 4 221, נאמר לגבי מדרג החוקים:

בס' 19 לפסק דינו של כב' הנשיא שמגר נאמר:

נקודת המוצא העיונית היא, כי המחוקק, ברצותו לשנות או לפגוע בזכות מוגנת, עושה זאת בהוראה מפורשת או על-ידי קביעה סותרת ברורה בנוסח ההוראות החדשות, שאינה מתיישבת עם זו הקודמת לה. בכל מקרה יש לנסות ולקיים חוקים הדנים באותה סוגיה על-ידי ניסיון ליישב ביניהם. לפיכך, החזקה הפרשנית הינה כי אין שינוי או פגיעה בזכות מוגנת בחוק רגיל, באמצעות חקיקה רגילה מאוחרת, אלא אם נאמר או משתמע אחרת (ראה בג"צ 428/86, 429, 431, 446, 448, 463, בשג"צ 320/86 ברזילי ואח' נ' ממשלת ישראל ואח' [9], בעמ' 542). הווי אומר, החזקה הפרשנית הינה כי שני החוקים, הקודם והמאוחר יותר, דרים בכפיפה אחת. חזקה זו ניתנת לסתירה על-פי נוסחו של החוק המאוחר. אולם אם החזקה נסתרת, הרי שהדין הפוזיטיבי התקף הוא הדין הקבוע בחוק המאוחר. הטעם לכך הוא כי חזקה על הדין המאוחר שהוא אשר משקף את כוונתו העדכנית של המחוקק ואת תכליתו העכשווית של המערך החקיקתי. לשון אחר, הכלל הלכאורי הוא כי אין התנגשות חזיתית בין-חוקית (חוק מול חוק). אולם אם הכלל נסתר, במפורש או מכללא, הרי שהחוק המאוחר ידו על העליונה.

קיים סייג לכלל המובא לעיל: אם החוק המוקדם הינו חוק ספציפי לעומת החוק המאוחר, שהינו חוק כללי ביחס לסוגיה הרלוואנטית אשר עומדת על הפרק, אזי החוק המיוחד דוחה את החוק הכללי: lex.

specialis derogat generali כלל זה דן ביחס בין שני חוקים רגילים, הקובעים הוראות נורמטיביות סותרות, והשוני מתבטא במידת הייחודיות של ההתייחסות.

הכללים שתוארו לעיל הם כללים מנחים המבארים זיקתו של חוק אחד למשנהו. אין הם ממצים; כך נטועה למשל לתוך שיטתנו גם ההנחה כי המחוקק מגן על זכויות היסוד ומקדם אותן. הנחה זו מדריכה אותנו בפרשנות החקיקה (ראה, למשל, בנ"צ 75/76 [5] הנ"ל וע"א 723/74 [6] הנ"ל). לצדה של הנחה מהותית זו, אנו מסתייעים, כאמור, בכללים התורתיים בדבר היחס בין החוקים: חוק מוקדם מול חוק מאוחר, חוק מיוחד מול חוק כללי.

וכן בס' 126 לפסק הדין:

126. היקש לענייננו נובל ללמוד מן הכלל שחוק מאוחר וכללי לא יפגע בחוק

מוקדם וספציפי: LEX POSTERIOR GENERALIS NON DEROGAT LEX SPECIALIS PRIORI

ידענו כי חוק מאוחר גובר על חוק מוקדם, ובכל זאת לימדונו, כי חוק מאוחר שתחומי פריסתו רחבים, גם אם סותר הוא חוק מוקדם שתחומי התפרסותו מצומצמים, לא נפרשו כחוק המבטל מכללא את החוק המוקדם. תוך מאמץ ליישב את הוראות שני החוקים אלו עם אלו; ותוך ניסיון לרדת לחקר תכלית החוק וכוונתו המשוערת של המחוקק;

נאמר, כי מסתמא לא נתכוון החוק המאוחר לבטל את החוק (הספציפי) המוקדם. לו ביקש חוק מאוחר לבטל חוק מוקדם, כך נאמר, מצפים היינו כי יאמר כן מפורשות.

משלא אמר, נאמר אנו: החוק הספציפי הקודם בזמן ימשיך ויחיה במקומו (המצומצם), ואילו החוק הרחב המאוחר בזמן, ימשיך ויחיה בשאר תחומי פריסתו, למעט בתחומי (המצומצם) של החוק המוקדם בזמן. מעלים על המחוקק כי לא נתכוון לפגוע בחוק הקודם בזמן, שהרי לו נתכוון (כמשוער) כי אז היה מבטלו מפורשות. כך בסתירה בין חוק מאוחר כללי לבין חוק מוקדם מיוחד. להילכת הפרשנות בסתירה בין חוק מאוחר לבין חוק כללי ראו עוד והשוו ברק, בספרו הנ"ל, פרשנות במשפט, כרך א, בעמ' 551 ואילך, 569 ואילך. (הדגשות אינן במקור)

33. בחינת הנושא בהם עוסקים החוקים הנדונים בענייננו, **חוק סדר הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) תשי"ח - 1958 וחוק בתי המשפט [נוסח משולב]**, תשמ"ד-1984, מבהיר כי אין הם עוסקים באותו נושא. בעוד שחוק בתי המשפט דן בנושא כלל מערכת בתי המשפט וסמכויותיהם, הרי חוק סדר הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) דן באופן מיוחד וחריג, שלא כבכל בעל דין, במדינה, בזכויותיה וחובותיה במשפט וכן באופן ייצוג המדינה. לעניין ייצוג המדינה קיימים חוקים והוראות ספציפיות (כמפורט בפס"ד סדון) ולפיכך הם המהווים את הוראת החוק המיוחדת לעניין ייצוג המדינה.
34. אילו ביקש המחוקק להחיל את הוראת סי' 63 לחוק בתי המשפט גם על ייצוג המדינה, היה עליו לעשות זאת, לאור המצוטט לעיל בסי' 31 לנימוקי הבקשה (בקטע המודגש) בהוראה מפורשת השוללת את תחולת החוקים המיוחדים הדנים בייצוג המדינה. אולם לא כך נעשה. יתר על כן, על דרך ההיקש ניתן ללמוד מהוראת סי' 63 (א) לחוק בתי המשפט בה נאמר:
- "...בעל דין ראוי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון שקבע לענין זה שר המשפטים, ובמקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להיות מיוצג כפי שורה....
- אם שר המשפטים הוסמך בחוק לקבוע ארגון שייצג בעל דין, מדוע לפרש את החוק כך שמהמחוקק הראשי נמנע מלקבוע גורם מייצג? והרי המחוקק הראשי קבע בחוק את אופן ייצוג המדינה בכל הליך.
35. כאמור, אין כל סתירה בין הוראת סי' 63 לחוק בתיה"מ והוראת סי' 4 לחוק סדר הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) אלו שני חוקים שכל אחד מהם עוסק בנושא אחר ויש לפרשם כמשלימים זה את זה ולא שהאחד מוציא את משנהו. בעוד שכך עשה בית המשפט המחוזי בפס"ד סדון, לא כך עשה בית המשפט קמא. במקום ליישב בין חוקים, כהוראת כללי הפרשנות שפורטו לעיל, הוא איין למעשה את הוראת המחוקק הראשי לגבי ייצוג המדינה בכל הליך כהוראת סי' 4 לחוק סדר הדין האזרחי (המדינה כבעל דין). בכך טעה בית המשפט קמא ויש לבטל את החלטתו.
36. ודוק, טעה בית המשפט קמא עת העמיד לדיון את הנושא: "דעתי היא כי פרשנות שלפיה אין למדינה היתר כללי לייצוג על ידי עורך דין בפני בית המשפט לתביעות קטנות מקדמת טוב יותר את ערכי היסוד של השיטה." (עי' 5 להחלטה מול שוי' 9-7) שכן הטיעון כולו לא נסוב רק על ייצוג על ידי עורך דין, אלא על ייצוג המדינה על ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה. "הצעתו" של בית המשפט קמא לפיה יכול היועץ המשפטי לממשלה להסמיק כל אדם כבא כוחו ולא רק מי שנמנה על פרקליטות המדינה, מהווה התערבות שלא כדין ובלא סמכות בשיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, שכאמור בפס"ד סדון, לו הפררוגטיבה לקבוע מי ייצגו. בהחלטתו (עי' 5 להחלטה מול שוי' 16-21) מוסיף ומציע, בבחינת מורה באופן עקיף, ליועץ כיצד לנהל את נושא הייצוג, תוך התערבות בניהול ייצוג המדינה על ידי היועץ המשפטי לממשלה, תוך התעלמות מחוסר סמכותו לדון בנושא הנתון מכוח הוראות סי' 15(ד) (2) לחוק יסוד: השפיטה, לבית משפט אחר.

פסק הדין המטיל חבות על המדינה

37. כפי שקבע בית המשפט קמא בפסק דינו, עילתה של המשיבה התבססה על :

2. **לטענת גב' שם טוב, מעצרה בוצע בחוסר סמכות ובאלימות, והיא היתה אזוקה ללא סיבה, והוצגה אזוקה לעין כל במשך זמן ממושך. בגין כל אלה תובעת גב' שם טוב מן המדינה פיצוי של 5,000 ₪.**

38. לעומת זאת, בפסק הדין חוטלה על המדינה אחריות בשל העובדה שהמשיבה לא הועברה על ידי

המאבטחים לתחנת המשטרה "ללא דיחוי". ובלשון בית המשפט :

31. גם בענייננו אין צורך בקביעת משך זמן מדויק שמקיים את דרישת החוק שעצור יועבר לתחנת המשטרה "ללא דיחוי", כדי לקבוע שהאופן שבו נעצרה גב' שם טוב אינו עומד בסטנדרט הקבוע בחוק המעצרים בכלל הקשור לפגיעה מינימלית בחירותו של עצור. זאת, כיוון שאין ספק שהמתנה של שעתיים ועשרים מרגע המעצר ועד ההובלה לתחנת המשטרה הסמוכה לבית המשפט לשם פתיחת החקירה אינה עומדת בסטנדרט המחמיר הקבוע בחוק המעצרים הדורש שההעברה לתחנת המשטרה תיעשה ללא דיחוי. אציין רק לשם השוואה שסמכות העיכוב, שהיא סמכות פוגענית במידה פחותה מאד ואינה כוללת הפעלת כוח נגד המעוכב, מוגבלת בסעיף 73 לחוק המעצרים לזמן הסביר הדרוש לביצוע מטרת העיכוב ולא יותר משלוש שעות.

32. לפי הראיות שהובאו בפני לא התקיים בענייננו אף אחד מן הסייגים הקבועים בסעיף 25(ב)(2) לחוק המעצרים, והסיבה היחידה לכך שהמאבטחים לא הובילו את התובעת לתחנת המשטרה הממוקמת קרוב לבית המשפט לענייני משפחה היא כללים קבועים שלפיהם הם עובדים. יתר על כן, כאמור בפסקה 15 לעיל משך הזמן שבו הוחזקה גב' שם טוב אזוקה בבית המשפט היה מוכר למאבטחת כמשך הזמן הרגיל שעובר עד שהמשטרה מגיעה לבית המשפט הרלוונטי כדי להוביל ממנו עצור לחקירה. ואבהיר כי מאבטח שעוצר אדם אינו יוצא ידי חובתו ומשתחרר מן החובות שמטיל עליו חוק המעצרים כמבצע המעצר בכך שהוא מתקשר להזמין את המשטרה (ולא מספר שיחות הטלפון הוא הקובע). אין כמובן פסול בכך שעצור יועבר על ידי המאבטחים לידי המשטרה בבית המשפט, ובלבד שהתוצאה תהיה עמידה בסטנדרט הקבוע בחוק – לא כך היה כאן, מראש היה צפוי מבחינתה של המאבטחת שלא כך יהיה כאן וכאשר הסתבר שאמנם לא כך הוא היא לא נקטה בכל צעד חליפי כדי לעמוד בסטנדרט הקבוע בחוק. העניין צורם במיוחד כיוון שבענייננו אף לא היה מדובר במעצרו של מי שנקט אלימות בבית המשפט ונשקפה מפניו סכנה ממשית לציבור.

33. אין כל צורך להכביר מלים על כך שאופן מעצרה של גב' שם טוב גם לא עומד בסטנדרט הראוי במה שנוגע לפגיעה מינימלית בכבוד. הצדק עם התובעת הטוענת כי הושבתה אזוקה בכניסה לבית המשפט למשך שעתים

ועשרים כך שכל הבא בשערי בית המשפט והיוצא מהם רואה אותה במצבה זה היא פגיעה לא נדרשת בכבודה, וגם אם אניח שהייתה הצדקה לאזיקתה הממושכת, הרי שהיה על המאבטחים להחזיקה במעצר במקום פומבי פחות בבית המשפט.

39. יאמר מייד כי כפי שיפורט להלן בהרחבה טעה בית המשפט קמא בהטלת החבות על המדינה בשל אי נקיטת אמצעים להעברת המשיבה "ללא דיחוי" לתחנת המשטרה תחת להמתין לבואה של המשטרה לבית המשפט. טענה זו כלל לא נטענה בכתב התביעה, הנושא לא הועלה לדיון בעת הראיות ולכן לא נדון כלל. עדי המדינה לא נחקרו מדוע לא לקחו את המשיבה לתחנת המשטרה, לא נתבררה סמכותם ואפשרויותיהם המעשיות לבצע פעולה זו. משכך כל קביעה פוזיטיבית של בית המשפט בעניין זה פוגעת אינה רנטית בזכות הטיעון של המדינה, בקבלת יומה בבית המשפט ומהווה הרחבת חזית אסורה.

לעניין זה ר' רע"א 5255/11 (עליון) עיריית הרצליה ואח' נ' כרם (פורסם במאגרים משפטיים ביום 11.6.11), פסקה 16:

"כידוע, ההליך השיפוטי נועד בעיקרו להכריע בסכסוך קונקרטי בין בעלי-דין [...] בשיטתנו המשפטית, בית המשפט ניזון מן הטענות שטענו בפניו הצדדים, אין לו משלו פרט למחלוקת שבין בעלי הדין. אין הוא אמור לנקוט יוזמה עצמאית ולקבוע מסמרות בדבר חוקיותם של הסדרים שדעתו אינה נוחה מהם. כך מכתיבה שיטת המשפט האדברסרית."

עוד ר' רע"א 8600/12 (עליון) שירותי בריאות כללית נ' משטה ואח' (פורסם במאגרים משפטיים ביום 3.2.13):

"הגיונו של הכלל בדבר שינוי החזית נתחם בשאלת הפלוגתות שהעלו הצדדים בתחילת הדיון, ובצורך לשמור על אינטרס הצד שכנגד, שהכין את מסלול טיעונו בהתאם לטענות שהעלה יריבו (ע"א 1653/08 ליפץ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (4.7.2011), פסקה 5 לפסק דינו של השופט נ' הנדל".

וכן, ע"א 8570/09 (עליון) חגולי נ' עיריית ראשון לציון (פורסם במאגרים משפטיים ביום 15.3.11), פסקה 23:

"כלל ידוע הוא כי אין להידרש לסעדים שלא התבקשו בכתב התביעה, לא הובאו ראיות לביסוסם, וטענות בהקשר זה מועלות לראשונה בסיכומים."

40. למעלה מכך, בית המשפט קובע כי זמן הגעת המשטרה היה הזמן הרגיל להגעת המשטרה לבית משפט זה במקרים כאלו. מכאן, שלא היה זה זמן בלתי סביר ולכן אין בכך כל אשם. אם כך, מדוע קבע אשם ופיצוי בשל כך?

41. כלפי המשטרה לא יכולה לעלות כל טענה בשל מועד הגעתה לבית המשפט משום שזו כלל אינה נתבעת במשפט ולפיכך קולה לא נשמע, לא הובאו ראיות בשמה ולכן אין להטיל על המדינה אחריות בשל כך: ע"א (באר-שבע) 1047/07 - מדינת ישראל - הנהלת בתי המשפט נ' אלקשחר עודא ואח'. תק-מח 2008(2).

42. גם לגבי שהיית המשיבה במקום פומבי בכניסה לבית המשפט, הרי כפי שעולה מהראיות התובעת עצמה, למרות שהתחמקה מתשובה, הודתה כי היא או חברתה, העלו את צילום ישיבתה בבית המשפט אזוקה

ב"יוטיוב" (ע' 13 לפרוט' מוצג 16 מול שו' 26 - 32) :

"ש. בסעיף 13 את לא טוענת על התקיפה אלא על כך שהושיבו אותך ליד הכניסה, אז למה העלית זאת ליוטיוב?

ת. זה לא משנה. כאן רואים אותי עומדת אזוקה. אני הותקפתי בצורה אלימה וברוטלית זה מזעזע ולא הייתה להם סמכות לכך, הם תקפו אותי שלא כדין. אני עיתונאית ומעלה דברים, אני יכולה להעלות גם עם צדדים שניים ושלישיים. חברתי נחמה דר העלתה לפי השאלות שהיא שאלת שהיא שאלה אותי."

הכיכוד ניתן להטיל אחריות על המדינה בשל פומביות ישיבת התובעת- המשיבה אזוקה, שעה שהיא עצמה או מי מטעמה נתנה לכך פומבי בפני קהל רחב הרבה מעבר לזה שיכול היה לראותה בבית המשפט. הדבר מעיד שהיא עצמה לא ראתה בכך פגיעה בכבודה והכיכוד זה קובע בית המשפט שהיא בכך פגיעה בכבודה?

43. מהעדויות והראיות הבאות לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון מיום 14.8.17 (מוצג 16) ומפסק הדין (מוצג 1) עולה כי כנגד המשיבה נוצרה תשתית ראייתית ואף החלטה שיפוטית חד משמעית לתקינות העיכוב והמעצר, שהביאה לקביעת בית המשפט קמא בס' 6 לפסה"ד :

בשורה התחתונה, לנוכח פנייתה של העוזרת המשפטית, חילופי הדברים בין גב' שם טוב לשופט שילה, דבריו של בן זוגה לשעבר של גב' שם טוב וחשדו הבלתי אמצעי של המאבטח על בסיס מראה עיניו כי גב' שם טוב נושאת עט-מצלמה, אני קובע שהיה יסוד סביר לחשדם של מאבטחי בית המשפט כי גב' שם טוב מקליטה ומצלמת את הדיון, ואולי אף מתכוונת לפרסם חומרים אלה. כמוכן, אין בכך כדי לומר כי אמנם עשתה משהו מאלה בפועל או שהתכוונה לעשות אותו.

44. לעמדת המבקשת, טעה בית המשפט בסיפת דבריו, משום שלאור העובדה שהוכח כי באתר הפייסבוק פורסמה באותו יום של הדיון, לאחריו, תמונה של כב' השופט שילה וכיתוב מחפיר כאמור בס' 3 לעל לבקשה זו, היה גם היה מקום לקבוע, **במסגרת ההליך אזרחי, שבו חלה רמת הוכחה של מאזן ההסתברות**, כי המשיבה, למרות דבריה לא אמרה אמת וכי במהלך אותו דיון צלמה את השופט.

45. רק בשל העובדות שהוכחו, כפי שנקבעו בפסק הדין עצמו, ראוי היה לדחות את תביעת המשיבה בשל היות עילתה בת עוולה. טדסקי, דיני הנוזיקין מהד' 2 חלק שישי ע' 340 – 345. ת.א. 11-02-7438 ; 13-06-5490 ; 13-04-21331 **פרטוש ואח' נ. מ"י ומ"י נ. פרטוש** (נבו), ת"א 11-09-6784 **קופלר נ' converse ltd** (נבו) ;

46. היעלה על הדעת, שתובעת תנהג כפי שמתואר בפסק הדין, תקליט ותצלם בבית המשפט, תעזי פניה לשופט, תפרסם עליו דברי בלע, תתנגד לעיכוב שבא לשם מילוי אתר החלטה שיפוטית ולאחר מכן תפוצח בשל טענה על פעילות כדין של מערכת האבטח של בית המשפט, שעמדה בהוראות שיפורטו להלן. בסיכומי השלמה מטעמה (מוצג 17), ס' 21 ואילך שהוגשו לפי החלטת בית המשפט קמא טענה המדינה :

נפנה למושכלות ראשוניים, ס' 44 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט -1969 (להלן: "הפקודה"), קובע כי: "שוטר לא יישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצר או עיכוב שלדעת בית המשפט ביצע אותו בתום-לב ולמען שלום הציבור".

על השוואת סמכויותיהם של מאבטחי בית המשפט לסמכויותיהם של השוטרים כבר עמדנו בהרחבה בכתב ההגנה ואין זה המקום לשוב ולפרטן בשנית, יוצא אפוא כי ההגנה הקבועה בס' 44 לפקודה חלה אף בענייננו, לעניין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט בע"א (י-ם) 5001/10 איתמר בן גביר נ' שלמה אפרתי (25.10.2012), פורסם בנבו):

"גם בעניין העיכוב, כמו בעניין המעצר, כפי שבואר לעיל, עצם העובדה שהעיכוב נעשה שלא כדין, אינה משכללת מניה וביה עוולה נזיקית, שכן גם הוכח שאותה פעולה נעשתה שלא כחוק, עדיין יש לבדוק אם בנסיבות העניין היתה זו גם פעולה רשלנית ובלתי סבירה (ראו פסקאות 28-32 לעיל והניתוח המשפטי שם)."

"... וכן ע"א 1617/04 כים ניר שירותי תעופה נ' הבורסה לניירות ערך בת"א, אכן, גם בשל חשש זה, מתחייב איזון אינטרסים אחראי, זהיר, שקול ומדוד בהטלתה של אחריות נזיקית על שוטרים כפרטים ועל המשטרה כגוף, בענייני מעצר ועיכוב, תוך הותרת שולי טעות מותרים במקרים מתאימים, גם לגבי פעולות שחרגו לכאורה מן הדין."

עוד לעניין זה יפים הדברים שנאמרו ת.א. (שלום י-ם) 11573/04 ליבוביץ' נ' מדינת ישראל (22.09.2011), פורסם בנבו):

"כדי להכריע האם טיפולה של המשטרה בענייני של התובע עלתה כדי רשלנות לא ניתן אפוא להסתפק בעצם חוסר החוקיות של שעות המעצר שמאז הגעת התובע אל תחנת המשטרה ועד לשחרורו בבית המשפט. יש להוסיף ולבחון את הרקע שהוביל את מי שהחליט על המעצר לקבל את אותה החלטה; את הצורך בהטלת אחריות בנוזיקין בנסיבות הספציפיות לשם הכוונת התנהגותה של המשטרה בעתיד ולשם הבטחת זכויות היסוד של הנחקרים לחירות אישית ולשמירה על הכבוד; ואת הקלקולים העשויים לצמוח כתוצאה מהטלת האחריות הן לעבודת המשטרה והן לאופן התייחסותם של חשודים אל מערכת האכיפה והמשפט."

"...שוטר לא יישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצר או עיכוב שלדעת בית המשפט ביצע אותו בתום-לב ולמען שלום הציבור".

תום הלב – או ליתר דיוק: חסרונו של תום לב מצד השוטר – שימש גורם מרכזי בתקדימים בהם המדינה חויבה ברשלנות בשל מעצר או עיכוב בלתי-חוקיים" הדברים ברורים ויפים לענייננו, ויודגש, פעולת המאבטחת בוצעה כדין ובהתאם להחלטה שיפוטית ורק עקב פעולותיה והתנהגותה של התובעת וברי כי מכול מקום אין לייחס לנתבעת כוונת זדון או חוסר תום לב וממילא אין לחייבה בנוזיקין.

כן תוסיף המדינה כפי שאף ציינה בסיכומיה בפרוטוקול הדיון מיום 17.08.2014 כי בהתאם לס' 3 לחוק הנוזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952 - מאגר נבו) הקובע כי: "אין המדינה אחראית בנוזיקים על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, מתוך אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית; אולם אחראית היא על רשלנות שבמעשה." אין להטיל עליה אחריות במקרה דנן.

לאור קביעות בית המשפט קמא בפסק הדין ברי שהמאבטחים פעלו בתחום הרשאה חוקית. כמו כן ברור

שפעלו בתום לב, משום שפעלו לפי החלטה שיפוטית. החלטה זו בין אם נכונה היא ובין אם לאו, אינה

יכולה להיות עילה לתביעה בנוזיקין מכוח הוראת ס' 8 לפקני"ז.

47. בית המשפט קמא מוסיף וקובע כי מעצר התובעת- המשיבה, נעשה רק לאחר שסירבה לדרישת העיכוב

שבאה מאת המאבטחים:

"למיכך, על בסיס הראיות שסקרתי לעיל, אני קובע עובדתית שבסיום הדיון גב' שם טוב עוכבה על ידי מאבטחי בית המשפט, ורק כיוון שלא

צייתה להוראות העיכוב וביקשה לעזוב את בית המשפט היא נעצרה על ידם. (ס' 11 לפסה"ד).

48. בס' 14, 15 לפסק הדין, מובאת עדותה של המאבטחת, על התנגדות המשיכה למעצר ועל מאמציה לזרז ככל שלאל ידה את הגעת המשטרה לשם לקיחת המשיכה לחקירה בתחנת המשטרה.
49. בס' 17 לפסק הדין מסכם בית המשפט קמא את הראיות תוך הבעת דעתו שלאחר המעצר, בהיות התובעת עדיין בבית המשפט, לא בוצעה פעילות חקירתית כלשהי לגבי החשד בשלו נעצרה וזאת בהמתנה לשוטרים וכן השתכנע כי הזמן בו הוחזקה המשיכה אזוקה בבית המשפט הוא הזמן הרגיל שבו מתעכב הטיפול במי שנעצרים בבית משפט זה. אין כל הסבר של בית המשפט מדוע היה על המאבטחים, שהם גורם מאבטח השומר על הסדר והביטחון בבית המשפט ושסמכויותיהם הן לביצוע חיפוש ותשאול לגבי נושאים מוגדרים, אמורים לבצע פעולות חקירה שאין מסמכותם לבצע. והרי המאבטחת העידה במפורש כי לצורך ביצוע פעולות חקירה הוזמנה המשטרה: ע' 4, 6 לפרוט' מוצג 16 : ע"פ(ב"ש) 6580/09 פרפרה נ. מ"י (נבו).
50. לאחר שבית המשפט קמא דן בסמכויות מאבטחי בתי המשפט, ומעביר ביקורת על כך שמן הראוי היה שהשר יפרסם צו חדש עקב החלפת פקי סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו-1996, הוא קובע בס' 23, 24 לפסק הדין:

23. כאמור בפסקה 18 לעיל, נגד גב' שם טוב היה יסוד סביר לחשד בביצועה של עבירה והיתה סיבה לחקור אותה בגינה, ומכאן שהתקיימו התנאים לעיכוב לפי סעיף 67 לחוק המעצרים. בפסקה 11 לעיל קבעתי כי מאבטחי בית המשפט הפעילו בעניינה של גב' שם טוב את סמכות העיכוב, ורק כיוון שלא צייתה להוראות העיכוב עצרו אותה. בנסיבות אלה התקיימו גם תנאי סעיף 23(ב) לחוק המעצרים למעצר ולהבאה לתחנת המשטרה. מעצרת של גב' שם טוב על ידי המאבטחים נעשה אם כן בסמכות.

24. סעיפים 24 ו-72 לחוק המעצרים מחייבים את מבצע העיכוב להודיע למעוכב את סיבת העיכוב במהלך ביצוע העיכוב ובהקדם האפשרי. הואיל וקבעתי בפסקה 11 לעיל כי לנוכח הראיות שהובאו בפני ובשל נטל הראיה בתיק זה אני מניח לצורך הדיון כי ההודעה על המעצר כללה גם הודעה על חשד בצילום נאולם המשפט (שהוא עבירה), הרי שההודעה במקרה זה היתה תקינה, ולא מתעוררת במקרה זה השאלה שבה הוטרדתי במהלך הדיון בתיק באשר למקרה שבו קיים חשד לביצוע עבירה, אך בהודעה למעוכב מוזכר רק חשד לעשיית מעשה שאינו בגדר עבירה (כגון חשד בהקלטת הדיון, שהיה מחייב דיון בשאלת הסמכות הנוגעת לעיכוב בחשד לביצוע עבירה עתידית שהיא פרסום הדיון שהתנהל בדלתיים סגורות ועלול היה לפגוע בצד ג' רגיש שהוזכר לעיל).

51. בס' 28 לפסק הדין, קובע בית המשפט קמא כי ס' 25 לחוק המעצרים מטיל חובה על שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר להביאו "ללא דיחוי" לתחנת משטרה. בס' 29, 30 לפסה"ד הוא קובע:

....חוק המעצרים אינו מותיר ספק בעניין זה באשר לחובות המאבטחים שהוענקו להם סמכויות מעצר כשל שוטרים, וקובע
בסעיף 40 -

"על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה".

30. כבר בע"פ 193/53 (תל אביב) היועץ המשפטי לממשלה נ' ויקטור איזנברג, פס"ם (ט), עמ' 237 החילו שופטי בית המשפט המחוזי בתל אביב את דרישת המידיות בהבאה לתחנת המשטרה על פקח שהוסמך בסמכויות מעצר של שוטר (הפסד"פ נקב במונח "מייד", במקום שחוק המעצרים קובע "ללא דיחוי" - מונחים שמשמעותם בהקשר זה קרובה מאד). בית המשפט המחוזי קבע שם כי למלה "מיד" יש לתת פירוש דווקני.

בית המשפט קמא מפרט את סעיפי החוק המעצרים הקודם שחל על מאבטחי בית המשפט וכן את הסעיפים שהחליפום בחוק החדש. אולם בין הסעיפים עליהם הוא מסתמך, ס' 25 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצר) לא חל ולא הוחל על מאבטחי בית המשפט.

אף אילו הוראת ס' 25 לחוק המעצרים הייתה חלה על המאבטחים, הרי כדי להחליט על סבירות משך החזקת העצורה ומהי המיידיות ה"ללא דיחוי" באותן נסיבות, היה צורך להעלות את הנושא במהלך הדין ולא בשלב השלמת סיכומים, שעה שהעניין כלל לא עלה בכל שלב קודם לרבות הסיכומים בעל פה. בהעדר ראיות לא היה לבית המשפט קמא בסיס עובדתי להחליט אם ניתן היה, בבחינת נסיבות המקרה הנדון, להעביר את המשיבה על ידי המאבטחים לתחנת המשטרה, מבחינת כוח אדם ואמצעים להעברת עצורים, מה עוד שעמדת המדינה שלא הייתה להם לא הסמכות לכך.

זאת ועוד, באשר למיידיות ולפסה"ד בע"פ 193/53 עליו מסתמך בית המשפט קמא בס' 30 לפסק דינו : לפי ס' 73 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצר) מותר לעכב אדם עד שלוש שעות ואילו במקרה זה, קובע בית המשפט עובדתית כי החזקתה של התובעת אזוקה נמשכה שעתיים ועשרים דקות (ס' 16 לפסק הדין). אם ניתן לעכב אדם למשך שלוש שעות, מדוע אין המתנתו להגעת המשטרה במשך זמן פחות מכך אינה מידתית ואינה סבירה?

52. בס' 27 לפסק הדין מתייחס בית המשפט לכבילת המשיבה במקום ציבורי ומשתמע מכך כמו אמר, למרות שאין הדבר נאמר, שכבילה זו לא הייתה תקינה. אולם לאור העובדות שפורטו בפסק הדין ברי כי כבילתה

הייתה נחוצה לאור התנהגותה שהעלתה את החששות במפורטים בסי' 9 א. (א) לחוק המעצרים שהרי נעצרה בשל התעלמותה מהוראות המאבטחים וניסיונה לצאת מבית המשפט בניגוד להוראתם, וכן עקב הוראת סי' 9א(ג)(ד) לחוק שהרי החשד היה שהיא מחביאה בכליה צילום שנאסר עליה לבצעו.

53. נוסף על כך, בכתב ההגנה, בפרוטוקול הדיון, מעדותם של עדי הנתבעת ואף מהודאתה של התובעת עצמה (פרוי' הדיון מיום 18.08.14 עמ' 13-14 שוי' 26-31, 1-7) עולה כי היא זו אשר בחרה לעמוד אל מול הכניסה לבית המשפט תוך כדי שהיא נושאת דברים בפני העוברים והשבים ולאחר מכן בחרה להעלות סרטונים המציגים זאת לרשת הפייסבוק. אם כך, והכיצד קובע בית המשפט כי המדובר בפגיעה בכבודה של התובעת בעוד היא זו שבחרה לעמוד בכניסה לבית המשפט ואף לעורר פרובוקציה. הדברים נטענו ארוכות ומפורשות בפרוטוקול הדיון ובכתבי הטענות ובית המשפט מתעלם מטענות אלו.

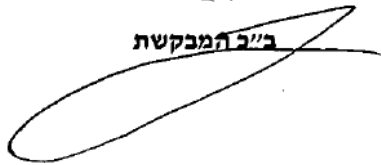
54. על כן, טעה בית המשפט קמא בחטילו אחריות על המדינה ויש לבטל את פסק דינו בעניין זה.

סיכום:

55. מכל שפורט לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להתיר למבקשת לערער על החלטתה ופסק הדין, לדון בבקשה כבערעור ולבטל הן את החלטתה בעניין היתר ייצוג והן את החבות שהוטלה עליה בפסק הדין ולחייב את המשיבה בהוצאות ושכר טרחת עו"ד כדין.

אהרון גל, עו"ד

ב"כ המבקשת

פמת"א תק/4598/14

1126632

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו רת"ק

המבקשת: מדינת ישראל- הנהלת בתי המשפט
 ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ת"א - אזרחי
 דרך מנחם בגין 154, תל-אביב, ת.ד. 33051, 6133001
 טל': 073-3736222 פקס: 073-3736482

- נ ג ד -

המשיבה: לורי שם טוב ת.ז. 02450623-0
 כצנלסון 126 ב' ת.ד. 1305, גבעתיים 57525
 טל': 0508846712 פקס: 037327557

תיק מוצגי המבקשת

המוצגים עליהם תיסמך המדינה:

לצורך בקשת רשות ערעור זו והערעור, ככל שהבקשה תקבל, תסתמך המבקשת, בנוסף על

המוצגים שפורטו לעיל, על המוצגים הבאים:

- מוצג 1 – פסק דין
- מוצג 2 - החלטה בנושא היתר ייצוג
- מוצג 3 - כתב התביעה
- מוצג 4 – כתב הגנה
- מוצג 5 – הודעת הכרה בחסינות
- מוצג 6 – בקשת המדינה להיתר ייצוג עליה מצויה החלטה מיום 1.7.14
- מוצג 7 - תגובת המשיבה- התובעת לבקשה
- מוצג 8- החלטת בית המשפט מיום 10.7.14
- מוצג 9- תגובה נוספת של התובעת
- מוצג 10- החלטה נוספת של בית המשפט קמא בעקבות התגובה הנוספת מיום 10.7.14
- מוצג 11- בקשה מטעם המשיבה – התובעת לגילוי מסמכים והזמנת עדים
- מוצג 12 - תגובת המדינה לבקשה זו ובקשה להעברת ההליך לבית משפט שלום
- מוצג 13 - תגובת התובעת לתגובת המדינה ובקשת העברה לכ"מ שלום
- מוצג 14 - תגובת התובעת לבקשת התובעת (מוצג 8) לגילוי מסמכים וזימון עדים

מוצג 15 - החלטת בית המשפט קמא בבקשה לזימון עדים

מוצג 16 – פרוטוקול הדיון מיום 17.8.14 .

מוצג 17- השלמת סיכומים מטעם המדינה

מוצג 18- השלמת סיכומים מטעם התובעת

מוצג 19 - פרוטוקול דיון מיום 9.9.14

אהרון גל, עו"ד
ב"כ המבקש

פמת"א תק/4598/14

א.ג. 1128383

מוצג 1

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 ספטמבר 2014

ת"ק 4-06-3758 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת כתי משפט/חשב

1

אגל פרקליטות מחוז ת"א - אזורי דרך מנחם בגין 154, בית קרוץ דרך מנחם בגין 154, בית קרוץ, מיקוד 6133001 ת.ד. 51 תל אביב - יפו

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

מכתב מלווה

[Handwritten signature]

משרד המשפטים
פרקליטות תביעות קטנות
21-09-2014
יוזם תל אביב (אזורי)

מצורף בזה מסמך פסק דין.

כ"ב אלול תשע"ד, 17 ספטמבר 2014
תאריך

מוכירות בית המשפט

מוסס 600 (הדפוס והדפוס) (06.13.06) 80263

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט איתי הרמלין

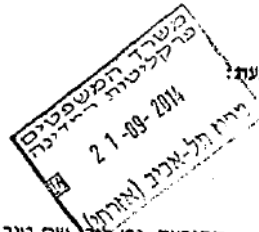
התובעת:

לורי שם טוב
ע"י מר משה הלוי

נגד

הנתבעת:

מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
ע"י מר אביתר אסף

פסק דין

1. התובעת, גבי לורי שם טוב, השתתפה ביום 18.5.2014 בדיון בעניינה בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן בפני כב' השופט נפתלי שילה. במהלך הדיון, שהתקיים בדלתיים סגורות, התעורר חשד כי גבי שם טוב מקליטה את הדיון ומצלמת אותו ואולי אף מתכוונת לפרסם את אשר הקליטה. לאחר הדיון נעצרה גבי שם טוב על ידי מאבטחי בית המשפט והוחזקה באיזור פתוח לקהל של בית המשפט למשך כשעתיים ועשרים דקות כשהיא אזוקה בידיה – חלק מן הזמן כשהידיים מוחזקות מאחורי הגב וחלק מן הזמן מלפנים. כסיום פרק זמן זה הגיעו אנשי משטרת ישראל לבית המשפט ולקחו את גבי שם טוב לחקירה בתחנה. בחקירה לא נמצאו ראיות לביסוס החשדות שהוזכרו לעיל.
2. לטענת גבי שם טוב, מעצרה בוצע בחוסר סמכות ובאלימות, והיא היתה אזוקה ללא סיבה, והוצגה אזוקה לעין כל במשך זמן ממושך. בגין כל אלה תובעת גבי שם טוב מן המדינה פיצוי של 5,000 ₪.

העובדות:

החשד:

3. מעדותו של המאבטח ניר דהן עולה כי בטרם הדיון בעניינה של גבי שם טוב הגיעה העוזרת המשפטית של השופט שילה לעמדת המאבטחים "והודיעה על דיון בעייתי של מישהי שמצלמת ומעלה לאינטרנט דברים ותומרים מתוך בית המשפט" (עמ' 8, ש' 19). לדבריו, הוא עצמו נכנס לדיון, וכדי למנוע את הקלטתו הוא פנה לנוכחים בבקשה שיסגרו את הטלפונים הניידים שלהם. כל הנוכחים באולם, למעט גבי שם טוב, נענו לבקשתו. גבי שם טוב,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

לעומתם, טענה כי אין ברשותה מכשיר טלפון, אך הוא חשד כי מכשיר טלפון מצוי בכיסה. בהמשך הדיון הבחין, לדבריו, שהתוכנית נושאת עליה עט-מצלמה. לדבריו, הוא שיתף את השופט בחשדותיו, והשופט שאל אותו איך מקובל לטפל בעניין כזה. לדברי המאבטח הוא הסביר לשופט כי במקרה שמתערר חשד כזה המאבטחים אינם מבררים את החשד בעצמם, אלא מעכבים את החשוד עד לבוא שוטרי משטרת ישראל.

4. עיון בפרוטוקול הדיון בפני השופט שילה, שצורף לכתב התביעה, מעלה כי השופט שילה שאל את גבי שם טוב בפתח הדיון האם ברשותה טלפון נייד, והיא סירבת להשיב. בהמשך שאל השופט את גבי שם טוב אם היא מתחייבת שלא להקליט את הדיון, והיא השיבה כי היא "עומדת בכללי בית המשפט" (עמ' 18, ש' 21), וביקשה שהדיונים הבאים יוקלטו. בשלב זה הכתיב השופט שילה לפרוטוקול את ההחלטה הבאה:

1. "גב' שם טוב מסרבת להתחייב בפני בית המשפט כי הדיון שהוא בדלתיים סגורות לא יוקלט על ידה. כמו כן היא מבקשת שמכאן ולהבא כל הדיונים יוקלטו.
2. לפיכך הדיון יתקיים ובסיומו תיערך בדיקה על ידי קצינת הביטחון האם הדיון הוקלט. ככל שהדיון הוקלט, תפעל קצינת הביטחון על פי הנהלים על מנת לוודא כי איסור הפרסום אודות דיון זה המתנהל בדלתיים סגורות יבוצע."

5. עוד ראוי לציין כי בפרוטוקול הדיון בפני השופט שילה מתועד החשד בכך שבידי גבי שם טוב עט-מצלמה (עמ' 21, ש' 25). כמו כן, מתועד בפרוטוקול כי בשלב מסוים יצאה גבי שם טוב מן האולם וכן זוגה לשעבר אמר כי "כל הדיונים של השופט מוקלטים ושומעים אותך באינטרנט. שומעים אותי ואת כל הנוכחים". עוד מתעד הפרוטוקול כי עדה בשם סימונה שטיינמץ העידה בבית המשפט כי גבי שם טוב פרסמה חומרים שפגעו בצד ג' רגיש, בנסיבות שלא אפרט כאן מטעמים של שמירה על הפרטיות.

6. בשורה התחתונה, לנוכח פנייתה של העוזרת המשפטית, תילופי הדברים בין גבי שם טוב לשופט שילה, דבריו של בן זוגה לשעבר של גבי שם טוב וחשדו הבלתי אמצעי של המאבטח על בסיס מראה עיניו כי גבי שם טוב נושאת עט-מצלמה, אני קובע שהיה יסוד סביר לחשד של מאבטחי בית המשפט כי גבי שם טוב מקליטה ומצלמת את הדיון, ואולי אף מתכוונת לפרסם חומרים אלה. כמובן, אין בכך כדי לומר כי אמנם עשתה משהו מאלה בפועל או שהתכוונה לעשות אותו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

הליך המעצר:

7. טענת גבי שם טוב (בכתב התביעה ובעדות בבית המשפט), מייד בתום הדיון היא נעזרה באלימות על ידי האחראיות על האבטחה בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן. בכתב התביעה היא מתארת שמיד עם יציאתה מן האולם התנפלה עליה המאבטחת, מרינה אוסיפוב, מאחור, משכה את ידה לאחור, הפילה אותה לארץ, דחקה את ראשה לכיוון הרצפה, ובסיוע מאבטחים נוספים אוקה את ידיה כשהן מאחורי גבה. בעדותה בבית המשפט (עמ' 10, ש' 25 ואילך) תיארה גבי שם טוב את הדברים מעט אחרת. גבי שם טוב תיארה בטרם ההתנפלות הפיזית עליה חילופי דברים בינה לבין המאבטחת – המאבטחת הודיעה לה שהיא עצורה עד לבוא המשטרה, ואילו היא עצמה דרשה מן המאבטחת שתציג בפניה "צו מעצר או צו עיכוב"; המאבטחת המשיכה ואמרה לה שהיא (כלומר, גבי שם טוב) הקליטה את הדיון, ואינה יכולה לעזוב את המקום עד לבוא המשטרה; אחר כך בדקו המאבטחים את חפציה, לרבות את העט שחשדו בו שהוא עט-מצלמה, ולא מצאו דבר. לפי עדותה בבית המשפט רק בשלב זה - כשביקשה גבי שם טוב לצאת מבית המשפט - התנפלו עליה המאבטחים (בכתב התביעה הוצגו הדברים כאילו התרחשו בסדר הפוך). יצוין שגם בכתב התביעה התייחסה גבי שם טוב לשאלת קיומו של "צו עיכוב" ולהעדרה של עילה לעיכוב (פסקה 8 בכתב התביעה). יתר על כן, בכתב התביעה נאמר גם שהתובעת לא התנגדה לעיכוב (פסקה 15 לכתב התביעה).

8. המאבטח ניר דהן העיד בפני (החל מתחתית עמ' 8 לפרוטוקול) כי בתום הדיון עיכב את גבי שם טוב בעוון הקלטת הדיון, ואז הצטרפה גם המאבטחת הבכירה, מרינה אוסיפוב. לדבריו, התובעת התייעצה עם אדם כלשהו כטלפון, ואז דרשה מהם שיציגו בפניה "צו עיכוב". המאבטח העלה בפני סברה כי אולי היועץ הטלפוני התבלבל עם צו עיכוב יציאה מן הארץ. לדבריו, גבי שם טוב החלה ללכת במסדרון המוביל לכיוון היציאה מבית המשפט, ואף אפשרו לה להיכנס לבקשתה לשירותים – זאת, על אף חששו כי תשמיד את הראיות (כלומר, את התקלטה שחשד בקיומה). אחרי שיצאה מן השירותים, ניסתה גבי שם טוב לצאת מבית המשפט, ואז אמרו לה שהיא אינה יכולה לעזוב את בית המשפט כיוון שהיא מעוכבת, ועצרו אותה.

9. המאבטחת מרינה אוסיפוב העידה בפני (החל מעמ' 3, ש' 27) כי בתום הדיון ניגשה עם עוד שני מאבטחים לגבי שם טוב ויחד עם המאבטח שהיה באולם הודיעו לה שהיא מעוכבת עד להגעת שוטרי משטרת ישראל וזאת בחשד להקלטת הדיון. לדברי גבי אוסיפוב, גבי שם טוב טענה שהמאבטחים נעדרים סמכות לעכבה, והם הסבירו לה כי היא טועה. לבקשת גבי שם טוב הם אפשרו לה ללכת לשירותים. לאחר שיצאה מן השירותים החלה גבי שם טוב ללכת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

לכיוון היציאה מבית המשפט, והמאבטחים הסבירו לה שהיא מעוכבת, אבל היא "המשיכה להתלהם ולצעוק שאין לנו סמכות לעכב אותה, שנביא לה צו או דף כלשהו". לדברי המאבטחת, המאבטחים הסבירו לגבי שם טוב "שאם היא תמשיך נצטרך להפוך את זה למעצר ונצטרך לאזוק אותה עד שהמטרה תגיע". גבי שם טוב לא התרצתה, ולכן עצרו אותה. בין רגע העיכוב לרגע המעצר עברו מספר דקות (בפרוטוקול נכתבו הדברים בטעות בסדר הפוך). ב"דו"ח אירוע ראשוני" שערכה מרינה אוסיפוב (1/3 ו-2/3) מתוארת השתלשלות העניינים באופן דומה לאופן שבו היא תיארה אותה בפני הבדל בולט הוא שבדו"ח שנכתב מייד לאחר האירוע היא כתבה כי בעת העיכוב הודיעה לגבי שם טוב כי עיכובה נעשה בחשד להקלטה ולצילום הזיון. בחקירתה החוזרת בבית המשפט (עמ' 6, שי 17 ואילך) הסבירה גבי אוסיפוב כי מבחינתה אין הבדל בין צילום להקלטה (בשל העובדה שהדיון נערך בבית המשפט לתביעות קטנות אפשרתי לנציג הנתבעת לרען את זכרונה של העדה במסגרת החקירה החוזרת).

10 במהלך הדיון הוצג בפני קטע סרטון מתוך התיעוד של מצלמות האבטחה שבו לא מוצגת אלימות כלשהי – לא מצד גבי שם טוב ולא מצד המאבטחים. לטענת נציג הנתבעת שלא נסתרה, מצלמות האבטחה אינן מכסות את מלוא שטח בית המשפט במשך כל הזמן, ואין תיעוד מלא של האירועים. בקטע הסרטון שהוצג בפני ניתן לראות כי המאבטחים פנו לגבי שם טוב בדברים ולא התנפלו עליה באופן פתאומי כפי שתיארה בכתב התביעה.

11 לנוכח סערת הרגשות שוודאי פקדה את גבי שם טוב בעקבות האירועים הקשים בבית המשפט, אירועים שהתרחשו לאחר דיון משפטי בנושא טעון ביותר, אני מקבל בהבנה את העובדה שתיאוריה לא היו קוהרנטיים. עם זאת, בעניין הוכחת העובדות הנוגעות להליך המעצר היא לא עמדה בנטל השכנוע המוטל עליה כתובעת בתיק זה. לפיכך, על בסיס הראיות שסקרתי לעיל, אני קובע עובדתית שבסיום הדיון גבי שם טוב עוכבה על ידי מאבטחי בית המשפט, ורק כיוון שלא צייתה להוראות העיכוב וביקשה לעזוב את בית המשפט היא נעצרה על ידם. ספקות גדולים התעוררו אצלי באשר לנוסח ההודעה על העיכוב שהשמיעה המאבטחת באווי גבי שם טוב – האם הוזכרה רק הקלטה או גם החשד בצילום הדיון. בעדותם הראשית העידו בפני שני המאבטחים על כך שהוזכרה רק הקלטה ולא הוזכר צילום, ואולם בדו"ח הראשוני שכתבה מרינה אוסיפוב מייד לאחר האירועים היא תיארה את ההודעה ככוללת גם חשד בצילום הדיון. בהתחשב בכך שנטל השכנוע בתיק זה מוטל על התובעת והיא כלל לא הזכירה את הליך העיכוב, ולנוכח התיאור המופיע בדו"ח שנכתב על ידי המאבטחת בסמוך לאירועים, אני מניח לצורך הדיון כי ההודעה כללה גם התייחסות לחשד בצילום הדיון (חשיבותה של שאלה זו תוסבר בהמשך פסק הדין).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

תיק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

החזקת גבי שם טוב אזוקה בבית המשפט:

12. בכתב התביעה תיארה גבי שם טוב כי נאזקה בכוח על ידי מאבטחי בית המשפט כשידיה מאחורי גבה (פסקה 6). לטענתה, המאבטחת הידקה את האזיקים תוך גרימת שטפי דם (פסקה 12). עוד היא מוסיפה וכותבת: "...נתבעת 1 הורתה לתובעת לשבת על הספסל מול כניסת בית המשפט, כשכל העוברים והשבים, כולל עורכי דין, שופטים וכל מי שעובר ונכנס לבית המשפט, רואה את התובעת אזוקה בידה... במשך כשעתיים וחצי ישבה התובעת על הספסל מול הכניסה של בית המשפט, כשכל העוברים ושבים, עורכי דין, שליחים, ועובדי בית המשפט, כולל גרושה של התובעת, רואים אותה אזוקה ללא סיבה. בכל אותה עת מסרבת הנתבעת 1 להסיר את האזיקים מידיה של התובעת... התובעת לא התנגדה לא לעיכוב ולא למעצר השווא. התובעת לא התפרעה, לא התפרצה, לא איימה, ולא תקפה ולא היתה עילה לאיזוקה..." (פסקאות 13-15). באופן דומה תיארה את הדברים גם בבית המשפט (עמ' 12, ש' 6 ואילך).

13. באשר לאיזוקה של גבי שם טוב והחזקתה אזוקה בבית המשפט, המאבטחת מרינה אוסיפוב תיארה בדו"ח שכתבה (נ/1) את הדברים באופן הבא: "הג"ל ביקשה להיכנס לשירותים ולאחר שיצאה שוב פעם התחילה להתלהם והתנגדה לעיכוב. הוסבר לה שאם היא תסרב לעיכוב ותמשיך כך, נצטרך לעצור אותה ולשים לה אזיקים עד שהמטרה תגיע... הג"ל המשיכה בשלה ונאמר לה שוב פעם שהיא עצורה ושנאחזנו הולכים לשים עליה אזיקים... הג"ל התנגדה למעצר ותוך שימוש בכוח סביר הצלחנו לשים עליה אזיקים. יש לציין שתוך כדי היא שרטה וצעקה על המאבטחים והתיישבה על הרצפה. כל הזמן שחיכינו לניידת משטרה הג"ל לא הפסיקה להתלהם ולצעוק ולקלל את המאבטחים, את העובדת הסוציאלית שמטפלת בתיק שלה וכו'... בשעה 14:00 לערך המשטרה סוף סוף הגיעה לאחר מספר טלפונים שעשינו אליהם ובעזרת גיר ליפשיץ...".

14. בעדותה בפני הוסיפה המאבטחת אוסיפוב (בעמ' 4, החל משורה 10) כי "הסברנו לה שהיא עצורה וביקשנו שתושיט את ידה על מנת שנאזוק אותה. היא לא הסכימה. היא התיישבה על הרצפה עם הידיים קדימה ואז אני ועוד מאבטח תפסנו כל אחד יד ואזקנו אותה. היא לא נתנה, היא השתוללה קצת. אזקנו אותה, הושבנו אותה על הכסא ליד. היא יחסית ורגעה. אזקנו אותה מקדימה. לא היה צורך שהיא תהיה עם הידיים מאחורה יותר מד'".

15. המאבטחת סיפרה כי הזמינה לבית המשפט את שוטרי משטרת ישראל והמתינה ממושכות לבואם. זאת, אף על פי שכפי שציינה המאבטחת בעדותה, תחנת המשטרה קרובה לבית המשפט לענייני משפחה (עמ' 4, ש' 18). אף על פי כך, כאמור לעיל, לקח זמן רב מרגע המעצר ועד שהמשטרה הגיעה למקום ולקחה את גבי שם טוב לחקירה. כך תיארה המאבטחת את הדברים בפני: "אנחנו חיכינו למשטרה... למשטרה לקח זמן להגיע בערך כשעתיים, שעתיים 5

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

וחצי. משטרת ישראל לא ביד, עשיתי את מירב יכולתי שיגיעו כמה שיותר מהר. זה הזמן שלוקח בדרך כלל... הייתי גם בטלפונים, יש לנו מחאם שיש במשמר בית המשפט שהעביר אותי לעוד קצין במשטרה שניסו לזרו. אנחנו כמוה רצינו לסיים את העניין כמה שיותר מהר ושיבואו מהר. המאבטחת אוסימוב העידה כי אינה זוכרת באיזו שעה בדיוק התקשרה להזמין את המשטרה וכי משך זמן של שעתיים-שלוש עד שמגיעה המשטרה בניסיונות מעין אלה הוא משך זמן רגיל (עמ' 7, ש' 24 ואילך).

16. במהלך הדיון בפני הסכימו הצדדים כי החזקתה של גבי שם טוב אזוקה בבית המשפט ארכה כשעתיים ועשרים דקות.

17. הראיות שסקרתי לעיל שכנעו אותי כי גבי שם טוב הוחזקה עצורה ואזוקה במשך כשעתיים ועשרים דקות בבית המשפט לענייני משפחה מבלי שבוצעה פעילות חקירתית כלשהי לבירור החשד נגדה, וזאת בהמתנה לשוטרי משטרת ישראל שהוזמנו על ידי המאבטחים בטלפון (יתכן שבמספר שיחות) כדי שיקחו אותה לחקירה. כל זאת, כאשר תחנת המשטרה נמצאת בסמוך ממש לבית המשפט. חלק מן הזמן הייתה גבי שם טוב אזוקה כשידיה מאחורי גבה וחלק מן הזמן היו ידיה אזוקות לפני גופה. עוד השתכנעתי שגבי שם טוב הוחזקה במצב זה במקום נומבי בכניסה לבית המשפט. השתכנעתי גם כי משך הזמן שבו הוחזקה גבי שם טוב אזוקה בבית המשפט הוא משך הזמן הרגיל שבו מתעכב הטיפול במי שנעצרים בבית משפט זה. השתכנעתי עוד שלמעט התנגדות פיזית לעצם אזיקתה לא נקטה גבי שם טוב לאורך האירוע כלשהו אלימות כלשהי. מצאתי אף סימנים בדכריה של המאבטחת מרינה אוסימוב שהבאתי לעיל, לכך שהיא תופסת את האזוקה כחלק הכרחי מן המעצר, שהיא מראש הזהירה את גבי שם טוב כי אם לא תציית לעיכוב היא תהיה אזוקה עד לבוא שוטרי משטרת ישראל. בהעדר ראיות תומכות לא השתכנעתי שכתוצאה מאזיקה הדוקה מדי נגרם לגבי שם טוב נזק פיזי.

ניתוח משפטי:

האם התובעת נחשדה בעבירה:

18. סעיף 70 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 קובע מאסר של שישה חודשים למי שפרסם ללא אישור מידע על דיון שהתנהל בדתניים סגורות, וכך גם למי שצילם באולם בית המשפט או פרסם תצלום מתוך אולם בית המשפט (כלי קשר לשאלה אם הדיון נערך בדתניים סגורות). החוק אינו אוסר על הקלטת דיון. העובדה שכאמור בפסקה 6 לעיל היה יסוד סביר לחשדם של המאבטחים כי גבי שם טוב צילמה את הדיון, משמעותה היא שהיה נגדה חשד סביר בביצוע עבירה שהיא עוון (כאמור לעיל, אין בכך כדי לקבוע שאמנם עברה עבירה זו, ואזכיר כי בסיום החקירה לא נמצא דבר).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

סמכויות המאבטחים:

19 סעיף 39 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי השר לבטחון פנים רשאי להעניק בצו סמכויות עיכוב ומעצר של שוטר לעובד ציבור שסמכויות אלה חיוניות למילוי תפקידו. סעיף זה החליף את סעיף 4 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: בסד"ם), שהעניק סמכות דומה לשר המשטרה (בלתי דרישת החיוניות).

20 בשנת 1995 (ילקוט הפרסומים 4279, 29.1.1995, עמ' 1693) הסמיך שר המשטרה את מאבטחי בתי המשפט לערוך חיפוש בגופם או בכליהם של הבאים לבית המשפט לשם גילוי נשק. כמו כן הסמיך השר את המאבטחים להשתמש בסמכויות שוטר לפי סעיפים 2, 3, 5, 6, 8 לפסד"פ כלפי באי בתי המשפט עד לבוא שוטר למקום. סעיפי הפסד"פ הרלוונטיים קבעו כך:

2" היה לשוטר יסוד סביר להניח שאדם עבר עבירה, רשאי הוא לדרוש ממנו שיכסור לו שמו וכענו ורשאי לדרוש שילוה אליו לתחנת המשטרה.

3. שוטר רשאי, בלא צו מעצר, לעצור אדם אם –

- (1) האדם סירב להלוות אליו לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 2;
- (2) יש לשוטר יסוד סביר להניח שהאדם ביצע פשע.
- (3) האדם עבר בפניו, או זה מקרוב, עבירה שדינה מיתה או מאסר לתקופה העולה על ששה חודשים.
- (5) האדם נמלט או מנסה להימלט ממשמורת חוקית או שנזעקים אחריו בשל עבירה.
- (6) האדם עובר עבירה, או מואשם לפניו שעבר עבירה, או שיש לשוטר יסוד להניח שעבר עבירה; והוא כשהאדם מסרב להסור שמו ומענו או שאין לו מקום מגורים ידוע או קבוע;
- (8) שופט כורה לו, לפי סעיף 5, לעצרו.

21 סעיף 82 לחוק המעצרים קובע כי עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון פנים בסמכויות מעצר לפני כניסתו של החוק לתוקף יראוהו כמי שהוסמך לפי החוק החדש. הואיל וחוק המעצרים שינה לחלוטין את ההסדרים בעניין מעצר ועיכוב נכון היה שהשר לבטחון פנים יפרסם צו לפי החוק החדש שיבהיר מהן סמכויות המאבטחים לפי החוק החדש, ולא יסתמך על סעיף 82 לחוק. כך ראוי שיעשה גם היום.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל - הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

22. עם זאת, הואיל ולמאבטחי בית המשפט הוקנו סמכויות מעצר למי הפסד"פ הרי שלפי סעיף 82 לחוק המעצרים מוקנות להם סמכויות מעצר גם כיום - לכל הפחות במה שנוגע לסמכות המעצר הרלוונטית לענייננו והיא הסמכות לעצור את מי שלא ציית לעיכוב הקבועה בסעיף 23(ב) לחוק המעצרים, שהרי סמכות זו מבוססת על סמכות העיכוב שהיא פוגענית פחות מסמכות המעצר, ומעדדת את השימוש בה. ואלה סעיפיו הרלוונטיים של חוק המעצרים:

66. כפרק זה, "עיכוב" - הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית...

67. (א) היה לשוטף יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ב) שוטף רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:
 (1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);
 (2) הויהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

23. (ב) שוטף מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מצייט להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדין, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב.

23. כאמור בפסקה 18 לעיל, גג גבי שם טוב היה יסוד סביר לחשד בביצועה של עבירה והיתה סיבה לחקור אותה בגינה, ומכאן שהתקיימו התנאים לעיכוב לפי סעיף 67 לחוק המעצרים. בפסקה 11 לעיל קבעתי כי מאבטחי בית המשפט הפעילו בעניינה של גבי שם טוב את סמכות העיכוב, ורק כיוון שלא צייתה להוראות העיכוב עצרו אותה. בנסיבות אלה התקיימו גם תנאי סעיף 23(ב) לחוק המעצרים למעצר ולהבאה לתחנת המשטרה. מעצרה של גבי שם טוב על ידי המאבטחים נעשה אם כן בסמכות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיזוני:

24. סעיפים 24 ו-72 לחוק המעצרים מחייבים את מבצע העיכוב להודיע למעוכב את סיבת העיכוב במהלך ביצוע העיכוב ובהקדם האפשרי. הואיל וקבעתי בפסקה 11 לעיל כי לנוכח הראיות שהובאו בפני ובשל נטל הראיה בתיק זה אני מניח לצורך הדיון כי ההודעה על המעצר כללה גם הודעה על חשד בצילום באולם המשפט (שהוא עבירה), הרי שההודעה במקרה זה היתה תקינה, ולא מתעוררת במקרה זה השאלה שבה הוטרתני במהלך הדיון בתיק באשר למקרה שבו קיים חשד לביצוע עבירה, אך בהודעה למעוכב מוזכר רק חשד לעשיית מעשה שאינו בגדר עבירה (כגון חשד בהקלטת הדיון, שהיה מחייב דיון בשאלת הסמכות הנוגעת לעיכוב בחשד לביצוע עבירה עתידית שהיא פרסום הדיון שהתנהל נדלתיים סגורות ועלול היה לפגוע בצד ג' רגיש שהוזכר לעיל).

משך הזמן שבו הוחזקה גבי שם טוב אזוקה בבית המשפט והאופן שבו הוחזקה במעצר:

25. עיכובו ומעצרו של אדם פוגעים בזכות היסוד החוקתית שלו לחירות המוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. ככל פגיעה בכבוד ובחירות יש להקפיד כי ישמר התנאי שמדובר בפגיעה שהיא במידה שאינה עולה על הנדרש; תנאי הקבוע בפסקת ההגבלה שבסעיף 8 לחוק היסוד.

26. סעיף 1(ב) לחוק המעצרים קובע עקרון על שלפיו:

"מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שהבטיח שמירה מירבית על כבוד האדם ועל זכויותיו".

27. לעניינינו נוגע סעיף 9א לחוק המעצרים המתייחס לכבילת עצור במקום ציבורי כעניין המצריך הצדקות מיוחדות כגון חשש סביר להימלטות, לגרימת נזק לגוף או לרכוש או לפגיעה בראיות. בדברי ההסבר להצעת החוק שבה הוסף סעיף זה (ה"ח 29.7.2003, עמ' 104) נאמר בצדק בעניין זה –

"כבילת עצור או אסיר במקום ציבורי יש בה כדי לפגוע בכבודו כאדם..."

28. זאת ועוד, סעיף 25 לחוק המעצרים קובע כי שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר יביאו ללא דיחוי לתחנת המשטרה ויעבירו לקצין הממונה על חקירות בתחנה או למפקדו או שישחרר את העצור. סעיף 25(ב) לחוק מסייג חובה זו במקרים מסוימים, ובראשם שנוכחות השוטר נדרשת במקום המעצר כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

29. בהקשר זה יש להבהיר כי אין הענקת סמכות שאין חובות בצדה. חוק המעצרים אינו מותיר ספק בעניין זה באשר לחובות המאבטחים שהוענקו להם סמכויות מעצר כשל שוטרים, וקובע בסעיף 40 -

"על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה".

30. כבר בע"פ 193/53 (תל אביב) היועץ המשפטי לממשלה נ' ויקטור איזנברג, פסי"ם (ט), עמ' 237 החילו שופטי בית המשפט המחוזי בתל אביב את דרישת המידיות בהבאה לתחנת המשטרה על פקח שהוסמך בסמכויות מעצר של שוטר (הפסד"פ נקב במונח "מייד"), במקום שחוק המעצרים קובע "ללא דיחוי" - מונחים שמשמעותם בהקשר זה קרובה מאד. בית המשפט המחוזי קבע שם כי למלה "מיד" יש לתת פירוש דווקני. כדי לקבל קנה מידה לפרק הזמן עד להבאה למשטרה ששופטי בית המשפט המחוזי סברו שממלא את דרישת החוק, ולמה שראו שופטי בית המשפט המחוזי כסיבות לגיטימיות להתארכות של משך זמן זה אביא את דברי בית המשפט המחוזי כלשונם (תוך הוספת הדגשות):

"קשה ליתן הגדרה כדויקת וממצה של המלה 'מיד'. אין לקבוע מסמרות ולהגדיר כי תוך כך וכך באות יש להביא את האדם למשטרה. קביעת הזמן חלויה בתנאים ובמסיבות של המקרה. יתכן מאד להגיד כי 'מיד' פירושו תוך זמן מתקבל על הדעת נוכח התנאים והמסיבות של כל מקרה ומקרה. אבל כמה דברים אמורים? כאשר העוכב בהבאת העצור לתחנת המשטרה או לשופט השלום מקורו בתנאי התחבורה או מחמת ריחוק מהמקרה.

...

הוששים אנו מאד כי על ידי פירוש בלתי קפדני למלה 'מיד' נפתח פתח רחב ונעמיד בסכנה את חרותו של האזרח.

31. גם בעניינינו אין צורך בקביעת משך זמן מדויק שמקיים את דרישת החוק שעצור יועבר לתחנת המשטרה "ללא דיחוי", כדי לקבוע שהאופן שבו נעצרה גבי שם טוב אינו עומד בסטנדרט הקבוע בחוק המעצרים בכל הקשור לפגיעה מינימלית בחירותו של עצור. זאת, כיוון שאין ספק שהמתנה של שעתיים ועשרים מרגע המעצר ועד ההובלה לתחנת המשטרה הסמוכה לבית המשפט לשם פתיחת החקירה אינה עומדת בסטנדרט המחמיר הקבוע בחוק המעצרים הדורש שההעברה לתחנת המשטרה תיעשה ללא דיחוי. אציין רק לשם השוואה שסמכות העיכוב, שהיא סמכות פוגענית במידה פחותה מאד ואינה כוללת הפעלת כוח נגד המעוכב, מוגבלת בסעיף 73 לחוק המעצרים לזמן הסביר הדרוש לביצוע מטרת העיכוב ולא יותר משלוש שעות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

תיק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

132 לפי הראיות שהובאו בפני לא התקיים בעניינו אף אחד מן הסייגים הקבועים בסעיף 25(ב) לחוק המעצרים, והסיבה היחידה לכך שהמאבטחים לא הובילו את התובעת לתחנת המשטרה הממוקמת קרוב לבית המשפט לענייני משפחה היא כללים קבועים שלפיהם הם עובדים. יתר על כן, כאמור בפסקה 15 לעיל משך הזמן שבו הוחזקה גבי שם טוב אזוקה בבית המשפט היה מוכר למאבטחת כמשך הזמן הרגיל שעובר עד שהמשטרה מגיעה לבית המשפט הרלוונטי כדי לחובל ממנו עצור לחקירה. ואבחיר כי מאבטח שעוצר אדם אינו יוצא ידי חובתו ומשתחרר מן החובות שמטיל עליו חוק המעצרים כמבצע המעצר בכך שהוא מתקשר להזמין את המשטרה (ולא מספר שיחות הטלפון הוא הקובע). אין כמובן פסול בכך שעצור יועבר על ידי המאבטחים לידי המשטרה בבית המשפט, ובלבד שהתוצאה תהיה עמידה בסטנדרט הקבוע בחוק – לא כך היה כאן, מראש היה צפוי מבחינתה של המאבטחת שלא כך יהיה כאן וכאשר הסתבר שאמנם לא כך הוא היא לא נקטה בכל צעד חליפי כדי לעמוד בסטנדרט הקבוע בחוק. העניין צורם במיוחד כיוון שבעניינו אף לא היה מדובר במעצרו של מי שנקט אלימות בבית המשפט ונשקפה מפניו סכנה ממשית לציבור.

33 אין כל צורך להכביר מלים על כך שאופן מעצרה של גבי שם טוב גם לא עומד בסטנדרט הראוי כמה שנוגע למגיעה מינימלית ככבוד. הצדק עם התובעת הטוענת כי הושבתה אזוקה בכניסה לבית המשפט למשך שעות ועשרים כך שכל הכא בשערי בית המשפט והיוצא מהם רואה אותה במצבה זה היא פגיעה לא נדרשת בכבודה, וגם אם אניה שהייתה הצדקה לאזיקתה הממושכת, הרי שהיה על המאבטחים להחזיקה במעצר במקום מומבי פחות בבית המשפט.

נוקה של גבי שם טוב:

34 נזקה של גבי שם טוב הם נזקים לא מוחשיים כתוצאה מפגיעה לא מידתית בזכויות היסוד החוקתיות שלה לכבוד ולחירות, שאני אומד אותם בסכום של 1,500 ₪.

הוצאות משפט:

35 בתיק זה הוגשו בקשות רבות על ידי שני הצדדים והתקיימו בו שני דיונים. בניגוד למקרים אחרים הנידונים בבית המשפט לתביעות קטנות התובעת העמידה את תביעתה מראש על סכום סביר. התובעת גם היתה נכונה בכל אחד מן השלבים לכל פשרה. בנסיבות אלה אני סבור כי מן הראוי לחייב את הנתבעת בהוצאות גדולות במעט מאשר פסקתי בתיקים שהסתיימו בישיבה אחת ואשר לא הוגשו בהם בקשות כלשהן, ואני מחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות משפט של 700 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

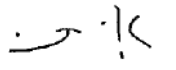
ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

תיק חיצוני:

החיוב הכולל:

36 סך הכל תשלם הנתבעת לתובעת סכום של 2,200 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה עד ליום התשלום בפועל.

ניתן היום, 16 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

איתי הרמלין, שופט

מוצג 2

2

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

תיק חיצוני

1	בכור	כבי השופט איתי הרמלין
	תובעים	לורי שם טוב
		נגד
	נתבעים	1. מרינה אוסימוב 2. משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב

החלטה בבקשה להתרת ייצוג על ידי עורך דין ולהארכת מועד להגשת כתב הגנה:

- 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
1. מונח במני כתב תביעה שבבסיסו טענה כי ביום 18.5.2014 התובעת הותקפה, נאזקה ונעצרה שלא כדין על ידי הנתבעת מרינה אוסימוב, ששימשה מאבטחת בבית המשפט לענייני משפחה, שבו נמצאה באותו היום התובעת כמתודיינת. התובעת דורשת פיצוי של 5,000 ₪.
  2. ביום 1.7.2014 הגיש עו"ד אריאל נתן מהפרקליטות האזרחית במחוז תל אביב כשם הנתבעת השניה, הנהלת בתי המשפט (שהיא זרוע של המדינה), בקשה למתן היתור שהתנבעת חטיבה תחיה מיוצגת על ידי עורך דין מהפרקליטות וכן בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה.
  3. הבקשה לקבלת היתור לייצוג על ידי עורך דין הוגשה, כיוון שסעיף 63 לחוק בתי המשפט קובע כי ייצוג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שירשמו. באופן מרדוקסלי הוגשה כאמור הבקשה לייצוג על ידי עורך דין כשהיא תגומה על ידי עורך דין. אם אין די בפרדוקס זה, הרי שעורך דין נתן נימק את הבקשה לקבלת היתור ייצוג בכך שלפי טענתו ממילא לפי הדין מותר ייצוג של המדינה על ידי עורך דין גם בבית המשפט לתביעות קטנות. אף על פי שעורך דין נתן התעלם מהערותי על הפרדוקס הנעוץ בכך שבטרם אושרה בקשתו שחנתבעת תחיה מיוצגת על ידי עורך דין, הוא מגיש כשמה בקשות שונות, התייחסתי במלוא כובד הראש לטענותיו הרציניות בבקשה זו ובתגובה נוספת שהגיש לבית המשפט.

בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב האח'

תיק חבוני

- 1 סוגיית ייצוגה של המדינה כמני בית המשפט לתביעות קטנות על ידי שרכי דין, מתמחים או
- 2 מייצגים מקצועיים נטונה במחלוקת בפסיקה וטרם הוכרעה על ידי בית המשפט העליון.
- 3 בפסק דינה ברע"א 5711/08 רשל פרטוק נ' סול טורגמן בע"מ (17.3.200) תיארה השופטת
- 4 ארבל את הדעות השונות בפסיקה בתי המשפט לתביעות קטנות בסוגיה זו (כטהיא מציינת
- 5 לשם הדוגמה שני תיקים שבהם נפסק כי מטעמי שמירה על השוויון בין המתדיינים אין
- 6 לאפשר את ייצוגה של המדינה על ידי עורך דין או מתמחה אלא אם מתקיימות נסיבות
- 7 מיוחדות - ת"ק (נכח) 2317/04 חושקובר נ' מנהל מקרקעי ישראל מחוז צפון ות"ק (בי"ש)
- 8 1910/06 אבולקיעו נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל. השופטת ארבל בחרה להשאיר את
- 9 סוגיית ייצוג המדינה בפני בית המשפט לתביעות קטנות בבריד עיין. גם השופט רובינשטיין
- 10 הזכיר סוגיה זו שבה חלוקת הדעות, אך לא הכריע בה. זאת, בפסק דין מן העת האחרונה
- 11 יחסית - רע"א 6892/13 קרול וואל חיימוביץ' נ' לימוד אוריון האלבר ציי רכב (23.2.2014).
- 12 אף על פי שהסוגיה הספציפית שבה עסקת החלטתי זו לא הוכרעה בפסקי הדין של בית
- 13 המשפט העליון אני מוצא חשיבות עקרונית בדבריה של השופטת ארבל בפסק דין פרטוק
- 14 שלפיהם יצל בית המשפט לתביעות קטנות להקפיד על הכלל לפני לא יתיר ייצוג על-ידי עורך
- 15 דין של כי מהצדדים. הרת ייצוג זה פוגעת הן במטרות של בית הכספס לייעל ולקצר את
- 16 ההליכים המתנהלים בבית המשפט לתביעות קטנות, הן במטרות לפסס את ההליכים עבור
- 17 האזרח כן השורה והתורכן הקטן, הן בעקרונ השוויון וכסמירת האיוון בין הכתודיינים".
- 18
- 19 זה המקום לציין כי ייצוגה של המדינה בחליכים בפני בית המשפט לתביעות קטנות הוא
- 20 מקרה פרטי (ובכל זאת - מיוחד) של סוגיית ייצוגם של גופים גדולים בפני בית המשפט
- 21 לתביעות קטנות. הואיל וסוגיה זו אינה ניצבת בפני לא ארויב בה. אציין רק כי הקו המנחה
- 22 של בתי המשפט בסוגיה זו היא שיש להגן במידת האפשר על עקרונ השוויון בין המתדיינים
- 23 ולא לאפשר לגופים הגדולים להפוך את גדלם ליתרון בהליך, ושנית המשפט לתביעות
- 24 קטנות אמור לחיות "מעחו של האזרח כן השורה" כלשונו של השופט רובינשטיין בפסק דין
- 25 חיימוביץ', שבו קבע השופט רובינשטיין כי ייצוג תברה גדולה על ידי העובד המטפל בתיק
- 26 היא פתרון סביר והוגן.
- 27
- 28
- 29

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

תיק דינוני

- 1 עו"ד נתן שמבקש רשות שהמדינה תהיה מיוצגת על ידי עורך דין מבסס את טיעונו על קו
- 2 טיעון שאומץ בעיקרו של דבר במסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
- 3 ברת"ק 38116-02-12 מדינת ישראל נ' ניר סדון (15.4.2012) (בבתי המשפט לתביעות קטנות
- 4 ניתנו לאורך השנים גם פסקי דין רבים שכיטאו דעה אחרת בסוגיה זו, וכאמור לעיל היא
- 5 מעולם לא הוכרעה בבית המשפט העליון. קו הטיעון של עו"ד נתן הוא זה -
- 6
- 7 א. ההסדר בסעיף 63 לחוק בתי המשפט הקובע כי יצוג על ידי עורך דין בפני בית
- 8 המשפט לתביעות קטנות יחיה רק ברשות בית המשפט הוא לפי עו"ד נתן בגדר דין
- 9 כללי שמסויג בדין מיוחד הנוגע למדינה.
- 10
- 11 ב. הדין המיוחד הנוגע למדינה מוצא ביטויו לפי עו"ד נתן במסמך סעיפי חוק -
- 12
- 13 (1) בסמכות היועץ המשפטי לממשלה להתייצב בכל הליך משפטי שעשוי
- 14 לדעתו להשפיע על זכות של המדינה, זכות ציבורית או עניין ציבורי. זאת,
- 15 לפי ההסדר הקבוע בסעיף 1 לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי
- 16 לממשלה) (נסתח חדש).
- 17
- 18 (2) בסעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין), תשי"ח-
- 19 1958 הקובע כי "בכל הליך שהמדינה צד לו תיחג המדינה על ידי היועץ
- 20 המשפטי לממשלה או בא כוחו", סעיף שפרשנותו מצויה בסעיף 3 לחוק
- 21 הפרשנות, התשמ"א-1981 הקובע כי "כא כזה היועץ המשפטי לממשלה" -
- 22 פרקליט במרקליסות המדינה על שלוחותיה או מי שהיועץ המשפטי לממשלה
- 23 הסמיכו להיות נציגו או בא כוחו".
- 24
- 25 ג. הסמכות לקבוע מי יהיה נציגה של המדינה מסורה כולה בידי היועץ המשפטי
- 26 לממשלה, וזאת על מנת להבטיח כי המדינה תדבר בקול אחד בכל ההליכים שבהם
- 27 היא מעורבת.
- 28

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

תיק דיוני

- 1 אינני סבור כי לסמכות של היועץ המשפטי לממשלה להתייצב בכל הליך משפטי רלבנטיות
- 2 לשאלה הנדרשת להכרעה. סמכות זו אינה קשורה לייצוג של צד להליך משפטי, אלא
- 3 בהצטרפות של היועץ המשפטי לממשלה להליך ככביע עמדה נוספת (וחשובה).
- 4
- 5 אינני סבור גם שניתן לקבוע שההסדר באשר לייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות שלא על
- 6 ידי עורך דין הוא דין כללי בעוד שההסדר באשר לייצוג המדינה על ידי נציג תיוצי המשפטי
- 7 לממשלה הוא דין מיוחד המסייג אותו. באותה המידה, ויש יאמרו שבנקל, אפשר לקבוע
- 8 שההסדר בדבר ייצוג המדינה כהליכים משפטיים על ידי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה
- 9 הוא דין כללי בעוד שההסדר הנוגע לייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות הוא דין מיוחד
- 10 המסייג אותו. משמעותה של קביעה שכזו היא שדינה של המדינה בפני בית המשפט
- 11 לתביעות קטנות כדון כל מתדיין אחר בפני בית המשפט לתביעות קטנות, והיא יכולה להיות
- 12 מיוגנת על ידי עורך דין רק ברשות בית המשפט ורק כשמתקיימים נעמים מיוחדים
- 13 המצדיקים זאת.
- 14
- 15 אני סבור כי יש להכריע בסוגיה תוך שימוש בכללי פרשנות כלליים ובהם כללי הפרשנות
- 16 התכליתית, דרישת ההרמוניה החקיקתית והפרשנות המקיימת את ערכי היסוד של השיטה.
- 17
- 18 תכליתו של סעיף 63 לחוק בנוי המשפט-היא לפטט את ההליכים בבית המשפט לתביעות
- 19 קטנות ולהנגישם לכלל הציבור בצורה שוויונית. ההנחה העומדת ביסוד סעיף זה היא
- 20 שהואיל ומדובר בתביעות בסכומים קטנים (כך למשל בסקרה זה – 5,000 שקלים) הצורך
- 21 להסתייע בעורך דין יהפוך את הגשת התביעה לבלתי כדאית, יחסום כפי אורחים מעוטי
- 22 אמצעים את האפשרות להגן על זכויותיהם שנפגעו, ויצור אי שוויון מובהק בין מתדיינים
- 23 חוזרים (כתברות גדולות) לבין מתדיינים חד פעמיים (כ"אורח הקטן"). כלומר, מדובר
- 24 בתכליות המגשימות ערכי יסוד של השיטה כעקרון השוויון וזכות הגישה לערכאות. ברי כי
- 25 הגשמתם של תכליות וערכי יסוד אלה תומכת במתן היתר ייצוג במשורה, ולא בכדי קבע
- 26 המחוקק כי רשות להיות מיוצג על ידי עורך דין תנתן רק "מטעמים מיוחדים שירשמו". על
- 27 מצד פרשנות תכליתית של סעיף 63 תומכת בהחלת דין שווה על המדינה ככל כל מתדיין אחר
- 28 בהליכים בבית המשפט לתביעות קטנות (התייחסות נרחבת לתכליותיו של סעיף 63 ניתן
- 29 למצוא במסקי הדין של בית המשפט העליון בעניין פרסוק וחיימוביץ' שהוכרו לעיל).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

תיק חיצוני.

- 1 יחד עם זאת, אינני מתעלם מתכליתו החשובה של סעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי
- 2 והמדינה כמעל דין, שבא להבטיח כי המדינה תדבר בכל ההליכים המשפטיים בקול אחד.
- 3 גם בכך יש כמובן כדי לתרום לשמירת עקרון השוויון, ובצד זאת על אינטרסים שיש חשיבות
- 4 שיוזכו להגנה באיכות הגבוהה של הייצוג שמעניקים באי כוח היועץ המשפטי לממשלה.
- 5
- 6 נשאלת השאלה איו מן הפרשנויות האפשריות תנשים בצורה מלאה יותר את ערכי היסוד
- 7 של השיטה ותשכור על הרמוניה חקיקתית. דעתי היא כי פרטנת שלמה אכן למדינה היתר
- 8 כללי לייצוג על ידי עורך דין כפני בית המשפט לתביעות קטנות מקדמת טוב יותר את ערכי
- 9 היסוד של השיטה. יתר על כן, ניתן למצוא דרך פרשנית השומרת על הרמוניה חקיקתית
- 10 ומביאה לכך שכל הערכים, הזכויות והאינטרסים שהוזכרו בהקשרם של ההסדרים
- 11 החקיקתיים השונים שהזכרתי ישמרו. מפתח לפתרונה של הברירה הפרשנית הניצבת בפני
- 12 נעוץ דווקא בהוראתו של חוק הפרשנות, שהוזכרה לעיל, שלפיה היועץ המשפטי יכול
- 13 להסמך כל אדם כנא כוחו ולא רק את מי שנמנה על פרקליטות המדינה. אם יסמך היועץ
- 14 המשפטי לממשלה אדם שאינו עורך דין לייצג את המדינה בתיק הנידון בפני בית המשפט
- 15 לתביעות קטנות הרי שיקוימו כל סעיפי החוק שהוזכרו לעיל ותשמר הרמוניה חקיקתית.
- 16 היועץ המשפטי לממשלה ובאי כוחו הרגילים יכולים כמובן גם להנחות את מי שיוסמך על
- 17 ידי היועץ לייצג את המדינה ולפקח על פעולותיו. בכך ישמר עקרון השוויון בכל היבטיו
- 18 הנוגעים לעניין – הן השוויון (היחסים) של המתדיינים בפני בית המשפט לתביעות קטנות והן
- 19 הקול האחד שתשמיע המדינה בהליכים השונים. מעורבות מקצועית מסוימת של באי כוחו
- 20 חקבועים של היועץ המשפטי לממשלה בהנחיה ובפיקוח תבטיח גם את האינטרסים
- 21 הציבוריים שעל שמירתם הם אמונים.
- 22
- 23 נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה תומכות במיוחד בדחיית הבקשה לייצוג המדינה על ידי
- 24 עורך דין בתיק זה. ראשית, מדובר בתביעה קטנה קטנה במיוחד ונבטיעה לקבלת פיצוי של
- 25 5,000 שקלים כאשר הסכום המרבי של התביעות בבית המשפט לתביעות קטנות הוא
- 26 33,800 שקלים). סכום קטן זה הופך היעילות של התובעת בעורך דין על השבונה בלתי כדאי
- 27 לחלוטין (אני מזכיר עובדה זו כיוון שייצוג המדינה על ידי עורך דין היה מצדיק לאשר גם
- 28 לתובעת יצוג על ידי עורך דין. מדובר במקרה מובהק שבו יצוג על ידי עורך דין יפגע בשוויון,
- 29 כיוון שלצד השני אין כדאיות בשכירת שירותיו של עורך דין. מצב כזה בדיק נועדו למנוע
- 30 ההסדרים הקבועים בסעיף 63 לחוק בני המשפט.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

תיק 14-06-3758 שם סוגי אוסימוב אחי

תיק חיובי

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
- 14. תביעה זו מתייחדת גם בזהותן של הנתבעות ובמיוחד זהותה של הנתבעת השנייה – הנחלת בני המשפט. מראית מני הצדק מחייבת כי בתביעה נגד אנשי מערכת המשפט לא ינתן יתרון דיוני או אתר למי שנמנה על המערכת שבה מתנהל המשפט או למערכת עצמה, כשהיא צד להליך.
  - 15. השורה התחתונה היא שאני דוחה את הבקשה לייצוג על ידי עורך דין.
  - 16. אעיר כי הצעתו של כבוד הסופט רובינשטיין בפרשת חיימוביץ' באשר לייצוג על ידי עובד רלבנטי שימה גם במקרה זה, תעומדת במני היועץ המשפטי לממשלה האפשרות להסמיק עובד של הנחלת בני המשפט שאינו עורך דין לייצג את המריטה בתיק זה.
  - 17. הממד להגשת כתב הגנה מוארך עד ליום 4.8.2014. הנתבעות יעבירו העתק כתבי ההגנה גם לנכבדת באותו מועד.
  - 18. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, 16 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

א. ח.
 איתי הרמלין, שופט

23
24

מוצג

3758-06-14 ת"ק

בבית משפט לתביעות קטנות בתל-אביב

בעניין שבין:
התובעת:

לורי שם טוב, ת.ז. 024506230
מרחוב כצנלסון 126 ב', ת.ד. 1305 גבעתיים 67525
טל': 03-7327557 פקסי: 050-8846712
לדיעת תובע
עליו סבור בזמירות 60 יום לפני מועד הדיון
אם החזמנה נמסרה לנתבע
אם החזמנה לא נמסרה, עליו לסור למוכירות
ולבצע מסירה אישית. 077-2703333

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
17 15 06-2014
מחוז תל-אביב (אזרחי)
הנתבעים:

בית משפט השלום
ונל-אביב-יפו (188)
02-05-2014
נתקבל/נבדק
התלימה

1. מרינה אוסיבוב ת.ז. 311800981 – מאבטחת משמר בתי המשפט ברמת גן
בן גוריון 38, רמת גן
טל': 03-6926743, פקסי: 03-6926641
2. הנהלת בתי המשפט
מרחוב כנפי נשרים 22, ת.ד. 34142, ירושלים 95464
טל': 02-6556717, פקסי: 02-6513191

פרטי הזיהוי המופיעים בכתבי הטענות
הינם באחריות הצדדים לתיק
ולא באחריות מערכת המשפט

מהות התביעה: נזיקין.

סכום התביעה: 5,000 ₪.

כתב תביעה

עניינה של תביעה זו הוא תקיפה, איזוק ומעצר שווא של אזרחית על ידי מאבטחת שלא הוסמכה לכך ושלא כדין. התובעת תטען לביצוע עוולה כלפיה של הפרת חובה חקוקה, מעצר שווא, נגישה, תקיפה וניצול לרעה של כוח המשרה.

הצדדים

1. התובעת, לורי שם טוב (להלן: "התובעת"), היא אמה תושבת גבעתיים, אישה נורמטיבית, עיתונאית. תיק משפחתה של התובעת מתנהל בבית משפט לענייני משפחה רמת גן משנת 2007.
2. נתבעת מספר 1, מרינה אוסיבוב (להלן: "הנתבעת 1"), היא מאבטחת במשמר בתי המשפט העובדת בבית המשפט לענייני משפחה רמת גן.
3. הנתבעת 2 היא מעבידתה של נתבעת 1, ואחראית על בניין בית משפט לענייני משפחה רמת גן.

עובדות המקרה

4. ביום 18/5/2014 בשעות הבוקר, הגיעה התובעת לבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן, הנמצא ברחוב בן גוריון 38 רמת גן, לצורך דיון אליו זומנה על ידי השופט נפתלי שילה. פרוטוקול הדיון מצ"ב מסומן "1".
5. לאחר שהסתיים הדיון באולם בית המשפט, יצאה התובעת מאולם בית המשפט כשהיא בדרכה לעזוב את בניין בית המשפט ברמת-גן.
6. בדרך החוצה מבית המשפט, התנפלה הנתבעת 1 על התובעת מאחורי גבה, תפסה את ידה הימנית אל מאחורי גבה והפילה אותה ארצה כשהיא דוחפת את ראשה של התובעת לרצפה, ושלושה מאבטחים נוטפים, חבריה של נתבעת 1, מסייעים בידי הנתבעת 1, ואוזקים את שני ידיה של התובעת מאחורי גבה.

7. האירוע המזועזע התנהל במסדרון בית המשפט במשך מספר דקות, כשכל האירוע מצולם על ידי מצלמות האבטחה של בית המשפט ולעיניהם המשתאות של באי בית המשפט, אזרחים, שליחים ועורכי דין שעברו במסדרון והביטו בהשתאות על האירוע בו התובעת מתקפת בברוטליות על ידי התבעת 1.
8. התובעת מזועזעת ומופתעת מההתנפלות עליה מאחור שאלה את התבעת 1: "מה את עושה?!!!" ונענתה: "את עצורה. הקלטת את הדיון בבית המשפט ואת עצורה עד שתגיע המשטרה".
9. התובעת ביקשה מהנתבעת 1 להציג בפניה צו עיכוב או למסור לידיה צו מעצר, אך התבעת 1 אמרה שמשטרת רמת גן היא שתמסור לידי התובעת צו מעצר וסירבה למסור לתובעת טופס כלשהו בגין עיכובה ומעצרה.
10. נתבעת 1 לקחה מידי התובעת את התיק שלה ואת שקית הניילון שבה היו מסמכים משפטיים של התובעת, וביצעה חיפוש גופני על גופה של התובעת במסדרון בית המשפט כשהתובעת אזוקה עם ידיה מאחורי גבה, ואף חיפשה בתיק ובשקית הניילון שהחזיקה התובעת מכשיר הקלטה או מכשיר צילום, אולם לא מצאה דבר.
11. התובעת הסבירה לנתבעת 1 שאם אין ברשותה צו מעצר או צו עיכוב, הרי שהיא לא יכולה לחסום את דרכה של התובעת החוצה, ואין עילת עיכוב או מעצר כנגד התובעת, לפי חוק סדר הדין הפלילי.
12. התובעת ביקשה מהמאבטח הנוסף שהיה עם המאבטחת לשחרר את האזיקים מאחורי גבה, והמאבטחת הידקה בחוזקה את האזיקים על ידיה של התובעת וגרמה בכך לשריטות מציפורניה של התבעת 1, חבלות ושטפי דם בשני פרקי ידיה של התובעת. חבלות אלו צולמו על ידי מז"פ משטרת רמת גן.
13. התבעת 1 ביצעה מעצר שווא של התובעת ומנעה ממנה לצאת מכית המשפט ללא עילה! נתבעת 1 הורתה לתובעת לשבת על הספסל מול כניסת בית המשפט, כשכל העוברים והשבים, כולל עורכי דין, שופטים וכל מי שעובר ונכנס לבית המשפט, רואה את התובעת אזוקה בידיה.
14. במשך כשעתיים וחצי ישבה התובעת על הספסל מול הכניסה של בית המשפט, כשכל העוברים ושבים, עורכי דין, שליחים, ועובדי בית המשפט, כולל גרושה של התובעת, רואים אותה אזוקה ללא סיבה. בכל אותה עת מסרבת התבעת 1 להסיר את האזיקים מידיה של התובעת.
15. התובעת לא התנגדה לא לעיכוב ולא למעצר השווא. התובעת לא התפרעה, לא התפרצה, לא איימה ולא תקפה!!! ולא היתה עילה לאיזוקה ובוודאי לא לתקיפה האלימה והברוטלית שביצעה המאבטחת בתובעת.
16. לאחר שעתיים וחצי בערך בהם נעצרה התובעת על ידי הנתבעת 1, הגיעו 2 שוטרי סיור (שוטר ושוטרת) ממשטרת רמת גן, והם אזקו את התובעת בידיה וברגליה, תוך שהם מבצעים בדיקה נוספת בגופה של התובעת ומחפשים בכליה מכשיר הקלטה או צילום וכמוכן שלא מצאו דבר מאחר והתובעת לא הקליטה ולא צילמה את הדיון.
17. בתחנת משטרת רמת גן, עברה התובעת בדיקה גופנית נוספת, כשהיא מתבקשת להוריד את בגדיה על ידי 2 שוטרות סיור, ואלו בדקו בשלישית את תיקה של התובעת ואת שקית הניילון שם היו כל המסמכים המשפטיים של התובעת. משלא מצאו דבר על גופה ובכליה של התובעת, אמרו לתובעת כי היא עצורה עד שהנתבעת 1 תגיע לתחנת המשטרה ותגיש תלונה כנגד התובעת.
18. התובעת נאלצה להמתין עד השעה 18:00!!! אזוקה בידיה וברגליה, מאחר והנתבעת 1 לא הגיעה לתחנת המשטרה להגיש תלונה כנגד התובעת. ○

19. התובעת שכרה את שירותיו של עו"ד פנחס (פיני) פישלר, על מנת שישחררה ממעצר השווא בו היתה נתונה.
20. בתחנת המשטרה ברמת גן, הואשמה התובעת **האשמת שווא** על ידי הנתבעת 1 בעבירה של תקיפת המאבטחת והתפרעות במקום ציבורי. התובעת הושארה באזיקים על ידיה ורגליה במשך כ- 6 שעות: שעתיים וחצי בבית משפט לענייני משפחה ושלוש וחצי שעות נוספות בתחנת משטרת רמת גן, כשהתובעת נמצאת בחצר המשטרה, וכל השוטרים והעוברים והשבים רואים את התובעת אזוקה בידיה וברגליה.
21. אזיקת ידיה ורגליה של התובעת למשך 6 שעות גרמה לשפשופים ושטפי דם בפרקי הידיים כולל חבלות של שריטות מציפורניה של הנתבעת 1, לכאבים בכתפיה של התובעת ולמתחת גידים לא רצונית.
22. בשעה 18:00 בערך נחקרה התובעת על ידי שוטר במשטרת רמת גן ומסרה את גירסתה לאירוע, תוך שהיא מדגישה כי הותקפה על ידי הנתבעת 1 ובחקירתה הדגישה התובעת כי סרטוני האבטחה של ביהמ"ש לענייני משפחה יוכיחו את דבריה, וכי היא מבקשת לבצע עימות עם הנתבעת 1. מז"פ המשטרה צילם את פרקי ידיה של התובעת עם החבלות והשריטות שנגרמו לתובעת כתוצאה מאיזוקה על ידי הנתבעת 1.

הפניה להנהלת בתי המשפט (הנתבעת 2)

23. ביום 20/5/14 פנתה התובעת במכתב אל אייל רחלי, מטה ראש הביטחון ראש אגף הביטחון, אל השופט מיכאל שפיצר לשכת מנהל בתי המשפט, גבי עפרה תם-רוזנר אגף ביקורת פנימית ותלונות הציבור ו- עו"ד ברק לייזר לשכת הית"ץ המשפטי, ופירטה את התקיפה שביצעה מרינה אוסיפוב נגד התובעת. העתק המכתבים מצ"ב לבקשה זו **מסומן "2"**.
24. ביום 21/5/14 השיבה איל רחלי "לווי שלום, קיבלתי את תלונתך. אנו נבדוק ונתחקר את האירוע ונדיעך. איל רחלי".
25. עד ליום זה לא התקבלה כל תשובה עניינית מצד הנתבעת 2 לטענותיה של התובעת.
26. ביום 01/6/14 התקיימה פגישה בין התובעת לבין רפ"ק שלומי מנשה ממשטרת רמת גן לצורך סגירת תלונת השווא הכוזבת מחוסר אשמה פלילית. רפ"ק שלומי מנשה מסר לתובעת כי הקטע העיקרי בסרטון של תקיפת התובעת בידי המאבטחת - הקטע המעיד כי התובעת חפה מפשע והותקפה בידי הנתבעת 1, הושמט לחלוטין מהחומר שנמסר למשטרת רמת גן על ידי הנתבעת 2.
27. ב"כ של התובעת עו"ד פיני פישלר שלח מכתב נוסף דחוף ביותר למשטרת רמת גן בעניין זה בו ביום 2 המכתבים של עו"ד פיני פישלר מיום 20/5/14 בו הוא מתאר את מעצר השווא של התובעת ותקיפתה בידי המאבטחת ומכתב נוסף מיום 1/6/14 בו הוא מתאר את העלמת הראיות בידי הנתבעות, מצ"ב **מסומן "3"**.
28. עד ליום הגשת תביעה זו, לא התקבלה כל תשובה עניינית לטענותיה של התובעת מצד הנתבעת 2, ולכן מוגשת תביעה זו גם נגד הנתבעת 2 הנושאת באחריות שילוחית למעשיה של הנתבעת 1.

דיון משפטי

29. סעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכרות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז 1996, קובע:

67. **עיקוב חשוד במקום [תיקון: תשנ"ז]**
 (א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר

את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.
 (ב) שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:
 (1) יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);
 (2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

30. כפי שניתן לראות, סמכות העיכוב של השוטר כלפי אדם חשוד היא במקרים (הפלייליים) הבאים:

- א. אם היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם ביצע עבירה.
- ב. אם האדם עומד לעבור עבירה.
- ג. אם האדם עומד לסכן את שלומו של הציבור.
- ד. אם האדם עומד לסכן את בטחון המדינה.
- ה. כדי לחקור את אותו אדם ולמסור לו מסמכים הקשורים לחקירה.

31. סעיף 1 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996, קובע:

1. מעצר ותחולה [תיקון: תשנ"ז]
 (א) אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.
 (ב) מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.
 (ג) הוראות חוק זה יחולו על מעצר ועל עיכוב לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות.

32. במידה ושוטר פועל רק על פי סדר הדין הפלילי ולא על פי אותו חוק מיוחד, הוא (השוטר) אינו ממלא את תפקידו כדין, ואדם רשאי להתנגד במידה סבירה לשוטר. אותו אדם מתנגד אילו מורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו (סעיף 275 לחוק העונשין), מאחר והשוטר לא ביצע את תפקידו כדין, עניין שהוא אחד מיסודות העבירה. כך גם לגבי תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו כדין (סעיף 273 לחוק העונשין).

העולות הנזיקיות

33. בתיאור כל אלה, ביצעו הנתבעים עולת נגישה, לפי סעיף 60 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש):

60. נגישה [תיקון: תשל"ב, תשל"ח]
 נגישה היא פתיחתו או המשכתו של הליך נפל - למעשה, ובזדון, ובלי סיבה סבירה ומסתברת - של הליך נפל, נגד אדם, בפלילים או בפשיטת רגל או במירוק, וההליך חיבל באשראי שלו או בשמו הטוב או סיכן את חירותו, ונסתיים לטובתו, אם היה ההליך עשוי להסתיים כך; אך לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים.

34. בתיאור כל אלה, כאשר לא היה בידיהם של הנתבעים צו או פקודת מאסר או צו הבאה כלשהם כנגד התובעת (לפי סעיף 4)24 לפקודת הנזיקין), ביצעו הנתבעים עולת תקיפה, לפי סעיף 23 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש):

23. תקיפה
 (א) תקיפה היא שימוש בכוח מכל סוג שהוא, ובמתכוון, נגד גופו של אדם על ידי הכאה, נגיעה, הזזה או בכל דרך אחרת, בין במישרין

ובין בעקיפין, שלא בהסכמת האדם או בהסכמתו שהושגה בתרמית, וכן נסיון או איום, על ידי מעשה או על ידי תנועה, להשתמש בכוח כאמור נגד גופו של אדם כשהמנסה או המאיים גורם שהאדם יניח, מטעמים סבירים, שאכן יש לו אותה שעה הכוונה והיכולת לבצע את זממו.

(ב) "שימוש בכוח", לענין סעיף זה - לרבות שימוש בחוס, באור, בחשמל, בגאז, בריח או בכל דבר או חומר אחר, אם השתמשו בהם במידה שיש בה להזיק.

35. בתיאור כל אלה, ביצעו הנתבעים עוולה של הפרת חובה חקוקה, לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), זאת כאשר ביצעו תקיפה שלא כדין כנגד התובעת, בניגוד להוראות סעיפים 378, 379 ו-380 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

36. בתיאור כל אלה, ביצעו הנתבעים עוולה של הפרת חובה חקוקה, לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), זאת כאשר עשו שימוש לרעה בכוח המשרה, בניגוד להוראות סעיף 280 ס"ק (1) לחוק העונשין, התשל"ז 1977:

280. שימוש לרעה בכוח המשרה
 עובד הציבור העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים:
 (1) תוך שימוש לרעה בסמכותו הוא עושה או מורה לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר;
 (2) נכנס למגוריו של אדם נגד רצונו, כשאין הדבר מותר לו על פי דין, או שלא לפי הסדרים שנקבעו לכך בדין.

הסעד המבוקש

37. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעים למסור את כתובת מגוריהם האמיתית, על מנת שניתן יהיה להוציא בהליכי הוצאה לפועל כל פסק דין שיינתן נגדם.

38. התובעת מבקשת שבית המשפט הנכבד יחייב את הנתבעים, ביתד ולחוד, לשלם לתובעת פיצוי כספי בסך 5,000 ש"ח.

39. התובעת מצהירה כי לא הגישה בשנה האחרונה יותר מ 5 תביעות קטנות בבית המשפט השלום תל אביב.

לורי שם טוב, התובעת

02/06/2014
 תאריך

1

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

054-5320390 FC א/כפ

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה
התובעת: לורי אליהו

נגד
אפרים אליהו
הנתבע:

נוכחים:

התבעת בעצמה
הנתבע בעצמו

עו"ס ראשית לסדרי דין גבי סימונה שטיינמן
ניבה מילר עו"ס מחוזית

פרוטוקול

גבי שם טוב לורי מחזרת כדיון:

אין לי טלפון. לשאלת בית משפט אני מסרבת להשיב האם יש לי טלפון נייד. על פי חוק כבוד יסוד אדם וחירותו אני מוזמנת לכאן והגעתי ולאדוני אין מה לחשוש. אני מצהירה שהשופט יכול לעשות כל העולה על רוחו. אני מקבלת את ההוראות של השופט. לשאלת בית משפט בשנית ולאחר שתזהר כדיון כי היא צפויה לעונשים בחוק אם לא תשיב אמת לבית המשפט האם היא מתחייבת לא להקליט את הדיון היום אני משיבה כי אני עומדת על התנאים של השופט בחוק.

לשאלת בית משפט:

- ש. בית שמפט שואל שוב האם גבירתי מסכימה להתחייב לא להקליט את הדיון היום?
- ת. אני משיבה שוב אני עומדת בכללי בית המשפט. אבקש כי להבא שכל הדיונים להבא יוקלטו על פי חוק.

החלטה

- 1. גבי שם טוב מסרבת להתחייב בפני בית המשפט כי הדיון שהוא בדלתיים סגורות לא יוקלט על ידה. כמו כן היא מבקשת שמכאן ולהבא כל הדיונים יוקלטו.
- 2. לפיכך, הדיון יתקיים ובסיומו תיערך בדיקה על ידי קצינת הביטחון האם הדיון הוקלט. ככל שהדיון הוקלט, תפעל קצינת הביטחון על פי הנחלים על מנת לוודא כי איסור הפרסום אודות דיון זה המתנהל בדלתיים סגורות יבוצע.

ניתנת והודעה היום י"ח אייר תשע"ד, 18/05/2014 במעמד הנוכחים.

Nefetali Shiloh
נפתלי שילה, סגן נשיאה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

נב' סימונה שטיינמן מזהרת כדין.

לשאלת בית משפט:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33

ש. אודות הנזק שנגרם לילדים כתוצאה מהסרטון שהועלה על ידי האם ליוטיוב כפי שמפורט בתסקיר?

ת. כפי שצינו דו"ח הדיווח לבית המשפט חלה תפנית חדה בגישה של אריאל כלפי אמו בעניין הסכמתו לפגוש את אמו. בפעם, המפגש שהתקיים ב-10/4 אריאל טען כלפי אמו על דברים שהיא הקליטה והעלתה לאינטרנט ובבדיקה שקיימנו עלינו על סרטון שהועלה ביוטיוב. הסרטון הועלה תחת שם בית הספר במובן הזה שמישהו שרושם יוטיוב ומחפש כל מה שקשור לבית הספר מיד עולה הסרטון ובדרגה 3 כלומר הסרטון השלישי שנמצא תחת בית הספר. כמי שנכנסה ליוטיוב של בית הספר ראיתי כי אתר זה משמש את הילדים כדי להעלות סרטונים של מסיבות כיתתיות, טיולים כיתתיים, סרטוני דימוי על בית הספר ובין סרטונים אלה יש הקלטת שמע שאותו העלתה הגב' לורי שם טוב בה מוקלטת שיחה בינה לבין יועצת בית הספר ואם נדיק מדובר בוויכוח ולא שיחה נעימה בין לורי ליועצת בית הספר לעניין הדיווח שהעבירה יועצת בית הספר לשירותי הרווחה כחלק מבדיקתנו. מבידור שעשינו באמצעות שירותי רווחה ר"ג למדנו כי הסרטון הני"ל גם לסערת רגשות קשה גם אצל הילדים וגם במסגרת מערכת צוות בית הספר. במקביל, חלה החמרה בתגובותיו של אריאל, הוא הקטיף.

ש. מה נאמר שם שהשפיע, איך מה שנאמר בסרטון השפיע על הילד?

ת. בהקלטה שומעים שיחה שבה האמא פונה ליועצת בית הספר ושואלת אותה באיזה זכות היא העבירה לשירותי הרווחה דיווח מבלי לדע אותה וגם מתוקף העובדה שאין ליועצת בית הספר סמכות להעביר לנו דיווח. משם יש דין ודברים שקשה לי לצטט. במקביל להקלטת השמע יש כל הזמן שקופיות שעולות עם שמה של האם. כמו כן ועם הפגיעה דברים הטאמרים על יועצת בית הספר על התנהלותה הלא תקינה. צריך להבין שפלטפורמת היוטיוב היא פלטפורמה של הצעירים. היום כל ילד נכנס ליוטיוב בוודאי ובוודאי במסגרת של יוטיוב הקשור לבית הספר. אין בידי מידע מי מהתלמידים נכנס ומי מהתלמידים יודע לקשר בין הקטינים לבין לורי שם טוב. אין לי ספק כי ברור שהילדים עצמם דהיינו אורם ואריאל יודעים כמה מדובר ומבוכתם הייתה קשה מאוד. יש כאן גם בושא על החשיפה. מדברים גם על מוכן הבושא של הקטינים בחשיפת הדברים החוצה. אנו מדברים על אי נעימות של קטינים שהצוות של בית הספר שאמור להיות צוות מגן מוכן ונפגע ומדברים גם על דבר שלא מנותק מהיסטוריה של פגיעות שהילדים לפחות הילד הגדול מדווח עליהם בהם נפגע מאמו. כל הדברים האלה יחד להערכתנו פגעו והובילו לכך שבסופו של דבר אריאל היום במצב של סירוב מוחלט אפילו להיכנס למרכז הקשר כאשר השיא על פי

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

1 התרשמותי המקצועית היתה כאשר אריאל עמד בשביל שמוביל למרכז הקשר ואיים שאם
2 יחייבו אותו שוב להיכנס הוא ימלא את כיסיו באבנים ויזרוק אבנים על מי שנמצא במרכז
3 קשר. הפרשנות המקצועית שאנו מבקשים לתת לאמירה זו זה שילד בן 9 שאומר "אתם לא
4 מקשיבים לי לא בפעם הראשונה ולא בפעם השנייה הדרך היחידה שנתרה בידי היא לפעול
5 באלימות כי אולי כך מישהו יקשיב ליי".

הערת בית משפט:

גבי שם טוב עוזבת את אולם בית המשפט באמצע דיון ללא רשות בית המשפט.

המשך:

ת. במובן זה המשך חיוב הקשר כי קולו לא נשמע כי הדברות מילולית לא מסייעת ואולי רק
אקט אליס יסויע.

הערת בית המשפט:

גבי שם טוב חזרה לאולם.

המשך:

ת. במילים אחרות במצב בו אנו נמצאים היום אנו עלולים ללמד ילד בן 9 כי המוצא למתרון
הוא באמצעות אלימות. לזה מתווסף גם העובדה שעד היום לא הצלחנו להביא את
הקטינים לאבחון שלטעמנו המקצועי דרוש.
ש. בסופו של דבר מה שצריך כדי לחדש את הקשר שהקטינים יערכו אבחון כמה שיותר מהר
וכן שיינתנו המלצות לחידוש הקשר?
ת. אבקש לנסח את הדברים בצורה אחרת. האבחון אינו כתנאי לחידוש הקשר. האבחון הוא
על מנת לראות לעומק את מצבם של הקטינים ובהתאם לתוצאות האבחון לבנות את המשך
ההתערבות המתאימה. לזה אני מבקשת להוסיף המלצה נוספת המלצה לגבי האם שלטעמנו
והתרשמותנו המקצועית חייבת ליווי, התערבות מקצועית במילים אחרות חייבת טיפול על
מנת להתמודד עם הצורך שלה להוכיח את צדקתה שיכול להיות שהוא גם נכון אבל, באופן
זה נמשכת הפגיעה בילדים. דבר שברור לי שגם האם לא שואפת אליו.
ש. כרגע הביקורים לפי ההמלצות שלכם צריכים להיות מופסקים, האם במקביל לפני אבחון
יש מקום כרגע שיחיה טיפול לפחות לבן אריאל שניתן יהיה לחדש את הקשר במרכז
הקשר?
ת. טיפול נכון נעשה רק אחרי אבחון.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

1

2

הגב' שם טוב:

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

הגב' טוענת כי הפרסומים ביוטיוב הם שהשפיעו על בני. בפועל מדובר ב-26 צפיות ביוטיוב וצריך לחפש זאת. אנשים לא נכנסים מיוזמתם וזה לא מדובר באתר בית ספר. מדובר בהקלטות שיחה שלי עם יועצת בית הספר. מדובר כאן בהקלטה לגימטרית אני אלא שלא רואה את ילדיה 5 שנים כתוצאה ממחזלי פקידת הסעד שמנסה להשית לעברי את מתודליה וכישלונותיה. היא מנסה לגולל עליי בניגוד לחוק. מנכ"ל משרד הרווחה מר יוסי סלמן פרסם ברשת הפייסבוק הציבורית פרסם פרטים על מעמדם של ילדיי אורם ואריאל. מנכ"ל משרד הרווחה נוטל חלק פעיל בהסתה נגדי. טוענים כי פרסום של 26 צפיות ביוטיוב 45 דקות עד היום זה כל הפרסום. להבדיל, ממנכ"ל שמפרסם את ילדיי בפייסבוק יש מיליוני צופים. איך אפשר להשוות. הוא כותב כ"י אין לו כוונה להתערב במקרה של אורי. שירותי הרווחה הצילו את ילדיה של לורי ואני מחזק את דם" ביוטיוב רק מי שמחפש מוצא בפייסבוק זה להמונים. איך שהמנכ"ל מפרסם רואים. מה שנעשה כאן זה דימוציה לשם שלי. הבן שלי אורם לא רואה אותי 5 שנים ו-5 שנים לא עובר אבחונים כתוצאה ממחזליה של פקידת הסעד. בקשר למצבו של בני אריאל – במשך תקופה ארוכה התרתי בפני בית משפט וגם בפני פקידות הסעד על מצבו של בני אריאל ועל הסתה שהוא עובר. הגרוש הגיש כבר בתודש פברואר 2014 בקשה להפסקת המפגשים במרכז הקשר. הוא הגיש זאת באמצעות הודעה לבית המשפט. בית המשפט הורה לפקידת הסעד להוציא תסקיר. הגרוש הגיש בקשה נוספת להפסקת המפגשים במרכז הקשר במרץ 2013. התאריכים הם: 23/2/14 ו-9/3/14 הגיש בקשה להפסקת מפגשים. לאורך כל הדרך דיווחתי לפקידת הסעד כי הגרוש משתולל ומתפרע מחוץ למרכז הקשר. בתאריך 8/4 דיווחת פקידת הסעד כי בני הגיע למפגש למרכז הקשר ואמר כי האבא מחכה לו בחוץ וכי המפגש צריך להסתיים לאחר 10 דקות. החל מתאריך 15/4/14 ועד היום בני מסרב להיכנס למרכז קשר. הסרטון ביוטיוב פרסם ב-9/3/14

לשאלת בית משפט:

האם יש לך מצלמה בעט שלך שמצלמת?

ת. לא. ממש לא. בסוף הכלי בדק כל מה שצריך.

המשד:

בשורה התחתונה פקידת הסעד הוציאה תסקיר כי קבעה שהמפגשים עם הילד שלי ימשיכו להתקיים לאחר שנכחה בביקור וזה היה לאחר שהסרטון הועלה. למרות זאת, הגרוש המשיך להסית את הילד והחל מתאריך 8/4 הופסקו המפגשים בעטיים. חשוב ולציין כי לאורך כל הדרך והזמן דיווחתי על הסתות של הילד. אבקש לכפות להביא את הילד שלי למרכז הקשר בדיוק כמו שכופים

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

בפני כב' השופט נמטלי שילה, סגן הנישיאה

1 ילד ללכת לבית הספר. יש לחייב את הילד ללכת למרכז הקשר. הילד נחנה במפגשים לא הייתה כל
 2 בעיה איתם. מנהלת מרכז הקשר יכולה להעיד על כך. לא התנגדתי ולא מתנגדת לאבחון. חשוב
 3 להדגיש כי האבחון במכון שקד לא בוצע לאחר שנופסל על ידי בית המשפט. מכון שם פסל את עצמו.
 4 אני מגיעה למחוזי וחשוב שזה ישמע ד"ר פנינה אברמוביץ מעולם לא מונתה. יש כאן גרוש מסית
 5 ומנקר. פקידת הסעד לא מילאה את הוראות חמומחית ד"ר סוזנה עברון שקבעה שהילדים יעברו
 6 טיפול. אני לא מתנגדת לטיפול. מכון שריג הגיש נגדי תלונה בבית משפט עליון. אני מתחייבת כאן
 7 שאין ישום בעיה עם הקרבה או לא קרבה לא אחלוק על הממצאים שלה. כל עוד לא תקבל מידע או
 8 תשוחח עם פקידת הסעד אין שום מניעה שתבצע את האבחון.

גב' שטיינמץ:

9
 10 ש. האם חוץ מהבית של טלי יש לכם עוד מקום שאפשר לבצע אבחון?
 11 ת. לא.
 12 ש. האם הבקשה שלא יועברו מסמכים, תסקירים וכו' לגבי הדרישה של גבי שם טוב אני משיבה –
 13 ראשית אבקש לציין כפי שכתבנו בתסקיר כדי לכבד את האם ובתקווה שיהיה שיתוף פעולה לא
 14 פנינו לאף אחד מהמכונים שהמלצנו לכן לא ידענו על תגובתם והתלוות שהוצגו לבית משפט. אני
 15 מתקשה לראות כיצד מכון יוכל להיכנס לאבחון ללא שאלות בסיסיות הנדרשות וקבלת הרקע.

גב' שם טוב:

16
 17
 18 אני מסכימה כי כל אחד מההורים יוכל למסור כל חומר שיחפץ למאבחן שבית משפט ימנה.

גב' שטיינמץ:

19
 20
 21 אבקש כי בית משפט ינסח מס' שאלות החשובות לצורך קבלת מידע. כמו כן אבקש להגביל את
 22 ההורים בכמות החומר.

גב' שם טוב:

23
 24
 25 אבקש להתנגד לדברי גבי שטיינמץ. אבקש למומחית של בית משפט לקבל חומר ככל שנחפוץ בכך.
 26 אם המומחית לא תרצה את החומר היא תודיע לנו. שהמומחית תחליט מה השאלות שצריך. לגבי
 27 מכון טרייסט שריג הגיש נגדי תלונה לבית משפט עליון. אם בית משפט ימנה את מכון טרייסט שריג
 28 אני גומרת אותם ומפרסמת ומקליטה.

מר אליהו:

29
 30
 31 אבקש לשלוח רפואה שלמה לגבי לילי פקידת הסעד שהולה במחלה קשה שחגב' שם טוב מדליקה לה
 32 נר באינטרנט.
 33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 47888-11-11 אליהו נ' אליהו

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה

החלטה

גבי שם טוב מוזחרת שוב כי אם תמשיך להפריע לדברי האב אאלץ להוציאה מהאולם.
 ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ד, 18/05/2014, במעמד הנוכחים.

Sheela

נפתלי שילה, סגן נשיאה

האב:

אבקש לשלוח החלטה מהירה לגבי לילי שמאי שיצאה לפנסיה

הערת בית משפט:

האם שוב יצאה מאולם בית המשפט באמצע דיון ללא כל רשות.

האב:

כל הדיונים של השופט מוקלטים ושומעים אותך באינטרנט. שומעים אותי ואת כל הנוכחים. אני רוצה לשלוח החלטה מהירה לגבי לילי שמי שנלחמת במחלה קשה. האם מדליקה נר נשמה באינטרנט וכותבת שלילי שמי קיבלה את עונשה. הם כותבת "ביום לכתך אשתין על קברך". אני לא רוצה להזכיר מה היא עושה לגבי סימונה. כל הדיון הזה וכל הדיונים שהיו לא יעזרו שום דבר. חפתרון היחידי לחידוש הקשר בין הילדים לאם זה שהאם צריכה לטפל בעצמה ולשים את צרכי הילדים מעל לכל ורק אז הכל יבוא למקומו בשלום.
 לגבי מה שאמרה גבי סימונה שטיינמץ לגבי ההקלטה של היועצת זה הטריגר הקטן. לפני חצי שנה לערך הגיעה האם לבית הספר בבוקר ורדפה אחרי אורם לפני הצלצול של 08:00 בבוקר וכל הילדים היו בחצר והאם רדפה אחרי אורם וחוא ברח ועדיין רודפת אחריו והביאו משטרה וכל בית הספר ראה זאת. אז החלו הבעיות עם הביקורים בין הילד לאם. כל שבוע אני צריך לשכנע את הילד לבוא לראות את אמו. כל שבוע אני מדבר עם מנהלת מרכז הקשר ואומר כי הילד לא רוצה לבוא. בשנה האחרונה האם תקפה אותי פיזית פעמיים. מכתב בנושא נשלח על ידי גבי מילנר. האם תקפה אותי פיזית וירקה עליי לעיני הילד. מיותר לציין כי סיבת הביקורים בין האם לילד התקיימו עקב שהאב לקח את הילד לפקידת הסעד והילד אמר כי הוא רוצה לראות את אמו. יש בתסקיר המלצות של פקידת הסעד שמחייב את האם ללכת לטיפול. אני אומר מכל הלב שלי כל עוד שהאמא לא תיגש לטיפול ותטפל בעצמה ותשים את צרכי הילדים מעל לכל שום אבחון, שום טיפול ושום כלום לא יעזור. זה רק מזיק לילדים. עובדה ש-5 ביקורים הילד מסרב לראותה. אני רוצה להוסיף שאם

בית המשפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 47888-11-11 אליהו נ' אליהו

1 **במני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה**
 2 **מקלידים את שמי בגוגל רואים "אפרים אליהו הרוצח" היא כותבת שאני רוצח של המאפיה ושמות**
 3 **של אנשים שנרצחו שזה אני. אני לא נכנס לזה. מצבה של האם גם ד"ר קלב קבעה כי האם צריכה**
 4 **טיפול במח' הנפש וגם סוזנה עברון קבעה כי האם צריכה טיפול. האם היא אם נפשונית. היא חולת**
 5 **נפש. שום אבחון ושום טיפול לא יעזור עד שלא תטפל בעצמה. אבקש כי הביקורים במכון שלם**
 6 **יופסקו כי הוא מסרב לראותה. אני תראשון שיעודד ביקורים עם שני הילדים במידה והאם תשים**
 7 **עצמה בטיפול ואת הילדים לנגד עיניה.**

הערת בית משפט:

נב' שם טוב חזרה לאולם.

נב' שם טוב:

12 גם אם נלך להמלצה הפסיכיאטר קבע כי ד"ר קלב ... מפנה לעמ' 26 בחוות דעתה של ד"ר קלב
 13 (מצטטת). בפגישת האינטראקציה האחרונה שנערכה היום אפי שלו כדרכו איתר. חדר המיון של בית
 14 החולים קבע נמצאה עדות בשתן על לקיחת גראס. המומחה קבע בשנת 2008 לחייב את לורי למעקב
 15 על ידי פסיכיאטר במרפאה לבריאות הנפש. הייתי במעקב כפי שהורה והמעקב קבע בחודש מרץ
 16 2009 הגיעה לפגישה בבדיקה נשללה פסיכו-פתולוגיה מגיורית נשלל מצב פסיכויטי פעיל דלוזיות ראו
 17 הפרעה. בדיקות פסיכיאטריות נוספות של ד"ר סוזנה יעקב וגם בדיקה מיום 17/1/12 נקבע כי
 18 התרשמו מאישה בעלת כוחות נפשיים הנאבקת מזה זמן רב בנסיבות משפטיות ואנושיות כמעט
 19 בלתי אפשריות שיצרו מצב בו לא ניתנת לה אפשרות להיות בקשר רגיל וקבוע עם הילדים שלה.
 20 מונעים ממני את הזכות לאמהות במשך 5 שנים ללא כל סיבה. הגשתי תלונות רבות נ' פקידות
 21 הסעד. הגשתי עיקרי טיעון למרות שאתה אמרת שאין הליך אבל בבית משפט מחוזי נדרשים להגיש
 22 זאת. אני מבקשת לא להפסיק את המפגשים שלי עם הילדים. יש כאן אב מסית שכופה את עצמו על
 23 בית משפט. אני מבקשת כי כל הדיווחים נמצאים אצל מנהלת מרכז הקשר.

האב:

26 מ-8/07 ועד עצם היום הזה פקידות הסעד בת"א, מפקדת אלימות במשטרה במרחב הירקון, פקידות
 27 הסעד בנבעתיים, פקידות סעד כרי"ג, מח' פסיכיאטרית איכילוב, צוות מרכז הירוס, פקידות סעד
 28 ראשיות ומחוזיות, המורה של אורם התלונה במשרד החינוך, תלונות על כב' השופט עצמו. אין אדם
 29 אחד שידו נגעה בתיק מכון שקד, מכון שלם, סוזנה עברון היד עוד נטויה. אין אדם אחד או אישה
 30 אחת שנגעה בתיק זה שבני לורי שם טוב לא התלוננה עליה וזה אומר הכל.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

**בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה
גב' שטיינמץ:**

1 באופן חריג והד פעמי או מממנים את האבחון.
2
3 אבקש להגיד כי המלצתנו לעניין הטיפול של האם אינה המלצה חדשה אלא המלצה שבית משפט
4 התייחס אליה בדיון מיום 11/13 שמסתמכת על חוות דעתם של ד"ר סוזנה עברון.
5
6
7

החלטה

8 ביום 13/5/14 הוגש עדכון על ידי עו"ס ראשית הגב' שטיינמץ ועו"ס סעד מחוזית גב' מילנר
9 בדבר מצב הקטינים ובמיוחד הבן אריאל.
10 עד לאחרונה התקיימו ביקורים במרכז קשר בין אריאל עם אמו. בתסקיר נאמר כי ביום
11 10/4/14 חלה החמרה בקשר בין אריאל לאמו ואריאל סרב באופן מוחלט להיכנס למרכז
12 הקשר. בתסקיר נאמר כי אריאל איים לזרוק אבנים על כל מי שיחייב אותו להיכנס למרכז
13 הקשר. נאמר כי אריאל כועס על אמו אשר העלתה לאינטרנט סרטון ובו שיחה בינה לבין
14 יועצת בית הספר. לדברי העו"ס הדבר גרם למבוכה רבה ולסערת רגשות אצל שני הבנים.
15 בתסקיר קודם הומלץ על מינוי מכון לצורך ביצוע אבחון לקטינים. עד היום עקב סירוב
16 מכוונים לבצע את האבחון מחשש מהאם, לא בוצע אבחון.
17 העו"ס המליצו כי בשלב זה, יופסקו המפגשים בין אריאל לאמו. לדבריהן: "המשך חיוב
18 הבן גורם לו למצוקה קשה המעבירה מסר כי לא שומעים אותו ועל כן עליו לפעול
19 באלימות. בכדי לשמור על הקטין אנו ממליצות על תקופת רוגע שתפנה אותו למשימות
20 הילדות והמשימות הלימודיות".
21 העו"ס אף המליצו לחייב את האם בטיפול.
22 בדיון היום הסכימה האם כי המכון המאבחן יהיה המכון של ד"ר וישנה "הבית של טלי".
23 ציינתי בדיון כי הד"ר וישנה היא קרובת משפחה של העוזרת המשפטית שלי ואולם הגב' שם
24 טוב הודיעה כי למרות זאת היא מסכימה למינוי.
25 לפיכך, אני ממנה את ד"ר טלי וישנה לצורך עריכת אבחון מקיף לקטינים. באבחון ייבדק
26 מצב הקטינים וכן יינתנו המלצות בדבר אופן הקשר שבין האם לקטינים. באבחון אף יינתנו
27 המלצות מפורטות לגבי טיפול הנחוץ לקטינים, ככל שהוא נחוץ.
28 בתוך 45 יום מהיום תגיש ד"ר וישנה לבית המשפט חוות דעת.
29 כל אחד מהצדדים רשאי להגיש כל חומר למומחית.
30 כפי שהודיעו העו"ס, המימון של האבחון יבוא מקופת המדינה.
31 העו"ס המליצו כי האם תקבל טיפול. לא ניתן לכפות על האם טיפול ואולם המומחית
32 תתייחס אף לנושא זה ותחווה דעתה ביחס לשאלה האם ההורים או מי מהם זקוקים
33 לטיפול ואם כן לאיזה טיפול.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

18 מאי 2014

תמ"ש 11-11-47888 אליהו נ' אליהו

- 1 בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיאה
- 2 מצופה משני ההורים לשתף פעולה באופן מלא עם ד"ר וישנה. 12
- 3 אני מאריך את סמכויות הע"יס לפי סעיפים 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית 13
- 4 וחאפוטרוכסות לקבוע את הסדרי הקשר בין האם לקטינים, למשך שנתיים נוספות מהיום.
- 5
- 6 ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ד, 18/05/2014 במעמד הנוכחים.

Nofel Las

נפתלי שילה, סגן נשיאה

7

מחוז תל אביב

2

לורי שם טוב - עיתונאית
<http://lory-shemtov.com>
<http://matimatok.wordpress.com>
 כצנלסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 Lorish69@gmail.com - טל': 050-8846712

תאריך: 20/5/14

לכבוד
 עו"ד ברק לייזר
 לשכת היועץ המשפטי
 ירושלים
 פקס: 02-65556887

נכבדי,

הנדון: תלונה נגד מרינה אוסיפוב ת.ז. 311800981
תקפה בалиמות ואזקה אותי בניגוד לנהלים ולהנחיות במשך שעות

ברישא לדברים, אודה לכבי באם יתאם ויקבע פגישה במשרדו, על מנת שיוכל לשמוע זה מקרוב, בדרך בלתי אמצעית ולהתרשם כיצד מופעל שיקול דעת במשמר בית המשפט עליו אתה מופקד וכיצד עושים שימוש פזיו בסמכות, שלא לצורך ובאופן לא מושכל, תוך פגיעה בזכויות ובכבוד (ביחד ולתוד).

ענייננו ב"אירוע" מיום 18/05/2014 שהחל בבית המשפט למשפחה בר"ג.

בתום דיון משפטי על גורלם של ילדיי, בצאתי מהאולם, הותקפתי על ידי מאבטחת מרינה אוסיפוב בבית המשפט למשפחה בר"ג. הנ"ל טענה כי אני עצורה בכך שהקלטתי דיון משפטי. כמוכן שלא היו דברים מעולם. הסכמתי לבדיקה בכלי ובגופי, אולם מרינה אוסיפוב התנפלה עלי מגבי, תפטה את ידי הימני בחוזקה, טובבה אותה אל מאחורי גבי, וכתגבורת הגיע מאבטח נוסף ניר דהן ועוד שני מאבטחים שסירבו להזדהות, ואזקו את ידיי אל מאחורי גבי בалиמות ובברוטליות.

בהזדמנות זו, אבקשך להורות בחיפז לקב"ט בתי המשפט להמציא לידיך ולעיונך, ללא שיהוי, את תוצרי מצלמות האבטחה, משעת ה"אירוע" (12:00 ועד 14:45) בנקודות הרלוונטיות כחומר ראיות הכרחי וחיוני, זאת, על מנת לעמוד מקרוב על השתלשלות האירוע והשימוש בכח דווקא כנגדי, שלא בדיון, ללא עילה, ללא צידוק ושלא בצדק. אך ברור כי התייעוד ידבר בעד עצמו ויוכיח באותות ובמופתים את שאירע במקום.

למעלה מן הצורך יודגש, כי לא היה כל מקום גם לא צורך או כורח לאיזוקי על ידי המאבטחים בבית משפט.

יודגש: לא התנגדתי לעיכוב ומשכך, איזוקי נעשה בניגוד להוראות, לנהלים ולתנחיות.

אך בכך לא די: אנשי סיוור ממשטרת מרחב דן ש"הוועקו" למקום ה"אירוע", אזקו אותי בידי וברגליי. יודגש: לא התנגדתי לא לעיכוב ולא למעצר, ולא היתה עילה מוצדקת לאיזוקי.

הובלתי "אחר כבוד", אזוקה בידי וברגליי אל תוך משטרת מרחב דן - אל החצר האחורית. שהיתי שעות ארוכות בחצר, אזוקה בידיים וברגליים, וממתינה ל"תור" למסור עדותי לאחר ש"הוד רוממותה", כבוד המאבטחת, תואיל בטובה, בזמנה ה"חופשי", להגיע ולמסור "תלונה" אחרי שתקפה אותי והותירה בי סימני תקיפה בשני ידי וזרועותיי שצולמו על ידי מז"פ. מאום לא בוער לאיש. אני יושבת אזוקה, ממתינה שעות, ולאיש לא בוער.

מה טעם היה, מה צורך היה, מה כורח היה, מזה ו/או מזה, לאזוק אותי בידי אל מאחורי גבי, בכלל, זמן כה רב, בפרט, כאילו הנני נמנית על אחרונות, אם תרצה, "ראש" ו"ראשונה" ל"עברייניות" ה"מסוכנות" (כיותר...?) במדינת ישראל, כשאני יושבת בספסל גלוי בבית משפט לענייני משפחה, וכל הנכנס והיוצא רואה אותי אזוקה בידי בצורה משפילה, כשהמאבטחת מרינה אוסיפוב נוהמת מעלי איומים בלתי פוסקים.

על כל אלו נסיף את חוסר הרגישות, בלשון המעטה, הנני אמא מסורה, נורמטיבית ואחראית אשר נותקתי משני ילדי משך 5 שנים, תוצאי סכסוך גירושין.

אך ברור, כעולה מן המורס, כי בדק בית של ממש יש לעשות, תוצאי אותו "אירוע" ויפה שעה אחת קודם.

אגב כך, ראוי יהיה, חשוב יהיה וטוב יהיה באם יתקיים עימות בין "המתלוננת" לביני, הכל על מנת להציף את האמת, לרדת לחקר האמת ולהיווכח זה מקרוב ממש, עד כמה התהפכו להך היוצרות, לאמור, תוקפת הפכה לה ל"מתלוננת" כאילו באה להקדים תרופה למכה (והמכה הימנה - תרתי משמע היא).

בכבוד רב ובברכה,
אני' א.א.א.
לורי שם טוב

לורי שם טוב – עיתונאית
<http://lory-shemtov.com>
<http://matimatok.wordpress.com>
 כצולסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 050-8846712 • טל: Lorish69@gmail.com

תאריך: 20/5/14

לכבוד
 כבוד השופט מיכאל שפיצר
 לשכת מנהל בתי המשפט
 ירושלים
 פקס: 02-6513191

נכבדי,

**הנדון: תלונה נגד מרינה אוסיפוב ת.ז. 311800981
 תקפה בалиמות ואזקה אותי בניגוד לנהלים ולהנחיות במשך שעות**

ברישא לדברים, אודה לכבי באס יתאם ויקבע פגישה במשרדו, על מנת שיוכל לשמוע זה מקרוב, בדרך בלתי אמצעית ולהתרשם כיצד מופעל שיקול דעת במשמר בית המשפט עליו אתה מופקד וכיצד עושים שימוש פזיז בסמכות, שלא לצורך ובאופן לא מושכל, תוך פגיעה בזכויות ובכבוד (ביחד ולחוד).

ענייננו ב"אירוע" מיום 18/05/2014 שהחל בבית המשפט למשפחה בר"ג.

בתום דיון משפטי על גורלם של ילדיי, בצאתי מהאולם, הותקפתי על ידי מאבטחת מרינה אוסיפוב בבית המשפט למשפחה בר"ג. הנ"ל טענה כי אני עצורה בכך שהקלטתי דיון משפטי. כמובן שלא היו דברים מעולם. הסכמתי לבדיקה בכלי ובגופי, אולם מרינה אוסיפוב התנפלה עלי מגבי, תפסה את ידי הימני בחוזקה, טובבה אותה אל מאחורי גבי, וכתגבורת הגיע מאבטח'נוסף ניר דהן ועוד שני מאבטחים שסירבו להזדהות, ואזקו את ידי אל מאחורי גבי בалиמות ובברוטליות.

בהזדמנות זו, אבקשך להורות בדחיפות לקבי"ט בתי המשפט להמציא לידיך ולעיונך, ללא שיהוי, את תוצרי מצלמות האבטחה, משעת ה"אירוע" (12:00 ועד 14:45) בנקודות הרלוונטיות כחומר ראיות הכרחי וחיוני, זאת, על מנת לעמוד מקרוב על השתלשלות האירוע והשימוש בכח דווקא כנגדי, שלא בדיון, ללא עילה, ללא צידוק ושלא בצדק. אך ברור כי התייעוד ידבר בעד עצמו ויוכיח באותות ובמופתים את שאירע במקום.

למעלה מן הצורך יודגש, כי לא היה כל מקום גם לא צורך או כורח לאיזוקי על ידי המאבטחים בבית משפט.

יודגש: לא התנגדתי לעיכוב ומשכך, איזוקי נעשה בניגוד להוראות, לנהלים ולהנחיות.

אך בכך לא די: אנשי סינור ממשטרת מרחב דן ש"הוועקו" למקום ה"אירוע", אזקו אותי בידיי וברגליי. יודגש: לא התנגדתי לא לעיכוב ולא למעצר, ולא היתח עילה מוצקת לאיזוקי.

הובלתי "אחר כבוד", אזוקה בידיי וברגליי אל תוך משטרת מרחב דן - אל החצר האחורית. שהיתי שעות ארוכות כחצר, אזוקה בידיים וברגליים, וממתינה ל"תור" למסור עדות" לאחר ש"הוד רוממותה", כבוד המאבטחת, תואיל בטובה, בזמנה ה"חופשי", להגיע ולמסור "תלונה" אחרי שתקפה אותי והותירה בי סימני תקיפה בשני ידיי וזרועותיי שצולמו על ידו מז"פ. מאוס לא בוער לאיש. אני יושבת אזוקה, ממתינה שעות, ולאיש לא בוער.

מה טעם היה, מה צורך היה, מה כורח היה, מזה ו/או מזה, לאזוק אותי בידיי אל מאחורי גבי, בכלל, זמן כה רב, בפרט, כאילו הנני נמנית על אחרונת, אם תרצה, "ראש" ו"ראשונה" ל"עברייניות" ה"מסוכנות" (ביותר...!) במדינת ישראל, כשאני יושבת בספסל גלוי בבית משפט לענייני משפחה, וכל הנכנס והיוצא רואה אותי אזוקה בידיי בצורה משפילה, כשהמאבטחת מרינה אוסיפוב נוהמת מעלי איומים בלתי פוסקים.

על כל אלו נוסף את חוסר הרגישות, בלשון המעטה, הנני אמא מסורה, נורמטיבית ואחראית אשר נותקתי משני ילדי משך 5 שנים, תוצאי סכסוך גירושין.

אך ברור, כעולה מן המורס, כי בדק בית של ממש יש לעשות, תוצאי אותו "אירוע" ויפה שעה אחת קודם.

אגב כך, ראוי יהיה, חשוב יהיה וטוב יהיה באם יתקיים עימות בין "המתלוננת" לביני, הכל על מנת להציף את האמת, לרדת לחקר האמת ולהיווכח זה מקרוב ממש, עד כמה התהפכו להן היוצרות, לאמור, תוקפת הפכה לה ל"מתלוננת" כאילו באה להקדים תרופה למכה (והמכה הימנה - תרתי משמע היא).

כבוד רב וברכה,
 ארי' אבאל
 לורי שם טוב

לורי שם טוב – עיתונאית
<http://lory-shemtov.com>
<http://matimatok.wordpress.com>
 כצנלסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 Lorish69@gmail.com • טל': 050-8846712

תאריך: 20/5/14

לכבוד
 אילן רחלי
 מטה ראש הביטחון
 ראש אגף הביטחון
eyalr@court.gov.il

נכבדי,

הנדון: תלונה נגד מרינה אוסיפוב ת.ז. 311800981
תקפה באלימות ואזקה אותי בניגוד לנהלים ולהנחיות במשך שעות

ברישא לדברים, אודה לכבי באם יתאם ויקבע פגישה במשרדו, על מנת שיוכל לשמוע זה מקרוב, בדרך בלתי אמצעית ולהתרשם כיצד מופעל שיקול דעת במשמר בית המשפט עליו אתה מופקד וכיצד עושים שימוש פזיז בסמכות, שלא לצורך ובאופן לא מושכל, תוך פגיעה בזכויות ובכבוד (ביחד ולחוד).

ענייננו ב"אירוע" מיום 18/05/2014 שהחל בבית המשפט למשפחה ברי"ג.

בתום דיון משפטי על גורלם של ילדיי, בצאתי מהאולם, הותקפתי על ידי מאבטחת מרינה אוסיפוב בבית המשפט למשפחה ברי"ג. הנ"ל טענה כי אני עצורה בכך שהקלסתי דיון משפטי. כמוכן שלא היו דברים מעולם. הסכמתי לבדיקה בכלי ובגופי, אולם מרינה אוסיפוב התנפלה עלי מבכי, תפסה את ידי הימני בחוזקה, סובבה אותה אל מאחורי גבי, וכתגבורת הגיע מאבטח נוסף ניר דהן ועוד שני מאבטחים שסירבו להזדהות, ואזקו את ידיי אל מאחורי גבי באלימות ובברוטליות.

בהזדמנות זו, אבקשך להורות בדחיפות לקב"ט בתי המשפט להמציא לידיך ולעיונך, ללא שיהוי, את תוצרי מצלמות האבטחה, משעת ה"אירוע" (12:00 ועד 14:45) בנקודות הרלוונטיות כחומר ראיות הכרחי וחיוני, זאת, על מנת לעמוד מקרוב על השתלשלות האירוע והשימוש בכח דווקא כנגדי, שלא בדיון, ללא עילה, ללא צידוק ושלא בצדק. אך ברור כי התייעוד ידבר בעד עצמו ויוכיח באותות ובמופתים את שאירע במקום.

למעלה מן הצורך יודגש, כי לא היה כל מקום גם לא צורך או כרח לאיזוקי על ידי המאבטחים בבית משפט.

יודגש: לא התנגדתי לעיכוב ומשכך, איזוקי נעשה בניגוד להוראות, לנהלים ולהנחיות.

אך בכך לא די: אנשי סיוור ממשטרת מרחב דן ש"הוועקו" למקום ה"אירוע", אזקו אותי בידיי וברגליי. יודגש: לא התנגדתי לא לעיכוב ולא למעצר, ולא חיתה עילה מוצדקת לאיזוקי.

הובלתו "אחר כבוד", אזוקה בידיי וברגליי אל תוך משטרת מרחב דן - אל החצר האחורית. שהייתי שעות ארוכות בחצר, אזוקה בידיים וברגליים, וממתינה ל"תור" למסור עדות" לאחר ש"הוד רוממותה", כבוד המאבטחת, תואיל בטובה, בזמנה ה"חופשי", להגיע ולמסור "תלונה" אחרי שתקפה אותי והותירה בי סימני תקיפה בשני ידיי וזרועותיי שצולמו על ידי מו"פ. מאום לא בוער לאיש. אני יושבת אזוקה, ממתינה שעות, ולאיש לא בוער.

מה טעם היה, מה צורך היה, מה כורח היה, מזה ואו מזה, לאזוק אותי בידיי אל מאחורי גבי, בכלל, זמן כה רב, בפרט, כאילו הנני נמנית על אחרונת, אם תרצה, "ראש" ו"ראשונה" ל"עברייניות" ה"מסוכנות" (כיותר...!)? במדינת ישראל, כשאני יושבת בספסל גלוי בבית משפט לענייני משפחה, וכל הנכנס והיוצא רואה אותי אזוקה בידיי בצורה משפילה, כשהמאבטחת מרינה אוסיפוב נוהמת מעלי איומים בלתי פוסקים.

על כל אלו נוסף את חוסר הרגישות, בלשון המעטה, הנני אמא מסורה, נורמטיבית ואחראית אשר נותקתי משני ילדיי משך 5 שנים, תוצאי סכסוך גירושין.

אך ברור, כעולה מן המורס, כי בדק בית של ממש יש לעשות, תוצאי אותו "אירוע" ויפח שעה אחת קודם.

אגב כך, ראוי יהיה, חשוב יהיה וטוב יהיה באם יתקיים עימות בין "המתלוננת" לביני, הכל על מנת להציף את האמת, לרדת לחקר האמת ולהיווכח זה מקרוב ממש, עד כמה התהפכו להן היוצרות, לאמור, תוקפת הפכה לה ל"מתלוננת" כאילו באה להקדים תרופה למכה (והמכה הימנה - תרתי משמע היא).

בכבוד רב ובברכה,
 ארי' אר' אר' אר'
 לורי שם טוב

לורי שם טוב – עיתונאית
<http://lory-shemtov.com>
<http://matimatok.wordpress.com>
 כצנלסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 050-8846712 טל: • Lorish69@gmail.com

תאריך: 20/5/14

לכבוד
 גב' עפרה תס-רוזנר
 אגף ביקורת פנימית ותלונות חציבור
 ירושלים
 פקסי: 02-6556944

**הנדון: תלונה נגד מרינה אוסיפוב ת.ז. 311800981
 תקפה באלימות ואזקה אותי בניגוד לנהלים ולהנחיות במשך שעות**

ברישא לדברים, אודה לכבי באם תתאם ותקבע פגישה במשרדה, על מנת שתוכל לשמוע זה מקרוב, בדרך בלתי אמצעית ולהתרשם כיצד מופעל שיקול דעת במשמר בית המשפט עליו את מופקדת וכיצד עושים שימוש פזיז בסמכות, שלא לצורך ובאופן לא מושכל, תוך פגיעה בזכויות ובכבוד (ביחד ולחוד).

ענייננו ב"אירוע" מיום 18/05/2014 שהחל בבית המשפט למשפחה בר"ג.

בתום דיון משפטי על גורלם של ילדיי, בצאתי מהאולם, הותקפתי על ידי מאבטחת מרינה אוסיפוב בבית המשפט למשפחה בר"ג. הנ"ל טענה כי אני עצורה בכך שהקלטתי דיון משפטי. כמובן שלא היו דברים מעולם. הסכמתי לבדיקה בכלי ובגופי, אולם מרינה אוסיפוב התנפלה עלי מגבי, תפסה את ידי הימני בחוזקה, סובבה אותה אל מאחורי גבי, וכתגבורת הגיע מאבטח נוסף ניר דהן ועוד שני מאבטחים שסירבו להזדהות, ואזקו את ידי אל מאחורי גבי באלימות ובברוטליות.

בהזדמנות זו, אבקשך להורות בדחיפות לקב"ט בתי המשפט להמציא לידיך ולעיונך, ללא שיהוי, את תוצרי מצלמות האבטחה, משעת ה"אירוע" (12:00 ועד 14:45) בנקודות הרלוונטיות כחומר ראיות הכרחי וחיוני, זאת, על מנת לעמוד מקרוב על השתלשלות האירוע והשימוש בכח דווקא כנגדי, שלא בדיון, ללא עילה, ללא צידוק ושלא בצדק. אך ברור כי התיעוד ידבר בעד עצמו ויוכיח באותות ובמופתים את שאירע במקום.

למעלה מן הצורך יודגש, כי לא היה כל מקום גם לא צורך או כורח לאיזוקי על ידי המאבטחים בבית משפט.

יודגש: לא התנגדתי לעיכוב ומשכך, איזוקי נעשה בניגוד להוראות, לנהלים ולהנחיות.

אך בכך לא די: אנשי סיוור ממשטרת מרחב דן ש"הוועקו" למקום ה"אירוע", אזקו אותי בידיי וברגליי. יודגש: לא התנגדתי לא לעיכוב ולא למעצר, ולא היתה עילה מוצדקת לאזוקי.

הובלתי "אחר כבוד", אזוקה בידיי וברגליי אל תוך משטרת מרחב דן - אל החצר האחורית. שהיתי שעות ארוכות בחצר, אזוקה בידיים וברגליים, וממתינה ל"תור" למסור עדות" לאחר ש"הוד רוממותה", כבוד המאבטחת, תואיל בטובה, בזמנה ה"חופשי", להגיע ולמסור "תלונה" אחרי שתקפה אותי והותירה בי סימני תקיפה בשני ידיי וזרועותיי שצולמו על ידי מ"פ. מאוס לא בוער לאיש. אני יושבת אזוקה, ממתינה שעות, ולאיש לא בוער.

מה טעם היה, מה צורך היה, מה כורח היה, מזה ו/או מזה, לאזוק אותי בידיי אל מאחורי גבי, בכלל, זמן כה רב, בפרט, כאילו הנני נמנית על אחרונת, אם תרצה, "ראש" ו"ראשונה" ל"עברייניות" ה"מסוכנות" (ביותר...!) במדינת ישראל, כשאני יושבת בספסל גלוי בבית משפט לענייני משפחה, וכל הנכנס והיוצא רואה אותי אזוקה בידיי בצורה משפילה, כשהמאבטחת מרינה אוסיפוב נוהמת מעלי איומים בלתי פוסקים.

על כל אלו נוסף את הוסר הרגישות, בלשון המעטה, הנני אמא מסורה, נורמטיבית ואחראית אשר נותקתי משני ילדי משך 5 שנים, תוצאי סכסוך גירושין.

אך ברור, כעולה מן המורס, כי בדק בית של ממש יש לעשות, תוצאי אותו "אירוע" ויפה שעה אחת קודם.

אנב כך, ראוי יהיה, חשוב יהיה וטוב יהיה באם יתקיים עימות בין "המתלוננת" לבניני, הכל על מנת להציף את האמת, לרדת לחקר האמת ולהיווכח זה מקרוב ממש, עד כמה התהפכו להן היוצרות, לאמור, תוקפת הפכה לה ל"מתלוננת" כאילו באה להקדים תרופה למכה (והמכה הימנה - תרתי משמע היא).

בכבוד רב ובברכה,
אני אלס
לורי שם טוב

3

פנחס (פיני) פישלר, עורך דין

PINCHAS (PINI) FISCHLER, ADVOCATES LAW OFFICES

משפטן [L.L.B.], מוסמך במשפטים [L.L.M.], כלכלן [B.A.] ומוסמך במנהל עסקים [M.B.A.]

אזרחי/מסחרי * פלילי * מקרקעין * מעמד אישי * תעבורה * דיני עבודה

רחוב צייטלין 1 תל אביב, 64956 Tel Aviv st. 1
טל. 03-6914230 Tel: פקס. 03-6956777 Fax:

E-MAIL: gf-law@zahav.net.il

fishler1@zahav.net.il

TEL AVIV **20 במאי 2014** תל אביב,

תיק: לורי שם טוב ref:

- ד ת ו פ ב י ו ת ר -

לכבוד,

נצ"מ שמעון לביא

מפקד המרחב

משטרת מרחב דן

רחוב ד'בוטינסקי 122

ר"ג

מכובדי,

הנדון : הגב' לורי שם טוב – בקשה לתאם פגישה

כריישיא לדברים, אודה לכב', באם ייעתר לבקשה ויתאם פגישה, בלשכתו, לשיחה עם הגב' לורי שם טוב. אשמח להצטרף לפגישה. ואת, על מנת תוכל לשמוע זה מקרוב, בדרך בלתי אמצעית ולהתרשם כיצד מופעל שיקול דעת במרחב עליו אתה מופקד וכיצד עושים שימוש פזיז בסמכות, שלא לצורך ובאופן לא מושכל, תוך פגיעה בזכויות ובכבוד [יחד ולחוד].

עניינו ב"אירוע" מיום 18/05/2014 שהחל בבית המשפט למשפחה בר"ג.

פנחס [פיני] פישלר, עו"ד, מוסמך במשפטים, כלכלן, מוסמך במנהל עסקים, רחוב צייטלין 1 תל – אביב

הגב' לורי שם טוב הותקפה על ידי מאבטחת בבית המשפט למשפחה בר"ג.

בהזדמנות זו, אבקשך להורות בדחיפות לקב"ט בתי המשפט להמציא לידוכם ולעיונכם, ללא שיהוי, את תוצרי מצלמות האבטחה, משעת ה"אירוע" בנקודות הרלוונטיות כחומר ראיות הכרחי וחיוני, זאת, על מנת לעמוד מקרוב על השתלשלות האירוע והשימוש בכח דווקא כנגד הגב' שם טוב, שלא בדיון, ללא עילה, ללא צידוק ושלא בצדק. אך ברור כי התיעוד ידבר בעד עצמו ויוכיח באותות ובמופתים את שאירע במקום.

למעלה מן הצורך יודגש, על אף שאינך הממונה או אחראי על התנהגות המאבטחים בבית המשפט, כי לא היה כל מקום גם לא צורך או כרח לאיזוק הגב' שם טוב על ידי המאבטחים בבית המשפט. יודגש: הגב' לורי שם טוב לא התנגדה לעיכוב ומשך איזוקה נעשה בניגוד להוראות, לבהלים ולהבזיות.

אך בכך לא די: אנשי סיוור ממשטרת מרחב דן ש"הוועקו" למקום ה"אירוע", אזקו את הגב' לורי שם טוב בידיה וברגליה.

יודגש: הגב' לורי שם טוב לא התנגדה לא לעיכוב ולא למעצר, ולא היתה סיבה /עילדה מוצדקת לאיזוקה.

הגב' לורי שם טוב הובלה "אחר כבוד", אזוקה בידיים וברגליים אל תוך משטרת מרחב דן – אל החצר האחורית, זו המוכרת לי כל כך מהטקסים הנערכים במקום....

פנחס [פיני] פישלר, עו"ד, מוסמך במשפטים, כלכלן, מוסמך במנהל עסקים, רחוב צייטלין 1 תל – אביב

שהתה היא, הגב' שם טוב, שעות ארוכות בחצר, אזוקה בידיים וברגליים [אזוקה לא חוסר גם לא תחת משמורת שוטרי הדיור בהצר התחנה] וממתינה ל"תור" למסור עדות, לאהרן ש"הוד רוממותה", כבוד המאכזבת, תואיל בטובה, בזמנה ה"חופשי", להגיע ולמסור "תלונה" אחרי שתקפה את הגב' לורי שם טוב והותירה בה סימני תקיפה. מאום לא בוער לאיש. הגב' שם טוב, תשב אזוקה, תמתין לה שעות, ולאיש לא בוער.

הנה, עד אז, ממתנים אנו - כולנו - בחצר, והגב' לורי שם טוב, אשה נורמטיבית, עיתונאית, אזוקה בידיים וברגליים פצועה ופגועה תוך מרמס כבודה וזכויותיה, עד דק. "אסקופה נדרסת" בעיני הכל.

הגב' לורי שם טוב מסרה עדות, כאמור, אחרי שעות רבות, עובר לשעה 18.00 - 18.30.

נטען, מה טעם היה, מה צורך היה, מה כורח היה, מזה ו/או מזה, לאזוק את הגב' שם טוב בדיה וברגליה, בכלל, זמן כה רב, בפרט, כאילו נמנית היא על אחרונת, אם תרצה, "ראש" ו"ראשונה" ל"עברייניות" ה"מסוכנות" [ביותר...?] במדינת ישראל [מאותה "רשימת ה-400" - ע"ע: "הארץ", יניב קובוכין, מיום 19/05/2014].

על כל אלו נסיף את חוסר הרגישות, בלשון המעטה, כלפי הגב' לורי שם טוב, אמא מסורה, נורמטיבית ואחראית אשר נותקה משני ילדיה משך 5 שנים, תוצאי סכסוך גירושין וגם למרכז הקשר, תרף צווים שיפוטיים גרושה אינו מביא את הילד, במועדים, כמתחייב.

אך ברור, כעולה מן המורם, כי בדק בית של ממש יש לעשות, תוצאי אותו "אירוע" ויפה שעה אחת קודם.

מדובר במקרה מובהק בו יש להיעתר לבקשה ולפגוש את הגב' לורי שם טוב, בלשכתך. אודה לך באם הפגישה תתקיים בהקדם.

פנחס [פיני] פישלר, עו"ד, מוסמך במשפטים, כלכלן, מוסמך במנהל עסקים, רחוב צייטלין 1 תל - אביב

לא אוכל לסיים את מכתבי מבלי להודות באופן אישי לרמ"ת רפ"ק אבי אוהיון ששוחח עימי הן בטלפון והן במשרדו, וגילה אחריות ואנושיות ראויה והוסיף כבוד למשטרת ישראל ולמרחב דן. על כך, נתונה תודתנו לו, באמצעות כב'.

מן הדין ומן הצדק יהא זה לגנוז את תיק החקירה בעילת חוסר אשמה מייד אחרי הצפייה בתוצרי מצלמות האבטחה.

אגב כך, ראוי יהיה, חשוב יהיה וטוב יהיה באם יתקיים עימות בין ה"מתלוננת" לגב' לורי שם טוב, הכל, על מנת להציף את האמת, לרדת לחקר האמת ולהזיז, זה מקרוב ממש, עד כמה התהפכו להן היוצרות, לאמור, תוקפת הפכה לה ל"מתלוננת" כאילו באה להקדים תרופה למכה [והמכה הימנה - תרתי משמע היא].

בכבוד רב ובב"ת,

מנחם [פיני] פישלר, עו"ד

מנחם [פיני] פישלר, עו"ד, מוסמך במשפטים, כלכלן, מוסמך במנהל עסקים, רחוב צייטלין 1 תל - אביב

פנחס (פיני) פישלר, עורך דין

PINCHAS (PINI) FISCHLER, ADVOCATES LAW OFFICES

משפטן (L.L.B.), מוסמך במשפטים (L.L.M.), כלכלן (B.A.) ומוסמך במנהל עסקים (M.B.A.)

אזרחי/מסחרי * פלילי * מקרקעין * מעמד אישי * תעבורה * דיני עבודה

רחוב צייטלין 1 תל אביב, 64956, 1 Zeitlin st. Tel Aviv
טל. 03-6914230 Tel: פקס. 03-6956777 Fax:

E-MAIL: gf-law@zahav.net.il
fishler1@zahav.net.il
TEL AVIV תל אביב, 01 ביוני 2014
ref: תיק: לורי שם טוב

- ד ת ו ר ב י ו ת ר -

לכבוד,

נצ"מ שמעון לביא

מפקד המרחב

משטרת מרחב דן

רחוב ז'בוטינסקי 122

ר"ג

מכובדי,

הנדון : הגב' לורי שם טוב – בקשה לתאם פגישה

מכתבי מיום 20/05/2014.

בעקבות מכתבי אליך, זומנה הגב' לורי שם טוב לפגישה / לשיחה בפני רפ"ק שלומי

מנשה, להיום 01/06/2014.

אלא, שהשיחה כלל לא נסבה אודות המפורט במכתבי אליך.

פנחס [פיני] פישלר, עו"ד, מוסמך במשפטים, כלכלן, מוסמך במנהל עסקים, רחוב צייטלין 1 תל – אביב

עולה מהפגישה כי בידי רפ"ק שלומי מנשה **פרט ערוך והתוך שממנו הושמט לחלוטין** הקטע העיקרי של תקיפת הגב' לורי שם טוב על ידי המאבטחת - קטע המעיד כי הגב' לורי שם טוב הפכה מכל רבב.

מחצית מהשתלשלות האירוע הושמטה מהסרט הערוך.

אין כל עילה ו/או סיבה ו/או הצדקה מדוע נתגבשה דעתו ה"נחרצת" של רפ"ק שלומי מנשה, כעולה מהשיחה שניהל / קיים עם הגב' לורי שם טוב.

בכל הכבוד, תפקידה של המשטרה הוא להגיע לחקר האמת תוצאי מכלול הראיות ולא לסמן את המטרה אחרי שחץ נורה.

אני שב ומבקש לקיים את הפגישה עמך ועם הממונים על רפ"ק שלומי מנשה - בהקדם האפשרי.

אגב כך, אשוב ואטען כי ראוי יהיה, חשוב יהיה וטוב יהיה באם יתקיים עימות בין ה"מתלוננת" לגב' לורי שם טוב, הכל, על מנת להציף את האמת, לרדת לחקר האמת ולהיווכח, זה מקרוב ממש, עד כמה התהפכו להן היוצרות, לאמור, תוקפת הפכה לה ל"מתלוננת" כאילו באה להקדים תרופה למכה [והמכה הימנה - תרתי משמע היא].

בכבוד רב ובכ"ח,

פנחס [פיני] פישלר, עו"ד

פנחס [פיני] פישלר, עו"ד, מוסמך במשפטים, כלכלן, מוסמך במנהל עסקים, רחוב צייטלין 1 תל - אביב

מוצג 4

4

ת.ק. 34-05-5758
 ממוני פפור השיפוט איתני הרמלין
 קבוע ליופ 17.03.2014

בבית המשפט לתביעות קטנות במל אביב

התובעת:

לורי שם טיב ת.ז. 034508280
 מרח' כנולסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 טל: 050-8846712; פקס: 037327557

- * -

הנתבעות:

1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981
 2. מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
 ע"י בייכ מפרקליטות מהוו ת"א, אורחי,
 רחי הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
 טל: 03-6970222, פקס 03-6918541

כתב הגנה

מוגש בואת כתב הגנה מטעם הנתבעות 1 ו-2 (אשר להלן ולשם הנוחות תקרא: "הנתבעות") לכתב התביעה.

כל הדגשים אינם במקור

הדעת הסינוט

יחד עם כתב הגנה זה מוגשת הודעה על קיומה של הסינוט בהתאם לקבוע בסעיף 7 אי לפקודת הנויקין [נוסח חדש] ובקשה לדחיית התביעה כנגד נתבעת 1. מצייב ההודעה.
 לאור הגשת ההודעה, בית המשפט מתבקש לדחות את התביעה כנגד נתבעת 1 ולהותיר את המדינה, נתבעת 2, כנתבעת יחידה תחתיה.

א. כללי

1. משום שעל התביעה נגד נתבעת 1 להידחות מכוח הודעת הסינוט שהוגשה, וככל שלא תוגש בקשה שלא להכיר בחסינות או שבקשה כזו תדחה, תיוותר המדינה בעל דין יחיד בתיק. בנסיבות אלה, חוזרת המדינה על עמדתה כי על פי דין, הגורם היחיד מכוח הדין המוסמך לייצגה הוא מי שמונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה.
2. ככל שיועלה לדיון נושא הודעת ההכרה בחסינות- ודאי הוא שהמדינה יכולה להיות מיוצגת אך ורק על ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה.

3. לעמדת התביעה, אין התביעה מתאימה להידון בבית המשפט לתביעות קטנות מפאת מהותה והצורך לשמעה על פי סדרי דין ודיני ראיות ויש להעביר את שמיעתה לבית משפט השלום.
4. ככל שלאור הגשת הודעת ההכרה בהסינות, שהיא שינוי מהמצב שקדם להגשתה, לא תינתן למדינה זכות ייצוג יזימי נציג מהנהלת בתי המשפט, אשר כתובתו להמצאת כתבי בי – דין הינה כמפורט בכותרת.
5. העדר ייצוג המדינה על ידי נציג היועץ המשפטי, גורם למדינה ולמי שבנעליו היא באה פגיעה בזכות הטיעון, ומונע אפשרות לדון בתביעה על פי הכללים החלים על נציגי היועץ המשפטי לממשלה, שנקבעו לדיון בתביעות על פי הנהיותיו והנהיות פרקליט המדינה.
6. הנתבעת שומרת על זכותה לתקן כתב הגנה זה ואו לשלוח הודעה לצד שלישי ואו להגיש תביעה שכנגד, ככל שתתבררנה ביתר פירוט נסיבות האירוע הנטען בכתב התביעה.
7. כל טענה ואו עובדה בכתב התביעה מוכחשת, אלא אם כן הודתה בה הנתבעת במפורש. אין בהודיה כאמור כדי להפוך את נטל הראייה מקום שזה מוטל על התובעת על-פי דין.
8. כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות בהשלמה ואו במצטבר ואו לחילופין, הכל לפי הקשר הדברים, הגיונם והדבקים.
9. מוכחשים תכניהם וקבילותם של המסמכים שצורפו לכתב התביעה. הנתבעת תודיעה כבר עתה כי היא מתנגדת להגשת המסמכים שצורפו לכתב התביעה שלא באמצעות עורכייהם, אם וככל שהתובעת תבקש להסתמך עליהם, ושומרת על זכותה לחקור את עורכי המסמכים.
10. אין הנתבעת מוותרת על כל טענה, ואו על כל זכות שבדיני הראיות. בכל מקרה ועניין שנטל ההוכחה ואו נטל הבאת הראיות מוטל על התובעת, אין הנתבעת מסכימה במפורש או במשתמע להעברת הנטל.
11. בכל מקרה בו טוענת התובעת טיעונים חילופיים שבעובדה, יש למחקם ולהורות על חוצאתם מכתב התביעה.
12. בכל מקרה בו מובאות בכתב התביעה טענות כלליות ואו מעורפלות, שומרת לעצמה הנתבעת את הזכות לעתור לבית המשפט הנכבד בבקשה למתן פרטים נוספים וטובים יותר.
13. התביעה עילתה בעוולה ואין התובעת זכאית לכל סעד בגינה.

3. פתח דבר:

להווי ידוע, כי פעמים מתגלגלות לפתחם של בתי המשפט תביעות כספיות מופרכות, המתגלות על פניהן, או לימים, כלא יותר מאשר ניסיון מצד התובע להתעשר שלא כדין על חשבון הנתבע. חמורים הדברים שבעתיים, שעה שמתגלה כי מטרתה של התביעה, בנוסף, הינה לעשות שימוש לרעה בהליך המשפטי על מנת לבוא חשבון עם הנתבע, על לא עוול בכפו. זה המקרה שבפנינו.

נאמר כבר עתה, כי למקרא כתב התביעה, המגלה טפח אך המוססה טפחיים, עלול לכאורה הקורא לטעות, שכן כתב התביעה מבקש להפוך את היוצרות, בין מי שמפרח את כללי ההתדיינות בבית המשפט באופן שיטתי, ונוהגת תדיר לפרסם ברשת האינטרנט פרסומים פוגעניים ומשפילים, בין היתר, אודות שופטים ובכך מבוזאת את המוסדות המשפטיים בניגוד לחוק, ואשר נקבע כי תעבור בידוק ביטחוני על-ידי משמר בתי המשפט על מנת לוודא כי לא הפרה את החוק, ובין מאבטתת מסורה ומוערכת ממשמר בתי המשפט אשר ביצעת את המוטל עליה בהתאם להנחייתו של בית המשפט הנכבד ובהתאם לסמכויות המוקנות לה בדין.

הואיל ומכתב התביעה נשמטו כאמור, וכנראה שלא בכדי, אי אלו עובדות, שהן רלוונטיות והיוניות לקבלת התמונה המלאה הצריכה לבידור תביעה זו, נפתח לנו את כתב ההגנה בפרישת התמונה העובדתית המלאה, הצריכה לעניינו; לאהר קריאת הפרק הבא, ישוב הקורא אל דרך המלך, התמונה - לאשורה - תתבהר לפניו, ו"הילופי התפקידים", כאמור לעיל, כפי שכתב התביעה כיוון לערך - יחיו כלא היו.

ג. תמצית טענות הנתבעת:

14. יאמר על אתר, כי כתב התביעה והאירועים כפי שהם מתוארים על ידי התובעת לוקים באי דיוקים משמעותיים ביותר (לשון המעטה). הנתבעת תפריך בכתב הגנה זה טענותיה של התובעת אחת לאחת.

15. התובעת בהגשת התובעה דגן הטאה לבית המשפט הנכבד פעמיים:

א. התובעת מצרפת לכתב תביעה זה, המתנהל בדלתיים פתוחות, את פרוטוקול הדיון בבית המשפט לענייני משפחה מיום 18.05.2014 אשר נערך בדלתיים סגורות. בכך, מתעלמת התובעת במובן, מהאיסור החמור שלא לפרסם פרטים מהליכים אשר מתנהלים בבתי המשפט לענייני משפחה בדלתיים סגורות ונראה כי המדובר בשיטה חוזרת ונשנית מצידה, כפי שיפורט בהרחבה להלן.

ב. להוסיף הטא על פשע מעלימה התובעת מעיני בית המשפט הנכבד את העובדה כי בתהילת הדיון האמור ביקש כבוד השופט נפתלי שילה (להלן: "השופט שילה") מהתובעת להתחייב כי לא תקליט את הדיון ומשזאת סירבה להתחייב על כך (כך ממש!!) הורה כבוד השופט כי בסיום הדיון תיערך בדיקה על ידי קצינת הביטחון האם הקליטה התובעת את הדיון אם לאו.

16. דבריו של כבוד השופט נפתלי שילה לא נאמרו בהלל הריק ויסודם בניסיון עבר מר. בית המשפט הנכבד לענייני משפחה ער לכך שהתובעת נוהגת לנסות להקליט ואו להקליט את הדיונים בבית המשפט לענייני משפחה, שהינם כזכור דיונים הנערכים בדלתיים סגורות

17. ופרסמה אותם (בין היתר) באתר האינטרנט הפופולארי www.youtube.com (להלן: "יוטיוב"), שהינו אתר בעל מיליוני כניסות וצפיות.¹

17. כאן המקום לציין כי התובעת אינה תושבת לפרסם ההלטות שיפוטיות אשר נמסרות בדלתיים סגורות בכל הנוגע להליכים המשפטיים אותם היא מנהלת ובכללם פרסום נרחב של השמצות קשות פוגעניות ואשיות כנגד שופטים היושבים לדין בעניינה ובעניינים אחרים, והכול כהלק נומסע השמצות פוגעני אותו מנהלת התובעת נגד מערכת בתי המשפט וכבוד השופטים הנקרים בדרכה.

18. גם במקרה דגן המשיכה התובעת במנהגה הנפסד ופרסמה באתרי אינטרנט שונים פרסומים קשים ופוגעניים כנגד כבוד השופט נפתלי שילה, תוך שהיא מפרסמת ההלטות שניתנו בדלתיים סגורות.

במעשיה המתוארים לעיל עברה התובעת על תוראות ס' 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד 1984, הקובע כי:

"70. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות ואלא ברשות בית המשפט.

(ב) לא יצלם אדם מולחם בית משפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית המשפט.

(ג) לא יפרסם אדם בלי רשות בית המשפט פרסום בעניינו של קטין באמור בצעף 24(א1) לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1950."

19. אלא שבכך לא תמו מעללי התובעת, ביום הדין, לאחר סיומו - 18.05.2014 - פרסמה התובעת תחת חשבון הפייסבוק שלה את תמונתו של השופט נפתלי שילה שצולמה על ידה באמצעי כלשהוא- ייתכן באמצעות הטלפון הנייד- תוך ציון הדברים הבאים:

"תמונה של נפתלי שילה - שופט מרגרינה והתמנה גומי של משרד הרווחה. 5 שנים הוא מסתתר כמו עכברוש ואין תמונה שלו בשום מקום. הנה עבשיו נדע לתיג כמו שצריך."

העתק מחשבון הפייסבוק של התובעת עם הפרסום האמור מצורף לכתב הגנה זה ומסומן **בנספח א'**.

20. זאת היא דרך התנהלותה של התובעת.

¹ כך לדוגמא, בין היתר, בכתיבות האינטרנט האות: <http://www.youtube.com/watch?v=qsSSiADZ8BM>
<http://www.youtube.com/watch?v=DEFKLF0Nz7o>
<http://www.youtube.com/watch?v=tu24fVjUaY>
<http://www.youtube.com/watch?v=8JQAw17z9o>
<http://mothers-cry.com>

ד. סמכויות של מאבטחי בית המשפט - המשרד הנורמטיבי

21. עוד בטרם נפרוש כדבעי האירועים הרלוונטיים לחלק זה, נבחר מנהיג המסגרת הנורמטיבית לסמכויותיהם של מאבטחי בית המשפט.
22. בשנת 1996 פורסם הוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "הוק המעצרים") אשר נכנס לתוקפו שנה לאחר מכן.
23. סעיף 77 לחוק המעצרים קובע, בין היתר, כי סעיפים 2-4 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחניוף) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), בטלים וכי במקומם יחולו הוראות הנאות, כדלהלן:
  - במקום סעיף 2 לפקודה נחקקו הוראות סעיפים 66-75 בפרק ג' לחוק המעצרים תחת הכותרת "יעיבוי".
  - במקום סעיף 3 לפקודה נחקק סעיף 23 לחוק המעצרים תחת הכותרת "מעצר תשודים שלא בצו שופט וחוראות הנוגעות למעצר".
  - במקום סעיף 4 לפקודה נחקק סעיף 39 לחוק המעצרים תחת הכותרת "הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור", הקובע כך:

"59. (א) השר לצטוהון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעבד או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי הפקידו.

(ב) לא תוענק סמכות כאמור בסעיף סטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשטרת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.

(ג) בסימו זה, "עובד ציבור" - עובד מדינה כמשמעותו בהוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959, וכו' עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעותי, על פי דין.

(ד) הגופים בהם יוענקו לעובדי ציבור סמכויות עיבוי ומעצר כאמור, ייקבעו באישור ועדת החוקה הוק ומשפט של הכנסת."
24. מאבטחי משמר בתי המשפט פועלים מכוח הסמכה שניתנה להם בשנת 1995 על ידי שר המשטרה (כתוארו אז), מר משה שחל, בתוקף סמכותו לפי סעיפים 4 ו-25א לפקודה.
25. שר המשטרה הסמיך את עובדי הציבור שהוטל עליהם בידי ראש אגף הביטחון של הנהלת בתי המשפט לשמש מאבטחים בסמכויות כדלהלן:

"(1) לערוך חיפוש בגופם או בכליהם של באי בתי המשפט, בתי הדין או מקום אחר שבו מתקיימים הליכים משפטיים, אם הדבר נחוץ לצורך קיום הוראות סעיף 256 לחוק העונשין, התשל"ז-1976; (2) להשתמש בסמכויות שוטר לפי סעיפים 2 ו-5 (1) (2) (3) (5) ו-8 לפקודה כלפי באי בתי המשפט, בתי דין או מקום אחר שבו מתקיימים

החליטים משפטיים, ולגעת בכל הדריש עד לפתחו של יעוטר למקרה. תוקף החלטות זו של עור עופר ציבור באמור ממלוג זאת הפקידו במאמרו".

כתב ההסמכה של שר המשטרה מצורף להודעה זו ומסומן פנספה 2.

25. נציין כי במסגרת סעיף 82 להוק המעצרים נקבעה הוראת מעבר הקובעת כי:

"עופר ציבור שהוסמך בלי הישר לפטחון חבנים פסיכופיות מצטרף לפני תחילתו של הוק זה, יראותו כאילו הוסמך לפי הוק זה".

27. נוכח האמור בהוראת המעבר הרי שההסמכה שהסמך שר המשטרה (כתוארו דאז, וכיום: השר לביטחון פנים) את אנשי משמר בתי המשפט בסמכויות מעצר, בעינה עומדת.

28. יפים לעניין זה, דבריו של כבי השופט מרדכי לוי ב- ע"פ (בי"ש) 6580-09 פרפרה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים), בקובעו כך:

"...באמור, בחדש ינואר 1995 הסמיק שר המשטרה, בתוקף סמכויותו לפי סעיפים 4 ו-25א' לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחוביש) (נוסה חדש), ההשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה), את "עובדי הציבור שהוסמך עליהם בידי ראש אגף הבטחון של הנהלת בתי המשפט לשמש מאבטחים" [...] אין ממש בטענת הסנגור, כי אין די בהסמכה דלעיל של מאבטחי בתי המשפט על ידי השר ובי נדרשת לכך הסמכה בחקיקה ראשית דווקא. שהרי ההסמכה של השר ניתנה בתוקף סמכות שהוענקה לו מכוח חקיקה ראשית (הפקודה הנוכרת לעיל). [...] זאת ועוד, מכוח ההסמכה האמורה של השר הוענקו למאבטחי בתי המשפט סמכויות של שוטרים בכל תנוגע לבאי בתי המשפט. מדובר בסמכויות של עיכוב ושיל מעצר - לפי הפקודה וכיום גם לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), אשר נחקק לאחר ההסמכה האמורה ואשר חלק מסעיפיו החליפו מקצת מסעיפי הפקודה (ראו בעיקר סעיפים 23, 67א) ו-77 לחוק המעצרים). [...]

מכאן שאין כל בסיס לטענות המערער ובא-כוחו בנגד חוקיות התשאל של המאבטחים את באי בית המשפט - והמערער בכלל זה - למטרת גואם לבית המשפט ובנגד חוקיות פעילותם למנוע כניסתו לבית המשפט של מי שאינו משהתף פעולה עימם או שאינו מציינת להוראותיהם, במסגרת תפקידם כדיון.

[...] בפניו שפני שהתברר, ההנהגה היסוד האמורה הינה הסרה בסיס, ומעמאמאטחים פעלו פדיון, מגדר סמכות, היה על המעורר לחישמע להוראותיהם ולהשיב לשאלותיהם; ומשסירב לכך, בדין תפ מנעו את כניסתו לחיבל המשפט הכסוף היה לו לנסות להיכנס בבוח. מבוך שאל היה למעורר לדחוף מי מהמאמאטחים או להפעיל כוח פגור; ומשעטה פן, בדין נצרוהו המאמאטחים הכסוף היה לו להנגד למעורר או להפעיל כוח כלשהו כנגדם."

ד. העובדות הנריכות לעניין.

29. בטרם תטרט תמצית ההליכים שקדמו להגשת התביעה, מבקשת הנתבעת להדגיש, כי תמצית זו נערכה לנוחות ולמיקוד הסכסוך בלבד. אין בתמצית זו כדי לגרוע באופן כלשהו מהטענות המפורטות בכתב ההגנה ומהמסכת העובדתית שבכוונת הנתבעת להוכיח בהתאם למהלך האירועים הרלוונטי לתביעה, ואם טענה עובדתית או משפטית כלשהי לא נטענה בתמצית זו מאו לא צורף מסמך כלשהו, אין בכך משום ויתור עליהם.

30. לצורך שלמות התמונה כמו גם למען יועמדו הדברים על דיוקם, [לאחר שהתובעת מגוללת מסכת עובדתית רצופה באי דיוקים בעליל, לשון המעטה (המוכחשת)], נביא להלן את הגרסה העובדתית הרלבנטית לאשורה.

31. ביום 18.05.2014 התקיים דיון בעניינה של התובעת בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן במסגרת תיק תמ"ש 47888-11-11 א' נ' א' אשר נשמע בפני כבוד השופט נפתלי שילה.

32. כבר בפתח הדיון וכפי שנשקף מפרוטוקול הדיון אותו צירפה התובעת לכתב תביעתה כנספח א' עולה, כי לאחר שחקר ודרש בית המשפט הנכבד, נמצא כי התובעת איננה מוכנה להתחייב כי היא אינה מקליטה את הדיון ועל כן ניתנה החלטתו של בית המשפט לפיה:

"גב' שם טוב מסדבת להתחייב בפני בית המשפט כי הדיון שהוא בדלתיים סגורות לא יוקלט על ידה. כמו כן היא מבקשת שמכאן ולהבא כל הדיונים יוקלטו. הדיון יתקיים, ובסיומו ייערך בדיקה על ידי קצינת הביטחון האם הדיון הוקלט. ככל שהדיון הוקלט, תפעל קצינת הביטחון על פי הנהלים על מנת לוודא כי איסור הפרסום אודות דיון זה המתנהל בדלתיים סגורות יבוצע."

33. יודגש כי עוד טרם הדיון פנתה העוזרת המשפטית של כבוד השופט שילה למאבטחים והתריעה בפניהם על כך שהתובעת הקליטה בעבר מספר דיונים שהתנהלו בבית המשפט והעלתה אותם ליוטיוב.

העתק מדו"ח האירוע שנרשם על ידי אהראי המשמרת ניד דהן מצורף לעמדה זו ומסומן

בניסוח ג'

34. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, עם סיום הדיון נקראה הנתבעת 1 במסגרת תפקידה כקצינת המתקן לאולם בית המשפט לצורך בדיקתה של התובעת. לאחר התייעצות עם סגן קבי"ט מחוז תל אביב מר אלירן עזרא, הוחלט לעכב את הנתבעת 1 בבית המשפט עד להגעת המשטרה וזאת בכדי שהיא זו שתבצע את הבדיקה בגופה ובכליה של התובעת בכדי לבדוק האם אכן הקליטה התובעת את הדיון אם לאו.

35. בהתאם לכך, ועם סיום הדיון ניגשה הנתבעת 1 בלוויית מאבטחים נוספים והודיעה לתובעת שהיא מעוכבת בהשד לצילום והקלטה של הדיון, זאת עד להגעת המשטרה לבירור העניין.

36. התובעת התנגדה לעיכוב בטענה כי היא עיתונאית וכי אין למאבטחי בית המשפט הסמכות שבדין לבצע עיכוב או מעצר. גם לאחר שהסבירו המאבטחים לתובעת כי עומדת להם סמכות שכזו בדין לא חדלה התובעת מהתנגדותה תוך כדי שהחלה להתלחם ולצעוק לעבר המאבטחים.

37. בשלב זה ביקשה התובעת להיכנס לשירותים והמאבטחים אפשרו לה זאת. עם צאתה מחדר השירותים המשיכה הנתבעת להתפרע ולצעוק לעבר המאבטחים ולהתנגד לעיכוב תוך כדי שהיא צועדת במופגן לעבר פתח היציאה של בית המשפט.

38. משכך, לא הייתה ברירה בידי המאבטחים אלא לחסום בגופם את אפשרות יציאתה של התובעת מכותלי בית המשפט, תוך כדי שהסבירו לתובעת כי אם היא תמשיך ותעמוד בסירובה יאלצו המאבטחים לעצור אותה ולאזוק את ידיה עד לבוא המשטרה.

39. תרף אזהרת המאבטחים ועל אף בקשתם לא נענתה התובעת לבקשת העיכוב ואף ניסתה לפלס בכוח את דרכה מחוץ לכותלי בית המשפט.

40. בשלב זה, הודיעה הנתבעת 1 לתובעת כי היא עצורה בגין התנגדותה לעיכוב. התובעת המשיכה להתפרע ולצעוק כלפי המאבטחים כי אין להם סמכות לעצור ואו לעכב אותה, וזאת על אף הסבריהם החוזרים ונשנים כי בידם סמכות לעשות זאת. התובעת לא נרגעה והמשיכה להתפרע. עקב סירובה העיקש של התובעת להישמע להוראת העיכוב ועקב הליכתה לעבר היציאה מבית המשפט תוך כדי התעלמות מדברי המאבטחים, הוסבר לתובעת כי היא עצורה וכי עומדים לשים על ידיה אזיקים, וכך, תוך כדי אמירת דברים אלה, הוציאה הנתבעת 1 את העודת המאבטח שלה והציגה אותה בפני התובעת, זאת לא התעניינה כלל בתעודת המאבטח שהוצגה לה והמשיכה להתנגד ולטעון שאין בידי המאבטחים סמכות לעצור ולאזוק אותה.

41. כאמור, התובעת התנגדה למעצרה והתנגדה לאיזוקה, תוך שהיא זורקת את ידיה לכל עבר, משתוללת וצועקת ואף שרטה קלות את ידו של אחד המאבטחים.

42. תוך כדי התפרעותה התיישבה התובעת על הרצפה. בשלב זה, האהמ"ש והנתבעת 1 אהזו כל אחד בידי אחת של התובעת, משכו את ידיה אל מאהודי גבה ואזקו אותה.
43. על אף הסברים הוורים ונשנים שניתנו לתובעת על ידי מאבטחי בית המשפט בכלל ועל ידי הנתבעת 1 בפרט סירבה התובעת להמתין עד לכואה של המשטרה והמשיכה במתאוויה הקולניות בבית המשפט. יוער כי בעוד התובעת קובלת על כך שנעצרה אל מול פני העוברים והשבים בבית המשפט, דווקא היא זו שנעמדה בפתח בית המשפט בעוד היא אזוקה בידיה והחלה בנאום מתלהם כלפי העוברים והשבים ואף בפני הברתה שהגיע בשלב זה לבית המשפט והחלה לצלמה תוך כדי שהתובעת "נואמת" בפני המצלמה.
- דו"ח הפעולה שנערך על ידי הנתבעת 1 מצורף לכתב הגנה זה ומסומן **כנספת ד'**.
44. סרטוני האבטחה מבית המשפט לענייני משפחה המתעדים את האמור לעיל נשלחו זה מכבר לבית המשפט ולהתובעת.
45. את סרטוני הוידאו שצולמו על ידי חברתה של התובעת העלתה התובעת בעצמה לאתר האינטרנט יוטיוב. תמוה כי התובעת קובלת על כך שהעוברים ושבים ראו אותה כשהיא כבולה באזיקים בעוד היא זאת שדואגת לפרסם את הסרטונים המתעדים אותה במצב זה.
46. במצב דברים מעין זה ולאור התנהגות התובעת וסילוף העובדות כפי שמתוארות על ידה בכתב התביעה, ברי כי דין תביעה זו להידחות תוך חיוב התובעת בהוצאות לדוגמא. אין להקל ראש בהתנהלותה של התובעת תן באשר לפרסומים אותם היא מפרסמת והחוסים תחת איסור פרסום, הן באשר להשתלחיותיה האישיות בשופטי בית המשפט השונים, והן באשר לעובדה כי התובעת מעלימה מעיני בית המשפט הנכבד עובדות מהותיות הנמצאות בטבורו של ההליך דין.
47. בל נטעה ונחשוב לומר כי המדובר בפעולות ובהתנהלות שאינה קשורה האחת בחברתה, פעולות התובעת, לרבות ההשמצות הקשות המתייחסות לשופטי בית המשפט, מטרתן, בין היתר: לנסות ולהשפיע בדרכים פסולות על ההליך השיפוטי ועל השופטים היושבים לדין, ודומה כי זהו המקור לפעולות התובעת גם ביחס לתיק דן ורק כך נוכל להבין האירועים הרלוונטיים במקרה דן לאשורם.
- מצורפים בזאת מקצת מן הפרסומים השונים והמכפישים המתייחסים לשופטי בית המשפט לענייני משפחה אשר פורסמו על ידי התובעת באתרי אינטרנט שונים ומסומנים **כנספת ה'**.
48. התובעת אינה בוחלת באמצעים ומפרסמת באתרי אינטרנט שונים החלטות ופרוטוקולים מדיונים המתנהלים בדלתיים סגורות תוך כדי שהיא מכפשה את שמם של שופטי בית המשפט הנכבד ומבוזה את כבודם.
49. התובעת איננה תמת לב כפי שהיא מבקשת להציג עצמה בכתב התביעה. התובעת ידעה היטב מדוע ביקשו מאבטחי בית המשפט לעכבה. כפי שפורט לעיל ומהנספחים המצורפים עולה כי התובעת, באופן שיטתי, מפרסמת פרסומים שונים ואסורים בכל הנוגע לתיקים

המתנהלים בדלתיים סגורות וכן ביהם לשופטי בית המשפט הנכבדים, ואף בדיון מושא התובענה דגן עלה החשש האמור וכפי שצוין לעיל גם התממש –ומה לתובעת כי תלין?

50. לעניין זה, יש לזכור, כי התובעת פרסמה זה מכבר הקלטה מדיון שנערך בעניינה בפני כבוד השופט שילה והעלתה אותה ליוטיוב, על כן החשש במקרה דגן להקלטת הדיון אינו נובע אלא "מלקחי העבר", בל נשכח ואוי לנו אם נעשה זאת כי עסקינן בטובתו של הקטיין הנמצא בליבו של הדיון שהתקיים בבית המשפט לענייני משפחה. האבסורד זועק למרחוק כאשר הדיון בו עסקינן עסק, בין היתר, בעניין נזק נפשי שנגרם לקטיין עקב פרסום סרטון ביוטיוב על ידי אימו (התובעת דכאו), ממש כך!!

דיסק המתעד את הקלטת הדיון האמורה נמצא בידי הנתבעת ובמידת הצורך תוצג ההקלטה לעיני בית המשפט הנכבד.

51. לאור האמור לעיל, ברי כי דין התביעה להידחות. יהיה מכך שומה על בית המשפט הנכבד כי יביע מורת רוחו מהתנהלותה הקלוקלת של התובעת תוך חיוב התובעת בחוצאות לדוגמא ובשיעור ריאלי.

ה. טענות סף

52. מכוח כל האמור לעיל ניכר כי תביעה זו הינה תביעת סרק קנטורנית, טורדנית ותסרת תום לב כאחד, שטוב היה אלמלא הוגשה, לשון המעטה.

53. כתב התביעה לוקה באי דיוקים משמעותיים ביותר, שלא לומר הנזמות פרועות ורצוף הטחת האשמות שואא בנתבעת 1 המאבטחת מרינה אוסיפוב אשר ביצעה את תפקידה על פי ובהתאם לכל דין.

54. המעצר נשוא התביעה בוצע במהלך ביצוע צו שיפוטי שהתובעת התנגדה בכוח ובאלימות לביצועו.

55. הגשתה של התביעה מהווה שימוש לרעה בהליך שיפוטי, שכן זו הוגשה ביחס לאשר אירע בדיון בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן ביום 18.05.2014 ועל כן עיכובה של התובעת התחייב לצורך בדיקה האם הקליטה את הדיון אם לאו, וזאת בהתאם לחוראת כבוד השופט שילה מפרוטוקול הדיון.

56. דין התביעה אף להידחות על הסף מכוח הדוקטרינה לפיה מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה. הליך שיפוטי אינו מהווה כלי שרת ליצר הנקמות של התובעת(שככל הנראה נובע, בין היתר, מחוסר שביעות רצונה של התובעת מאי אילו החלטות שיפוטיות הניתנות בענייניה). אל ליתן לתובעת ליהנות מפרי עוולתה – השמצות וביזוי שופטים, התקפת עובד ציבור, צילום והקלטת הדיון בבית המשפט הנערך בדלתיים סגורות, ותקיפת אחד המאבטחים.

57. להילופין, ולמען הזחירות בלבד, התובעת אינה זכאית לקבל כל פיצוי, באשר לא נגרם לה כל נזק, ולהילופין יש לה אישם תורם של 100% לגרימתו של כל נזק שנגרם לה, ככל שנגרם, הכל כפי שיפורט להלן.

ג. התייחסות פרטינית לניצני פתחם התביעה

58. קודם נפתח בדברינו תדגיש הנתבעת כי היא מכהישה מכול וכל התיאור הדרמטי המפורט בכתב התביעה ויאמר כבר עתה והדבר נכון לרובן ככולן של טענות התביעה כי כתב התביעה מנוסח כולו תוך תיאור מטעה של ההתרחשויות והעלמת פרטים ונסיבות רלבנטיות.

59. מוכחש האמור בסי' 1 לכתב התביעה למעט העובדה כי תיק המשפחה בעניינה של התובעת מתנהל בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן.

60. אינו מוכחש האמור בסי' 2-4 לכתב התביעה.

61. מוכחש מכול וכול האמור בסי' 5 לכתב התביעה ולעניין זה תבהיר הנתבעת כי התובעת משמיטה מעיני בית המשפט הנכבד פרט מהותי השופך אור על התנהלותה הקלוקלת של התובעת, ולא בכדי. בפרוטוקול הדיון שנערך כאמור בדלתיים סגורות, עקב סירובה של התובעת להתחייב בפני כבוד השופט נפתלי שילה כי היא איננה מקליטה את הדיון כפי שעשתה בפעמים קודמות, הורה כבוד השופט שילה כי בתום הדיון תיערך בדיקה על ידי קצינת הביטחון האם הדיון הוקלט אם לאו. מכאן, שהבדיקה שנדרשה התובעת לעבור, הייתה מכוח צו שימוטי.

62. התובעת למרות שידעה על החלטתו של כבוד השופט שילה, התעלמה ממנה ופנתה לעזוב את בית המשפט מבלי לקיים החלטה זו המורה על בדיקתה על ידי קצינת הביטחון? אין באמור אלא כדי להצביע על כוונתה האמיתית והפסולה של התובעת.

63. מכיוון שהתובעת פנתה לילך לדרכה וסירבה לעיכובה על ידי קצינת הביטחון בהתאם להחלטת כבוד השופט שילה ומפאת כך, ורק מפאת כך, נאלצו מאבטחי בית המשפט לאזוק את התובעת וזאת עד להגעתה של המשטרה למקום.

64. מוכחש האמור בסי' 6 לכתב התביעה מכול וכול, ניסיונה הנואל של התובעת לתאר מצב עניינים בו הנתבעות "התנפלו" עליה ללא כל סיבה לא יצלח, לעניין זה תבהיר הנתבעת כי בסיומו של הדיון, עם צאתה של התובעת מאולם בית המשפט ניגשו אליה 2 מאבטחים והודיעו לה על עיכובה בהתאם להחלטת כבוד השופט שילה, מיד ובסמוך לכך אף הגיעה אל התובעת הנתבעת 1 בכדי להודיע לה על עיכובה כאמור, ויודגש, בשלב זה וכפי שניתן לראות בסרטון האבטחה שהוגש לבית המשפט הנכבד והמדבר בעד עצמו, כי, הנתבעת לא "התנפלה" על התובעת מאחורי גבה, הנתבעת לא תפסה את ידה הימנית ולא הפילה אותה ארצה, הכול פרי דמיונה הקודח של התובעת.

65. לעניין זה מן הראוי לציין כי התובעת היא זו שביקשה מבית המשפט הנכבד צו המורה לנתבעת להמציא לה את סרטון האבטחה, אלא שמעיון בו עולה כי טענותיה אינן אמת אלא טענות שווא וסילוף המציאות.

66. מוכחש האמור בסי' 7 לכתב התביעה והנתבעת מפנה בעניין זה לאמור בסי' 62-64, כאמור, דומה כי דווקא התובעת היא זו שדאגה לעורך פרובוקציה ולמשוך את תשומת ליבם של העוברים והשבים בבית המשפט ואף להעלות לאינטרנט את הצילומים שצילמה הברתה, כאמור לעיל. כמו כן הדגיש הנתבעת כי כל סרטוני האבטחה הרלבנטיים הוגשו זה מכבר לעיון הנתבעת ולעיונו של בית המשפט הנכבד, מטבע הדברים, מצלמות האבטחה אינן מכסות באופן מלא את כל בניין בית המשפט אך יודגש כי כל ההקלטות הרלוונטיות הוגשו כאמור.

כמו כן ובזהירות הראויה יצוין כי ככל שקובלת הנתבעת על כך שאיזוקה נעשה אל מול אזרחים, שליחים ועויד אשר נכחו בבניין בית המשפט, אין לה להלין אלא על עצמה שהרי היא זו שסירבה לקיים את החלטתו של כבוד השופט נפתלי שילה ולא שעתה להוראות המאבטחים ואף ניסתה להתחמק שעה שניסתה לפלס דרכה אל מחוץ לבית המשפט.

67. מוכחש מכול וכול האמור בסי' 8 לכתב התביעה ולעניין זה מפנה הנתבעת לאמור בסי' 63-65.

68. מוכחש האמור בסי' 9 לכתב התביעה ולעניין זה יודגש כי הנתבעת 1 הציגה בפני התובעת את תעודת המאבטח שברשותה המקנה לה את סמכויות העיכוב והמעצר ולא זו בלבד אלא שהנתבעת יחד עם שאר המאבטחים שנכחו באירוע ציינה בפניה "ברחל בתך הקטנה" כי יש לה סמכות לביצוע העיכוב, ממילא, ככל שנפלה התובעת לידי טעות שבדין לעניין סמכויות הנתבעת אין לה להלין אלא על עצמה וברי כי הדבר אינו מקנה לה עילת תביעה.

69. עוד לעניין זה מן הראוי ליתן דעתנו לדברי התובעת עצמה בכתב תביעתה. לטענתה, כך בסי' 11 לכתב התביעה, טוענת היא כי מכיוון שלנתבעת 1 אין סמכות שבדין לעכב את התובעת בהיעדר צו עיכוב או צו מעצר על ידי שופט "אין היא יכולה להסוס את דרכה", כך לדבריה. לאור הסמכות המוקנית למאבטחי בית המשפט אשר פורטה לעיל בהרחבת, ברי כי הנתבעת פעלה כדין בעוד התובעת היא שסירבה לביצוע העיכוב וממילא בכך בלבד יש בכדי לדחות את טענות התובעת על הסף.

70. מוכחש האמור בסי' 10 לכתב התביעה מכול וכול, הנתבעת 1 לא ביצעה כל חיפוש בגופה או בכליה של התובעת. כאמור, התובעת אך עוכבה עד להגעתה של המשטרה כדי שזו תבדוק ותחקור האם בוצעה הקלטה ואו צילום של הדיון.

71. מן הראוי לציין בעניין זה את האמור בסי' 37 לעיל, לאחר צאת התובעת מאולם בית המשפט ולאחר הודעת המאבטחים על עיכובה, ביקשה התובעת להיכנס לשירותים, הנתבעות אפשרו לה זאת על אף שידעו שיש בכך בכדי ליתן לתובעת אפשרות למחוק

- ולטשטש את עקבותיה באשר להקלטת הדיון אם בוצעה, ומכול מקום הנתבעת 1 לא ביצעה היפוש בגופה או בכליה של התובעת.
72. מוכחש האמור בסי' 11 לכתב התביעה ולעניין זה תפנה הנתבעת לאמור בסי' 21-28 לכתב ההגנה.
73. מוכחש האמור בסי' 12 לכתב התביעה מכול וכול. התובעת נאוקה כדין ובוהירות הראויה, טענות התובעת הסרות שחר. יודגש כי אין בידי הנתבעת להתייחס לטענת התובעת בדבר הבלות (מוכחשות) שצולמו על ידי משטרת רמת גן שהרי מדובר בתיק חקירה תלוי ועומד וממילא המדובר במסמכים הסויים.
- יוער כי באשר לפרטים מתיק החקירה התלוי ועומד כבר נתן בית המשפט ההלטתו מיום 21.07.2014 ולפיה המדובר בחומר הסוי שאין להציגו בפני בית המשפט בתובענה דין ובמועד דין.
74. מוכחש האמור בסי' 13 לכתב התביעה, לעניין זה תשוב הנתבעת ותדגיש כי כל פעולות הנתבעת 1 נעשו בסמכות ועל פי הדין, כמו כן טענת התובעת בדבר ישיבתה אל מול הכניסה לבית המשפט לעיני העוברים והשבים תמוהה בעיני הנתבעת, הנתבעת תדגיש כי מלכתחילה הנתבעת היא זו שסירבה להתלוות למאבטחי בית המשפט למקום צדדי כפי שעולה באופן ברור והד משמעי מהקלטות האבטחה שהועברו זה מכבר לבית המשפט, הנתבעת היא זו ששמה פעמייה לכיוון הכניסה לבית המשפט תוך התעלמות מחוראת המאבטחים ועל כן מדוע מלינה היא על הנתבעת!
75. אך בכך אין די, עם מעצרה של התובעת ולאחר שנאוקה, בחרה היא לעמוד בצמוד לעמדת המאבטחים בכניסה לבית המשפט ולשאת "נאוס" לעוברים ולשבים תוך כדי שהדברים מוקלטים על ידי צד ג' שהיא מכרה של התובעת, למעלה מכך, הסרטונים שהוקלטו על ידי חברת המתעדים את האמור, הועלו על ידה לאתר היוטיוב לצפייה חופשית.
76. מוכחש האמור בסי' 14 לכתב התביעה והנתבעת תפנה לאמור בהרחבה בסי' 74-75.
77. מוכחש מכול וכול האמור בסי' 15 לכתב התביעה ולעניין זה תפנה הנתבעת לאמור בסי' 34-43 לכתב ההגנה.
78. מוכחש האמור בסי' 16 מחוסר ידיעה למעט פרק הזמן שעבר עד להגעת ניידת המשטרה. לעניין זה יצוין כי המדובר בתיק חקירה תלוי ועומד ומשכך מנועה הנתבעת להגיב לממצאי החקירה. מכול מקום מפנה הנתבעת לאמור בסי' 15 לכתב ההגנה ולנספח א' המצורף לו ולפיהן ביום הדיון העלתה הנתבעת לחשבון הפייסבוק שברשותה את תמונתו של כבוד השופט שילה תוך כדי ציון המילים הבאות: "3 שנים הוא מסיתר כמו עכברוש ואין המונה שלו בשום מקום. הנה עכשיו נדע להיג כמו שצריך". מהדברים עולה בצורה שאיננה משתמעת לשתי פנים כי עד לאותו יום לא היה בידי התובעת את תצלומו של כבוד השופט שילה ורק מיום זה – יום הדיון – משהשיגה את תצלומו, העלתה אותו לחשבון הפייסבוק שברשותה תוך הכפשות קשות שאין הדעת סובלת.

79. מוכחש האמור בסי' 17-18 לכתב התביעה מהוסר ידיעה. יובהר שוב כי המדובר בהקידה משטרתית תלויה ועומדת ואין בידי הנתבעת להתייחס אלית, עם זאת תציין הנתבעת בהקשר זה כי הנתבעת 1 מסרה עדות בפני חוקר משטרה במהלך השעה 16:00 באותו היום.
80. מוכחש האמור בסי' 19 לכתב התביעה מהוסר ידיעה.
81. מוכחש האמור בסי' 20 לכתב התביעה, הלקו מחוסר ידיעה והלקו לגופו של עניין, הנתבעת 1 הגישה תלונה במשטרה בדיוק בהתאם להתנהגותה ופעולותיה של התובעת, ברי כי לנתבעת אין כל יכולת להשפיע על פעילות המשטרה ועל אופן ניהול החקירה.
82. מוכחש האמור בסי' 21 לכתב התביעה מהוסר ידיעה וממילא אין באמור בכדי להוריד או להעלות מן המובא בהרחבה לעיל.
83. מוכחש האמור בסי' 22 לכתב התביעה נחמת חוסר ידיעה וככל שאין בהם להטיל אחריות כלשהי על הנתבעת.
84. אינו מוכחש האמור בסי' 23-25 לכתב התביעה ולעניין זה משחוגשה התביעה דגן על הדברים להתלבן בין כותלי בית המשפט, לעניין זה יצוין כי במסגרת המשפט האזרחי קיימת חובת מיצוי הליכים. חובה זו נובעת מעקרון הובת הקטנת הנוק (ת.מ. (י-ס) 12/01 עת"ר בע"מ נ' מ"י (פורסם במאגרים המשפטיים) בסימן 28 לפסק הדין).
- כאמור, בכתב התביעה, התובעת פנתה במכתב תלונה להנהלת בתי המשפט. תלונתה של התובעת הועברה לבדיקה של יחידת הביקורת הפנימית ותלונות הציבור של הנהלת בתי המשפט אשר זו מצידה החלה בביצוע הבדיקות מטעמה מייד עם קבלת התלונה.
- מטבע הדברים חייבו טענותיה של התובעת בדיוק ותחקור של הגורמים כמו גם קבלת סרט הצילום.
- במקביל לכך, ביום 10.6.14 נשלח לתובעת מענה ראשוני לפנייתה, ולפיו פנייתה הועברה לבדיקת אגף הביקורת בהנהלת בתי המשפט, אשר ישיבנה במישרין בנוגע לתוצאות הבדיקה.
85. כאמור, התובעת אצה רצה להגיש תביעה זו עוד קודם לסיום הבדיקה כאמור ומטעם זה בלבד יש ללמוד על סוג התובענה וטיבה.
86. מוכחש האמור בסי' 26 לכתב התביעה מחוסר ידיעה. סרטוני האבטחה הועברו כמות שחס לבית המשפט הנכבד ואף לתובעת טרם הדיון בתביעה דגן וככל שמבקשת התובעת לטעון כי הושמטו אי אילו חלקים מן הסרטון רשאית היא לקחת את הסרטונים לבדיקה מומחה מטעמה שיגיש חוות דעת מתאימה ועל הקירתו תעמוד הנתבעת.
87. מוכחש האמור בסי' 27 לכתב התביעה וממילא אין הנתבעת יכולה לדבר בשמה של משטרת רמת גן.

88. מוכחש האמור בס' 28 לכתב התביעה והנתבעת הפנה לאמור בס' 77 לעיל, כאמור, מרגע שהתקבלה פנייתה של התובעת אצל הנתבעת החלה האהרונה בבירור טענותיה ואף שלחה לתובעת מכתב בעניין. אלא שהתובעת מיהרה להגיש תביעתה זו ולא טרחה למצות את עניינה ואו להקטיף את נוקה טרם תפתח בתביעה.

89. מוכחש האמור בס' 29-32 לכתב התביעה למעט אמונתות תוכנס, והנתבעת מפנה למסגרת הנורמטיבית המובאת בהרחבה בס' 21-28 לעיל.

90. מוכחש האמור בס' 30 לכתב התביעה, לעניין זה הציין הנתבעת כי די באמור בסיפא לס' 60 לפקודת הניקיון (נוסח חדש) הקובעת כי "לא תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים" בכדי להביא לדהייט טענת התובעת.

91. למעלה מכך, כל פעולות הנתבעת נעשו בהתאם להוראות כבוד השופט נפתלי שילה כמי שקבע בהחלטתו מפרוטוקול הדיון ביום 18.05.2014 וממילא אין מדובר "בהליך נפלי" שאדם סביר לא היה נוקט בו כדברי בית המשפט בעליוע (י-ם) 663/90 פלוני נ' הוועד המהווי של לשבת נורכי דין הל-אביב-יפו.

92. למעלה מכך, ולמען הזהירות בלבד טוענת הנתבעת כי כחלק מרכיבי עולות הנגישה על התובעת להוכיח כי נגרם לה נזק, במקרה דנן ברי כי התובעת אינה מוכיחה כל נזק שנגרם לה.

93. למעלה מכך ולמען הזהירות בלבד תטען הנתבעת כי גם אילו נגרם נזק כלשהוא (המוכחש) לתובעת, נושאת היא באשם תורם העולה כדי 100% מגובה הנזק שהרי כל פעולות הנתבעת כווענו לאור סירובה של התובעת למלא אחר החלטת בית המשפט הנכבד.

94. מוכחש מכול וכול האמור בס' 34 לכתב התביעה, הנתבעת לא תקפה את התובעת אלא פעלה כדין בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 18.5.2014 ובהתאם לסמכויותיה שבדין, למען הזהירות בלבד תטען הנתבעת כי כל שימוש בכוח נטען שנעשה על ידה נעשה בכוח סביר ובכדי להביא לעיכובה של התובעת כדין.

95. מוכחש האמור בס' 35 לכתב התביעה והנתבעת הפנה לאמור בס' 94 לעיל.

96. מוכחש האמור בס' 36 לכתב התביעה, לעניין זה תטען הנתבעת כי יסודותיה של ס' 280 ס"ק (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, כלל אינם מתקיימים בענייננו וכפי שיפורט להלן.

97. ראשית, ביסוד כתב תביעתה טוענת הנתבעת (טענה המוכחשת) כי הנתבעת פעלה לעיכובה שלא כדין ובחוסר סמכות, והרי ביסוד העבירה הנטענת על עובד הציבור לעשות שימוש לרעה בסמכותו וממילא אם לטענת התובעת פעלה הנתבעת בחוסר סמכות לא מתקיימים יסודות העבירה דנן.

98. למעלה מכך, נדבך נוסף ביסוד העוולה הוא עשיית מעשה שרירותי על ידי עובד הציבור, כאמור בהרחבה מעלה, המדובר במעשה שנעשה בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, בהתאם לדין ולחובתה של הנתבעת. הנתבעת מסרבת למסור כתובת הנתבעת 1 שהרי דין

התביעה להידרות ומכול מקום הוגשה הודעת הסינות ביהס לנתבעת 1 וממילא אין לכתובתה כל נפקות. זוהי בדיוק הסיבה למתן הסינות לעובד הציבור כאשר באמצעות נקיטה בהליכי סדק משפטיים תוך ניצול הבמה המשפטית לרעה, מבקשת התובעת להלך אימים על עובדת ציבור מסורה אשר ביצעה הפקידה ללא כל רבב.

99. מוכהש האמור בס' 38 לכתב התביעה ולעניין זה ידגש בשנית ולמען הזהירות בלבד, על אף שהתובעת לא מוכיחה את נזקיה הנטענים ורחוק מכך, גם אילו היה עולה בידה להוכיחם נושאת היא באשם תורם העולה כדי 100% מגובה הנזק המוכהש.

אשר על פן מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה על הסף ולחייב את התובעת בהוצאות משפט לדוגמא.

כתב הגנה זה מוגש עבור הנתבעות ונערך על ידי :

אביהר אסף,
נציג היועץ המשפטי לממשלה
פרקליטות מהח ת"א - אזרחי

תל-אביב י"ד באב תשע"ד
10 באוגוסט 2014
פמת"א תק/4598/14
א.א. 1121217

נספח א'

2019-2018
2017
2016
2015
2014
2013
2012
2011
2010
2009
2008
הכל

החשבון החדש א עקב

לורי שם טוב · ערב ה-17.12.2014 · מרתים מרתים

אהבתי · הלב · שקף/שמי

עוד מומנטים מ-18.12.2014

מוטטים מרבותים · 2014

55 חברים עומדים בצדדך לורי שם טוב

שמרי המסורת בישראל כתבה בפני
החוקר יעלה
18.12.2014 בשעה 18:17

גב' לורי שם טוב הוכבדה,

אנו מודים לך על הצטרפותך לחשבון הפייסבוק של 'שמרי המסורת בישראל'. תנועה חברתית ליהדות ערכית מחוננה למען עוזרי העם היהודי והמדינה ולמען עמיתיהם, הילדים, הנכדים והנניסים. אנו מבליעים שתקראי את כל החומרות (מסמכים שרעלעו בהשפעת הפייסבוק כדי שחלרי את התנועה היטב.

מאוד נשמח אם תואלי להקדישי מהיכולות הברכות שלך לציוף מבקשי חברות הפתח והרעיונות.

בהוקרה וזכרת חורה,

הרב שמואל אסולין ומר מאיר בן חיים

תמונה של נפתלי שילה · שופט מרגינה החומנת גנני של משרד הרווחה. 5 שנים הוא מסתחר כמו עכברוש ואין תנועה שלו בשום מקום. הנה: עכשיו נדע לחייג אותו כמו עפרור.

אהבתי · הלב · שקף/שמי

לורי שם טוב · אלי אליהו קמד · לורי שם טוב

לכבוד משהרדח לידי ישראל, לורי גיבורת נילי נון

נצח ישראל לא ישאר!!!

מהפך!!! למען ילדנו!!!... ראהלי שר -- בניגוד העמקי-עור האחרת.

אוהבים אותך אמא לורי

תמונה

שיח טכנולוגי בספר

למדו שיח טכנולוגי שנה אקדמית חתם, שכל אנטיבייט

השתלת שיער בשיטה חדישנית

400 אשרות להאחזה בחינתו חפא נעשה, בעל נסיון בינלאומי, לפני שאת יעץ...

98% 1* (22) ג'אט

נספח ב'

7

התקנה על הרשאה מ די יום זו בכתב התעריף 111
 בדצמבר 1993 וכל עוד תקבל הרשאה שמישהו במשרתי
 האזורית.
 כיום כנסת התעריף 111 בדצמבר 1994
 111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

התקנה על הרשאה מ די יום זו בכתב התעריף 111
 בדצמבר 1993 וכל עוד תקבל הרשאה שמישהו במשרתי
 האזורית.
 כיום כנסת התעריף 111 בדצמבר 1994
 111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

הסמכה
 לפי חוק המועצה האזורית ירידה מירוקה האזורית-1973.
 חל חוק המועצה למבוגרי טי' אבות חרונים.
 1973-1973
 בתוקף סמכותי לפי סעיף 55 לחוק המועצה האזורית
 ירידה מירוקה האזורית-1973, אשר חל על המועצה למבוגרי
 טי' לפי סעיף 4 לחוק המועצה למבוגרי טי' וישא חשבון
 המועצה-1973 (להלן - החוק) אני מספק את קוד
 המסמכים למטה וכן שטחיהם מסוימים (להלן לעמוד
 הקודים) לפי סעיף 55 לחוק. על החוק או על כל-כזה
 לפרט כי ימי דואר למסמכים בכל המסמכים הנרשמים
 לקוד המסמך בדואר מוקדם אסנה המעלה לפי סעיף 2
 לקודת המועצה האזורית ירידה מירוקה.

הסמכה
 לפי חוק המועצה האזורית ירידה מירוקה האזורית-1973.
 חל חוק המועצה למבוגרי טי' אבות חרונים.
 1973-1973
 בתוקף סמכותי לפי סעיף 55 לחוק המועצה האזורית
 ירידה מירוקה האזורית-1973, אשר חל על המועצה למבוגרי
 טי' לפי סעיף 4 לחוק המועצה למבוגרי טי' וישא חשבון
 המועצה-1973 (להלן - החוק) אני מספק את קוד
 המסמכים למטה וכן שטחיהם מסוימים (להלן לעמוד
 הקודים) לפי סעיף 55 לחוק. על החוק או על כל-כזה
 לפרט כי ימי דואר למסמכים בכל המסמכים הנרשמים
 לקוד המסמך בדואר מוקדם אסנה המעלה לפי סעיף 2
 לקודת המועצה האזורית ירידה מירוקה.

ח"מ	השם
01001312	הוריקן אלווה
09181764	קוד מזהה
07261474	הירוקה שש
00482006	קוד מזהה
00791184	מיכה פרידמן
00040448	קוד לתיאור
00020041	צבי שטיינר
00190901	דניאל זור
01121982	הירוקה שלמה

111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

התקנה על הרשאה מ די יום זו בכתב התעריף 111
 בדצמבר 1993 וכל עוד תקבל הרשאה שמישהו במשרתי
 האזורית.
 כיום כנסת התעריף 111 בדצמבר 1994
 111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

התקנה על הרשאה מ די יום זו בכתב התעריף 111
 בדצמבר 1993 וכל עוד תקבל הרשאה שמישהו במשרתי
 האזורית.
 כיום כנסת התעריף 111 בדצמבר 1994
 111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

הסמכה
 לפי חוק המועצה האזורית ירידה מירוקה האזורית-1973.
 חל חוק המועצה למבוגרי טי' אבות חרונים.
 1973-1973
 בתוקף סמכותי לפי סעיף 55 לחוק המועצה האזורית
 ירידה מירוקה האזורית-1973, אשר חל על המועצה למבוגרי
 טי' לפי סעיף 4 לחוק המועצה למבוגרי טי' וישא חשבון
 המועצה-1973 (להלן - החוק) אני מספק את קוד
 המסמכים למטה וכן שטחיהם מסוימים (להלן לעמוד
 הקודים) לפי סעיף 55 לחוק. על החוק או על כל-כזה
 לפרט כי ימי דואר למסמכים בכל המסמכים הנרשמים
 לקוד המסמך בדואר מוקדם אסנה המעלה לפי סעיף 2
 לקודת המועצה האזורית ירידה מירוקה.

הסמכה
 לפי חוק המועצה האזורית ירידה מירוקה האזורית-1973.
 חל חוק המועצה למבוגרי טי' אבות חרונים.
 1973-1973
 בתוקף סמכותי לפי סעיף 55 לחוק המועצה האזורית
 ירידה מירוקה האזורית-1973, אשר חל על המועצה למבוגרי
 טי' לפי סעיף 4 לחוק המועצה למבוגרי טי' וישא חשבון
 המועצה-1973 (להלן - החוק) אני מספק את קוד
 המסמכים למטה וכן שטחיהם מסוימים (להלן לעמוד
 הקודים) לפי סעיף 55 לחוק. על החוק או על כל-כזה
 לפרט כי ימי דואר למסמכים בכל המסמכים הנרשמים
 לקוד המסמך בדואר מוקדם אסנה המעלה לפי סעיף 2
 לקודת המועצה האזורית ירידה מירוקה.

111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

111-111
 משה ששל
 עד המשרדה

1.695

1.695

נספח ג'

בית משפט לענייני משפחה רמת גן

לכבוד

**קב"ט היכל : אליהו עזרא
ק.מתקן: מרינה אוסיפוב**

דו"ח אירוע ראשוני

מס' אירוע (ב"ימק המבצעים" של הבקרה): 1

תאריך: 13/5/14

שעה: 11:45

מקום האירוע: בניין בית המשפט, רמת גן

המאבטחים המעורבים: (ר"ר דניאל גרין, אילנה גרין)

גורמי פנים מעורבים (שופט, עובד):

גורמי חוץ מעורבים (משטרה, מד"א): משטרה

מספר תיק: 47134-14-11

מספר האירוע (יש לצרף צילום ת.ד. של מעוכבים ועצורים): מספר אירוע חיצוני: 24506230

תיאור האירוע - כולל פעולות שנוקטו:

בשעה 11:45 נקראו אליהו עזרא וקב"ט היכל על ידי המבצעים של הבקרה כי יש אירוע בבניין בית המשפט. הם נסעו לבניין והגיעו לשם כעבור דקות מספר. הם פגשו את אילנה גרין, ר"ר, ודניאל גרין, ר"ר, שהיו עובדים בבניין. הם שאלו אותם על האירוע והתברר להם כי מדובר באירוע של אדם שנסע לבניין והוא נעצר על ידי המשטרה. הם סייעו להם להגיע לבניין המשטרה ונערכו פעולות שנוקטו על ידי המשטרה. הם סייעו להם להגיע לבניין המשטרה ונערכו פעולות שנוקטו על ידי המשטרה.

לקחים ראשוניים:

שם המאבטח ותפקידו:

בית משפט לענייני השפחה רמת גן

לכבוד

קב"ט היכל : אליהו עזרא
ק.מתקן: מרינה אוסיבוב

דו"ס אירוע ראשוני

מס' אירוע (ב"יחון המבצעים" של הבקרה): _____

תאריך: _____

שעה: _____

מקום האירוע: _____

המאבטחים המעורבים: _____

גורמי פנים מעורבים (שופט, עובד): _____

גורמי חוץ מעורבים (משטרה, מד"א): _____

מספרי אירוע תיוצווי: _____

מחוללי האירוע (יש לרפר צילום ת.ז. של מעורבים ועצורים): _____

מספר תיק: _____

תיאור האירוע - כולל פעולות שנוקטו: העסק

ביום _____ בשעה _____ בבית המשפט לענייני משפחה רמת גן, התקיים אירוע ראשוני. מטרת האירוע הייתה לברר את הסיבות לאירוע ולקבוע את המעורבים בו. האירוע התרחש בחדר המעורבים של בית המשפט. המאבטחים המעורבים היו: _____.

במהלך האירוע, נערכו ראיונות עם המעורבים והתקבלו מסמכים רלוונטיים. הסיבות לאירוע הן: _____.

הפעולות שנוקטו במהלך האירוע הן: _____.

המסקנות מהאירוע הן: _____.

המלצות המוצעות הן: _____.

שם המאבטח ותפקידו: _____

נספח ד'

בית משפט לענייני משפחה רמת גן

לכבוד

קב"ט היכל : אלירן עזרא
קמתקן: מרינה אוסיפוב

דו"ח אירוע ראשוני

מס' אירוע (ב"ימן המבצעים" של הבקרה): 1:

תאריך: 18.5.2014

שעה: 12:20

מקום האירוע: מסדרונות כימ"ש

המאבטחים המעורבים: ניר דהן, מרינה אוסיפוב

מזרחי פנים מעורבים (שופט, עובד): משטרת ר"ג מספר אירוע היעוץ: 272

מחוללי האירוע (יש לצרף צילום ת.ז. של מעוכבים ועצורים): לורי שם טוב ת.ז. 024606230

מספר תיק: 47888-11-11

תיאור האירוע - כולל פעולות שננקטו:

במהלך דיון אצל השופט נפתלי שילה הוא הוראה לנו לבדוק בסוף הדיון את
הפלאפון של הנ"ל בחשד לצילום והקלטה במהלך הדיון. בסוף הדיון נאמר לגב'
לורי שם טוב שהיא מעוכבת בחשד לצילום והקלטה במהלך הדיון עד הגעת
המשטרה. הנ"ל התנגדה בהתחלה ואמרה שאין לנו שום סמכות לעכב אותה
הוסבר לה שיש לנו את הסמכות. הנ"ל ביקשה להיכנס לשירותים ולאחר שיצאה
שוב פעם התחילה להתלהם והתנגדה לעיכוב הוסבר לה שאם היא תסרב לעיכוב
ותמשיך כך נצטרך לעצור אותה ולשים עליה אזיקים עד שהמשטרה תגיע. הנ"ל
המשיכה להתנגד ולא שמעה בקול המאבטחים וניסתה ללכת לכיוון היציאה
מבימ"ש. הודענו לה שהיא עצורה בגין התנגדות לעיכוב הנ"ל התחילה להתלהם
ולצעוק שאין לנו שום סמכות לעצור או לעכב אותה ואם אנחנו רוצים לעשות זאת
אז אנחנו צריכים להביא לה צו עיכוב הוסבר לה שאנחנו לא צריכים להביא לה
שום צו הנ"ל המשיכה בשלה ונאמר לה שוב פעם שהיא עצורה ושנחנו הולכים
לשים עליה אזיקים תור כדי אמירת הדברים הוצאתי את התעודת מאבטח הצגתי
לה אותה והראתי לה את הסמכויות שלנו. היא לא התעניינה כלל בתעודה ולא

היה אכפת לה מה רשום שם היא המשיכה בשלה שלא אין שום סמכות לעצור
 ולשים עליה אזהרים . הנ"ל התנגדה למעצר וחזר שימוש בכוח סביר הצלתנו לשים
 עליה אזהרים . יש לציין שתור כדי היא דחפה . שרטה נצעה על המאבטחים
 התייטבה על הרצפה . כל הזמן שתיכנו לניידת משטרה הנ"ל לא הפסיקה
 להתלהם ולצעוק ולקלל את המאבטחים . את העובדת הסוציאלית שמטפלת בתיק
 שלה וכו' . לאחר מספר דקות הגיע בן זוגה והתחיל לצלם אותנו וביקש לראות את
 הסמכויות שלנו נאמר לו שאסור לו לצלם בתור בבימ"ש הוא המשיך לצלם וצילם
 גם את התעודת מאבטח עם הסמכויות ואחרי דקה הפסיק לצלם בזמן זה לא
 רצינו ליצור עוד אירוע ושגם בו זוגה יתחיל להתלהם .
 כמה דקות לפני שהמשטרה הגיעה . הגיעה אזרחית נוספת וטענה שהיא חברה
 של לורי שם טוב הוסבר לה שהבית משפט סגור והיא אינה יכולה להיכנס והיא
 התחילה לצלם אותנו בווידיאו ואת לורי שהתחילה שוב פעם להתלהם בשעה
 14:00 לערך המשטרה סוף סוף הגיעה לאחר מספר טלפונים שעשינו אליהם
 ובעזרת ניר ליפשיץ . הוסבר להם המקרה והם לקחו אותה כל זה גם צולם ע"י
 האזרחית . בשעה 16:00 לערך הגיע חוקר מתחנת ר"ג לקחת עדות לגבי האירוע
 ממני ומניר דהו .
 כמו כן החוקר התקשר אלינו לאחר שכבר נתנו לו עדות לגבי האירוע והתבקשנו
 ע"י החוקר להגיע לתחנת המשטרה בר"ג יום למחרת על מנת שיוצלמו את
 השריטות שלנו ע"י מד"פ ולהסור להם את החומר שיש לנו .
 יש לציין שהגיע אלי ממישהי שאני מכירה שהאזרחית שהגיעה והתחילה לצלם
 פרסמה את כל הסרטונים בפייסבוק ובאחד הסרטונים הכותרת זה שמי ורואים
 את לורי שם טוב אומרת את דברים האלו :
 מרינה יוסיפוף המאבטחת (טעו בשם משפחה)
 עבריינית שמתחזה למאבטחת מרינה יוסיפוף אנחנו כבר נדע איר לטפל בה .
 אנחנו נגיש נגדה תלונה . שום דבר פה לא יעבור בשתיקה" .

כמו כן לאחר בירור עם השופט נפתלי שילה הוא הודיע לי שישנם סרטונים
ביטיוב ששומעים שם את הדימום שלו ושהם פורסמו ע"י לורי שם טוב ושהיא זו
שהקליטה בדימום קודמים לאחר בדיקה אכן מצאתי סרטון כזה ביטיוב.

שם התאבטה ותפלדו. מרינה אוסיצוב - רמ"פ

נספח ה'

67-מבנים 28,301 עשרות 28,301

מדינות פוסטים חומות YouTube

היום טוב

זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

היום טוב
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
זמנות פקדות סעד לסדרין - הנייר טופס הכל, הדלתיים טוריות, אין ראיות והשפוט חותמת גומי
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

היום טוב
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

היום טוב
מסמכים 2013 - עבודת פקדות סעד לסדרין

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

שם הילד: חיים | שם האב: חיים | שם האם: חיים | תאריך: 09/07/2014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

השופט נפתלי שילה פוסט ביטול של ענייני משפחה רמת גן - עניינים בדלתיים סגורים ללתי רגילות וללא סדריו דיוף הניסוס נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי 09772014

Network Access Message: Access Denied

Explanation: If you believe you are getting this message by administrator or Helpdesk.

Network Access Message: Access Denied

Explanation: If you believe you are getting this message by administrator or Helpdesk.

Technical Information (for support personnel): Error Code: 403 Forbidden, Forefront Uniform Resource Locator (URL), (12); IP Address: 10.100.220.23; Date: 7/23/2014 11:48:34 AM (GMT); Server: MAIL-10.TWATV.net

ארכיון הילד: 2014 (29) | 2013 (14) | ספטמבר (4) | איתר שיפוטן | תיסוד א' זה | אבא - ערצה | מחאה בול | ביתה ...

מחאת הורים | הל בית | שרת | המשפטים | עיס לבית | ספטמבר | ...2 | השופט נפתלי שילה ופקידת סעד ראשית סימונה שיעי

אוגוסט (2) | יולי (2) | יוני (2)

http://mafsaf-shilim.clog.gov.il/2013/09/clog-0001.html

נפתלי שילה שופט לענייני משפחה רמת גן - פישעם בדיקות סגורות ללא הוראת וללא סמך דיון השופט נפתלי שילה וכן דת סעד ראשית סימונה שכן 2013/2014

< אפילו (3)
< יוצא (1)

נפתלי שילה מעל בדרך של חג הילדים במסגרת "תוכנית מקיף" במסגרת תוכן ההורים ואם נפרם מה חכם ומה טוב. נפתלי שופט הסא על פניו תכנן ס ההורים לא יראו את השמחה ה"תוכנית המקיף". נפתלי זוג חפרט ואם נכונן מה האבחון, סודע יבצע במסד לעמדת תאורס וסודע התורס לו יוכל לראות הספעות.

השופט נפתלי שילה נכרך על דיוט במסד להגדרת מסמכים

נפתלי כתב בהחלטתו סעיף 17

"לאחר ששמעתי את פקודת הסעד הראשית לאחר המצב התקור של הבן אר" כפי שפוסט בהסקר ובדיווח, אני סבור כי יש לאמץ את החלטות פקודת הסעד ולערוך אבחון מקיף".

נפתלי מסתמך על דעתה והבול פה של פקודת הסעד בנוגד לשבזות הקיימת במסד למסמכים אובקטיבים כהגמת תעדת בת ספר (ראה להלן) מפאר 2013 שבה קיבל אר" שן גסה בהתייחסות בכנס ובסובלות לזולת, ממלא תפקידים באחריות, שאר על רסש בת הספר, סוג על'ס ללל בת הספר, ועוד.

נפתלי אינו מביא שום דוגמה "למצב החמור" שבו ערתי הילד. התנהגותו של נפתלי שילה נדיפה ריח טיקולים זרים כגון הסכול הפרסומים עליו ברשת האינטרנט שיוחסו ברמאות לאמו. נפתלי שילה מודה בהתנהגותו התובבנית והרשלנית את בתי המשפט ופוגע באופן הציבור בבתי המשפט.

לשן דמגוגית למהוק הקשר בין האמא לילדים

נפתלי כתב בהחלטתו סעיף 12:

"תקונתי כי בעתיד הלא רחוק ניתן יהיה להרחיב באופן משמעותי את הקשר בין הילדים לבין איתם".

אלם בפועל נפתלי פהג הספר, במשך 6 שנים מנתק את האמא מבנה הבסר, ובמשך כשנתיים האמא חאה את בנה הצעיר כשעה במרכז קשר לאחר שלא ראתה אתו 3 שנים, על'ס הוראותיו של נפתלי מבלי שביח בדל ראה כי האמא הסבה נזק כלשהו לילדה. החלקת הלשון של נפתלי מצד אחד וכנגד מסב מקום לילדים שאינו באפשר להם לראות את אימם מצביעה על צביעות וביזוי כבוד האדם, אכזריות זכויות הילד וערכי היהדות. סוף דבר

שופט לענייני משפחה נפתלי שילה ופקודת סעד ראשית סימונה שטיינמן פועלים לטי"ח פשעי משרד החוקה ושקטת הסער חת בן חפך כגון כליאת ילדיה של האמא ל" ללא סמכות, הסגוד להוק ולכללים שאין בידם בדל ראה לסיבת הכליאת.

נפתלי שילה וסימונה שטיינמן מעלים נגד הילדים חרף התנהגותם למסות בבית הספר וחרשים "אבתנים מקיפים" במסד לתן ההורים, מבלי שההורים יראו חוות הדעת, ומבלי לימק ולהסיר באילו אבתנים מדובר. התנהגותם של נפתלי שילה וסימונה שטיינמן בדיקות סגורות ללא ראות בהווה קרקע פורה לסחר סלדים, קממת, שחיתות ופוגעת באופן הציבור בבתי המשפט.

להק החלטת נפתלי שילה ותעדת הבן אר" נעים החלטת מפאר 2013:

המנוסר הכפול המלוכלך של ציפי לבני מאזר כהן ואשר גרוניס - מתאה נגד ההחלטה להחזיר את "השופט המכה" לתפקידו

ערך: 641 | ערך: 641 | שם בלוג: חיים

המנוסר הכפול המלוכלך של ציפי לבני מאזר כהן ואשר גרוניס - מתאה נגד ההחלטה להחזיר את "השופט המכה" לתפקידו

יום שישי, 5 בספטמבר 2013

המנוסר הכפול המלוכלך של ציפי לבני מאזר כהן ואשר גרוניס - מתאה נגד ההחלטה להחזיר את "השופט המכה" לתפקידו

המנוסר הכפול המלוכלך של ציפי לבני מאזר כהן ואשר גרוניס - מתאה נגד ההחלטה להחזיר את "השופט המכה" לתפקידו

המנוסר הכפול המלוכלך של שרת המשפטים, ציפי לבני, שר הרווחה מאזר כהן, ונשיא בית המשפט העליון אשר גרוניס, אם היה מדובר בחשד באזרה רגיל המכה את ילדיו היה נפתח נגדו תיק ברשות הרגומה, ילדים היו נבזשים במיבתם להסדלות הכלואה על משרד הרווחה וסדרות הסעד היו נספוג עליו ועל ילדיו סיפורים. היו המשפחה היו נכפפים לביהנכוב. במקביל היה נפרה נגדו תיק במשטרה, הוא היה נעצר במקום. אולם כאשר מדובר בשופט המכה את ילדיו מהגות הרשויות ברוכסמות וצביעות ובטיחות את הפרשה. צביעות זזה אפיונות לאשר גרוניס, ציפי לבני ומאזר כהן גב בתקנים מספים של מונו אפטרופסות לקשישים, ששק וגזל כספם בידי אפטרופסים האוני בשני ועד.

מתאה נגד ההחלטה להחזיר את "השופט המכה" לתפקידו

ההחלטה להשילת ודמוקרטיה החלטה לבני וגרוניס "החלטה על כס השיפוט אדם ישראלי המערכת סבורים שלא ראוי שעוכך בענייני משפחה ופילוס".

ההחלטה של שרת המשפטים ציפי לבני ונשיא בית המשפט העליון אשר גרוניס. לחזיר לכה השיפוט את השופט שנחשד נרכזה ילדיו, משררה מתאה. במכתב שנשלח מימים האחרונים ללבני ולגרוניס ננטעו של גוף התקרה "ההחלטה להשילת ודמוקרטיה", נטען כי מן הראוי למסר לסיסר מתן הנוסבות החרימה שהובלו אמת להחלטה הרגנה והתקדמות, המבדלה בין סוגי שפיטה שונים ומסוורה על כס השיפוט אדם ישראלי המערכת סבורים שלא ראוי שעוכך בענייני משפחה ופילוס".

רפי ארנה שופט מכה

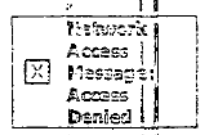
בשבע שעבר החליט שרת המשפטים ונשיא העליון כי עשפי השלום שנחשד בהסגת ילדיו, ישוב לכס השיפוט בהחלטה שנת 2014.

ההחלטה התקבלה לאחר הלך כרוך פמושך שנערך לשופט, המשי בחופשה מאז זמן לתקירת משטרה בנושא לפני שלושה חודשים החליט הוועד המשפטי לממשלה. יהודה וינשטיין, לסגנה את התק נגד השפוט מחוסר ענין לציבור, בהחלטה שנת הפרקוליות שבתן את ממנא התקירה. לבני וגרוניס החליטו כי השופט ישוב לכהונת השיפוטית אך יסבל מעתה והלאה בהיקום אזרחים בלבד, ולא יזון עוד בתקנים פילוס מכל סוג שהיא, כולל היקו מער ומשפחה.

בנוסף החליטו שרת המשפטים ונשיא העליון שעל צנת לא לעכב היקום בודרים שבהם טיים השופט לזון, כותם הפגרה. בתחילת חודש ספטמבר, יתן השופט את פסקי הדין בתקנים הללו. לאחר שגם לכס השיפוט בימאר 2014, הוא יעלם את שמיעת התקנים שבהם החל לטפל, זאת למעט היקום המשקיפם בעברתה אלימות שיעבה לטיפולם של שופטים אחרים, שגם של השופט עדין אפור בפרוסום, זק פרטים מהזים הנגעים ללדו. מכת תראות התקו.

שרי דט של השופט, איל זמר רנשי בלכר, מכת בהמבט להחלטה של לבני וגרוניס, כי "אם מכבדים את ההחלטה של שרת המשפטים ונשיא בית המשפט העליון, ששקו את הנת דעתו של הווע המשפטי לממשלה על כל הבטירה, ונפרה בענין עם השופט, ההחלטה בענייני של השופט היא החלטה מדינית, מתאמת בטנה מן כל השיקולים הרלוונטיים. בטת יש להנות לעונט ולמסומנות ולאפשר להם לשוב

http://ari-shemtov.blogspot.com/2013/09/blog-post_6.html

Expire notification:

If you believe you've get administrator or helpdesk.

Technical Information:

- Error Code: 403 Forbidden Resource
- IP Address: 10.101
- Date: 7/23/2014 1
- Server: MAIL-JR-1
- Source: proxy

ארכיון הבלוג

< 2014 (47)

> 2013 (45)

▼ ספטמבר (7)

עצרת מתאה
מול ביתו של
מאזר כהן -
שר הרווחה
ברח' הלו...

זרבת פקידת
סגל לסדר
דין - היקר
סוכג הלל
הולת...

עבודות
סוציאליות
ממונעת
עמק ספר
קבט "האבא
טוב ומס...

מחאת הורים
מול בית
שרת
המשפטים
שיפי לבני
ספטמבר

לפי שם סוב
67 עקבאיר

ari-shemtov@y
shemtov@y
הצגות הסופיל
החלש עלי

...בדינית מיישד הרחוקה הכרתוים - חינהל של יתים הכרתוים גבעתוים הסודר החגול המדולזכר של יטאי לבני, מאיר כהן ואשר גרוניס - מהנה נמד ההחלטה 23/7/2014

לעגרת חייהם"

"השקפיה גהולה על יחיה חיהיה"

מאמר, פנה ל"ר התמעה להשילת והמוקרטיה, יחודה עברט, לשרה ולמישי חיינ כ" לערשית כענן אלה יש השפעה גדולה על אמון הצבור בהערכת המשפט כולו, ובשופטים בפרט". לטענתו, "אם הייתם מסירים כל דפי מעל המשפט, היית שמחים ומברכים על כך, ואולם מהודעתם נכרם ס אין אלה פה הדברים. שכן ההחלטה מדהה להעשה את השיפט מכס השיפט, ככל שמחבר במשאום הקשרים בהשפחה, ומערה הוא מגבל לעיסק בדין האזרחי. לכן אפ שואלים, הויס לאהר שהגענה למסקנה כי השיפט כעדי, היש מקום להעניוח על כס השיפט ביוסן הליק שכהו?".

ויכן כי החלטתם של לבני גרמס שלא להדה את השיפט מכהונת השיפוטית, אף שספגה ביקורת, נראית על פניה מדורה והיירה. זאה, מכה החלטת היועץ המשפטי לממשלה לבגור את התקן נגד, החלטת הכביעת מעקתן השיוון, ומתפרך למקט בעינים את אנה מדכות הנקטת במקרים אחרים של חשד לאלומת בהשפחה, אגב הליכ פרדה ומרשים המלוים במחלוקות. ההחלטה מלפיה השופט לא זסיף לעיסק ביועיו ומשפחה טבעת מהרבין להיכנת מסעפת כלי השיפט מד בעל דין ערדיו, טנה הפרסום הרב שקבל המקרה אף ששמו של השיפט לא פורסם רשמית ולא בשל כישלון של השיפט בעיסק בתחומים אלה.

"צבנה העת מברבי"

עדוהיהם של שלוש ילדו של השיפט, שהם כיום בני 15 עד 9, נגבו באוקטובר 2010. מעדויה אלה עלה שבמתוך תקופה מסוימת, לאחר פרדתם של הוריהם וכשאנו במשפחה משבר קשה, "אביהם איבד עשאוהו כמה פעמים, וכן להם את מה שהוצאר בלושם : כ"סירות / פליקת / כאפה". כ סיפח על בעטה בשבן לאחד מהם. לגבי כמה איחעים אמח הילדים בטיים כגון: "לפעמים זה מוציא עיבים שפתים ססירות, אבל... הוא מנסה שכן יחיו הלשנת יונה", "אבא קצה מרביץ", אך לעינים לא אמח מילת הסתייגות שאלה. מהעדויה עלה כי מרבית האיחעים הנוטענם התרחשו בשנים 2006-2010.

בין הרצויה בתוק מפי סרטון וידאו מהסלפון הנייד של אחד הילדים, ששלם על ידי אחד הילדים האחרים. בסרטון נראה השיפט כשהוא מסייע לאחד מילדיו להכין שיעורי בית במתמטיקה ואגב כך מתפרץ כלפי מאשר הילד אים מלח בהכנת השיפוט. השיפט מנלם כשהוא פוע בלהס איחוע, בעקמת כך מחילד אים מלח להכין את שיעור המתמטיקה; כשהוא מבט אגב כך בלוחי עבטה חטופה; ומשחאו חופס בדחשו. סרטון זה צולם במהלך שנת 2012. המסך נגב עדויה של מהנמת וועשת חזכית בבית הספר של אחד הילדים. הן העידו שילד סיפר להן על כך שאביו מתרגז ומרביץ לעינים, וק שלא נראו על הילדים כל סימנים או תבלות.

השופט עצמו נתקף פעמים במשטרה, בהודש מארס השנה, הנחיש את החשדות וטען שבשנת 2008 התרחש משבר משפחתי קשה לאחר שפורד מאשתו. לדבריו, הפרדה הייתה חוה קשה לילדים, שהגים באלימות זה כלפי זה, ולכן הוא נאלץ פעמים רבות להפריד ביניהם תוך שמש במח. ביחס לאיחעים הפרטניים הנזכרים בעדויההם של הילדים הסבר החשד כי הילדים כי חילדים רב באופן שסיק את ביטחונם והוא השתמש בסת רק על מנת להפריד ביניהם. החשד הנחיש שחיכה את ילדו באופן יזום, אולם הוא סבר שיתק שבהויה הסביקטיבית שלהם, הם חשו כי הום על יד. עד מטר החשד כי פנה לקבלת ישי מקצוע על מנת להתמודד עם המצקה הרגשית שהשו הילדים. חוקרת הילדים שחקרה את הקטינים, התנגדה בחוקף לזיומנם של הילדים להעד כבית המשפט נגד אביהם. בשל החשש לזקק רגשי עמוק שיגרם להם, הפוקליטות המליצה לסגור את התקן, אף שצוירסוח של השיפט שלפיהם איחוע האלימות נבע מרעום להפריד בין הילדים, לא התקבלה. ההמלצה לסגור את התקן נבעה תן נקושי יחיה, והאחר שבחינת חומרת המעשים מעלה שהם אינם ברף הגבה של מעשי אלימות. לדבריו העיץ, "המעשים לא גרמו אף פעם לחבלות, לא היו כבדר עישים שיתכנס בקור רוח ולא נעשו תוך שימוש בהפיסם. מובן, כי אין בכל אלה כדי להפחית מחומרת מעשו של החשד, אך במכלול הרצויה. נראה כי אין מחבר בפעולת העשת להגדרות שנקבעו בפסיקה כפעולת המהוות ההעללות". וכן בשל טובת הילדים - כדי להימנע מהעדת הילדים נגד אביהם והעדת האב נגד הילדים. וימשיך החליט מאמר לאמץ את ההחלטת בנימוק של טובת הילדים ובדינית החביעה בתקום שאלה.

העיונה

- רכי ארניה "השופט המכה" בבי"ש ראש"ש יהודר לבית המשפט ב- 1.1.2014 - לא ידון במשפחה פלילית - "השופט המכה" יהודר לבית המשפט בינואר 2014, לאחר כענה של השפיה, לא ידון בתיק פלילית, במשחה ויעור. כך החליטו (ס 1, 30.8.13) שרת המשפטים. משיא בית המשפט העליון, אשר גרוניס, השיפט, מבי"ש עלום ראשע ליען, נחקר במשטרה [...]
- יחיה וינשיין יועץ משפטי לממשלה חייב לזכות הביתה - ייח וינשיין את פרשת השיפט המתעלה עינים בלוחי - וינשיין חייב להתפטר מתפקדו כיועץ המשפטי לממשלה האזרחי ליעליון התקן בדינית. אם לא יעשה זאת מרעום ביקודם, חובתו האחרונה של יעקב כהן כיתה המשפטים [...]
- עיוס כפי מוב"ש עלום רוע"ש צ מחיל בלוחי עינים - פאשיס ומאסר ככול להחר בילדים, טוורת משור "הרועה" הפוקליטות נכדי המשפט בטיימס - פאשיס ישיא ככול להחר בלוחי טוורת משור "הרועה", הפרסיליות מכה המשפט השייכים עברה חיעוד חרולות. מכו המשפט, הפוקליטות בטיימס מעשי החעללות על עיוס בכו העי"ש עלום רוע"ש נגב קדו בתיק עינים, אלו מה מאמר בהסר הוהנה חו השפחה חו עיעור חיעוד חרולות. יחיה וינשיין לטען בטיימס שיעינים [...]

http://crl-sharvitov.blogspot.co.il/2013/06/blog-post_6.html

- 2...
- מאמר הספד
- המהלך
- על ישי
- לבני, מאיר
- כהן ואשר
- ג...
- ישי בשראה
- שופטים
- טיפשים
- חנפים
- והלשים
- צבי כספי...
- לשכת הוהה
- כה יס
- מפקדה
- קשיש נצל
- שואה
- לאלומת
- מז...
- < אגסט (5)
- < יני (13)
- < מאי (9)
- < אפריל (3)
- < פברואר (1)
- < ינואר (7)
- < 2012 (44)

חפש

חפש בבינה

השיטה לחסימת ילדים - משרד החינוך פדגוגות משפטית

Network Access Message: Access Denied

Explanation:

2014 שנת 8 סיון

אשר גרוניס נוסע ברברס נגד כיוון התנועה ברה' דניאל פריש 3 ת"א -
גרוניס עובר על החוק

אשר גרוניס נוסע ברברס נגד כיוון התנועה ברה' דניאל פריש 3 ת"א - גרוניס עובר על החוק

לוח שעות
עסקאות
http://city-shva.net/ov.com
הנהלת המוסד החינוכי

Network Access Message: Access Denied

Explanation:

If you believe you are getting administrator or Helpdesk.

Technical Information (

- Error Code: 403 Fc
- Uniform Resource I
- IP Address: 10.100
- Date: 7/28/2014 1
- Server: MAIN-DR-1
- Source: proxy

תוכן המסמך

דרישה את ילדים והתור טכני במצב מהם לטול את ילדיהם שלהם.
אשר גרוניס נוסע ברברס, כיוון עובדות תנועה התנועה באופן לחסי, נסע ושיטה אחרות נגד כיוון התנועה במרכז חל
אולם ברובם דניאל פריש 3, נתיבה של 70 מטר בכביש סגור.
דרך סימון עבריים ופסיקה.
הם החוק ועם את אשר גרוניס טען שהחוקים?

דיווחים

- משרד החינוך משיע 700 אלף ש"ח לח"צות במקום לעבור לשיטתם - הקבוצה חל בית יצאו אחרת
- אשר גרוניס טען שהיה דרישה סטנדרט "היסוף" כדי שפושטים ישימה לגבי פושטים מהם החוקים למעשה
- אבר בן צבי, אבא, הנהגים בעל 5 תארים בתנועה נגד טונוס ילדים החורים - כנס פרישה לשיטת חילה נגד כל התנועות אשר גרוניס
- סיפור של מאבא עבור (אבא) בן צבי - משרד החינוך טען כמתי את ילדות לחוק
- התנועה חורים נגד חסימת ילדים בבית חינוך לשיטת חילה ברשתל בראשות אשר גרוניס

חוסם על ידי לוח שעות סוכני 09:44

71 האקטור קי רוסקופס 1-1

השעות אשר גרוניס נוסע ברברס לשיטת התנועה נגד כל החוק

את החוקים

השעות השיטת התנועה

תאריך: 28/07/2014
שם: ע"ד: תחילת: סיום:

מרכז המסמך (אם יודעת)
News1.co.il

השעות אשר גרוניס נוסע ברברס לשיטת התנועה נגד כל החוקים
השעות אשר גרוניס נוסע ברברס לשיטת התנועה נגד כל החוקים

משרד הרווחה מינהל שירותים חברתיים - הוצאת ילדים בכפייה מהוריהם

הבלוג סוקר את מערך הוצאת ילדים בכפייה מהוריהם. ילדים לא רוצים לגור בכפיניות, משרד הרווחה כופה על הילדים הוצאה הרוץ ביהם במקום לסייע בתוך הקהילה.

יום ראשון, 11 במאי 2014

איריס ארבל אסל שופטת עצלנית במי"ש לענייני משפחה ר"ג בודדה: בית המשפט הוא חותמת גומי של רשויות הרווחה המקבלים את הסקיר פקידת הסעד כפסק דין סופי - תמ"ש 56724-11-13

איריס ארבל אסל שופטת עצלנית במי"ש לענייני משפחה ר"ג בודדה: בית המשפט הוא חותמת גומי של רשויות הרווחה המקבלים את הסקיר פקידת הסעד כפסק דין סופי - תמ"ש 56724-11-13

איריס ארבל אסל שופטת במי"ש לענייני משפחה רמת גן - תחילת פולחן ועבודת אילנים כפסק דין תמ"ש 56724-11-13, תמ"ש 45888-08-11, תמ"ש 48388-05-11, תמ"ש 1127-08-13

לקראת פסק דין הקולקל על הקישור:

פסק דין תמ"ש 56724-11-13 שופטת איריס ארבל אסל -

אם מנעה מאב לראות את בתו ותפצה אותו כספית -

קובץ PDF

טרם תועלה הבקורת על השופטת העצלנית איריס ארבל אסל, שלוקחת הסקיר פקידת סעד ומיישמת אותו לפסק דין, ואי לעיין כי תוצאות פסק הדין נכמת אולם לוקות באוד בהסר, וההלך השיפוט - שני מעקות, שכן טובת הילד מחייבת משמורת שיונינת לשני ההורים, ואם הורה מנכר את הילד המשתתף לצד השני, ראוי להעביר את המשמורת להורה המיוחס והידידותי, על מנת למנוע פגיעה בנפש של הקטין. כפסק דין זה, השופטת במשך שנים הרעילה באב, לא איפשרה לו את אבהותו, ורק כעת, כשפקידת הסעד המליצה על הסדר ראייה שאם הם לא שואנים, השופטת פסקה כפי שהמליצה הפקיס, כשהיא מאדירה את עבודתן של העובדות השפיות המתימרות לכמע מלאכת קודש, בעוד שהיון מבצעות מלאכת רמה ושקר.

אם העובדות הסוציאליות נבמעות לטעמה של איריס ארבל מלאכת קודש, מדוע אינה מיישמת את מהה של פקידת הסעד, עובדת ישר ומדוע היא אינה מיישמת את שמה של פקידת הסעד המחזיקת טבת מילדי, הידועה לשימחה בהתעללותה בחורים ולרבים, פקידת סעד הנחשבת על ידי רוב המתקן מבנה כמשך 5 שנים במי"ש שלום היל אביב תיק ת.א. 34432-01-10.

שאלה הישגית: עם הוצאת הילד נכמת ומגלגלת, ולו מנפישית לעם ללדל את בית השרה שיימרה, מדוע לא להעביר

<http://hellot.blogpost.co.il/2014/05/56724-11-13.html>

לחי שם טוב - בעלת רשת בלוגים שמהאייבי בלוגאט פשוטי המשרד הרווחה

בלוג כפשא עולות עובדים סוציאלים נגד אורחים מחלשים.

עובדים סוציאלים מקפידים ללא העדקה את הזמת של הורים לגדל את ילדיהם ללא התערבותם.

ההתייחסות אל אנשים שבקודה מסוימת כהיפה הם אל חלישם אלו זקוקים לעזרה כאל מי שמשוייכים לקבוצה חברתית של "לוחם התיים" היא המטא הגדול של מתקף העולם המתפלפלים הנקראים ע"ס.

מי שפנה אי פעם בחי"ב בבקשה למורה מדע אתה נכסדות מדמה הסך ל"מוכר לרשות החוזה" אכרם את המונח?

דאי שאתם מוכרים, כולם מוכרים את הססה שהוא מנעם קוד הרגעה זה לא משלמם זה אחד "מהם"

למי שנתקל בעובדת סוציאלית יתאר אותן כפוליה אחת מ-9-ה-דעות ביקור של העובדת הסוציאלית זה כמו ביקור של קצין מבחן, המפקחות הישגית! הן אף פעם לא מתאמת ביקור כי אמה לא מספיק מסבד בכדי לטרוח ולהתאם איתך משהו, הן פשוט מופיעות ואתה כרוגש כגם חמת זכוכית מגדלת מודע לכל צלחת מלכלכת בכיור, לשיער הוא חסוף ולבדים המולכלים שמפחרים בסוף.

אי לסי שבדקק לתיוסן לפרך קבלת עזרה מן המדינה?

בדן המה להחליט עבורך מה העזרה שתקבל אם בכלל.

הן תעלמה אתך בדיקוקר אם העד לשומר על כבודך ולעצמי, לפעמים בחי"ב מקצועי עליך "אני כאן כשבליך" ואם לא הבנת את הרמז הפסנת למי ש"לא משתתף פעולה" חוה- הלך החיך הלכה למורה.

מן הרגע ש"ננסת למערכת" אתה משל לאדום שנכשל בבחול חי"ב, תמאי ראשון לקבלת עזרה היא הודאה מל"ב בוקר, תלמד להודיע את הראש באתר של החממות" הללו להגיד לך מי אתה, מה אתה ומה טוב עבורך.

הן פניך של החברה מתושבת שלא יודעת המלה צבד לאדם מהם.

בעולם היהודי, אדם שנספל לא מאבד את כספו.

רב, אם תסנה אליו לעזרה, לעולם לא יתנשא מעליך, יצריחה אין אדם נמוד על פי הלחה או כשלך נמיים בעולם הזה, את העזרה שתניב בדיחוי וזרימה - ואם אפשר בסתר שלא להלבו כולם לשומר על כבודו של האדם.

איפה החבלה החוזרת ואיפה ה"חמלה" הסוציאליסטית, כולה מילים יפות מבוססות על הווריות בהדעות כביכול.

עובדת סוציאלית לומדים בינאברסיטה, במה ואמברסיטה לא אנשים לתת לעולם בטר על

המשרד הרוחני... המסמכים המלווים הדפוסים הם...

לוב הדינאמית את המסמכות על התה, אך השליטה היות בידו הוא יכל לחדר שחלטה מתמדת בשני תקול... 41. בקשה מסת שמומחית האם עיניה בהחלפת פקידת המעד, בשל התעלמות מרפה, כלשונה...

Google Friend Connect... עדין אין חברים רשומים... לחבר שלא התחבר אתה המכשיר?

לשכת רשות... עברתיים - מנהל... חברים משרד... הרחוקה גבעתיים... http://lory-shevtov.com

השכונת ספולרית... הדיווח המפורט... החברה איש שלום... ההגלות משרד... החברה בלדה... המאבט - TheMarker Cafe... הדיווח המפורט... החברה המפורטת... החברה איש שלום... ההגלות משרד... החברה בלדה... המאבט - TheMarker Cafe... הדיווח המפורט... החברה המפורטת... החברה איש שלום... ההגלות משרד... החברה בלדה... המאבט - TheMarker Cafe...

- 41. בקשה מסת שמומחית האם עיניה בהחלפת פקידת המעד, בשל התעלמות מרפה, כלשונה, כטובת הרגילה, עוד טוענת האם כי בהתנהלותה המקצועית של פקידת המעד נפל פגם חמור, וזאת כחלק ממגמת ההתעלמות המאפיינת את עבודתה. אינני נעזרת לבקשה זו הטעמים שאפרט להלן, בהם משפט לענייני משפחה מהגיש להסתייע בפקידת המעד ובהוות דעתם בגדרם של סכסוכים בנייני משפחה. האול ובדיו ראיות הנוגות המליו המקצועיים להיכנס בנייני הקצרה בהגרת הנפשות הפועלות, בהגרת בקור הסכסוך ובחשיבות טובה הקציו, בית המשפט גופו להסתייע על הוות הדיווח והע... ההפטריות הפנוניות על ידי פקידת המעד לכדור דין המאפשר על פי רוב בהוות להכריז בפשיטת המשפחה.
  - 44. התנת הסוד של בית המשפט הנה כי פקידת המעד, בהיותה עובדת צברה, פועלת בושרה, ולא משא פנים ועד מסד התרשעותו ומזומנתה המקצועית, במרוץ הניסיון שרשעה במהלך עבודתה.
  - 49. והא זה בבחינת חטא אם אחתם את הדיון על פעילותן של פקידות המעד בענייני משפחות בלא שאתייחס במספקרורה רחבה לקשיים עמם מתמודדים בשנים האחרונות שירותי הרחוקה ובמליו העובדים השוטפים. אלה האחרונים מוצגים לבעי מלאכות בתנאים הרחוקים מלהיות אידאליים, כאשר ערך השליחות מהווה נר לגבילהם. פעילותם זו של השלטים רואיה היא להכרת סדרה ולברכה, על אף שלא ניתן להצט שלמות בתפקודם מטרה נאיבית אובייקטיבית של עומס בלתי רגיל ולחץ מתמיד בעבודתם.
- הווי לה לזרס ארבל ללמוד את המשא מכבוד השופטת הנה בן עמי בקישורים כאן:
- כבוד השופטת הנה בן עמי - כבוד סעד הניש המקור המבוסס סוג על דברו צד אחד
  - כבוד השופטת הנה בן עמי - עובדות כשרה ליהודי כשרה ליהודי עיניי גביה המעטס לטורכי סחר לדיס לאימוץ
  - כבוד השופטת הנה בן עמי - אינני פקידות סעד על מומחים בכביעה בפרוטום
  - כל השוכנת הנה בן עמי "תסקיר פקידת סעד הוא לא סיפסה של ספק דין"
  - כבוד השופטת בדימוס הנה בן עמי שהקוקות את בול"ש להשפחה בירושלוי: הכשלים העיקריים בנושא אימוץ הוא שאיש הרשעה עמוקוד ליד מהרתי - הוא גם איננו איש שנותן יד למישות שמתכה לאימוץ
  - ע"ד ימני נקר - הפגיעה המסוימת בהוות הרורים מתחילה ברמג שהורה החכן להעדת החלטה
  - ע"ד לאור לב - הורה המגיד לפקידת סעד הנה עליו לתעד את השויות
  - ע"ד אלן עשרת - עובדות שושאליות פונקטת בקוד האגני שלהן לכתף לקוחותיהם בקמלת החלטות
  - ע"ד עמר רון - דרכי התמודדות מהל פקדי סעד בתביעות בדיקן
  - המבא בבקרה רוח המיטס את בדינת ישראל - משרד הרחוקה הפרוד בין המאבט להגורם
  - "פגתי להונה לקבל עזרה ברישום הילד לנגן - משרד הרחוקה הטף את בני"
  - אימנן לשני ילדים - "העשן הכל לבד נאל הפנו לשירותי הרחוקה"
  - לשכת רוחמה גנדל העמק הספה בת המשפחות הרורה הביולוגיים ללא זו חירום ולא זו שיפויים של בול"ש לנער
  - "בתוך השניים מיום עקובלתי את מבטאת ילדי" - פקידת המעד חטפה אתה למרס הרוב - כיסורה תבלתי נתפס של מאבט ל"ש מובטחים
  - לורי שש סנד מנתקת בבנה מבורה 8 שנים ללא קליקת הסדרי ראה
  - החוקק בין בלתי שנים - מדינה נוד אהא
  - המורה פקידת סעד - התקור "ישראל חוג" על כשני משרד הרחוקה נוד הרורים ילדים - דצמבר 2010
  - הגות מטולן שאנסת בול"ש לעניני השיפחה השאל"ה העבירה סאמית לפקידה סעד לחנה הנה במקצועה

11/10/14, שעה 13:36 - מותקשר מוויי גולן, דוברות מדי... http://nefeli.blogspot.co.il/2014/02/68724-11-10.html

מוצג 5

ת.ק 14-06-3758

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו

התובעת: לורי שם טוב ת.ז. 024506230
 מרח' כצנלסון 126 ב'י ת.ד. 1305, גבעתיים 57525
 טל': 037327557 פקס: 0508846712

- נ ד -

הנתבעת: 1. מרינה אוסיפוב ת.ז. 1-31180098
 2. מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
 ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)
 מרחוב הנריטה סולד 1, תל-אביב 64924
 טל': 03-6970222, פקס': 03-6918541

הודעה לפי סעיף 7 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) על קיומה של חסינות עובד ציבור לפי סעיף 7א לפקודה ובקשה לדחיית התובענה נגד הנתבעת

1. מכוח הסמכות שהואצלה לי על ידי היועץ המשפטי לממשלה מתוקף סמכותו לפי תקנה 15(1) לתקנות הנזיקין (אחריות עובדי ציבור), התשס"ו-2006, ובהתאם להוראות סעיף 7 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה"), ניתנת בזאת הודעה כי הנתבעת 1, (להלן: הנתבעת) חסינה מפני תביעה בנוזיקין בגין האירוע נושא התובענה, לפי הוראת סעיף 7א לפקודה.
2. הודעת ההכרה בחסינותה של הנתבעת ניתנה לאחר שעיינתי בכתב התביעה על נספחיו, בדו"ח הביקורת הפנימית של הנהלת בתי המשפט, בתגובת הלשכה המשפטית של הנהלת בתי המשפט ולאחר קבלת תגובת הנתבעת לטענות התובעת כלפיה.
3. הטעמים לקיומה של החסינות בנסיבות העניין הם כדלקמן:
  - א. הנתבעת, שימשה במועדים הרלוונטיים לתביעה, כמאבטחת במשמר בתי המשפט בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן.
  - ב. עניינה של התביעה בטענות התובעת כי בתום דיון שנערך ביום 14.5.18 בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן תמ"ש 11-11-478888 אליהו נ' אליהו, היא (התובעת), אשר הייתה צד להליך, הותקפה, נאזקה ונעצרה מעצר שווא לענייני כל שלא כדיון על-ידי הנתבעת (מאבטחת בתפקידה) שגם בצעה חימוש בגופה וחפציה.

התובעת טוענת כי המקרה עולה לכדי עוולת תקיפה כלפיה תוך שימוש לרעה בכח המשרה מצד הנתבעת וכי נפגעו שמה הטוב וחירותה. התביעה הוגשה על סך 5,000 ₪.

מהתשתית שהובאה בפני עולה התמונה הבאה:

- 1) ביום 18.05.14 התקיים דיון בדלתיים סגורות בעניינה של התובעת בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן, בפני כב' השופט שילה, סגן הנשיאה - תמי"ש 478888-11-11 אליהו נ' אליהו. ההליך עניינו בילדיה הקטינים של התובעת.
- 2) מדו"ח האירוע עולה כי טרם הדיון פנתה העוזרת המשפטית של כב' השופט שילה למאבטחים על מנת שיסייעו בהבטחת קיום האירוע בדלתיים סגורות, כמתבקש בהליך האמור. הפנייה למאבטחים הייתה על רקע אירועים קודמים של פרסומים של התובעת באינטרנט אודות דיונים בדלתיים סגורות.
- 3) יש לציין כי קיים איסור להקליט את דיוני בית המשפט, קל וחומר את דיוני בית המשפט שלום למשפחה שהינם בדלתיים סגורות.
- 4) בהתאם לכך, כעולה מדו"ח האירוע, אחראי משמרת המאבטחים ביקש מהנוכחים באולם לכבות את מכשירי הטלפון הסלולרי ובשאלתו את התובעת אם יש לה מכשיר התובעת השיבה בשלילה. בסמוך לכך, אחראי המשמרת ראה בכיסה של התובעת מכשיר החשוד כמכשיר טלפון סלולרי וביקש שתציג אותו, התובעת סרבה.
- 5) עוד נציין כי בהמשך אחראי המשמרת חשד שהתובעת נושאת חפץ דמוי עט שמצלם ומקליט את הדיון והודיע על כך לשופט.
- 6) בפתח הדיון כב' השופט פנה לתובעת וביקש מתובעת שתצהיר שאינה מתכוונת לצלם/להקליט את הדיון והתובעת סרבה. כפי שנשקף מפרוטוקול הדיון, כיוון שהתובעת סרבה להתחייב כי היא לא תקליט את הדיון, ניתנה החלטה על-ידי בבית המשפט לפיה: "גב' שם טוב מסרבת להתחייב בפני בית המשפט כי הדיון, שהוא בדלתיים סגורות, לא יוקלט על ידה. כמו כן היא מבקשת שמכאן ולהבא כל הדיונים יוקלטו. לפיכך, הדיון יתקיים, ובסיומו תיערך בדיקה ע"י קצינת הביטחון, האם הדיון הוקלט. ככל שהדיון הוקלט, תפעל קצינת הביטחון על פי הנהלים על מנת לוודא כי איסור הפרסום אודות דיון זה, המתנהל בדלתיים סגורות יבוצע."
- 7) בהתאם להחלטת בית המשפט, התבקשה הנתבעת, שהיא חלק מצוות האבטחה של בית המשפט, על-ידי אחראי משמרת האבטחה, להפעיל בסיום הדיון את הוראות השופט.

טרם הגעתה לאולם בית המשפט, התייעצה הנתבעת טלפונית עם סגן קב"ט המחוז אשר הורה לה כי תעכב את התובעת עד להגעת המשטרה שתבדוק בכליה האם הקליטה את הדיון.

(7) הדיון הסתיים בשעה 12:30 לערך. מהתייחסות הנתבעת עולה כי המאבטחים הודיעו לתובעת שהיא מעוכבת עד הגעת משטרת ישראל בחשד להקלטה/צילום במהלך הדיון שהתקיים בדלתיים סגורות.

(8) התובעת התנגדה לעיכוב בטענה, שהיא עיתונאית ושאין למאבטחי בית המשפט הסמכות לבצע עיכוב או מעצר. כאמור, במקרה זה העיכוב בוצע בהוראה שיפוטית. גם לאחר שהסבירו המאבטחים לתובעת כי עומדת להם סמכות לעכבה לא חדלה התובעת מסירובה לעיכוב והחלה להתלהם ולצעוק לעבר המאבטחים.

(9) התובעת אף ניסתה לצעוד במופגן לעבר פתח היציאה של בית המשפט והמאבטחים נאלצו לחסום בגופם את אפשרות יציאתה, תוך כדי שהסבירו לה כי אם תמשיך ותעמוד בסירובה לעיכוב, ייאלצו המאבטחים לעצור אותה ולאזוק את ידיה עד לבוא המשטרה.

(10) חרף אזהרת המאבטחים ועל אף בקשתם לא נענתה התובעת לבקשת העיכוב והמשיכה לנסות לפלס את דרכה מחוץ לכותלי בית המשפט בכוח.

(11) על רקע האמור, הנתבעת הודיעה לתובעת כי היא עצורה בגין התנגדותה לעיכוב. התובעת המשיכה להתפרע ולצעוק לעבר המאבטחים כי אין סמכות למעצר/עיכוב. המאבטחים הסבירו לתובעת כי עליהם לאזוק את ידיה.

(12) התובעת התנגדה פיזית למעצרה ואיזוקה וגם לאחר שנעצרה ונאזקה המשיכה להתפרע, לצעוק ולקלל.

(13) בשעה 14:00 הגיעו שוטרים והמשך הטיפול והחקירה היו בידי משטרת ישראל.

(14) בהתייחס לפעולותיהם של אנשי משמר בתי המשפט, יצוין כי אלו פועלים מכוח הסמכה שניתנה בשעתו ע"י שר המשטרה לפי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפיא) [נוסח חדש], כיום לאחר תיקון, הסמכויות מעוגנות בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (ראה סעיפים 66-75 לחוק המעצרים במקום סעי' 2 לפקודה; סעיף 23 לחוק המעצרים במקום סעי' 3 לפקודה סעיף 39 ו-82 לחוק הנ"ל, במקום סעי' 4 לפקודה).

שר המשטרה/השר לביטחון פנים הסמיך את מאבטחי בתי המשפט בסמכויות שונות ובהם סמכויות עיכוב ומעצר.

בנסיבות המקרה דנן, פעלו המאבטחים גם על פי הוראה מפורשת בהחלטה שיפוטית.

- 15) נוסף ונציין כי התובעת הגישה תלונה למספר גורמים. תלונותיה נבדקו ע"י מערך הביקורת הפנימית ותלונות הציבור בהנהלת בתי המשפט, ונמצא כי עיכובה נעשה בתוך תחומי בית המשפט ובהתאם להוראה שיפוטית, וכי משלא נענתה לבקשת העיכוב, נאלצו המאבטחים לעצרה. ממצאי הבדיקה העלו עוד כי מעצרה של התובעת נעשה תוך שימוש בכוח סביר.
4. ממכלול החומר שהובא בפניי, עולה כי המעשים המיוחסים לנתבעת הינם מעשים שנעשו תוך כדי מילוי תפקידה השלטוני כמאבטחת כמשמרו בתי המשפט, כאמור בסעיף 7א(א) רישא לפקודה.
5. על פי התשתית המנהלית שהובאה בפני, מצאתי כי הנתבעת פעלה בתום לב במילוי תפקידה וכי לא קיימת תשתית להתקיימות החריג לחסינות כמפורט בסעיף 7א(א) סיפא לפקודה – מעשה ביוזעין בכוונה לגרום נזק או מתוך שוויון נפש כלפי האפשרות לגרום נזק במעשה כאמור.
6. ממכלול התנהלותה של התובעת עולה חשד כי הגשת התביעה כתביעה אישית נגד הנתבעת נועדה להרתיעה, ולהרתיע עובדי ציבור אחרים הבאים איתה במגע במילוי תפקידם. החסינות שהונקה בדין לעובדי ציבור נועדה למנוע מצב זה.
7. התובעת רשאית להמשיך ולכרר את מלוא טענותיה במסגרת תביעתה נגד מדינת ישראל.
8. לפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה האישית נגד הנתבעת ולהותיר את מדינת ישראל – הנתבעת 2, כנתבעת היחידה בתיק.

אורית סון
 המשנה לפרקליט המדינה
 (עניינים אזרחיים)

מוצג 6

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

02 יולי 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

אל פרקליטות מחוז ת"א - אזורי
הגביטה סולל 1 מיקוד 64924 ת.ד. 33475
תל אביב - יפו

טלפון מרכז מידע: 077-2703333

מכתב מלווה

מ

מצורף בזה מסמך החלטה.

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
04 - 6-07-2014
מחוז תל-אביב (אזורי)

ר' חמוה תשע"ד, 02 יולי 2014

מוכירות בית המשפט

חאריך

סופט 500 (מחזורי רכשית) 109.13.1 80263

בית משפט השלום בהרצליה

ת.ק 14-06-3758

בפני כבוד השופטת דנה אמיר

התובעת:

לורי שם טוב ת.ז. 024506230

מרח' כצנלסון 126 ב' ת.ד 1305 גבעתיים 57525

טל: 050-8846712; פקס: 037327557

- 1 1 -

הנתבעת:

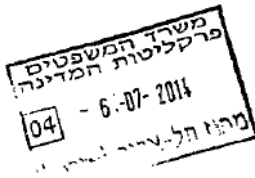
1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981

2. מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט

ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א, אורחי,

רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924

טל' 03-6970222, פקס 03-6918541

בקשה למתן היתר ייצוג ובקשה להארכת המועד להגשת כתב ההגנה

לכלל הנתבעות

בית המשפט הנכבד מתבקש:

א. להתיר את ייצוגה של הנתבעת, הנהלת בתי המשפט – מדינת ישראל, על ידי עו"ד מפרקליטות מחוז ת"א- אורחי, נציג היועץ המשפטי לממשלה.

ב. להורות על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה כאמור בהחלטתו מיום 14.06.2014 הזאת אף ביחס לנתבעת 1 אשר תהיה מיוצגת על ידי המדינה.

יהדגשות אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. תביעתה של התובעת כנגד הנתבעת נסמכת על נזקים וטענים שנגרמו לה עקב עיכובה בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן. עיכוב שבוצע בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מאתו היום וזאת מחשש להקלטת הדיון שהתקיים בעניינה בבית המשפט.

א. היתר ייצוג

2. כבכל הליך המתנהל בבית המשפט כנגד מדינת ישראל ובו זכאית מדינת ישראל לנציג מטעמה אשר יציג בפני בית המשפט את עמדתה, כך גם בהליך מסוג תביעות קטנות זכאית המדינה לייצוג הולם בפני בית המשפט על ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה.
3. אמנם, בסעיף 63 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 נקבע כי:

"(א) ייצוג בעל דין בבית משפט להביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שיירשמו; בעל דין רשאי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון שקבע לענין זה שר המשפטים, ובמקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להיות מיוצג כפי שיראה.

4. אולם, מערך החוקים המסדיר את ייצוגה של המדינה בפני הערכאות השיפוטיות הינו בבחינת Lex Specialis העדיף על פני חוק בתי המשפט בו הוסדר הדין הכללי הנוהג (Legi Generalis).
5. כך, בפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) (נוסח חדש) נקבע כי:

"1. ראה היועץ המשפטי לממשלה, כי זכות של מדינת ישראל או זכות ציבורית או עניין ציבורי מושפעים או כרוכים, או עלולים להיות מושפעים או כרוכים, בהליך פלוני שלפני בית משפט או לפני פקיד מסדר כמשמעותו בפקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין), רשאי הוא, לפי ראות עיניו, להתייצב באותו הליך ולהשמיע דברו, או להסמך במיוחד את נציגו לעשות זאת מטעמו.

2. מקום שעובד ציבורי או מועצה, ועדה, ועד, בית דין או כל חבר-בני-אדם כיוצא באלה, שהוקמו או נתכוננו על פי דין, הם צד בהליך שלפני בית משפט מכוח תפקידם, יכול שיהיו מיוצגים באותו הליך על ידי היועץ המשפטי לממשלה או נציגו."

6. כך גם בסעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) התשי"ח – 1958, נקבע כי:

"בכל הליך שהמדינה צד לו תיוצג המדינה על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו."

7. ואילו סעיף 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, מגדיר מי הוא נציג היועץ המשפטי לממשלה:

"נציג היועץ המשפטי לממשלה" או "בא כוח היועץ המשפטי לממשלה" - פרקליט בפרקליטות המדינה על שלוחותיה או מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות נציגו או בא-כוחו;"

8. הוזה אומר, הפרקליטות על שלוחותיה היא המייצגת, מטעמו של היועץ המשפטי לממשלה, את המדינה בהליכים שהמדינה היא צד להם או מקום בו מצא לנכון היועץ המשפטי לממשלה להתייצב לדיון באמצעות נציג מטעמו.
9. הסמכות לקבוע מי יהיה נציגה של המדינה מסורה כולה בידי היועץ המשפטי לממשלה וזאת בשל ההנחה, כי ראוי ורצוי שהמדינה תדבר בפה אחד בכל עניין משפטי בפניו היא עומדת וזאת על ידי ייצוגה, ככל ההליכים, על ידי מי שיציג עמדה אחידה מטעמה.
10. לעניין זה ר', בן היתר, קביעותיו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע כרת"ק 38116-02-12 מדינת ישראל נ' ניר סדון (פורסם במאגרים משפטיים):

"אכן, לא ניתן ליצור שוויון מלא בין המתדיינים, כאשר אדם מתדיין מול המדינה, בהליך בו נתבעת המדינה בשל פעולותיה כריבון, והחוק הכיר בייחוד הייצוג של המדינה בהליכים שכאלה. מעמדה של המדינה ומעמדו של היועמ"ש הוכרו כבעלי ייחוד, והליכים בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות אינם שונים בכגון דא.

סעיף 63 לחוק בתי-המשפט לא פוגע בזכות המדינה להיות מיוצגת על ידי היועמ"ש, זכות שהוכרה בשורה של הוראות חוק (שהלקן הובאו בכס-ק-דין זה), אלא הוא אף מכיר באפשרות, שתינתן הרשות לצד להיות מיוצג על ידי עו"ד או על ידי נציג בעל ידע משפטי, בביהמ"ש לתביעות קטנות. הוראות החוק המיוחדות, שעניינן ייצוג המדינה כבעל דין, לא נפגעות מהוראות סעיף 63 הנ"ל, ואף ניתן לומר, שהן הוראות חריגות ומיוחדות המצדיקות סטייה מעקרון השוויון בין המתדיינים בביהמ"ש לתביעות קטנות. [...]

מכאן, שליועמ"ש מעמד מיוחד, והוא רשאי להתייצב לדיוני ביהמ"ש גם אם המדינה מלכתחילה לא הייתה צד לדיון, קל ותומר כאשר המדינה היא צד להליך. [...]

מתוך האמור לעיל, הרי שהמדינה מיוצגת, על פי דין, על ידי היועמ"ש ועל ידי מי שהיועמ"ש הסמיך לצורך כך – היינו הפרקליטות; ליועמ"ש גם הזכות להתייצב בכל הליך שבו עלולה זכות מזכויות המדינה להיפגע; והוראת סעיף 63 אין בה כדי לבטל סמכויות אלה שהוענקו בחוק.

ובמילים אחרות, אין בידי המדינה להופיע בביהמ"ש אלא באמצעות פרקליט, וכאשר בידי היועמ"ש הזכות להתייצב בכל הליך שבו עומדת לדיון זכות מזכויות המדינה, נכפפת הוראת סעיף 63 להוראות הספציפיות האלה. סעיף 63 הנ"ל לא נועד לשנות את

סדרת הייצוג של המדינה בפני הערכאות השונות, בכללן ביהמ"ש לתביעות קטנות.

11. בנסיבות התוכנה דנא, כאשר התובעת מעידה כי הסתייעה בעורך דין לצורך הגשת התביעה (רי"ס 23 לכתב התביעה), ומאחר שכלל לא טריוויאלי שאכן עומדת לה עילת תביעה, ברי כי אין מניעה לייצוג הנתבעת על ידי עו"ד מהפרקליטות, נציג היועץ המשפטי לממשלה, ואין בכך כדי להוות כל יתרון לצד זה או אחר. יובהר, כי הנתבעת לא תתנגד לכך שהתובעת תיוצג אף היא על-ידי עורך דין ככל שתחמוץ בכך.
12. משכך - כוונת גס מכוח הוראות הדין המונאות לעיל המסדירות את הייצוג המיוחד של המדינה בפני הערכאות - מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כי נציג הפרקליטות יורשה לייצג את הנתבעת בתיק זה.

ג. הארכת המועד להגשת כתב הגנה לנתבעת 1.

13. ביום 14.06.2014 התקבלה החלטתו של בית המשפט הנכבד המורה על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה ב- 45 ימים (להלן: "בקשת הארכה").
14. יובהר כי בימים אלו שוקד הח"מ על קבלת הפרטים מהגורמים הרלבנטיים לאירוע לצורך קבלת התייחסותם המלאה, כמו כן בימים אלו בוחנת הפרקליטות את האפשרות להגיש הודעת חסינות ביחס לנתבעת 1 ולשם כך מתבקש בית המשפט הנכבד להבהיר כי החלטתו לעניין הארכה מתייחסת לכלל הנתבעות.
15. לעניין זה יובהר, כי המדינה שומרת על זכותה לטעון כל טענת סף ו/או טענה בדבר העדר עילה ו/או טענת העדר סמכות ו/או כל טענה אחרת ואין באמור לעיל כדי להוות משום וויתור על טענה מטענותיו או כדי להוות הסכמה עם טענה מטענות התובע.
16. לנוכח האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן היתר ייצוג כמבוקש וכן להורות כי החלטתו מיום 14.06.2014 מתייחסת לכלל הנתבעות.
17. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כמבוקש ברישא.

החלטה	01/07/2014
	בקשה 2 בתיק 3758-06-14
	ש' איתי הרמלין
<p>1. ניתנת ארכה להגשת כתב הגנה עד ליום 28.7.2014.</p> <p>2. הבקשה להתיר יצוג המדינה ע"י עו"ד מועברת לתגובת התובעת בתוך 7 ימים.</p> <p>3. מומלץ לצדדים לנסות להגיע לפשרה מחוץ לכותלי בית המשפט.</p> <p>4. בשולי הדברים - הלגיטימיות של הגשת בקשה זו עצמה חתומה ע"י עורך דין אינה מובהקת. המזכירות תקבע התיק לתזכורת פנימית ליום 10.7.2014</p>	

אריאל נתן, עו"ד
 ייסות מחוז ת"א - ארחה

מוצג 7

7

ת"ק 3758-06-14
כפר השופט איתי הרמלין
קביע ליום 17/8/14 שעה 9:30

בית משפט להביעת קטנות בחל-אביב

בענין שבין:
התובעת:

לורי שם טוב, ת.ז. 024506230
מרחוב כצנלסון 126 ב, ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
טל': 050-8846712 מקסי: 03-7327557

- נגד -

הנתבעים:

1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981 - מאנטחה
משמור בתי המשפט ברמת גן
בן גוריון 38, רמת גן
טל': 03-6926743, פקסי: 03-6926641

2. הנהלת בתי המשפט
מרחוב כנפי נשרים 22, ת.ד. 34142, ירושלים 95464
טל': 02-6556717, פקסי: 02-6513191

תגובת התובעת

עניינה של תביעה זו הוא תקיפה, איווק ומעצר שווא של אזרחית על ידי מאבטחת שלא הוסמכה לכך ושלא כדיון. התובעת תטען לביצוע עוולה כלפיה של הפרת חובה חקוקה, מעצר שווא, נגישה, תקיפה וניצול לרעה של כוח המשרה.

1. התובעת מתנגדת לייצוג הנתבעת וגם לייצוג על ידי מתמחה / משפטן או אדם רלבנטי מהנהלת בתי המשפט מהסיבות שפורטו להלן.
2. המבקשת פורטה את נימוקיה בפרוטוקול בתגובתה מיום 10/7/17 בנוסף לתגובתה זו - מתנגדת המבקשת לייצוג הנתבעת על ידי אדם מהנהלת בתי המשפט מהסיבות:
  - 2.1 בכל הכבוד לתובעת נראה שגורמי אכיפת החוק היו אמורים מיוחדתם לנקוט צעדים נגד המאבטחת בנין אובן התנהלותה ולא להעניק לה חסינות, ולא בזיעבד ולא למפרע, בנין העבירות שביצעה נגד התובעת.
  - 2.2 המדינה לא הראתה טעמים מיוחדים בשביל הייצוג זה בוודאי שאינו מקרה מיוחד. מדובר בתקיפה ולא ניהול של מדיניות חוץ.
  - 2.3 התובעת איננה עורכת דין. ייצוג הנתבעת ע"י אדם אחר, יסגך עניינים ויאלץ את התובעת להשוות מעמד ולשכור ייצוג משפטי, כששכר טרחה התחלתי הינו 15,000 ₪ כשכל מהות התובענה היא 5,000 ₪. ידה של התובעת אינה משגת לשכור שירותי עורך-דין.

2

2.4 אין עסקנו בנתבעת שאינה בקיאה בחוק. הנזיל עברה הכשרה כמאבטחת בית משפט וחרף הכשרה שקיבלה, ביצעה עבירה חמורה ביותר של תקיפה, איווק ומעצר שזוהו של התובעת - ללא סיבה!

2.5 התובעת אינה מוגבלת שכליה או נזמנית ואין שום סיבה שהיא תחפוק מליתן את הדין על מעשיה החמורים, ושאדם אחר ייצג אותה ויכנס בנעליה.

2.6 זכותה של התובעת למשפט הוגן בין שווים.

א"ח
לורי שם טוב
התובעת

מוצג 8

סדרי הייצוג של המדינה בפני הערכאות השונות, בכללן ביהמ"ש לתביעות קטנות.

11. בסיסות התובנה זמ, כאשר התובעת מעידה כי הסתייגה בעורך דין לצורך הגשת התביעה (ר"ס 23 לכתב התביעה), ומאחר שכלל לא טריוויאלי שאכן נשמדת לה עילת תביעה, ברי כי אין מניעה לייצוג הנתבעת על ידי עו"ד מהפרקליטות, נציג היועץ המשפטי לממשלה, ואין בכך כדי להוות כל יתרון לצד זה או אחר. יובהר, כי הנתבעת לא תתנגד לכך שהתובעת תיוצג אף היא על-ידי עורך דין ככל שתחפוץ בכך.

12. משכך- כמו גם מכוח הוראות הדין המובאות לעיל המסדירות את הייצוג המיוחד של המדינה בפני הערכאות- מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כי נציג הפרקליטות יורשה לייצג את הנתבעת בתיק זה.

ב. הארכת המועד להגשת כתב הגנה לנתבעת 1.

13. ביום 14.06.2014 התקבלה החלטתו של בית המשפט הנכבד הכורה על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה ב- 45 ימים (להלן: "בקשת הארכה").

14. יובהר כי בימים אלו שוקד הח"מ על קבלת הפרטים מהגורמים הרלבנטיים לאירוע לצורך קבלת התייחסותם המלאה, כמו כן בימים אלו בוחנת הפרקליטות את האפשרות להגיש הודעת חסינות ביחס לנתבעת 1 ולשם כך מתבקש בית המשפט הנכבד להבהיר כי החלטתו לעניין הארכה בתייחסת לכלל הנתבעות.

15. לעניין זה יובהר, כי המדינה שופרת על זכותה לטעון כל טענת סף ואו טענה בדבר העדר עילה ואו טענת העדר סמכות ואו כל טענה אחרת ואין באמור לעיל כדי להוות משום וזיתור על טענה מטענתית או כדי להוות הסכמה עם טענה מטענות התובן.

16. לנוכח האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן היתר ייצוג כמבוקש וכן להורות כי החלטתו מיום 14.06.2014 מתייחסת לכלל הנתבעות.

כמבוקש ברישא.

החלטה	10/07/2014
בקשה 2 בתיק 3758-06-14	
שם אית' הרמלין	
<p>לנוכח התנגדות התובעת לבקשה, אבקש בטרם הכרעה תגובת המבקשת עד ליום 17.7.2014 לאפשרות שהיועץ המשפטי לממשלה יסמין אדם רלבנטי מהנהלת בתי המשפט, שאינו עורך דין ואין עיסוקו בייצוג, לייצג בהליך. תזכורת פנימית 18.7.2014.</p>	

אריאל נתן, עו"ד
פרקליטות מחוז ת"א - אזור חי

פמות"א תתק/2863/14
ג.א. 110:814

מוצג 9

ת"ק 3758-06-14
 כבוד השופט איתי הרמלין
 קבוצ ליום 17/8/14 שעה 9:30

בית משפט לתביעות קטנות בתל-אביב

עניין שבין:
התובעת:

לודי שם טוב, ת.ז. 024506230
 מרחוב בצנלסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 טל': 03-7327557 פקס': 050-8946712

- ד נ -

הנתבעים:

1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981 - מאכטחת
 משמר בתי המשפט ברמת גן
 בן גוריון 38. רמת גן
 טל': 03-6926641, פקס': 03-6926641

2. הנהלת בתי המשפט
 מרחוב כנפי נשרים 22, ת.ד. 34142, ירושלים 95464
 טל': 02-6513191, פקס': 02-6556717

תגובת התובעת

עניינה של תביעה זו הוא תקיפה, איזוק ומעצר שווא של אזרחית על ידי מאכטחת שלא הוסמכה לכך ושלא כדון. התובעת תטען למיצוץ עולה כלפיה של הפרת חובה חקיקה, מעצר שווא, גנישה, תקיפה וניצול לרעה של כוח המטרה.

1. התובעת מתנגדת לייצוג הנתבעת וגם לייצוג על ידי מתמחה/ משפטן מטעם המדינה. בית המשפט מתבקש למחוק את בקשת הפרקליטות מהתיק מהסיבות שיפורטו להלן.
2. בית משפט נכבד מתבקש לדחות על הסף את דרישתם החצופה והמקוממת של הפרקליטות. כבר בתחילת הבקשה, מטעה הפרקליטות את בית המשפט וטוענת: "עיקוב שבוצע בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מאותו היום..." מדובר במשפט שקרי, בהתאם לנוסח 1 שהוגש לכיהמ"ש בתובענה - לא ניתנה כל החלטה לעיכוב התובעת!
3. עניינה של התביעה הוא תקיפה, איזוק ומעצר שווא של אזרחית על ידי מאכטחת שלא הוסמכה לכך ושלא כדון, ולא כמתואר בבקשתו המופרכת של פרקליט המדינה.
4. לגופו של עניין - התובעת מתנגדת לייצוג המשפטי של התובעת בידי המדינה.
5. התובענה הוגשה כנגד מרינה אוסימוב (להלן-"הנתבעת"), והפרקליטות אינה יכולה להגיש בשמה של התובעת בקשות וכתב הגנה משל היא צד לתיק. לא הוגשה בתיק כל הודעה על חסינות, ואין לאפשר מצב זה בתביעה קטנה.
6. בתיק רתי"ק 38116-02-12 כב"ש. הנשיא רויטל יפה-לי"ץ, סי' 2 נכתב:

2. השאלה הואשונה הדורשת הכרעה היא שאלת ייצוג המדינה בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות.

ביהמ"ש קמא המנה לעניין הכרעתו במחלוקת זו להחליטה קודמת שנתן באותה השוגיה (בת"ק 11-07-35381, להלן: "החלטת הייצוג"), וקבע, כי אין להתיר למדינה להיות מייצגת על ידי נציג המקליטות (מתמחה או עו"ד), והוסיף:

"דחיתי גם את הבקשה השנייה (היא הבקשה להיתר ייצוג על ידי מתמחה מטעם המקליטות - ר.כ.כ.) זאת מהנימוקים שכורטו בהחלטת הייצוג, בעיקר מן הטעם שלא נראה לי ראוי שהמדינה תטען לדין אחד לכל קהל המתדיינים ולדיו אחד לעצמה, שעה שאין באמתחתה טעם מיוחד כהוראת סעיף 63 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984... לדידי... אין הכרח כי הסמכת 'נציג' על ידי היועץ המשפטי לממשלה תהיה בהכרח למיג עם השכלה משפטית. עמדתו מבוססת על שני העקרונות העיקריים הנהוגים בביהמ"ש לתביעות קטנות; עיקרון היעדר ייצוג משפטי של בעלי הדין ועיקרון האיזון והשוויון בין בעלי הדין...".

טעמיו של ביהמ"ש קמא מובנים, אך נדמה, כי מסקנתו, בכל הבודד, מיטעית כאשר מול המתדיין בביהמ"ש לתביעות קטנות עומדת המדינה.

עד נכתב:

3. סעיף 63 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 (להלן: "החוק") קובע:

"(א) ייצוג בעל דין בבית המשפט לתביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שיירשמו; בעל דין רשאי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון שקבע לענין זה שר המשפטים, ובמקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להיות מיוצג כפי שיראה.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), יכול אדם, באישור בית המשפט לתביעות קטנות, לייצג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות, אם בעל הדין ייפה את כוחו לכך וייפוי הכוח הוגש לבית המשפט לתביעות קטנות; אין לייצג אדם לי סעיף קטן זה -

(1) אם המייצג עוסק בייצוג דרך קבע;

(2) אם הייצוג נעשה במהלך הרגיל של עסקיו ושל המייצג;

(3) אם הייצוג נעשה בתמורה.

אין חלק, כי הכלל הקבוע בסעיף 63 הנ"ל עניינו יצירת איזון ושיוויון בין המטדיינים בניהמ"ש לתביעות קטנות, וגם אין חלק, כי בתי המשפט נואף נציב תלונת הצובר על השופטים בחוות דעת שונות שערך, שמסמריהן 7/05 מיום 13/07/05; 7/06 מיום 07/08/06; ו- 7/08 מיום 11/06/08) מקמדיים על עקרון זה ורק במקרים חריגים מתאפשר ייצוג על ידי אחר, קל וחומר על ידי עו"ד, ומקום בו התאפשר לצד להסתייע בבא-כוח, לשמור על השוויון בייצוג ולמנוע תחזות קיפוח תועלת בקרב המטדיינים שאינם מיוצגים.

לעניין זה יש לזכור, כי מטרתו של בית המשפט לתביעות קטנות היא לאפשר הליון מהיר ושאיו יקר לתביעות בסכומי כסף קטנים ולמנוע מהצדק את הקשיים הכרוכים בהגשת תביעה בצינורות השיפוט המקובלים [רע"א 5711/08 רשל מרטק נ' סול טורנימן בע"מ, לא פורסם, מסק דינה של כב' השופטת ארבל מיום 17/03/09; רע"א 9615/05 שמש נ' פוקצ'טה בע"מ, לא פורסם, מיום 5.7.06; רע"א 292/93 סרבח נ' אופק בע"מ, פ"ד נח(3) 177 (להלן: עניין סרבח); רע"א 8144/04 בחקר נ' בשקירוב לא פורסם, מיום 20.3.05]. בעניין סרבח סוכמה המטרה ונאמר, כי מילות המפתח, בכל הנוגע להליכי הדיון בתביעות קטנות, הן מהירות, עלות נמוכה והיעדר פורמאליות...

"התביעות הקטנות" הוא מוסד שנועד כדי ליצור מכשיר זמין, לא יקר ומהיר לבירור תביעות בסדרי גודל קטנים יחסית, בעיקר בתחום הצרכנות, שאילו נדונו בדרך הרגילה, כולל ייצוג משפטי ובלוח הזמנים התלמי בעומס בתי המשפט, היו נעשות בלתי כדאיות, ולתובעים שלא יכלו לעמוד בהן היה נגרם עול.

זהו גם הטעם שכאמור לעיל, המחוקק לא איפשר, ככלל, ייצוג בעלי הדיון (סעיף 63 לחוק בתי המשפט), למעט ברשות ומטעמים מיוחדים שירשמו.

7. אין ולא יכול להיות ספק, כי סעי' 63 אינו חל בתביעה זו, וייצוגה של התובעת אינו מונח מתן היתר חריג לייצוגה המשפטי ויגרום לחוסר איזון ולא שוויון לא מוצדק.

8. כב' השופטת כרימ, טוכה שטרסברג-כהן נציבת תלונות הציבור על שופטים כוננה חוות דעת – ייצוג כבית המשפט לתביעות קטנות ביום 13/7/2005. שם כתבה על השינוי השוויון בין בעלי הדיון, וכך כתבה:

"4. אי זהו צדק המשפט זו השוויון שני בעלי דינין בכל דבר. לא יהא אחד מדובר כל צדו ואחד אומר לו קצר דבריך. ולא יסביר פנים לאחד וידבר לו רמות וידע פנים לאחר וידבר לו קשות: שני בעלי דינון שהיה אחד מהם מלוכש בנדים יקרים והשני מלוכש בנדים בזרין אומר למכובד או הלבישהו כמותך עד שהדיון עמו או לבוש כמותו עד שתהיו שווין אחר כך תעמדו דיין: לא יהיה אחד יושב

ואחד עומד אלא שניהם עומדים. והם רצו בית דין להושיב את שניהם מושיבין.
ולא ישב אחד למעלה ואחד למטה אלא זה בצד זה" (הדמב"ס, שופטים, הלכות
טנהדרין, פ"כ כא, א-ג).

5. יש להימנע מפגיעה בשוויון בין בעלי הדין על ידי מצב של א-סימטריה,
כאשר אחד הצדדים טוען לעצמו בלשון הדיוטות ואילו השני "בלשון פרקליטים
מלומדת" (רע"א 6810/97 יהחית בן שושן נ' רוברט בן שושן, מ"ד נא(5) 375,
378).

חוות הדעת מצ"ב מסומנת "1".

9. חוות דעת נוספת הוגשה ע"י כב' השופטת בדימ. שטרסברג ביום 11/6/08 חוות דעת 7/08
ייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות (תוספת), המחוקקת האמור לעיל, כשבסיכום נכתב:
"בית המשפט לתביעות קטנות הוא מעוון של האורח מן השורה שנדרש לו בסכסוכים מחיי
היומיום בעניינים אורחיים מעטים יחסית."

10. בית המשפט הנכבד מתבקש למחוק בקשה זו, שהוגשה ללא סמכות ושלא כדין,
המרקליטות הגישה בקשה בשמה של נתבעת 1. בלא שקיבלה היתר בית המשפט להגשת
בקשה זו.

11. בית משפט נכבד מתבקש להשית הוצאות לחיוב המדינה כלפי התובעת, על הפשת הנובתה
זו.

12. טוב תעשה הפרקליטות, ותקבל את הצעת כבוד בית המשפט הנכבד סעיף 3 להחלטתו.

13. לאור הנימוקים שהועלו, ולאור סכום התביעה הנמוך 5,000 ₪, בית המשפט הנכבד
מתבקש לדחות את הבקשה שהוגשה שלא כדין, ולא לאפשר ייצוג משפטי בתיק זה.

14. חריג לעניין זה היא תביעה בתיק ת"ק 3018-04-14 תקוה נ' מדינת ישראל בפני כבוד
השופט יעקב שקד, שם התיר כבוד השופט ייצוג המדינה בידי עו"ד, ואיפשר אף לתובע
(תקוה) לייצג עצמו, ובסעיף 5 מסק: "מובן כי יש לקיים את ההליך באופן שוויוני, ולכן
ניתן בזאת אף למשיב היתר לייצוג ע"י פרקליט, ככל שיחטוף".

15. לאור סעיף 13 בתגובה זו, ולאור החלטת כבוד בית המשפט סעיף 3 להחלטתו, מתבקש
בית המשפט הנכבד לא לאפשר ייצוג משפטי בתיק זה, למחוק את הבקשה לאותר
מהתיק שהוגשה שלא כדין ולחייב את המדינה בהוצאות לטובת התובעת על הכנת
תגובתה זו.

16. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

לירי שם טוב
לירי שם טוב
התובעת

(1)

תאריך: ד' תמוז תשס"ה
13 יולי 2005

מספריו: 793/04, 497/05 דאח

חזית רעת

ייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות

1. בתלונות שהוגשו לנציבות הלונות הציבור על טופסים (להלן - הנציבות), נזלה סוגיה בעייתית הקשורה בדרך ניהול המשפט בבית המשפט לתביעות קטנות. היא סוגיית הייצוג. כך למשל מדיון שהתנהל באחד מבתי המשפט לתביעות קטנות, איפשר בית המשפט לעורך דין לעבוד לצד הנתבע, לייצג לו וללהיט לו ואף לטעון לעניין פסיקת הוצאות, אף שלא הורטה לו לייצוג. במקרה אחר, יוצגה הנתבעת - חברת ביטוח - על ידי איש ביטוח ממסדרה בעוד אשר לתובע לא אפשר להיות מיוצג על-ידי גורם כלשהו. במקרה אחר, יוצגה חברת ביטוח על ידי עורך דין, עובד החברה, שהופיע כעובד החברה ולא כעורך דין, בעוד שלתובע לא אפשר להיות מיוצג.

2. אף שהזכות לייצוג היא זכות יסוד המעוגנת בזכות למשפט הוגן (ראה חוות דעני מיום 30.5.04 בסי' 3 בדריח הנציבות לסנת 12004), נקבעו לגביה הסדרים כגבילים בבית המשפט לתביעות קטנות, כאמור בסעיף 63 לחוק בתי המשפט (נוסח מסולכ) תשמ"ד-1984, שזו לסינו:

63. ייצוג

- (א) ייצוג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שיירשמו; בעל דין רטאי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון טקבע לענוך זה שר המשפטים, ובמקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להחית מיוצג כפי סיורה.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), יכול אדם, באישור בית המשפט לתביעות קטנות, לייצג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות, אם בעל הדין ייפה את כוחו לכך וישבו הכוח הוגש לכית המשפט לתביעות קטנות; אין לייצג אדם לפי סעיף קטן זה -
- (1) אם המיוצג עוסק בייצוג בדרך קבע;
  - (2) אם הייצוג נעשה ככהלך הרגיל של עסקיו של המיוצג;
  - (3) אם הייצוג נעשה בהמורה.

הכלל הוא איפוא כי כביה המספט להביעות קטנה כופיעים העדרים כשהם בלתי- מיוצגים ואין להם זכות קנייה לייצוג על-ידי צורך-דין, אלא ירק ברישות בית-המספט ומטעמים כיוצאים שירשכו" (בג"צ 2214/01 יוסי וינדוכרג נ' בית המספט להביעות קטנות, פדאר 01 (6) 427; ברי"צ 2194/00 גבראל אביב נ' מרדכי אלקיים, פדאר 00 (6) 303; בשר"א 5151/99 סיכון ומיתוח לישראל בע"מ נ' אבירם הסון, פ"ד כ(3) 490, 510-509).

ג. ההוראות המיוחדות לעניין ייצוג כביה המספט להביעות קטנה נועדו להגשים את הכליחה של כוסד זה. הן נובעות מטבו ומאופיו של בית המספט להביעות קטנות. המאפטר הכרעה סכסוכים אורחיים על סכוכי כסף קטנים יחסית, בדרך מיוחדת המצטיינת בפטרונה, גמישותה ויעילותה (ראו: רע"א 5795/00 יונתן דה פו נ' מרדכי בולן, פדאר 00 (3) 388; ברי"צ (ירושלים) 288/95 ניקולאי נ' אדלר בשה, הק-מה (1) 196). על כך נאמר:

"מילות המפתח בכל הנוגע להליכי הדיון בתביעות קטנות הן מהירות, עלות נמוכה והיעדר פורמאליות. להסגת יעדים אלה היה המהוקק מוכן לפטר מכללי הדיון הרגילים... אם כי הליכי דיון מהירים, זולים ובלתי פורמאליים אינם הכליחו של כוסד התביעות הקטנות, יש לייחס להם חשיבות ראשונה במעלה, כאשר בלעדיהם לא ניתן להגשים את התכלית שלשמה נוצר כוסד זה, היא פתיחת טערי המספט בפני האורה הקטן" (רע"א 292/93 אריה טרבוני נ' ע. אופק בע"מ, פ"ד כח(3) 177, 191).

4. יש להקפיד על כך שההסדרים המיוחדים לעניין ייצוג כביה המספט להביעות קטנה ייושכו על בעלי הדין באופן שוויוני. על חשיבות הסדרין בין בעלי הדין מוצאים אנו במקורותינו דברים שלא נס ליהם עד עצם היום הזה:

"אי זהו צרק המספט זו השווית שני בעלי דינין בכל דבר. לא יהא אחד מדבר כל צרכו ואחד אומר לו קצר דברין. ולא יסכיד פנים לאחד וידבר לו רבות וירע פנים לאחד וידבר לו קטות: שני בעלי דינין שיהיה אחד כהם בלובש בגדים יקרים והשני בלובש בגדים בהדין אומר להכוכד או הלבישהו כמותך עד שתרון עפו או לכוס כמותו עד שהיהו שוין אחר כך תעכדו כדין: לא יהיה אחד יושב ואחר עומד אלא שניהם עומדים. ואם רצו בית דין להוסיב את שניהם כושביין. ולא יסב אחד למעלה ואחד למטה אלא זה בעד זה" (הרמב"ם, שופטים, הלכות כנהדרין, פ"כ כא, א-ג).

ערך השוויון בין בעלי הדין מקבל ביטוי בטמיקה בית המספט הנליון. המעלה על נס את הקטר בין הגיעות הדין לבין השוויון בין בעלי הדין: "מערכת שיקולים ערכיים טיפוסית, אשר כל הליך דיון צריך לקחתם בהשבון, היא זו של זכרות האדם... כל הסדר דינוי חייב לנקוט שוויון בין המהוינים" (בג"צ 3914/92 לאה לב נ' בית הדין הרבני האודר כול-אכיב-יפו, פ"ד כח (2) 491, 502).

מוצג 10

107

- 8. הווה אומר, המרקליטות על שלוחותיה היא המייצגת, מטעמו של היועץ המשפטי לממשלה, את המדינה בהליכים שהמדינה היא צד להם או מקום בו מצא לכונן היועץ המשפטי לממשלה להתייצב לדיון באמצעות נציג מטעמו.
- 9. הסמכות לקבוע מי יהיה נציגה של המדינה מסורה כולה בידי היועץ המשפטי לממשלה וזאת בשל ההנחה, כי ראוי ורצוי שהמדינה תדבר בפה אחד בכל עניין משפטי בפניו היא עומדת וזאת על ידי ייצוגה, בכל ההליכים, על ידי מי שיוצג עמדה אחידה מטעמה.
- 10. לעניין זה ר' ב'ן היתר, קביעותיו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ברת"ק 38116-02-12 מדינת ישראל נ' ניר סדון (פורסם במאגרים משפטיים):

"אכן, לא ניתן ליצור שחית מלא בין המתדיינים, כאשר אדם מתדיין מול המדינה, בהליך בו נתבעת המדינה בשל פעולותיה בנוגע, וכפוף כבוד עמדתו, על המדינה בהלכות ועלולה

החלטה	10/07/2014
בקשה 2 בתיק 3758-06-14	
ש' איתי הרמלין	
<p>בעקבות תגובת התובעת להחלטתי מהיום, אני מבהיר כי ההחלטה כוונה לנתבעת 2 (הנהלת בתי המשפט). בהחלטתי התייחסתי לאפשרות שהיועץ המשפטי לממשלה יסמך עובד של הנהלת בתי המשפט שאינו עורך דין ואין עיסוקו בייצוג לייצג את נתבעת 2. מעבר להתייחסות למנגנון שהוצע לעיל, אבקש את התייחסות הצדדים גם לאפשרות שאישור ייצוגה של נתבעת 2 ע"י עורך דין יצדיק מינוי עורך דין מן הסיוע המשפטי שייצג את התובעת על השבון המדינה. את ההתייחסויות יש להגיש לבית המשפט עד 17.7.2014.</p>	

מתוך האמור לעיל, הרי שהמדינה מייצגת, על פי דין, על ידי היועץ המשפטי ועל ידי מי שהיועץ המשפטי הסמך לצורך כך - היועץ המרקליטות; ליועץ המשפטי גם הזכות להתייצב בכל הליך שבו עלולה זכות מזכרות המדינה להיפגע; והוראת סעיף 63 אין בה כדי לבטל סמכויות אלה שהוענקו בחוק.

ובמילים אחרות, אין בידי המדינה להופיע בביהמ"ש אלא באמצעות מרקליט, וכאשר בידי היועץ המשפטי הזכות להתייצב בכל הליך שבו עומדת לדיון זכות מזכרות המדינה, נכפפת הוראת סעיף 63 להוראות הסמכויות האלה. סעיף 63 הנ"ל לא נועד לשנות את

א. היתר ייצוג

2. כנכל הליך המתנהל בבית המשפט כנגד מדינת ישראל ובו זכאית מדינת ישראל לניצוג מטעמה אשר יציג בפני בית המשפט את עמדתה, כך גם בהליך מסוג תביעות קטנות זכאית המדינה לייצוג הולם בפני בית המשפט על ידי ניצוג היתוך המשפטי לממשלה.
3. אמנם, בסעיף 63 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 נקבע כי:

"(א) ייצוג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שייךשמן; בעל דין רשאי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון שקבע לענין זה שר המשפטים, ובסקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להיות מיוצג בני שירה.

4. אולם, מערך החוקים המסדיר את ייצוגה של המדינה בפני הערכאות השיפוטיות הינו נבחנת Lex Specialis העדיף על פני חוק בתי המשפט בו הוסדר הדין הכללי הנהוג (Lex Generalis).
5. כך, במקודת סדרי הדין (התייבות חיוץ המשפטי לממשלה) (נוסח חדש) נקבע כי:

"1. ואה היתוך המשפטי לממשלה, כי זכות של מדינת ישראל או זכות ציבורית או עניין ציבורי מושפעים או כרוכים, או עלולים להיות מושפעים או כרוכים, בהליך פלוני שלפני בית משפט או לפני פקיד מסדר כמשמעותו במקודת הקרקעת (סידור זכות הקניין), רשאי הוא, לפי ראות עיניו, להתייצב באותו הליך ולהשמיע דברו, או להסמיד במיוחד את ניצוגו לעשות זאת מטעמן.

2. מקום שעובד ציבורי או מועצה, ועדה, ועד, בית דין או כל חבר-בני-אדם כירא באלה, שהוקמו או נתכוננו על פי דין, הם צד בהליך שלפני בית משפט מבוח תפקידם, יכול שיהיו מיוצגים באותו הליך על ידי היתוך המשפטי לממשלה או ניצוגו."

6. כך גם בסעיף 4 לחוק לחיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) התשי"ח - 1958, נקבע כי:

"בכל הליך שהמדינה צד לו תיוצג המדינה על ידי היתוך המשפטי לממשלה או בא כוחו."

7. ואילו סעיף 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, מגדיר מי הוא ניצוג היתוך המשפטי לממשלה:

"ניצוג היתוך המשפטי לממשלה" או "בא כוח היתוך המשפטי לממשלה" - פרקליט בפרקליטות המדינה על שלוחותיה או מי שהיתוך המשפטי לממשלה הסמיכו להיות ניצוגו או בא-כוחו;

ת.ק 14-06-3758
במני כבוד השופטת דנה אמיר

בבית משפט השלום בהרצליה

התובעת: לורי שם טוב ת.ז. 024506230
מרח' כצולסון 126 כ"ת.ד 1305 גבעתיים 57525
טל: 050-8846712; פקס: 037327557

- נ ד -

הנתבעת: 1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981
2. מדינת ישראל - הנהלת בתי המשפט
ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א, אורחי,
רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
טל 03-6970222, פקס 03-6918541

**בקשה למתן היתר ייצוג ובקשה להארכת המועד להגשת כתב ההגנה
לכלל הנתבעות**

בית המשפט הנכבד מתבקש:

- א. להתיר את ייצוגה של הנתבעת, הנהלת בתי המשפט - מדינת ישראל, על ידי עו"ד מפרקליטות מחוז ת"א- אורחי, נציג היועץ המשפטי לממשלה.
- ב. להורות על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה כאמור בהחלטתו מיום 14.06.2014 וזאת אף ביחס לנתבעת 1 אשר תהיה מיוצגת על ידי המדינה.

יחדגשות אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. תביעתה של התובעת כנגד הנתבעת נסמכת על נזקים נטענים שנגרמו לה עקב עיכובה בבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן. עיכוב שבוצע בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מאותו היום וזאת מחשש להקלטת הדיון שהתקיים בעניינה בבית המשפט.

מוצג 11

71

ת"ק 3758-06-14
כבוד השופט איתי הרמלין
קבת ליום 17/8/14 שעה 9:30

בית משפט לתביעות קטנות בתל-אביב

בעניין שבין:
התובעת:

לורי שם טוב, ת.ז. 024506230
מרחוב כצנלסון 126 ב', ת.ד. 1305 נבתיים 57525
טל': 03-7327557 פקס': 050-8846712

- נגד -

הנתבעים:

1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981 - מאבטחה
משמר בתי המשפט ברמת גן
בן גוריון 38, רמת גן
טל': 03-6926743, פקס': 03-6926641

2. הנהלת בתי המשפט
מרחוב כנפי נשרים 27, ת.ד. 34142, ירושלים 95464
טל': 02-6556717, פקס': 02-6513191

בקשה לגילוי מסמכים וליזמון עדים

מוגשת בזאת בקשה לחייב את הנתבעים בגילוי מסמכים חימוץ עדים כדלקמן:

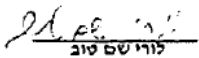
1) **נציג המשטרה** - שיבוא ויגיש את כל המסמכים מניק החקירה מיום 18.05.14 נגד התובעת. חקירה שהתקיימה בתחנת רמת גן.

1. **נציג מערך האבטחה בהנהלת בית המשפט** - שיבוא ויגיש עותק מסרטון וידאו שצולם במצלמות האבטחה במסדרון בית המשפט בסמוך לאולם של השופט נפתלי שילה, סרטון המתעד את האירוע ביום 18.05.14 בין השעות 11:30 - 15:00;

2. **נציג הנהלת בית המשפט** - שיגיש את תיקה האישי של הנתבעת 1, ובמיוחד את מסגרת והסכם העסקתה, תפקידה, סמכויותיה ועוד.

המסמכים והעדים דרושים לתובעת כדי להוכיח כי הנתבעים חיגו מסמכתם ומתקידם, שללו את חירותה של התובעת ואף עיכבו אותה "לחקירה" - בלא שמכת כדון.

מן הדין ומן הצדק לקבל בקשה זו.

לורי שם טוב
התובעת

מוצג 12

19

ת.ק 14-06-3758
 במני כבוד השופט איתי הרמלין
 קבוע ליום 17.08.2014

בבית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב

התובעת: לורי שם טוב ת.ז. 024506230
 מרח' כצלסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
 טל: 050-8846712; פקס: 037327557

- נ ג ד -

הנתבעת: 1. מרינה אוסיפוב ת.ז. 311800981
 2. מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
 ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א, אזרחי,
 רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
 טל' 03-6970222, פקס 03-6918541

תגובת הנתבעת לתשובת התובעת ובקשה להעברת הדיון לבית משפט

השלום

בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 10.07.2014 מתכבדת הנתבעת (להלן: "המדינה") ליתן תגובתה בדבר ייצוגה בהליך דן על-ידי עורך-דין, כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על העברת הדיון לבית משפט השלום.

א. ייצוג המדינה בבית המשפט לתביעות קטנות

1. הנתבעות חוזרות על האמור בבקשה להיתר ייצוג. המצב המשפטי לגבי ייצוג המדינה, קבוע בחוקים מיוחדים, ושיקול הדעת בנושא הייצוג נתון אך ורק ליועץ המשפטי לממשלה. מכוח הוראות חוקים מיוחדים, כפי שפורט בבקשה, וכפי שהוחלט בפסיקה שפורטה בבקשה, המדינה והעובדת מטעמה, זכאים לייצוג על-ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה מפרקליטות המחוז אף מקום בו עסקינן בתביעה המוגשת לבית משפט של תביעות קטנות. ברגיל ייצוג שכזה יהא על-ידי עורך דין מפרקליטות המחוז או מתמחה אשר הוסמך לכך על ידי היועץ המשפטי לממשלה, הכל בהתאם לנסיבות העניין וצרכי השעה. למען הסר ספק תחזור המדינה ותפרט.
2. ייצוג המדינה מעוגן היטב בסעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) התשי"ח – 1958, הקובע כי:

"בכל הליך שהמדינה צד לו תיוצג המדינה על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו."

3. סעיף 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, קובע מיהו בא כוחו של היועץ המשפטי לממשלה:

"נציג היועץ המשפטי לממשלה" או "בא כוח היועץ המשפטי לממשלה" - פרקליט בפרקליטות המדינה על שלוחותיה או מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות נציגו או בא-כוחו;"

4. קרי, ייצוגה של המדינה בהליכים משפטיים ייעשה על ידי הפרקליטות על שלוחותיה שהיא מייצגת את המדינה מטעמו של היועץ המשפטי לממשלה בהליכים שהמדינה היא צד להם ולרבות במקום בו מצא לנכון היועץ המשפטי לממשלה להתייצב לדיון באמצעות נציג מטעמו.

5. מערך החוקים הקובע את ייצוגה של המדינה בפני הערכאות השיפוטיות הינו בבחינת Lex Specialis העדיף על פני חוק בתי המשפט הקובע את הדין הכללי הנוהג (Legi Generalis), ובמילים אחרות: סעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין) התשי"ח - 1958, הינו בבחינת דין מיוחד וספציפי הגובר על הוראת החוק הכללית הקבועה בסעיף 63 לחוק בתי המשפט.

6. עמדה זו התקבלה על-ידי בתי המשפט השונים ולעניין זה שבות ומפנות הנתבעות לקביעותיו המנחות של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ברת"ק 38116-02-12 מדינת ישראל נ' ניר סדון (פורסם במאגרים משפטיים):

"מעמדה של המדינה ומעמדו של היועמ"ש הוכרו כבעלי ייחוד, והליכים בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות אינם שונים בכגון דא. [...]"

תוך האמור לעיל, הרי שהמדינה מיוצגת, על פי דין, על ידי היועמ"ש ועל ידי מי שהיועמ"ש הסמיך לצורך כך - היינו הפרקליטות; ליועמ"ש גם הזכות להתייצב בכל הליך שבו עלולה זכות מזכויות המדינה להיפגע; והוראת סעיף 63 אין בה כדי לבטל סמכויות אלה שהוענקו בחוק.

ובמילים אחרות, אין בידי המדינה להופיע בביהמ"ש אלא באמצעות פרקליט, וכאשר בידי היועמ"ש הזכות להתייצב בכל הליך שבו עומדת לדיון זכות מזכויות המדינה, נכפפת הוראת סעיף 63 להוראות הספציפיות האלה. סעיף 63 הנ"ל לא נועד לשנות את סדרי הייצוג של המדינה בפני הערכאות השונות, בכללן ביהמ"ש לתביעות קטנות."

7. יוער לעניין זה, כי מתמיה, הכיצד זה בסי' 6 לתגובת התובעת מבקשת היא ללמוד מפסק הדין בעניין סדון כי אין להתיר למדינה להיות מיוצגת על ידי נציג הפרקליטות. פסק הדין האמור קובע מפורשות אחרת.

8. כך נקבע גם בת"ק 3018-04-14 תקוה נ' מדינת ישראל (נבו)

"סעיף 63 (א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984, קובע כי ייצוג בהליך של תביעות קטנות יהיה -

"ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שיירשמו".

כלל זה נועד ליצירת שוויון בין המתדיינים וכן בשל האופי המיוחד של ההליך, שאמור לאפשר הליך מהיר ולא יקר לתביעות בסכומי כסף קטנים ומניעת קושי מהצרכן הכרוך בהגשת תביעה בצינורות השיפוט המקובלים (רע"א 5711/08 פרטוק נ' טורג'מן, [פורסם בנבו], 17.3.09).

יחד עם זאת עקרונות אלה אינם מוחלטים או בלבדיים ובוודאי שאין בהם כדי לפגוע בזכותו של צד להתגונן בפני תביעה על ידי מי שהמחוקק הסמיכו.

כוונתי הינה לסעיף 4 לחוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין), תש"ח-1958 קובע כי בהליך שהמדינה צד לו היא תיוצג בידי היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוסמך על ידו.

סעיף 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981, קובע כי נציג היועמ"ש הינו פרקליט מפרקליטות המדינה או מי שהוסמך על ידו. אין בנמצא כל החרגה לייצוג המדינה בהליך של תביעות קטנות.

מעמד זה של היועמ"ש הוכר כבעל ייחוד וההליך בבימ"ש לתביעות קטנות אינו בן חריג בחקשר זה.

לכן, נפסק כי סעיף 63 הנ"ל איננו פוגע בזכותה של המדינה להיות מיוצגת ע"י היועמ"ש

ראו לענין זה, רת"ק 38116-02-12 (מחוזי באר שבע) מדינת ישראל נ' ניר סדון, [פורסם בנבו], 15.4.12, סעיף 4-5 לפסה"ד.

וכפי שנקבע בענין סדון הנ"ל: "ובמילים אחרות, אין בידי המדינה אלא להופיע בביהמ"ש באמצעות פרקליט..."

(סעיף 8 לפסה"ד).

אעיר, כי החלטות נציב התלונות על השופטים שצורפו לתגובת המשיב עוסקות בייצוג בעלי דין באופן כללי בהליך מעין זה, ולא בייצוג המדינה, שכאמור, הדין החל עליה הינו דין ספציפי, הנגזר ממעמדה המיוחד, כמבואר לעיל.

לפיכך, הבקשה מתקבלת.

מונן כי יש לקיים את ההליך באופן שוויוני, ולכן ניתן בזאת אף למשיב היתר לייצוג ע"י פרקליט, ככל שיחפוץ.

9. כך גם באשר לייצוג עובד מדינה על ידי נציג היועץ המשפטי לממשלה. עצם הזכות נדונה ברע"א 6442/12 ויסמן נ. מנהל בתיה"מ ואח' (נבו):

שם קובע כבי השופט הנדל:

"דין הבקשה להידחות. סעיף 2 לפקודת סדרי הדין והשלטון (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) [נוסח חדש]. מורה בדלקמן:

"מקום שעובד ציבורי או מועצה, ועדה, ועד, בית דין או כל חבר-בני-אדם כיוצא באלה, שהוקמו או נתכוננו על פי דין, הם צד בהליך שלפני בית משפט מכוח תפקידם, יכול שיהיו מיוצגים באותו הליך על ידי היועץ המשפטי לממשלה או נציגו".

המבקש אינו חולק על תחולתו של הסעיף על המשיבים, אלא על עצם חוקיותו. לגישתו, ייצוג המשיבים על ידי המדינה מהווה הפרה של עקרון הפרדת הרשויות, וכן מקים חשד לפעולות בבחינת "שמור לי ואשמור לך".

ובהמשך נאמר:

"ככל שחפץ פלוני לפתוח בהליכים נגד פעולותיהם של גופים אלה במסגרת תפקידם השלטוני, רשאים הם להיות מיוצגים על ידי פרקליטות המדינה. אמנם, תיתכן הסדרה אחרת לייצוג רשויות השלטון (וראו סעיף 17(4) לחוק הכנסת, התשנ"ד-1994), ואולם בהיעדר הסדרה שכזו – יש לפעול על פי הדין הקיים, שהסוגיות בשאלת תקפו נטענו כאמור בצורה כוללתית."

10. דוק, שיקול הדעת אם לייצג את העובד נתון ליועץ המשפטי ולא לאיש מלבדו. החלטתו, שהיא החלטה מנהלית, נתונה לבקרה של בית משפט מנהלי מוסמך בלבד.

11. כאשר לאפשרות כי ימונה נציג מטעם הנהלת בתי המשפט אשר ייצג את עמדת המדינה, יובהר כי אין לאיש מלבד מי שקיבל מינוי מטעם היועץ המשפטי לממשלה סמכות לייצג את המדינה. היועץ המשפטי לממשלה לא מינה איש מהנהלת בתי המשפט לייצג את המדינה בהליכים משפטיים, ובכל הכבוד, בית משפט זה, אינו מוסמך להורות לו לעשות כן. הסמכות לקבוע את נציגו מסורה כולה בידו, וזאת בשל ההנחה, כי ראוי ורצוי שהמדינה תיוצג, בכל ההליכים, על ידי מי שיציג עמדה אחידה של המדינה וראוי ונכון שהמדינה תדבר תמיד בפה אחד בכל עניין משפטי שיועלה, בכל בית משפט בארץ. אין מדובר במקרה זה בעניין "צרכני" אלא בעניין שלטוני, של פעולת גורמי אבטחת בית המשפט מכוח הוראות שיפוטיות, ועל כן ייצוג על-ידי פרקליט מטעם המדינה נחוץ והכרחי.

12. לא בכדי נקבעו משרדי הפרקליטות כתובות להמצאת מסמכי בי-דין למדינה, בהתאם לקבוע בתקנה 485 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

13. בהתייחסו לעניין זה קובע בית המשפט המחוזי בעניין סדון דלעיל כדלקמן:

"נוכח כל האמור לעיל, לא רק שייצוג המדינה על ידי פרקליטות המדינה לא הוחגה כשמדובר בביהמ"ש לתביעות קטנות, אלא שהמחוקק ראה בפרקליטות את הגורם המייצג את המדינה גם ככל שמדובר בהמצאת המסמכים בתובענות שהוגשו לביהמ"ש לתביעות קטנות.

[...] מקובלת עלי בעניין זה עמדת המבקשת לפיה, שאלת ייצוג המדינה, שאלה בת חשיבות מערכתית, נתונה ליועמ"ש על פי דין, ואין ביהמ"ש רשאי להחליף שיקול דעתו בבחירת הנציגים שייצגו את המדינה בפניו. אמנם, היועמ"ש רשאי למנות כנציגיו אנשים שאינם בעלי השכלה משפטית (סעיף 1 לחוק הפרשנות לעיל), אך הדבר נתון לשיקול דעתו, וגם לא ניתן לומר שהשיקולים המערכתיים המנחים אותו בעניין זה, שיקולים של אחדות בייצוג ופיקוח על תקציב המדינה בחיובים כספיים, אינם ראויים, כאשר בוודאי ששאלת אופן הפעלת שיקול דעתו של היועמ"ש לא נבחנת בביהמ"ש לתביעות קטנות.

ועוד. הפרקליט המופיע מטעם היועמ"ש בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות, לא מופיע כעו"ד פרטי המייצג לקוח, אלא כמי שמיצג את המדינה, גם אם הוא בעל השכלה

משפטית. אין דין ייצוג כפרקליט כדין שלוחו של גוף מואגד או של המדינה, תהיה ההשכלה המשפטית של השלוח אשר תהיה (ר' לעניין זה ע"א [חיפה] 185/87 מדינת ישראל – משרד החקלאות נ' מוחמד סאלח סואעד ואחר, החלטת כב' השופט קציר מיום 14/03/88).

14. גם בית המשפט המחוזי בחיפה קבע באופן דומה משנדרש לסוגיה זו. כך נקבע בע"א (חיפה) 185/87 מ"י נ' חיים (פורסם ב-lawdata):

"...ואילו כאשר המדינה היא צד להליך אזרחי, מצווה היא, בתוקף הוראות, הסעיף 4 של חוק לתיקון סדרי הדין האזרחי (המדינה כבעל דין), תש"ח-1958 להיות מיוצגת על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, שהרי הסעיף נוקט בלשון ציונית".

מכאן שאם נתבע בבית-המשפט משרד זה או אחר משרדי הממשלה, לא יוכל פלוני, נציג המשרד, להתייצב בפני ביהמ"ש, אלא אם כן הוא הוסמך לכך ע"י היועץ המשפטי.

אמנם יכול היועץ המשפטי להסמיך גם מי שאינו עורך-דין להופיע בשמו, על-פי האמור בסעיף 1 של חוק הפרשנות, התשמ"א-1981, אך זהו ענין הנתון לשיקול דעתו.

כאשר האיש שהוסמך להופיע כאמור הוא עורך-דין, האם יחול האיסור האמור בסעיף 63 הנ"ל של חוק בתי-המשפט, על הופעתו, והוא יהא זקוק לרשות מבית-המשפט? סבורני כי התשובה לשאלה זו היא שלילית. זאת משום שהופעתו בפני בית-המשפט אינה, במקרה כזה, בגדר ייצוגו של לקוח, במובן האמור בחוק לשכת עורכי-הדין, אלא בגדר ייצוג של תאגיד שדיני השליחות חלים עליו. ואין אותו נציג מופיע בפני בית-המשפט כפרקליטו, אלא כשלוחו של הגוף המואגד, או של המדינה".

15. וראה גם, למשל, החלטתו של כבוד הרשם נועם רף מיום 27.03.2013 בתיק (ראשלי"צ) 25854-13-02 איזנבוים נ' מדינת ישראל- רשות המיסים אגף המכס.

16. יובהר ויודגש, כי הנתבעת, כאמור בבקשתה, איננה מתנגדת לייצוגה של התובעת על ידי עורך-דין.

17. לעניין זה, ככל שסבורה התובעת כי היא זכאית לקבל ייצוג מהאגף לסיוע משפטי, הרי שהיא רשאית כמובן להגיש בקשה מתאימה כקבוע בסי' 3 לחוק הסיוע המשפטי תשל"ב-1972 וככל שתדחה בקשתה, הסמכות לדון בערעור על כך נתונה לבית המשפט המחוזי כקבוע בסי' 5

לחוק. יובהר, כי אין לנתבעות ואו לפרקליטות המחוז או לבית משפט נכבד זה, כל סמכות להחליט בשאלה זו והדבר מצוי בסמכותם הבלעדית של הגורמים הרלוונטיים באגף לסיוע משפטי.

18. בשולי הדברים יוער, כי ניכר מהאופן בו כתבי הטענות מצד התובעת מנוסחים ומטענותיה, שהתובעת עצמה מקבלת יעוץ משפטי צמוד ואו הינה בעלת השכלה משפטית מסוימת ואו ניסיון משפטי בניהול הליכים משפטיים. בנסיבות אלה רצונה של התובעת לחסום את הנתבעות מלקבל ייצוג משפטי הולם בחליך דן יש בו כדי להעיד על ניסיון לעשות שימוש לרעה בהליכים משפטיים ואינו ראוי בנסיבות העניין.

ב. העברת הדיון לבית משפט השלום.

19. לאחר שנטענו טענות הצדדים בשאלת היתר הייצוג, וככל שהחליך דן הולך ולובש אופי "לוחמני" כפי הנשקף מהבקשות השונות המוגשות לבית המשפט, סבורות הנתבעות כי התובעת דן אינה מתאימה להידון בבית המשפט לתביעות קטנות ועל כן מבקשות כי בית המשפט הנכבד יורה על העברת הדיון לבית משפט השלום בהתאם לסמכותו הקבועה בסעיף 60 ב' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) תשמ"ד-1984 קובע כי:

"בית המשפט רשאי לא לדון בתביעה או בתביעה שכנגד ולהעביר לבית משפט שלום אם ראה שהדיון בבית משפט לתביעות קטנות אינו מתאים להן..."

20. ביסוד השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לדון בבקשה להעברת הדיון, על בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים: האם המדובר בשאלה עקרונית, בעניין מורכב, או בעל חשיבות וכדו'.

21. לעניין זה יפים דבריו של כבי השופט שי' לויך ברע"א 292/93 אריה סרבח נ' ע. אופק בע"מ (פורסם בנבו):

"ניתן לסכם ולומר כי מילות המפתח בכל הנוגע להליכי הדיון בתביעות קטנות הן מהירות, עלות נמוכה והיעדר פורמאליות. לחשגת יעדים אלה היה המחוקק מוכן לסטות מכללי הדיון הרגילים, ולאורם עלינו לפרש את הוראת סעיף 64 לחוק בתי המשפט

... אמור מעתה: אם כי הליכי דיון מהירים, זולים ובלתי פורמאליים אינם תכליתו של מוסד התביעות הקטנות, יש ליחס להם חשיבות ראשונה במעלה, באשר בלעדיהם לא ניתן להגשים את התכלית שלשמה נוצר מוסד זה, היא פתיחת שערי המשפט בפני האזרח הקטן"

22. עוד לעניין זה ראה חוות דעתה של נציבת תלונות הציבור על שופטים, כבי השופטת טובה שטרסברג כהן 1/06 "העברת תביעה מבית המשפט לתביעות קטנות לבית משפט שלום".

23. ההליך דנן, כך ניתן ללמוד מכתב התביעה והבקשות וההליכים השונים שהחל לייצר, הינו הליך מורכב, אשר אינו מתאים להתברר בבית משפט של תביעות קטנות כפי שיפורט להלן:

א. בהליך דנן, כאמור לעיל, חלוקים הצדדים בשאלת הייצוג הראוי. יחד עם זאת, אין חולק כי הנתבעות זכאיות לנהל את הגנתן כדבעי- זכות יסוד לה זכאי כל בעל דין. בנסיבות העניין דומה כי נכון יהא להתיר לנתבעות ייצוגן הראוי על-ידי הגורמים המוסמכים לכך בדיון. כך גם יתאפשר לתובעת להסדיר ייצוגה בכל דרך בה תחפוץ. סוגיית הייצוג, כידוע, אינה מחוזה מכשול בהליכים הנוהגים בבית משפט השלום.

ב. בנוסף, כפי שהבהירו הנתבעות, בכוונתן לפנות ליועץ המשפטי לממשלה ולבקשו לבחון את האפשרות להוציא תעודת חסינות עובד ציבור לנתבעת 1. יש להניח, כפי הנשקף מעמדתה התקיפה של התובעת, כי זו תבקש להתנגד להודעת חסינות שכזו אם תוצא, או אז ידרשו הצדדים לנהל הליך מנהלי מקדים בסוגיה זו- הליך אשר יאריך את סדר הדין הרגיל הנוהג בבית המשפט לתביעות קטנות.

ג. זאת ועוד, ביום 10.07.2014 הגישה התובעת "בקשה לגילוי מסמכים ולזימון עדים" במסגרתה ביקשה לזמן את נציג המשטרה, נציג מערך האבטחה בהנהלת בית המשפט, וכן את נציג הנהלת בית המשפט לדיון שנקבע. הליכים אלה אינם הליכים המתאימים לסדר דין של תביעות קטנות שכן יש לתהות מטעם מי יגיעו לדיון אותם העדים וימסרו עדות? מטעם התובעת או מטעם הנתבעות? מה הנפקות שבעדותם? האם זימונם אכן נחוץ או שמא מדובר בזימון סרק? האם יחקרו על-ידי הנתבעות בעדות ראשית או נגדית? האם הנתבעות רשאיות ליצור עימם קשר קודם לדיון? שאלות אלו ועוד יכולות לעלות קודם לדיון ואין בהן כדי לקדם את ההליך.

עותק מבקשת התובעת מצורפת לתגובה זו ומסומנת בנספח א'

ד. כמו כן ביקשה התובעת מבית המשפט הנכבד באותה הבקשה דלעיל, ליתן צו לגילוי מסמכים כללים וספציפיים. יובהר כבר עתה, כי ככל שתיקי החקירה בעניינה של התובעת עדיין תלויים ועומדים במסגרת חקירה משטרתית או תחקור פנימי, תתנגד המדינה לחשוף את ההליכים המתנהלים בהם במסגרתו של הליך אזרחי עוד בטרם הושלמו. קרי- שוב פעם, מוצאים אנו כי בתיק זה נדרשים הליכים שונים ומורכבים אשר אינם מתאימים לבירור במסגרת תביעות קטנות.

ה. זאת ועוד, במסגרת התובענה דנן עולה הצורך לחקור מספר עדים הנוגעים לאירוע דנן, הן מטעם התובעת והן מטעם הנתבעות, עובדה שיש בה בכדי לחביא להתמשכות ההליכים ולקיומם של מספר ישיבות בפני בית המשפט הנכבד.

1. חשוב מכל- בכתב התביעה מתואר אירוע אשר נעשה במסגרת מילוי תפקידן השלטוני של הנתבעות. תפקיד זה מולא בהתאם להוראות בית המשפט לענייני משפחה הנכבד ואין בו כדי להוות עילה לתביעת נזיקין כנגדן. בנסיבות אלה, בהן הורה בית המשפט לענייני משפחה על בדיקת התובעת על ידי קצינת הביטחון בתום הדיון, וכאשר בדיקה שכזו נמנעה בשל התנגדותה של התובעת, או אז עוכבה על-ידי משמר בתי המשפט, הרי שעילת התביעה אינה "צרכנית" גרידא, אלא עילה נזיקית מורכבת לבירור. בירור שכזה אינו מתאים להליך של תביעות קטנות. עמד על כך בית המשפט המחוזי בחיפה בענין סדון כדלהלן:

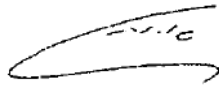
"ובענייננו, לא מדובר בתובענה כספית שבירורה העובדתי קל, כפי שנקבע על ידי ביהמ"ש קמא, אלא מדובר בשאלה משפטית סבוכה ובעלת השלכות רחבות, הנוגעת לאחריות המדינה בנזיקין בשל פעולה שלטונית שבוצעה על ידי אורגן של המדינה. אכן, לא מדובר בשאלת עצם סמכות ביה"ד הרבני להוציא צווי עיכוב יציאה מן הארץ, כפי שאף ציין ביהמ"ש קמא, אולם מדובר בשאלת חבות המדינה לשאת בנזקי האזרח בנין פעולה שלטונית זו. שאלה זו, אגב, כלל לא נדונה על ידי ביהמ"ש קמא, שחייב את המדינה בנזקי המשיב ללא שבחן כלל את שאלה אחריותה של המדינה לנזקים אלה (במידה ואכן היו).

הוצאת צו עיכוב היציאה מן הארץ, כמו גם ביטולו, הן פעולות שלטוניות שבוצעו על ידי הרשות לבקשת אזרח במסגרת הליך אזרחי ובסכסוך שבין המשיב לרעייתו. פעולות ומחדלים של רשות שלטונית, המפעילה סמכויות המוענקות לה על פי דין, אינן מסוג הפעולות שרצוי שיתבררו בביהמ"ש לתביעות קטנות. לא מדובר בתביעה בעלת אומי מסחרי-צרכני, שאלה הן התביעות המיועדות להתברר בביהמ"ש לתביעות קטנות, אלא בסכסוך שבין האזרח לרשות בעניינים הקשורים לפעולות שלטוניות שחורגות מתחום המשפט הפרטי.

אולם, גם אם לביהמ"ש לתביעות קטנות יש סמכות לדון בתביעות כגון אלה, הרי שלבקשת המדינה היה מקום להעביר את הדיון לביהמ"ש השלום, בהיות ביהמ"ש לתביעות קטנות פורום לא-טאות לבירור הסוגיות העולות בתובענה שכזו. מדובר בתקיפת אקט שלטוני; הדרוש בירור עובדתי ומשפטי מעמיק ומורכב; וביהמ"ש

**לתביעות קטנות, ממהותו, אינו המקום הנאות לבירור
שאלות אלה."**

24. בנסיבות אלו ומבלי להביע עמדה לגוף הבקשה, ברי כי ניהול ההליך דגן במתכונתו הנוכחית אינו מתאים לבירור בבית המשפט לתביעות קטנות.
25. יוער כי בהעברת הדיון לבית משפט השלום ממילא מתייתר הדיון בבקשת התובעת לגילוי ועיון במסמכים שהרי בהליך זה מחויבים הצדדים להליכי גילוי מסמכים מוקדם ובהתאם לתקנות סדרי הדיון.
26. יתר על כן, בהעברת הדיון כמבוקש יש בכדי לייתר את הצורך בשאלת הייצוג המפורטת בהרחבה לעיל.
- אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על העברת הדיון לבית משפט השלום, לחילופין וככל שתידחה הבקשה, להורות על ייצוגן של הנתבעות דגן על ידי ב"ב היועץ המשפטי לממשלה מפרקליטות מחוז תל אביב – ארחי.

אריאל נתן, עו"ד

פרקליטות מחוז ת"א - ארחי

פמת"א תק/4598/14

א.ב. 1117711

ת"ק 3758-06-14
כבוד השופט איתי הרמלין
קבוצ ליום 17/8/14 שעה 9:30

בית משפט לתביעות קטנות בתל-אביב

בענין שבין:
התובעת:

לורי שם טוב, ת.ז. 024506230
מרחוב כצנלסון 126 ב', ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
טל: 050-8846712 פקסי: 03-7327557

- נגד -

הנתבעים:

1. מדינה אוסימוב ת.ז. 311800981 - מאבטחת
מסחר בתי המשפט ברמת גן
בן גוריון 38, רמת גן
טל: 03-6926743 פקסי: 03-6926641

2. הנהלת בתי המשפט
מרחוב כנפי נשרים 22, ת.ד. 34142, ירושלים 95464
טל: 02-6513191 פקסי: 02-6556717

בקשה לגילוי מסמכים ולזימון עדים

מוגשת בזאת בקשה לחייב את הנתבעים בגילוי מסמכים הימון עדים כדלקמן:

1. נציג המשטרה - שיבוא ויגיש את כל המסמכים מתיק החקירה מיום 18.05.14 נגד התובעת, חקירה שהתקיימה בתחת רמת גן.
  1. נציג מערך האבטחה בהנהלת בית המשפט - שיבוא ויגיש עותק מסרטון וידאו שצולם במצלמות האבטחה במסדרון בית המשפט בסמוך לאולמנו של השופט נפתלי שילה, סרטון המסנעד את האירוע ביום 18.05.14 בין השעות 11:30 - 15:00.
  2. נציג הנהלת בית המשפט - שיגיש את תוקה האישי של הנתבעת 1, ובמיוחד את מסגרת והסכם העסקתה, תפקידה, סמכויותיה ועוד.
- המסמכים והעדים דרושים לתובעת כדי להוכיח כי הנתבעים חרגו ממסמכתם ומתפקידם, שללו את חירותה של התובעת ואף עיכבו אותה "לחקירה" - בלא סמכות כדון.
מן הדיון ומן הצדק לקבל בקשה זו.

לורי שם טוב
לורי שם טוב
התובעת

מוצג 13

18

1

ה"ק 3758-06-14
כבוד השופט איתי הרמלין
קבע ליום 17/8/14 שעה 9:30

בית משפט לתביעות קטנות בתל-אביב

בעיניו שבין:
התובעת:

לורי שם טוב, ת.ז. 024506230
מרחוב כזולסון 126 ב' ת.ד. 1305 גבעתיים 57525
טל': 03-7327557 פקסי': 050-8846712

- נ ד -

הנתבעים:

1. מרינה אוסימוב ת.ז. 311800981 - מאבטחת
משמר בתי המשפט ברמת גן
בן נריון 38, רמת גן
טל': 03-6926743, פקסי': 03-6926641

2. הנהלת בתי המשפט
מרחוב כנפי משרים 22, ת.ד. 34142, ירושלים 95464
טל': 02-6556727, פקסי': 02-6513191

תגובת התובעת - התנגדות לייצוג משפטי של הנתבעת בידי הפרקליטות ולבקשת הנתבעת להעברת הדיון לבימ"ש שלום

התובעת מתכבדת להגיש את התגובה לבקשת הנתבעת להיות מיוצגת על-ידי עורך דין מקצועי המייצג ברגיל את המדינה, וכן את התנגדותה לבקשה להעברת הדיון לבית משפט שלום.

1. בכתב תגובתה מבקשת התובעת להפנות את תשומת לב בית המשפט הנכבד כדלקמן:

1.1 הנתבעת עושת דין לצמצם, ועל-אף הערת בית המשפט מיחס 1.7.14 - שקבע ביחס לבקשתן כי "הלגיטימיות של בקשה זו עצמה התומה ע"י עורך דין אינה מובהקת" - מהיטת הנתבעת, ובמיוחד הנתבעת 1, להגיש בקשה נוספת לבית המשפט באמצעות עורך דין אריאל נתן מפרקליטות מחוז ת"א-אזורי;

1.2 הנתבעות מתעלמות מטענת בית המשפט, כפי שזו הועלתה ביום 1.7.14 - "מומלץ לצדדים לנסות להגיע לפשרה מהיך לכתלי בית המשפט", ובמקום זאת הן מטרידות את בית המשפט ואת התובעת בבקשות סרק (שדין להידחות על-הסף), שד ברם הגישו כתב הגנה כדין;

1.3 הנתבעות מתעלמות מהוראות החוק המסמיכות את בית המשפט לתביעות קטנות לדון בתביעות קטנות הסוגיות, וכן מכך שהמגבלה היחידה היתה סכום התביעה. במקום זאת הן מציגות טענות סרק וכופרות בסמכות בית המשפט בכלל ובסמכות כבודו בפרט. לפי גישתן - נועד בית משפט זה לדון אולי בסכסוכי שכנים או למצער בתביעות על נזילות דודי שמש או נגד שרברכים... ולא היא.

1.4. הנתבעות מנסקות בסעיף 18 לבקשה שהגישו את זכותן, כביכול, להיות מיוצגות על-ידי עורך דין מטעם המדינה, בכך "שהתובעת עצמה מקבלת ייעוץ משפטי צמוד ואו הינה בעלת השכלה משפטית מסוימת ואו ניסיון משפטי בניהול הליכים משפטיים". התובעת מבקשת להבהיר כי אין לה השכלה משפטית בתחום המשפטי. התובעת עוסקת בעיתונות, כעיתונאית, וניסיונה בתחום המשפטי נובע, בחלקו הנדול, מהכרות להגן על זכויותיה מפני עוולות ומגיעות כפי שעללו נגדה הנתבעות 1-2.

2. התובעת שבת ומרגישה כי דין התביעה להתברר בבית המשפט המוסמך, קרי: בית המשפט לתביעות קטנות. מדובר בתביעה בסך 5,000 ש"ח. טוב הין עשות הנתבעות באם היו באות בדברים עם התובעת - כעצת בית המשפט מיום 1.7/14 סעיף 3 להחלטה, במקום להתפלמס ולהטריד את בית המשפט בבקשות סרק.

3. נתבעת 2 מטעה את בית המשפט נתגובתה המופרכת. נפסק דין בית המשפט העליון - רע"א 296631, שהתמקד בשאלת ייצוג מומחים תורכי דין בבתי משפט לתביעות קטנות, פסק כבוד השופט רובינשטיין כדלקמן:

"הכרעה"

יא. מתוך הרעיון שניסוד עולמן של התביעות הקטנות לא איפשר המחוקק ככלל ייצוגם של בעלי דין בבתי המשפט לתביעות קטנות (עניין בודקר, בפסקה ח' 62) וגם הגביל את הייצוג על-ידי עורכי דין, דבר לא פשוט אך ניתן להביט גם על דקת תקרת הנמוכה של התביעות הקטנות (כיום 63,200 ₪) ואף כורך שמונה בחיך כזה אינו גובה שכר (ראו סעיף 63 לחוק בתי המשפט) וכך מורנו בהקשר זה סעיף 63 לחוק בתי המשפט:

א) ייצוג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות על ידי עורך דין יהיה רק ברשות בית המשפט זמנעמים מיוחדים שירשמו; בעל דין רשאי, ברשות בית המשפט, להיות מיוצג על ידי ארגון שקבע לעניין זה שר המשפטים, ובמקרה זה ירשה בית המשפט לבעל הדין שכנגד להיות מיוצג כפי שיוצג.

ב) על אף הוראות סעיף א' יכול אדם כאישור בית המשפט לתביעות קטנות, לייצג בעל דין בבית משפט לתביעות קטנות, אם בעל הדין ייפה את כוחו לכך וייטי הכוח הוגש לבית המשפט לתביעות קטנות;

יב. יש לציין, כי הוראת סעיף (63 ב') לחוק בתי המשפט, המתירה במקרים מסוימים ייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות ושנסכה בתשס"א נועדה - לפי דברי ההסבר להצעת החוק - לאפשר לאנשים בעלי קושי להתבטא בשפה העברית, דוגמת העולים החדשים "לממש את זכותם

3

לכנות לבתי המשפט לתביעות קטנות (ראו הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 29 ייצוג בעל דין התשס"א-2001 הצעות חוק 2959 תשס"א מאת חייב יולי-יואל אדלשטיין, הסעיף לא נועד לכתות כתה לגופים חולים להיות מיוצגים בבתי המשפט לתביעות קטנות על-ידי מייצגים מקצועיים.

ואמנם, סעיף 63 ב' לחוק בתי המשפט אוסר על ייצוג בעל דין בתביעות קטנות אם המייצג עוסק בייצוג בדרך קבע; אם הייצוג נעשה במהלך הרגיל של עסקיו של המייצג; והם הייצוג נעשה בתמורה.

בעניין פרטוק נדרשה השופטת ארבל לסעיף זה, בציינה כי ניתן גם למצוא דעות שלא ניתן ויתכן וגם לא ראוי למנוע את ייצוגה של המדינה ושל חברות גדולות על-ידי מתמחים או על-ידי מייצגים מקצועיים.

ג. סוגית הייצוג בבתי המשפט לתביעות קטנות הניעה גם יותר מפעם לפתחה של נציבת התלוות על שוכטים. בחוות דעת 7/05 בעניין ייצוג בבתי המשפט לתביעות קטנות מיום 13.7.05 הסכימה הנציבה השופטת (בדימוס) שטרסברג כהן, את עקרון השוויון בין בעלי הדין בציינה בין היתר, כי יש להקפיד על כך שההסדרים המיוחדים לעניין ייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות ייושמו על בעלי הדין באופן שוויוני.

מסקנה 4 בחוות דעת 7/06 בעניין ייצוג בבית המשפט לתביעות קטנות מיום 7.8.06 נדרשה הנציבה קתקרטית לסעיף 63 ב' לחוק בתי המשפט נאמר שם:

כי במקרים מסוימים לא קוימו הוראותיו של סעיף זה. נאמר, כי עדים או לכך כי חברה וחברת ביטוח בכלל זה, חייבת להיות מיוצגת על ידי אדם כלשהו. יש להניח כי הסדר למין אחד מפקידיה של החברה המטפל בעניין, מומיע מטעמה בהתדיינות, נתון תשובה מסוימת ומסוימת לכעיותיה האמורה.

עם זאת, אין להלום מצב בו בית המשפט מאפשר לאדם מן החוץ לייצג חברה, למרות היותו אחד החריגים הנייל. יש בכך לכאורה ייצוג המנוגד להוראות החוק, המונע באחת מתכליותיו, שהיא שוויון בין הצדדים להתדיינות. כוודאי אין מקום לנהוג כזה, ככל שהשתרש בבתי המשפט לתביעות קטנות או באיזה מהם. וזו היתה המלצתה של הנציבה (שם, מסקה 6).

6.1 הנפיע בכני בית המשפט לתביעות קטנות אדם" המייצג מתדיין פרטי או נוף פרטי או ציבורי או חברה, יברר בית המשפט את הקשר של המייצג מתדיין אותו הוא מבקש לייצג וישקול אם לאשר את הייצוג על-ידו.

6.2 נופל המייצג לנדר החריגים שבסעיף 63 ב'1, לא יאשר בית המשפט את הייצוג.

6.3 דיון בנושא הייצוג והחלטה בו ירשמו בכרוטיקול.

6.4 הותר הייצוג, יעמיד בית המשפט מחזמתו ואף ללא פניה מצד בעל הדין האחר את אותו בעל דין, על זכויותו לדאוג לייצוג מטעמו.

ד. אלא שהמחוקק טרם נתן דעתו לסוגיה זו. משיטא כי כל עוד לא השתנה המצב החוקי, יש להכפיד על קיומן של הזראות החוק ככתבן וכלשונו.

בית המשפט לתביעות קטנות הוא מעהו של האזרח מן השורה, יש לשמור ולבצר את מעמדו ככה"ל.

4. כפי שפורט בתנובת התובעת מיום 12/7/14 והן בכתב התביעה, התובעת עיוולה כנגד התובעת ועליה לתת את הדין על-כך, כפי שנדרש בכתב התביעה. התובעת נהגה באלמות קשה כלפי התובעת ולכן היא אינה זכאית לחסינות מצד פרקליטות והגדלת בית המשפט.

5. התבקשת טרם הגישו כתב הגנה, למרות סדרי הדין המחייבים הגשת כתב הגנה תוך 30 ימים. מחמת זאת, וכל עוד לא קיבלו היתר מבית המשפט, אין לדון בבקשתן. ברי כי יש לדחות על-הסף את הבקשות שהגישו, ואין לדון בהן לגופן כל עוד לא הציגו את הנתון, בכתב הגנה ערוך כדין - במסגרות ובמגבלות שקבע המחוקק כאמור לעיל וסעיף 3.

6. לבית משפט לתביעות קטנות הסמכות לדון בתביעה, הן נוכח סכומה הנמוך 5,000 ש"ח והן לאור העובדה כי מדובר בתיק מצומצם שאמור להתברר תוך זמן קצר יחסית.

7. מן הדין ומן הצדק לקבל בקשה זו.

לוי שם טוב
 לוי שם טוב
 התובעת

מוצג 14

ת.ק 14-06-3758
 בפני כבוד השופט איתי הרמלין
 קבוע ליום 17.08.2014

בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב

התובעת:
 (המשיבה)
 לורי שם טוב ת.ז. 024506230
 מרח' כצלסון 126 ב' ת.ד 1305 גבעתיים 57525
 טל: 050-8846712; פקס: 037327557

- נ ד -

הנתבעת:
 (המבקשות)
 1. מרינה אוסיפוב ת.ז. 311800981
 2. מזינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
 ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א, אזרחי,
 רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
 טל 03-6970222, פקס 03-6918541

תגובת הנתבעות לבקשה לגילוי מסמכים ולזימון עדים

בהתאם להחלטת בית המשפט הנוכח מיום 16.07.2014 מתכבדת הנתבעת ליתן תגובתה בבקשת התובעת לגילוי מסמכים ולזימון עדים (להלן: "הבקשה").

1. בפתח הדברים תדגיש המדינה כי בקשה מעין זו שביסודה היא בקשה לגילוי מסמכים לא יכירנה מקומה בהליך דנן כאשר עסקינן בתביעה שהוגשה במתכונת "תביעה קטנה" והדברים הובאו ביתר פירוט בבקשת הנתבעות להעברת הדיון לבית משפט השלום.
2. בבקשתה עותרת הנתבעת לזימון של שלושה עדים מגופים שונים תוך כדי שלא ניתן להבין מבקשתה האם בכוונתה היא שיעידו מטעמה, מהי זהותם של העדים הספציפיים אותם היא מבקשת לזמן לעדות ומהי הרלבנטיות שלהם למקרה דנן.
3. על אתר ייאמר כי המדינה איננה מתנגדת לבקשת התובעת לזימונו של נציג מערך האבטחה בהנהלת בתי המשפט וממילא צפוי הוא להעיד מטעם הנתבעות.
4. עם זאת יודגש כי המדינה מתנגדת לזימונו של נציג המשטרה לצורך הגשת המסמכים מתיק החקירה שנפתח בעניינה של התובעת ביום 18.05.2014 וכן לזימונו של נציג הנהלת בתי המשפט לצורך הגשת תיקה האישי של הנתבעת 1 כאמור בבקשה והכול כפי שיפורט להלן.

א. זימון נציג המשטרה.

5. בס' 1 לבקשתה עותרת התובעת לזימונו של נציג מטעם משטרת ישראל וזאת לצורך הגשת תיק החקירה שנפתח בעניינה בנוגע לאירוע מושא התובענה.
6. המדינה תבהיר כי המדובר בתיק חקירת משטרה התלוי ועומד כנגד התובעת ומשכך המדובר בחומר שאינו גלוי על פי דין ואין לתובעת זכות מוקנית לעיין בו.
7. כך, ועל פי האמור בהנחיית פרקליט המדינה 14.8, ככלל, מקום בו עדיין מתנהלת חקירה בתיק המשטרה, תתנגד המשטרה למסירת מסמכים מתיק החקירה על מנת שלא לשבש את החקירה.
עותק מהנחיית פרקליט המדינה 14.08 מצורפת לתגובה זו ומסומנת **כנספת א'.**
8. יתר על כן, בבקשתה ביקשה התובעת לזמן את נציג המשטרה לצורך הגשת כל המסמכים מתיק החקירה, סתמה ולא פירשה, לעניין זה יצוין כי מהטעם האמור לעיל מנועה המדינה ככלל מהתרת עיון בחו"ד פנימיות הקשורות לתיק החקירה, תרשומות, התכתבויות פנימיות וכיצא באלה שלרוב אף אינם כלולים בגדרי זכות העיון הקבועה בס' 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").
9. יובהר וידגש כי על פי הוראות ס' 74 לחסד"פ, יימסר חומר חקירה אך לטאשם שכנגדו הוגש כתב אישום, וממילא בענייננו מכיוון שהמדובר בתיק חקירה פתוח שעדיין לא הוגש בו כתב אישום לא עומדת לתבעת כל זכות לקבלת חומר החקירה כאמור.
10. לעניין זה תוסיף הנתבעת כי ההחלטה בדבר מסירת חומר מתוך תיק חקירה היא החלטה מנהלית המסורה לרשות, התובעת לא הפנתה בקשתה למשטרת ישראל ולמצער לא פירטה האם מתנגדת המשטרה לבקשתה אם לאו ועל כן לא ניתנה לרשות הרלוונטית כלל אפשרות להציג עמדתה בפני בית המשפט. בהיעדר עמדת הגוף המנהלי המוסמך ליתן החלטתו בעניין זה ברי כי הבקשה אינה במקומה.
11. לאור האמור מתנגדת הנתבעת לזימונו של נציג המשטרה לצורך מסירת תיק החקירה כפי שפורט לעיל.

ב. זימון נציג הנהלת בית המשפט

12. בבקשתה עותרת התובעת לזימונו של נציג מטעם הנהלת בתי המשפט וזאת לצורך "הגשת תיקה האישי של נתבעת 1 ובמיוחד את מסגרת והסכם העסקתה, תפקידה, סמכויותיה ועוד".
13. נראה בעינינו כי התובעת מבקשת לעשות שימוש בהליכי בית המשפט אך בכדי לנסות ולחכמש את שמה של הנתבעת 1, בכל הכבוד, לתיקה האישי של הנתבעת 1 אין כל רלוונטיות להליך דנן ולמעלה מכך יש בכך בכדי לפגוע בפרטיותה של הנתבעת 1.
14. יוער כי המדובר אף במידע חסוי בהתאם לס' 23א', 23ב', לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981 הקובעים כי:

"23א. הוראות פרק זה יחולו על ידיעות על ענייני הפרטיים של אדם, אף שאינן בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע".

"23ב(א). מסירת מידע מאת גוף ציבורי אסורה, זולת אם המידע מורסם לרבים על פי סמכות כדין, או הועמד לעיון הרבים על פי סמכות כדין, או שהאדם אשר המידע מתייחס אליו נתן הסכמתו למסירה."

15. לעניין תפקידה וסמכויותיה של הנתבעת 1 אין לנתבעות אלא להפנות לחוק ולפסיקה אשר קבעו זה מכבר את סמכויותיהם ותפקידם של מאבטחי הנהלת משמר בתי המשפט, וברי כי אין הנתבעות מספקות "יועץ משפטי" לתובעת וודאי שלא בעניין זה. אשר על כן מתנגדות הנתבעות לזימונם של נציג המשטרה וכן לזימונו של נציג הנהלת בית המשפט כפי שמפורט בבקשת התובעת.

אביתר אסף,
נציג היועץ המשפטי לממשלה
פרקליטות מחוז ת"א - אזרחי

פמת"א תק/14/4598
א.א. 1118596

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

אי

14.8 בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה

תוכן ההנחיה

- א. פתח דבר
- ב. העקרונות העיקריים
- ג. זהות המבקש וזיקתו אל המידע, והמטרה שלשמה מבוקש העיון בו
- ד. האינטרסים הציבוריים שיש לשקול
- ה. מסמכים בתיק החקירה שמסירתם אסורה על פי דין
- ו. מגבלות על זכות העיון במידע
- ז. מקור חלופי לקבלת המידע
- ח. גיבוש העמדה והייצוג
- ט. בקשות לעיון במידע מטעם גוף ציבורי
- י. אכיפה מקבילה לאכיפה הפלילית

א. פתח דבר

1. הנחיה זו עוסקת בבקשות לעיון במידע המצוי בתיקי חקירה פליליים (להלן גם - מידע), שלא במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), המוגשות על ידי גורמים מחוץ לפרקליטות המדינה.
2. חקירה פלילית היא כלי מולשני מעצם טיבו - כלי, שפוגע בזכויותיהם של נחקרים ובפרטיותם של צדדים שלישיים. ההצדקה לשימוש בכלי זה נובעת מן הצורך הקיומי של החברה להילחם בעבריינות באמצעות קיומם של הליכים פליליים. לפיכך, עיון במידע מתיק חקירה ושימוש בו לצרכים, שאינם חלק מן ההליך הפלילי עצמו, יינתן כנסיבות הולמות בלבד. מחד גיסא, גילוי המידע עלול לפגוע בחקירה, ברשות החוקרת, בנחקרים, בכוננתם של עדים למסור עדות ובצדדים שלישיים. מאידך גיסא, הגילוי עשוי להיות חיוני לצורך עשיית צדק בהליכים אחרים - אזרחיים או מנהליים - ואף יש שהוא נדרש משיקולים ציבוריים, בין היתר, לצורך אכיפה מקבילה ומשלימה להליך הפלילי.
3. מטרתה של ההנחיה היא לקבוע את השיקולים הרלוונטיים, שיש לשקול לשם הכרעה בבקשה לעיון במידע המצוי בתיק חקירה. ההכרעה תתקבל על ידי איוון השיקולים האמורים, שיפורטו להלן - כל מקרה על פי נסיבותיו. בנוסף, עוסקת ההנחיה בהיבט הפרוצדוראלי הכרוך בבקשות לעיון במידע.

הנחיות פרקליט המדינה	הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה
2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011	עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014

4. דאוי להדגיש, כי ההנחיה עוסקת בבקשות לעיין במידע מתיק חקירה המופנות אל הרשות המחזיקה בו והיא קובעת את המסגרת המשפטית להעברת מידע. ההנחיה אינה עוסקת בשיקול הדעת לפיו ראוי, שהרשות עצמה תיטום מסירת מידע שכזה לגוף ציבורי אחר לצורך אכיפה.

ב. העקרונות העיקריים

5. **הזכות לעיון וסיוגה:** זכותו של אזרח לעיין במסמכים המוחזקים בידי הרשויות מעוגנת כיום בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: חוק חופש המידע). זכות העיון אינה זכות מוחלטת, ואפשר שתיוסג מפני אינטרסים ושיקולים אחרים. בנוסף, מסוייגת הזכות בסעיף 14(א) לחוק חופש המידע המונה גופים שונים, שעליהם החוק אינו חל. בין אלה נכללים גם כל הגופים המוסמכים לערוך חקירה כדין - ביחס למידע, שנאסף ונוצר לצורך חקירה וכן למידע מודיעיני (ר' סעיפים 14(א)8 ו-14(א)9 לחוק חופש המידע).

6. **שקילת העיון למרות הסייג:** למרות שחוק חופש המידע אינו חל על מידע כאמור, עמדת המדינה היא, כי עיון במידע מתוך תיק חקירה יתאפשר במקרים המתאימים, על פי שיקול הדעת של הגוף המחזיק בו. תנאי הכרחי למימוש זכות העיון הוא קיומו של אינטרס לגיטימי לכך - אינטרס, אשר ישקל אל מול הנסיבות, האינטרסים והשיקולים, שיפורטו להלן. נ"ר גם בג"ץ 10271/02 אברהם פריד נ' **משטרת ישראל** (להלן - "בג"ץ פריד"); וכן, בג"ץ 9022/07 דני בן שבת נ' **מדינת ישראל**.

7. **עיתוי הבקשה לעיון:** ככלל, ובראש בראשונה, יש להימנע ממסירת מידע, כאשר קיים חשש לפגיעה בתכלית שלשמה הוא נאסף - קרי, חשש לפגיעה בחקירה או בהליך הפלילי הנובע ממנה.

בקשה לעיון במידע מתיק החקירה טרם סיומה תיעשה באופן חריג ובמקרים ההולמים בלבד. כאשר התיק מצוי במשטרה תתקבל החלטה כזו בידי דרג משטרה בכיר בלבד - בהתאם להוראת סעיף ז לפקודת הקבע 14.01.17 "הרשאות לעיון בחומר חקירה משטרתני"; וכאשר התיק מלווה או מטופל בפרקליטות - בידי פרקליט המחוז או מנהל המחלקה בפרקליטות המדינה או מי שהם הסמיכו לשם כך.

8. הגוף מוסר המידע:

א. קיימת הבחנה בין גופי החקירה השונים לפי סעיף 23ב(ב) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות). בהתאם להוראה זו מותר לגוף חקירה שהוא בגדר "רשות בטחון" למסור גם "מידע" כמוגדר בחוק הגנת הפרטיות (ר' סעיפים 7 ו-23א

הנחיה מט' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

לחוק) - קרי, גם מידע שיש בו טגיעה בפרטיותו של מאן-דהוא. מסירת ה"מידע" מותנית בכך, שהיא נעשית "לשם מילוי תפקידה" של אותה "רשות בטחון".

ב. "רשות בטחון" מוגדרת בסעיף 19 לחוק הגנת הפרטיות ובסעיף 49א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 כאחד מן הגופים הבאים: משטרת ישראל; אגף המודיעין במטה הכללי והמשטרה הצבאית של צבא הגנה לישראל; שירות בטחון כללי; המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים; הרשות להגנה על עדים; המחלקה לחקירות שוטרים.

ג. לעומת זאת, על גופי חקירה שאינם בגדר "רשות בטחון" חל איסור למסור "מידע" כאמור (אלא אם כן הועמד ה"מידע" לעיון הרבים או פורסם או שהנוגע ב"מידע" נתן הסכמתו לכך - ר' סעיף 23ב(א) לחוק הגנת הפרטיות). גופים אלה יהיו רשאים למסור מידע מתיק חקירה - בהתאם להנחיה זו - ככל שאין מדובר ב"מידע" המוגע בפרטיות, וככל שאין בחוק המסויים החל על אותו הגוף הוראה האוסרת או מגבילה זאת.

(לעניין האחרון, ראו למשל, סעיף 30 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000).

ד. בהקשר האחרון יש להדגיש, כי התביעה הכללית אמנם אינה מוגדרת כ"רשות בטחון", אך היא משמשת כזרועם הארוכה של גורמים המוגדרים כך, וממילא מעמדה כמעמד לעניין טיפול בבקשות לעיון במידע המצוי בתיק חקירה.

9. הגוף מבקש המידע - בין גוף ציבורי לכל מבקש אחר: השיקולים הרלוונטיים להכרעה באשר לבקשות עיון במידע מצד גוף ציבורי אינם זהים לשיקולים באשר לבקשות של גורם שאינו גוף ציבורי. הנחייה זו מתייחסת לבקשות משני הסוגים, אך לא כל הפרקים רלוונטיים לשניהם: פרקים 9, וי. דלהלן דנים במסירת מידע לגופים ציבוריים בלבד. פרקים 10, 11, לעומת זאת, אינם רלוונטיים לבקשה של גוף ציבורי; ואילו פרק 12 רלוונטי בשינויים המתבקשים.

ב. זהות המבקש וזיקתו אל המידע, והמטרה שלשמה מבקש העיון בו

10. תנאי הכרחי למימוש זכות העיון במידע המצוי בתיק חקירה הוא קיומו של אינטרס לגיטימי לכך. אינטרס כזה ייבחן בהתאם לזהות המבקש, זיקתו למידע, והמטרה שלשמה מבקש העיון.

ככלל, ככל שעניינו של המבקש בעל זיקה הדוקה להליך הפלילי, וככל שתכלית העיון נועדה לשרת מטרה קרובה למטרה שלשמה נאסף המידע - קרי, אכיפת החוק הפלילי והשלכותיה - כך תגדל מידת ההיענות לבקשת העיון. העניין והזיקה יישקלו אל מול האינטרסים האחרים, ובפרט יש לתת את הדעת, שמתן זכות העיון לא יסכל את התכלית שלשמה נאסף המידע.

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

פירוט והדגמה:

11. פונים בעלי עניין שונה עשויים לבקש עיון במידע המצוי בתיק חקירה למטרות שונות. כך, למשל, חשוד, מתלונן או נפגע עבירה, בעל תפקיד על פי דין שמונה על ידי בית משפט (מפרק, כונס נכסים, מנהל עזבונו, וכיוצ"ב), גורם תקשורת, בעל עניין לצורך מחקר, וכיוצ"ב.
 על פני הדברים, זיקתם של חשוד או של נפגע עבירה למידע המצוי בתיק חקירה הנוגע להם הדוקה יותר מאשר זיקתו של בעל עניין לצורכי מחקר. בהתאם לכך אף ישתנה האיזון הנדרש בשקילת הבקשה לעיון.
12. כמו כן, ישתנה שיקול הדעת באשר להיענות לבקשה, בהתאם למטרתה - אפילו ביחס לאותו מבקש עצמו. כך, למשל, חשוד המבקש את העיון, לצורך שינוי עילת הסגירה של התיק נגדו, הוא בעל אינטרס מובהק. זכותו של אדם לשמירה על שמו הטוב היא זכות בעלת חשיבות ברורה. לעומת זאת, אם אותו החשוד יבקש את העיון לצורך נקיטת הליך אזרחי הנוגע להליך הפלילי - עשויה להשתנות נקודת האיזון. בדומה, עוצמת האינטרס לעיון עלולה להיחלש עוד יותר, כאשר אותו החשוד יבקש את העיון כדי להשתמש בו בהליכים אזרחיים אחרים שהוא מנהל. (ר' בניצ פריד).
13. חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001, אינו מעניק לנפגע עבירה זכות לעיין במידע מתיק חקירה, למעט זכות עיון בכתב האישום (סעיף 9 לחוק). עם זאת, לנפגעי עבירה מסויימים ישנן זכויות להביע עמדה לעניין עיכוב הליכים, הסדר טיעון, דיון בפני ועדת שחרורים או בקשת חנינה של הנידון. כמו כן, למתלונן הזכות לערור על החלטה לסגור תיק חקירה לפי סעיף 64 לחסד"פ.
 לצורך מימושו של זכויות אלה עשוי המתלונן או הנפגע להיזקק לעיון במידע מתיק החקירה. מכאן העניין שלו בעיון שכזה וזיקתו להליך הפלילי המסוים.
 יחד עם זאת, זכויות הנפגע להביע עמדה לעניין עיכוב הליכים או הסדר טיעון, הן זכויות המופעלות בעת שהליך פלילי תלוי ועומד בבית המשפט. משכך, ככלל, לא יתאפשר לנפגע לעיין בחומר לשם מימוש זכויותיו.
14. אשר למתלונן המבקש לערור על החלטה לסגור תיק, בכפוף לאמור להלן, הרי שנקודת המוצא היא שיש לאפשר לו לעיין בחומר, בכפוף לקריטריונים הקבועים בהנחיה זו.
 בהקשר האחרון, במקרה של ערר על סגירת תיק חקירה בשל היעדר ראיות מספיקות, יש לקחת בחשבון כי אם יתקבל הערר, העברת המידע מתיק החקירה לידי המתלונן עלולה להחליש את משקל עדותו של האחרון במשפט, כמו גם את משקל עדותם של אחרים הקשורים אליו, וממילא ייבצע עוד יותר הסיכוי להרשעה. למעשה, בקשת המתלונן לעיין

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

במידע בשלב זה דומה במהותה לבקשה לקבלת המידע בשלב בחינת הראיות טרם החלטה אם להגיש כתב אישום – שלב שבו אין למתלונן זכות לעיון. מתן עיון בשלב זה עלול אפוא לפגוע באינטרס הציבור והמתלונן כאחד. שיקול זה עשוי להיות רלוונטי גם בתיקים שנסגרו מהעדר עניין לציבור, אם כי באופן מובהק פחות.

יחד עם זאת, מתוך הכרה בעניין שיש למתלונן בעיון בחומר החקירה לצורך הכנת הערר, הרי שיש להסביר לו באורח מתאים ולאחר מכן להתתייבם על אישור בכתב שלמרות הבנתו כי נזק עלול להיגרם מהעיון, מבקש הוא לקבל את חומר החקירה. היה ולא הסכים לכתום כאמור, תישקל בקשתו מחדש, תוך מתן משקל גם לאי הסכמתו. בכל מקרה, תתקבל ההחלטה בדבר מתן העיון – במלואו או בחלקו, או במרפראזה או לעיון בא כוחו בלבד – בהתאם ליתר השיקולים שקובעת הנתייה זו.

ד. אינטרסים ציבוריים כלליים

האינטרסים הציבוריים שיש לשקול בעת שקילת כל בקשה לעיון במידע מתיק חקירה הם בעיקרם הבאים:

15. **שמירה על תפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק:** שמירה על תפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק הינה האינטרס הציבורי הראשון במעלה בהקשר שלפנינו. בהתאם לכך חומר שנאסף לתיק חקירה נאסף לצורך קיומה של חקירה פלילית וניהול החליף הפלילי, שהניבה החקירה. ככלל, אין איפוא למסור מידע, שעלול לפגוע באלה, גם בדרך של פרסום וסיכון באובדן שליטה על החומר שיימסר.

בהקשר זה ובנוסף יש לשקול את השיקולים הבאים:

- א. **השלב שבו מתבקש העיון:** מסתבר שכל עוד לא נסתיימה החקירה, מסירת מידע אמנם תפגע בהתנהלותה התקינה. גם לאחר שכבר הוגש כתב-אישום והמשפט טרם נסתיים, עולה החשש שמסירת מידע תוביל לשיבוש הליכי המשפט. כך, למשל, עלול לעלות חשש לניסיון להשפיע על עדים, לתאום עדויות, להעלמת ראיות, וכיוצא ב.
- ב. האפשרות שמסירת המידע תפגע בחקירות אחרות, שההליכים בעניין טרם נסתיימו.
- ג. החשש שמסירת המידע תביא לחשיפת שיטות פעולה או אמצעי חקירה של רשויות החקירה עשוי להצדיק סרוב לבקשת העיון.
- ד. **סוג המידע:** יש להימנע ממסירת מידע שעלול לפגוע בדרכי העבודה של רשויות האכיפה, כגון, תרשומות פנימיות, חוות דעת פנימיות, התכתבויות בין הרשויות. (השוו לעניין זה סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע).

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

ה. מידת ההכבדה הכרוכה בהיענות לבקשת עיון: הקצאת משאבים בלתי סבירה - באיתורו של המידע, בהפרדתו ממידע שלא ניתן למסירה, וכיוצא ב - תצדיק דחייה של בקשת העיון. (השוו: סעיף 8 לחוק חופש המידע וכן תקנה 4(ד) לתקנות בתי המשפט (עיון בתיקים)).

16. הבטחת אמון הציבור ברשויות אכיפת החוק, ושמירה על שיתוף הפעולה עימן:

א. הפעלת סמכויות חקירה כרוכה בפגיעה בזכויות הפרט ובחירויותיו. פגיעה שכזו מוצדקת בשל המלחמה בפשיעה ושמירה על הסדר הציבורי ושלמו. מטעם זה, מסירת מידע המצוי בתיקי חקירה לעיון שלא לצורך ניהול ההליך הפלילי, עלולה להביא לפגיעה באמון הציבור ברשויות האכיפה. אמון זה חסני לצורך ניהול חקירות פליליות, שכן בלעדיו לא ישתף הציבור פעולה עם גורמי החקירה. מוסרי הודעות וגורמים המספקים ראיות עשויים לחשוש, שמא בדברים שמסרו במסגרת חקירה פלילית, יעשה שימוש לתכליות אחרות, והם אף יימסרו לידיים זרות. יש איפוא מקום להביא בחשבון שיקול זה טרם היענות לבקשה לעיון.

ב. בנסיבות מסוימות, עשוי האינטרס של הבטחת אמון הציבור ברשויות אכיפת החוק להוות דווקא שיקול להיעתר לבקשה לעיון. כך למשל, היעדרות לבקשת מתלונן לעיון במידע לצורך מיצוי זכויותיו, עשויה להגביר את אמון הציבור במשטרה, ולחזק את שיתוף הפעולה של הציבור עם רשויות אכיפת החוק.

17. מניעת שימוש לרעה בהליכי חקירה:

א. יש נסיבות שבהן ההימנעות ממסירת המידע לעיון עשויה להיות נעוצה בקיומו של חשש סביר, שמא מבקש העיון יעשה שימוש לרעה במידע. כך למשל, כשיש חשש סביר שהמבקש יתנכל לאזרח שמסר מידע למשטרה, יכפישו, או יגזע בו בדרך אחרת. חשש זה גובר, למשל, אם מתקיימים יחסי עבודה, יחסי כפיפות, יחסים רגישים אחרים (קשרי משפחה), או בנסיבות שבהן מעורבים קטינים. חשש כאמור עלול להתעורר, גם כאשר הפעילות העבריינית מבוצעת במעטה של מסגרת ארגונית הידרכת, כמו ארגוני פשיעה ופעילות טרור.

ב. הכרה בלתי מסוייגת בזכות לעיון בחומר מתיק חקירה עלולה לעודד הגשת תלונות סרק, שמטרתן העיקרית היא הפעלת מנגנון החקירה לצורך ניצולה לצרכים פרטיים (ניהול הליך אזרחי, למשל). יש להביא איפוא בחשבון שיקול זה טרם היענות לבקשה.

18. מניעת פגיעה בלתי מידתית בזכות לפרטיות:

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

- א. חלק ניכר מהמידע המצוי בתיקי חקירה כולל מידע שמסירתו עלולה להוות פגיעה בפרטיותו של אדם, כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות.
- ב. "מידע" לעניין זה הוגדר בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, ככולל "נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו". בנוסף, אוסר החוק על גוף ציבורי למסור "ידיעות על ענייניו הפרטיים של אדם, אף שאינן בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע" (סעיף 2א לחוק). מכאן שהאיסור חל גם על ידיעות ומסמכים שתוכנם ענייניו הפרטיים של אדם (למשל, יומנים אישיים, התכתבויות אישיות, רישומים בעניין ייעוץ אישי וכדומה).
- ג. מסמכים הכוללים מידע רפואי, מידע פסיכולוגי, מידע שנמסר לעובד סוציאלי ודו"חות פתולוגיים אף הם בגדר "מידע" כהגדרתו לעיל. יצוין, כי על מסמכים שכאלה אף חלות הוראות חוק נוספות המדגישות את הפגיעה בפרטיות שבמסירת מידע זה. (רי', למשל, סעיף 19 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996; וכן הוראות החיסיון שבפקודת הראיות).
- ד. כמוזכר לעיל בפתח ההנחיה, בהקשר זה של פגיעה בפרטיות קיימת אבחנה ברורה בין גופים ציבוריים שונים. על גוף ציבורי שאינו בגדר "רשות בטחון" נאסר למסור "מידע" שהגיע אליו - קרי, מידע שעולה כדי פגיעה בפרטיות על פי החוק (כאמור בסעיפים 7 ו-2א לחוק) - אלא אם כן הועמד ה"מידע" לעיון הרבים או פורסם או שהנוגע ב"מידע" נתן הסכמתו לכך (רי' סעיף 2בא לחוק הגנת הפרטיות).
- ה. באשר לגופים ציבוריים שהם בגדר "רשות בטחון" - רשות שכזו רשאית "לקבל או למסור מידע לשם מילוי תפקידה, ובלבד שהמסירה או הקבלה לא נאסרה בחיקוק". (רי' סעיף 2בב לחוק).
- ו. פרשנות תכליתית של המונח "לשם מילוי תפקידה", מצדיקה לכלול במסגרת תפקידי רשות הבטחון גם תפקידים הנגזרים ממעילותה, המשרתים את טובת הציבור והמבטיחים את הסדר הציבורי. בנסיבות המתאימות, מסירת "מידע", העולה כדי פגיעה בפרטיות, מתיקי חקירה תיחשב בגדר "מילוי תפקידה" של המשטרה (או של "רשות בטחון" אחרת).
- ז. יחד עם זאת, וכמפורט להלן, גם כמקרים שבהם יוחלט, כי יש מקום לאפשר עיון במידע מבוקש, ראוי להקפיד שהעיון ייעשה באופן מידתי ובתנאים שימזערו את הפגיעה בפרטיות. (רי' פרק ו. להלן). כך, למשל, תמונות החושפות איברי גוף מעורטלים של אדם, תמונות מנוחים, תיאורים מיניים - חשיפתם, בין בחייו של אדם ובין לאחר מותו, מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו ועשויה לחלל את כבודו. לפיכך יש להימנע ככל שניתן מלאפשר עיון במסמכים מעין אלה.

הנחיה פרקליט המדינה	הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיון במידע המצוי בתיק חקירה
2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011	עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014

19. אינטרס ציבורי אחר: מעבר לאינטרסים העיקריים שצויינו לעיל, עשוי להתקיים אינטרס ציבורי אחר, שראוי יהיה להביאו בחשבון במסגרת שקילת הבקשה לעיון במידע המסווימת על פי נסיבותיה.

ה. מסמכים בתיק החקירה שמסירתם אסורה על פי דין

20. גם לאחר שהוחלט, כי יש מקום להיענות לבקשה לעיון במידע המצוי בתיק חקירה, עדיין חובה לבחון, האם אין הוראות חוקיות נוספות שאינן מאפשרות עיון בו או בחלקו. הוראות אלה יכולות להתבטא הן באיסור על העברת המידע והן בהטלת חיסיון עליו.

להלן דוגמאות אופייניות (הרשימה אינה ממצה):

א. **מרשם פלילי**: בהתאם לסעיף 3 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981: "המרשם יהיה חסוי ולא יימסר מידע ממנו אלא לפי חוק זה". ככלל איננו, חוק המרשם אינו מאפשר מסירת גליון מרשם פלילי המצוי בתיק חקירה.

ב. **האזנות סתר**: האזנת סתר היא כלי חקירתי פוגעני שמלכתחילה תכליתו לחשוף עבירות מסוג פשע. בשל כך, הפרשנות הניתנת לצווים שיפוטיים, שמכוחם הותרה ההאזנה מלכתחילה, כמו גם הפרשנות הניתנת להיקף סמכות השימוש בתוצרי ההאזנה, נעשות באורח דווקני ומצומצם. לפיכך, השימוש במידע זה ייעשה, ככלל, לתכלית שלשמה הותרה ההאזנה. יש לשים לב, כי שימוש חורג מגדרי הצו השיפוטי עשוי להוות עבירה על החוק (סעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979).

ג. **תסקירים על פי דין**: אין למסור לעיון תסקירים שחלה לגביהם חובת סודיות מכות הדין. דוגמאות לכך הם תסקירי שירות המבחן, תסקיר קורבן עבירה, והערכת מסוכנות, שגילויים נאסר בדין. (רי סעיפים 191 ו-191א לחסד"פ ותקנה 28 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974; וכן סעיף 4 לחוק הגנת על הציבור מפני עברייני מין, התשס"ו-2006).

ד. **מידע ממאגר נתוני זיהוי**: בהתאם לסעיף 11כ לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), התשנ"ו-1996 אין למסור מידע מן המאגר ומידע שממנו הופקו נתוני זיהוי אלא לפי אותו החוק.

ה. **"פרטים אישיים" של נמגע עבירה**: יימסרו אך ורק לפי הוראות סעיף 7 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001.

ו. **מידע שהוצאה לגביו תעודת חיסיון**: בהקשר זה יש לשים לב, כי לעיתים יש בתיק חקירה מידע, שראוי היה להוציא לגביו תעודת חיסיון, אך זו לא הוצאה בין בשל סגירת התיק או בשל הגעה להסדר טיעון ללא הליך של הוכחות. בנסיבות אלה, המידע לא יימסר, וככל

הנחיה פרקליט המדינה	הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה
2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011	עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014

שיהיה צורך לחושפו בין על סמך הוראה חוקית (למשל, בהליך של גילוי מסמכים בתיק אזרחי) ובין על סמך צו שיפוטי, תוצא לגביו תעודת חיסיון.

ג. מגבלות על זכות העיון במידע

21. אף כאשר נמצא כי יש מקום לאפשר עיון במידע, יש להקפיד על כך שהעיון ייעשה באופן מידתי ובתנאים שימוזערו את הפגיעה באינטרסים נוגדים, המפורטים להלן בהנחיה זו, לרבות האינטרס של מניעת פגיעה בפרטיות.

22. התחייבות להשתמש במידע רק למטרה שלשמה נמסר לעיון: יש לנקוט אמצעים שיבטיחו שהשימוש במידע ייעשה אך ורק למטרה הלגיטימית שלשמה הותר העיון.

כנתאי להבטחת עיקרון זה, על מבקש העיון לחתום על טופס התחייבות (כדוגמת הנספחים להנחיה זו), שלפיו לא ייעשה כל שימוש במידע, אלא למטרה שלשמה הוא נמסר. טופס ההתחייבות יישמר בתיק הפרקליטות או המשטרה.

במקרים מתאימים, יחוייב מבקש העיון להשיב את המידע שנמסר לעיונו בתום השימוש בו.

אם ירצה מבקש העיון להשתמש במידע לתכלית שונה מזו שלשמה נמסר לו, הוא יידרש לקבל לשם כך רשות מפורשת בכתב, מן הגורם שאישר את העיון במידע. במקרה של הפרת ההתחייבות, תישקל אפשרות של נקיטת אמצעים נגד המפר.

23. היקף זכות העיון במידע - עיון חלקי: לצורך שמירה על איוון ראוי בין זכות העיון לבין פגיעה באינטרסים נוגדים, יש לשקול מתן עיון חלקי במידע המבוקש בדרך של השמטה או מחיקה של פרטים מתוכו, או באמצעות נקיטת אמצעי הולם אחר. (השוו: תקנה 4(ו) לתקנות בתי המשפט (עיון בתיקים), וכן סעיף 11 לחוק חופש המידע). כמו כן, ניתן לשקול במקרים מתאימים מסירת פרפרוזות או סיכומים במקום מסירת המידע עצמו.

24. היקף זכות העיון במידע: עיון אל מול העתקה:

א. ככלל כוללת זכות העיון גם את הזכות המשנית להעתיק את המידע שהעיון בו מבוקש. כך למשל נקבע בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי, ובתקנות סדר הדין האזרחי בעניין גילוי מסמכים ועיון בהם בהליכים אזרחיים. כן ראו את הגדרת "קבלת מידע" בסעיף 2 לחוק חופש המידע: "לרבות עיון, צפייה, האזנה, העתקה, צילום, קבלת פלט מחשב או קבלת מידע בכל דרך אחרת בהתאם לסוג המידע וצורת החזקתו".

ב. יחד עם זאת, הדין והפסיקה הכירו בכך שבמקרים מסוימים יש אינטרס המצדיק הגבלת זכות העיון, על דרך של הטלת סייגים לגבי אפשרות העתקת המידע. (רי' בשי"פ 6022/96

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיון במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

מדינת ישראל נ' מזור, פ"ד נ(3) 686 ובש"פ 8706/07 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם נורסס); וכן - סעיף 5 לחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים) התשט"ו-1955.

ג. מגבלות מעין אלו, המוטלות על נאשם בפלילים - במקרים של פגיעה מיוחדת בצנעת הפרט, במסמכים הנוגעים לקטינים, וכיוצ"ב - יפות מקל וחומר לגבי מי שמבקש לעיון במידע לצרכים אחרים. לאור עיקרון זה, חובתה של הרשות השוקלת להתיר עיון במידע, לבחון אם קיים אינטרס המצדיק להגביל את העיון במידע בדרך של מניעת העתקתו.

ז. הליך חלופי לסכלת המידע

25. בנסיבות מתאימות ניתן לשקול את הפניית מבקש העיון במידע המצוי בתיק חקירה להליכים חלופיים העומדים לרשותו. הליכים אלו הם בעיקרם שניים: עיון בתיק בית המשפט והליכי גילוי מסמכים ועיון בהם במסגרת הליך אזרחי.

26. **מידע - מתוך תיק חקירה - שהוגש לבית המשפט בתיק פלילי:** מידע זה מהווה חלק מתיק בית המשפט, שניתן לבקש לעיין בו בהתאם לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן: תקנות בתי המשפט (עיון בתיקים)). התקנות קובעות הסדר מיוחד ביחס למי שהוא בעל-דין בתיק שבו מבוקש העיון (תקנה 3), והסדר שונה למי שאיננו בעל-דין (תקנה 4). (תקנה 5 הקובעת הסדר למתן היתר כללי לעיון, טרם נכנסה לתוקף). במקרה שכזה יש להפנות איפוא את מבקש המידע להליך החלופי האמור.

27. **מידע מתוך תיק חקירה כאשר המדינה היא צד להליך אזרחי:** כאשר מוגשת בקשה לעיון במידע מתיק חקירה על ידי הצד שכנגד המדינה בהליך אזרחי, ישקול המחזיק במידע להפנות את המבקש להליכי גילוי מסמכים ועיון בהם בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

ח. פרוצדורה: גיבוש העמדה והייצוג

28. **בהליכים מנהליים המעוגנים בדין הפלילי:**

א. הדין הפלילי מאפשר נקיטה בהליכים מנהליים שונים - כגון, הגשת ערר על ידי חשוד על עילת הסגירה של תיק חקירה שנמתח נגדו; הגשת ערר על ידי המתלונן על סגירת תיק חקירה נגד חשוד; הכעת עמדה של מתלונן באשר להסדר טיעון, לבקשה לעיכוב הליכים, לשחרור מוקדם, לחנייה; וכיוצ"ב.

ב. ככל שמדובר בנקיטת הליך לאחר שכבר הוגש כתב אישום - יטפל בבקשת העיון הפרקליט או התובע המנהל (או שניהל בעבר) את התיק הפלילי בבית המשפט. ככל

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

שמדובר בנקיטת הליך שבו לא הוגש כתב אישום - יטפל בבקשת העיון הגורם שהחליט על סגירתו של התיק; ואם התיק עדיין בטיפול - הגורם המטפל בו.

במקרים המתאימים ישקול המטפל בבקשת העיון להיוועץ גם עם פרקליט מנהלי.

29. **בהליך אזרחי או מנהלי הנדון בבית המשפט:** כאשר מתבקש עיון במידע מתיק חקירה בהליך אזרחי/מנהלי המתנהל בבית משפט, והגורם המחזיק בחומר החקירה אינו רואה **כל מניעה** - לאחר שקילת כל האינטרסים הרלוונטיים, כמפורט בהנחייה זו - למסור את החומר, כך יעשה.

ככל שעולה שאלה ביחס לעיון - יש לנקוט בפרוצדורה כדלקמן:

א. **הגורם המייצג:** בהליך אזרחי/מנהלי, שהמדינה אינה צד לו, ייצג את המדינה בשאלת העיון במידע פרקליט אזרחי/מנהלי מפרקליטות המחוז, שבו מתנהל התיק. אם המדובר בהליך שהמדינה צד לו, ייצגה כמובן הפרקליט המנהל את ההליך.

הפרקליט האזרחי/מנהלי האמור הוא פרקליט העובד בשירות המדינה. ככל שמדובר בהליך אזרחי המנוהל על ידי עורך-דין בעל ייפוי כוח, יפנה האחרון למחלקת למיקוד חוץ בפרקליטות המדינה, אשר תפעל למינוי פרקליט שיטפל בשאלת העיון.

ב. **גיבוש העמדה:** לצורך גיבוש העמדה באשר לבקשת העיון יועבר כל החומר המבוקש לעיונו של הפרקליט האזרחי/מנהלי. העמדה תגובש על ידו בתיאום מלא עם הייעוץ המשפטי של הרשות החוקרת - כאשר היא המחזיקה בחומר החקירה; או עם הפרקליט או התובע הפלילי - כאשר החומר מוחזק בידי רשויות התביעה.

ג. **צו שיפוטי שניתן ללא שמיעת המדינה:** בהליך אזרחי שבו הורה בית המשפט לרשויות החקירה/התביעה להעמיד חומר מתיק חקירה לעיון הצדדים, מבלי ששמע קודם לכן את עמדת המדינה, או אז יש לנהוג כדלקמן:

(1) היחידה החוקרת/התובעת תפנה באופן מיידי לפרקליטות האזרחית במחוז שבו מצוי בית-המשפט, שהורה על גילוי החומר.

(2) העמדה תגובש לנופה, בהתאם לאמור לעיל, והפרקליט האזרחי ייצג את המדינה בהליך.

(3) אם יוחלט שאין לאפשר עיון מלא בחומר המצויין בצו, יגיש הפרקליט לבית-המשפט "בקשה לביטול צו לעיון במידע מתיק חקירה", ובו פירוט טעמי התנגדותה של המדינה.

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי בתיק חקירה	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

(4) נשמעה טענה לפיה המדינה אינה יכולה להשמיע טענות בעניין העיון בחומר, בשל כך שאינה צד להליך, יבהיר הפרקליט כי מעמד המדינה נובע מכך שביחס לצו הנוגע לעיון במסמכים המדינה היא בעל דין מובהק (והשוו הלכת חסן, בשי"פ 658/88, פ"ד מה(1) 670).

(5) במקרים המתאימים, אף יישקל הצורך בהתייצבות היועץ המשפטי לממשלה לפי פקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה) (נוסח חדש) לשם הבעת עמדתו בהליך.

ט. אכיפת חוק משולבת - מסירת מידע לגוף ציבורי

30. גוף ציבורי עשוי להיוקק לעיון במידע המצוי בתיק חקירה לצורך מילוי תפקידו על פי דין. גוף כזה הוא אפוא בעל אינטרס לגיטימי לעיון במידע. גם במקרה זה יש להכריע בשאלת עצם מתן העיון והיקפו תוך שקלול האינטרס הלגיטימי האמור עם האינטרסים הציבוריים הנוגדים, שנמנו בפרק ד' לעיל, ובהתאם לאפשרויות להגבלת היקף העיון ולמסירת פרפרוזות, בהתאם לאמור בפרק ה' לעיל.

31. חוק הגנת הפרטיות מתיר מסירת "מידע" - קרי, מידע הפוגע בפרטיות - מגוף ציבורי לגוף ציבורי אחר, אם המסירה "לא נאסרה בחיקוק" ובתנאי שאותו מידע דרוש "למטרת ביצוע חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים" של הגוף, מקבל המידע. (ר' סעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות).

32. בהקשר זה מוגדר "גוף ציבורי" כ"משדרי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים, רשות מקומית וגוף אחר הממלא תפקידים ציבוריים על פי דין". (ר' סעיף 123) לחוק הגנת הפרטיות. בנוסף קיימים גופים הקבועים בצו של שר המשפטים, שבו אף מפורט סוג המידע שרשאי אותו גוף לקבל. (צו הגנת הפרטיות (קביעת גופים ציבוריים), תשמ"ו-1986).

33. דוגמא למסירת מידע לגוף ציבורי ניתן למצוא בעת"מ (חי') 748/08 נעימה נ' רשות הרישוי לעסקים (לא פורסם): העירייה פנתה, בין היתר, למשטרת ישראל, כדי שזו תביע עמדתה באשר לבקשה לקבלת רשיון עסק. המשטרה התנגדה למתן הרשיון נוכח מידע הנוגע לפעילות המתבצעת בעסק והמסכנת את שלום הציבור. במסגרת זו הציגה המשטרה חלק מהמידע המצוי בידה. בעקבות התנגדות המשטרה לא ניתן רשיון לעסק.

י. אכיפה מקבילה ומשלימה לאכיפה הפלילית

34. מקרה ייחודי למסירת מידע מתוך תיק חקירה לגוף ציבורי, נוגע לאכיפה המקבילה להליך הפלילי. (כמוזכר בפתח הדברים, הנחיה זו אינה דנה בכלל המקרים שבהם ראוי, שהרשות עצמה תיזום מסירת מידע שכזה לצורך אכיפה).

הנחיה מס' 14.8 - בקשה מצד גורמים מסויימים סמכויות לנקוט בהליכים נגד אדם, שנפתחה נגדו חקירה פלילית, או שהוגש נגדו כתב אישום. לשם מימוש הסמכויות האמורות נזקק הגוף הציבורי, לא אחת, למידע מתוך תיק החקירה.	הנחיות פרקליט המדינה במידע המצוי בתיק חקירה
עדכון אחרון: כ"ח אדר ב' התשע"ד, 30 מרץ 2014	2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002; 14 יוני 2010; 20 יולי 2011

35. הוראות חוק שונות מעניקות לגופים ציבוריים מסויימים סמכויות לנקוט בהליכים נגד אדם, שנפתחה נגדו חקירה פלילית, או שהוגש נגדו כתב אישום. לשם מימוש הסמכויות האמורות נזקק הגוף הציבורי, לא אחת, למידע מתוך תיק החקירה.
36. קיים אינטרס ציבורי לאפשר לגוף ציבורי מוסמך כאמור למלא את תפקידו בהתאם לסמכויותיו, וכפועל יוצא מכך למסור לו את החומר הנדרש. בהתאם להנחיית מח"ק המוזכרת להלן, הגוף החוקר אף נדרש ליזום בעצמו את מסירת המידע לגוף הציבורי בעל הסמכויות. יחד עם זאת, דווקא בהקשר זה נדרשת רגישות מיוחדת בשל עיתוי העברת המידע, שמטבע העניין תתבקש לא אחת עוד בשלב שבו החקירה הפלילית בעיצומה.
37. ההכרעה באשר לעצם מסירת מידע כאמור, היקף המידע שיימסר, אופן המסירה ואופן השימוש האפשרי בו, תתקבל איפוא תוך שמירה על האינטרסים של החקירה הפלילית ותוך שקילת האפשרויות למסירת מידע באמצעות פרפרוזות וסיכומים. ככל שמדובר בשלב שלאחר סיום החקירה ממילא ישתנה האיוון באשר למסירת המידע.
38. בשל החשיבות הציבורית המובהקת שבאכיפה המקבילה ובשל רגישות העיתוי (בדרך כלל) תתקבל ההכרעה האמורה על ידי ראש תחום משמעת בפרקליטות המדינה תוך היוועצות עם קצינים בכירים במשטרה בהתאם לנהליה (כמפורט בהנחיית מח"ק 03.300.228).
39. הנחיית מח"ק האמורה מתייחסת כיום למסירת מידע לנציבות שירות המדינה בלבד, אך כוחה יפה גם למסירת מידע לגופים ציבוריים אחרים בעלי סמכויות חוקיות דומות.
40. דוגמאות להוראות חוק כאמור:
- א. חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, סעיף 47(א) לחוק מאפשר לנציב השירות להשעות עובד, שהחלה חקירה פלילית בעניינו, אם לדעת הנציב יש עמה קלון.
  - ב. פקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976, סעיף 44 מאפשר למנהל הכללי להתלות רשיונו של רופא, או להגביל את תחום עיסוקו, כאשר יש לו יסוד סביר לחשד, שהרופא גרם ברשלנות חמורה למוות או לפגיעה חמורה של מי שהיה בטיפולו. סמכות זו קיימת גם עם הגשת כתב אישום שיש בנסיבותיו משום קלון.
  - ג. חוק איסור הלבנת הון, התשי"ס-2000, סעיף 11(טד) לחוק מאפשר לרשם של נותני שירותי מטבע להתלות את רישומו במרשם של נותן שירותי מטבע עם פתיחתה של חקירה פלילית נגדו. (רי' הגדרת "הליכים פליליים" בסעיף 11א לחוק).

מוצג 15

135

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

תק דיני

1

מספר בקשה: 3

בפני כב' השופט איתי הרמלין

לורי שם טוב

מבקשים

נגד

1. משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב
2. מרינה אוסימוב

משיבים

2

החלטה

3

- 4 התובעת מבקשת כי יזומנו לדיון מספר ממלאי תפקידים על מנת שיציגו חומרים שונים
- 5 הרלבנטיים לדעתה לשם הכרעה כתיק. התובעת אינה מפרטת במדויק את התפקידים של
- 6 העדים שבהם מדובר ואינה נוקבת בשמותיהם של אנשים מסוימים. נדמה כי בקשתה נוגעת
- 7 לקבלת חומרים שבשליטת הנתבעת וזימון העדים הוא רק כלי להטנת מטרחה זו (הבקשה אף
- 8 מוכתרת בכותרת "בקשה לנילווי מסמכים ולזימון עדים"). כמוכן התובעת יכולה לבקש
- 9 מבית המשפט את זימונם של עדים מסוימים בכפוף להפקדת הוצאותיהם.
- 10
- 11 2. לנוכח תוכן בקשה זו ולנוכח ריבוי הבקשות והתגובות בתיק זה אוכיר שהדיון בבית המשפט
- 12 לתביעות קטנות אינו כפוף לסדרי הדיון ולדיני הראיות הרגילים, והכלל המנחה הוא של
- 13 מישוט החליכים וזירוום והכל לשם עשיית צדק לפי הדיון. אוכיר עוד שעיקרון הנזק
- 14 הראייתי, שלפיו צד שיכול היה להביא עד שיתמוך בגרסתו ולא עשה כן, יינזק מכך
- 15 ראייתי, חל גם בהליכים אלה.
- 16
- 17 3. הנתבעת מסרו בתגובתן לבקשת התובעת כי נציג מערך האבטחה בבית המשפט, שאת
- 18 התייצבותו נדיון מבקשת התובעת, צפוי כמילא להעיד מטעם הנתבעות. לפיכך, הנתבעות
- 19 מתבקשות להבהיר כהודעה לבית המשפט בתוך 3 ימים עמדתן באשר לאפשרות להעביר את
- 20 סרטי האבטחה של בית המשפט מיום האירוע לדיון התובעת עד בטרם הדיון.
- 21

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

תיק 3758-06-14 שם טוב נ' אוסימוב אחו'

תיק חיצוני

- 1 3. הנתבעת מתנגדת לבקשת התובעת שלדיון יתייבב נציג משטרת ישראל שיציג את תיק
- 2 החקירה הנוגע למקרה, כיוון שלדבריהן מדובר בחקירה עד התובעת שטרם הסתיימה,
- 3 ולתובעת כחשודה לא עומדת זכות עיון בחומר החקירה בשלב זה. הצדק עם הנתבעות, ואין
- 4 מקום כמובן שההליך בבית המשפט לתביעות קטנות ישבש את חקירת המשטרה. הנתבעת
- 5 מתבקשת לפיכך להודיע לבית המשפט בתוך 3 ימים האם בנסיבות אלה היא מבקשת
- 6 לדחות את מועד הדיון בתביעתה למועד שאחרי הודעת המשטרה על סיום החקירה בתיק.
- 7 מכל מקום אין צורך בווסון נציג המשטרה לדיון.
- 8
- 9 4. הנתבעת מתנגדת גם לבקשתה של התובעת לויכון נציג הנהלת בתי המשפט שיציג את
- 10 תיקה האישי של הנתבעת הראשונה את תנאי העסקתה. זאת, כשהטענה העיקרית היא
- 11 לפגיעה בפרטיותה של הנתבעת הראשונה. הנתבעות מתנגדות להצגת גם הקטע בתיק
- 12 האישי הנוגע לסמכויותיה של הנתבעת הראשונה. זאת, בטענה שאין תפקידן להעניק יעוץ
- 13 משפטי לתובעת. בעוד טיעון הפרטיות מוצדק, אין כך הדבר באשר לטעם השני להתנגדות.
- 14 חובת ההגיונות המוטלת על הנתבעת השנייה ועקרונות של שקיפות מחייבים לחשוף מידע
- 15 הנוגע לסמכויותיהם של מאבטחי בתי המשפט בפני כלל הציבור. והרי הנתבעות עצמן
- 16 מסבירות כי מדובר בסמכויות המעוגנות בדין – כלומר, מדובר במידע שאיננו חסוי. לפיכך,
- 17 אני מורה לנתבעות להעביר לעיון התובעת עד 7 ימים לפני הדיון את החלקים שבתיק
- 18 ההעסקה של הנתבעת הראשונה שאינם נוגעים לפרטיותה (כגון ענייני שכר ותנאי עבודה),
- 19 אלא לתפקידה ולסמכויותיה. ההחלטה האם לזמן לדיון כעד את נציג הנהלת בתי המשפט
- 20 שמורה לנתבעות.
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28 ניתנה חיים, 21 יולי 2014, בהעדר הצדדים.
- 29

עמוד 3 מתוך 3

בית משפט להביעות קטנות בתל אביב - יפו

תיק 3758-06-14 עם טוב נ' אוסימוב האז'

תיק חיצוני

א. ח

איתי הרמלין, שופט

1
2

3 מתוך 3

מוציג 16

16

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

1

כפני כב' השופט איתי הרמלין

התובעת: לורי שם טוב

נגד

הנתבעים: 1. מרינה אוסימוב
2. משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

נוכחים:

התובעת בעצמה בליווי מר משה הלוי
הנתבעת 1 בעצמה
נציג הנתבעת 2 מר אביתר אסף

פרוטוקול

מר משה הלוי:

אני לא משפטן, אני ידיד של התובעת ונעניתי בבקשתה לייצגה.
צפינו בדיסקים ובהם 4 סרטונים, חסרים קטעים. האירוע כולו ערך יותר משעתיים והסרטים מתעדים כ-20 דקות בלבד. הקטעים הרלבנטיים שחסרים אלו הקטעים שהם כתבו בכתב ההגנה על השתוללות, לא רואים זאת, רואים התנהגות עניינית - זה טוב לנו ואנחנו מציינים זאת אבל מבקשים לראות את כל הסרט.
ההלכה קובעת שצד שלא מראה את הראיות זה ייזקף לחובתו.
לשאלת בית המשפט אין לנו התנגדות שתוענק חסינות לנתבעת 1 אם הנתבעת 2 באה בנעליה.

נציג הנתבעת:

אני מתנגד לייצוגה של התובעת על ידי מר משה הלוי. בית המשפט נתן החלטה מנומקת שביסודה לא להתיר ייצוג על ידי עו"ד זה מאחר והתובעת אינה מיוצגת ואין לה ייצוג משפטי. אם הבקשה הייתה מוגשת בזמן וניתן היה לנו שהות להגיב עליה אך התובעת בחרת להתנגד לייצוג ויום לפני הייצוג להודיע לבית המשפט שהוא מבקשת ייצוג על ידי מישח. זו התנהלות שלא ראויה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

החלטה

אני מתיר למר הלוי לייצג את התובעת.
מדובר באדם העונה על כל הכללים הקבועים בסעיף 63(ב) לחוק בתי המשפט.
יתר על כן, הנתבעת מיוצגת במקרה זה על ידי מתמחה במשפטים, איש הפרקליטות שגילה בכתבי
הטענות שהגיש יכולות משפטיות נאות ולכן, אין כל סיבה שמר הלוי לא יסייע לתובעת בניהול
התיק.
ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ד, 17/08/2014 במעמד הנוכחים.

א. ח.

איתי הרמלין, שופט

11
12
13
14
15
16
17
18

פסק דין לגבי נתבעת 1

לנוכח הודעת המדינה על הענקת חסינות לנתבעת 1 אני דוחה את התביעה נגדה.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ד, 17/08/2014 במעמד הנוכחים.

א. ח.

איתי הרמלין, שופט

19
20
21
22
23
24
25

מר אסף:

אנחנו עומדים על בקשותינו שהדיון יועבר לפסים רגילים בסדר דין מהיר מהנימוקים שהעלינו
בבקשה. נימוק חדש שהועלה כאן הוא ההשגה לעניין ההקלטות. ככל שתהיה איזה טענה לגבי
תקינותם הם יזדקקו לתקירת מומחה לעניין זה.
אני מבקש לטעון שאין דילוג, ככל שהם יטענו לעריכה שדורשת חקירת מומחים או בוודאי שיש
להעביר הליך זה להליך בסדר דין מהיר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

מר הלוי:

בשנים האחרונות הוגדל סכום התביעה בתביעה קטנות מ-5,000 ש"ח עד ל-33,800 ש"ח ובתביעות בבית משפט שלום יש סכום מינימום של אגרה שמתאים לסך תביעה של 33,800 ש"ח. המחוקק הסמיך את בית המשפט לתביעות קטנות לדון בתביעות קטנות. אין אנו מצויים במצב של לחץ, אני לא רואה מצב של הזמנת מומחים בית המשפט יכול להתרשם בעצמו מגריעת קטעים מהסרטונים. אנתנו לא רואים סיבה להעביר את התביעה לסדר דין מהיר.

החלטה

מדובר בתביעה על סכום של 5,000 ש"ח. הנתבעת מיוצגת היטב וזכויותיה נשמרות בדיון. אין כל סיבה מיוחדת להעביר את התביעה לדיון שלא בתביעות קטנות בעיקר לנוכח הוצאות שייגרמו לתובעת עקב ניהול התיק בסדר דין מהיר. כוונתי, הן לייצוג על ידי עורך דין והן לאגרה. למיכך, הדיון ימשיך ויתקיים בבית משפט לתביעות קטנות.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ד, 17/08/2014 במעמד הנוכחים.

איתי הרמלין, שופט

18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

גב' מרינה אוסיפוב - מחזרת כדיון:

עונה לשאלות בית המשפט:

ש. מה הייתה העילה לעיכוב ולמעצר של התובעת?
ת. אני קצינת מתקן בבית משפט לענייני משפחה ברמת גן. אני אחראית על כל ענייני האבטחה. הגעתי לבית המשפט קיבלתי עדכון מהמאבטחים שלי שמתקיים כרגע דיון בפני השופט נפתלי שילה שביקש שיהיה מאבטח בדיון מכיוון שבדיונים הקודמים היה חשד להקלטה מצד התובעת. שהקלטות מהדיונים הללו הועלו לאינטרנט ליוטיוב. את זה אמרה העוזרת המשפטית. הגעתי לאולם, דיברתי עם המאבטח שהיה שם והוא אמר שהשופט נתן החלטה בעמוד הראשון של הפרוטוקול שבתום הדיון על קצינת מתקן לברר אם הדיון הוקלט או צולם. כשבית המשפט מחודד בפני את השאלה, אני משיבה שמדובר על הקלטה בלבד. בסוף הדיון ניגשתי עם עוד שני מאבטחים וגם המאבטח שהיה בדיון ואמרנו לה שהיא מעוכבת בגין חשד להקלטת הדיון ושהיא מעוכבת עד שתגיע משטרת ישראל. התובעת התחילה לומר שהיא עיתונאית ואין לנו סמכות לעכב אותה. הוסבר לה שיש לנו את הסמכות לעכבה. היא יחסית נרגעה וביקשה להיכנס לשירותים, אפשרנו לה להיכנס לשירותים ולאחר שתיים,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

- 1 שלוש דקות היא יצאה מהשירותים והחלה ללכת לכיוון היציאה והוסבר לה כי היא
 2 מעוכבת אך היא המשיכה להתלהם ולצעוק שאין לנו סמכות לעכב אותה, שנביא לה צו או
 3 דף כלשהו. נאמר לה שיש זה בהחלטת בית המשפט בפרוטוקול.
 4 **איפה כתוב זאת בהחלטת בית המשפט?** ש.
 5 לבירור אנחנו חייבים לעכבת, לא יכולים אחרת עד שהמטרה תגיע. ת.
 6 הוסבר לה שאם היא תמשיך כך נצטרך להפוך את זה למעצר ונצטרך לאזוק אותה עד
 7 שהמטרה תגיע. היא המשיכה בשלה, נאמר לה שהיא עצורה עד הגעת המשטרה. מהרגע
 8 שעצרנו אותה ועד שעייכנו אותה עברו כמה דקות כולל הזמן שהיא הייתה בשירותים.
 9 **מה היה הביטוי הפיזי של המעצר?** ש.
 10 הסברנו לה שהיא עצורה וביקשנו שתושיט את ידיה על מנת שנאזוק אותה, היא לא ת.
 11 הסכימה, היא התיישבה על הרצפה עם הידיים קדימה ואז אני ועוד מאבטח תפסנו כל אחד
 12 יד ואזקנו אותה. היא לא נתנה, היא השתוללה קצת. אזקנו אותה, הושבנו אותה על הכיסא
 13 ליד. היא יחסית נרגעה אזקנו אותה מקדימה, לא היה צורך שהיא תהיה עם הידיים
 14 מאחורה יותר מדי. אנחנו חיכינו למשטרה והיא התקשרה לחברים שלה שבאו וצילמו
 15 ועכשיו אפשר לראות את התנהגות התובעת בפייסבוק שלה עצמה בסרטונים שהחברים
 16 שלה צילמו. המשטרה הגיעה. למשטרה לקח זמן להגיע בערך כשעתיים, שעתיים וחצי.
 17 משטרת ישראל לא בידי, עשיתי את מירב יכולתי שיגיעו כמה שיותר מהר. זה הזמן שלוקח
 18 בדרך כלל, המשטרה ברחוב ז'בוטינסקי בן גוריון זה קרוב לבית המשפט לענייני משפחה.
 19 הייתי גם בטלפונים, יש לנו מתאם שיש במשמר בית המשפט שהעביר אותי לעוד קצין
 20 במשטרה שניסו לזרוז, אנחנו כמוה רצינו לסיים את העניין כמה שיותר מהר ושיבואו
 21 מהר.
 22
 23 **חקירה נגדית למר הלוי:**
 24 **אני מציג לך את העמוד הראשון של החלטת כב' השופט שילה, איפה כבוד השופט שילה** ש.
 25 **הורה לכם לעכב את התובעת?**
 26 כפי שהסברתי קודם לבית המשפט בשביל לערוך את הבדיקה יש צורך בעיכוב עד להגעת ת.
 27 משטרת ישראל שיעשו את הבדיקה שהשופט ביקש.
 28
 29 **עונה לשאלות בית המשפט:**
 30 **את אומרת שעילת העיכוב כפי שהודעת לתובעת היא שיש חשד שהיא הקליטה את** ש.
 31 **הדיון?**
 32 כן ת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

- 1 ש. את יכולה להראות לי איזה עבירה עובר אדם שמקליט דיון משפטי שמאפשרת לעכב
- 2 אותו?
- 3 ת. לפי החלטה של כבי השופט. בבית משפט לענייני משפחה אין לצלם ואין להקליט. הדיונים
- 4 מתנהלים בדלתיים סגורות ואין הקלטה.
- 5 ש. אמרת שהיה חשד להקלטת הדיון, איזה עבירה עובר אדם שמקליט דיון?
- 6 ת. אני לא משפטנית.
- 7 ש. יש לך סמכויות של שוטר?
- 8 ת. נכון.
- 9 ש. מקור העיכוב זה השופט ולא עבירה?
- 10 ת. השופט וזה שאסור לצלם בבית המשפט. בשבילי צילום והקלטה זה אותו דבר. ההנחיות של
- 11 משמר בתי המשמר, אני יכולה לבקש שיביאו את זה אליכם. אין הקלטות בדיונים כאלו
- 12 ובמיוחד בדיונים של משפחה בדלתיים סגורות אין אופציה להקליט. איפה זה כתוב? אני
- 13 יכולה לבקש מהבוסים שלי להעביר אליך. אני לא יודעת בחוק איפה יש איסור פילי על
- 14 הקלטה אבל לפי הנהלים שלנו אסור להקליט דיונים.

[בשלב זה יצאה העדה מהאולם]

מר אסף:

- 19 כפי שכתוב בסעיף 18 לכתב ההגנה, סעיף 70 לחוק בתי המשפט קובע שלא יפרסם אדם על דיון
- 20 שנעשה בדלתיים סגורות. לא יצלם אדם ולא יפרסם אלא ברשות בית המשפט. החלטת השופט
- 21 הייתה לבצע בדיקה. וודאי שלא מדובר בבדיקה תיאורטית. נכון שהשופט לא הורה. המעצר היה
- 22 בגלל שהתובעת התנגדה לעיכוב.
- 23 קודם כל אומר החוק לא יפרסם אדם דבר.
- 24 אני כשלעצמי לא מוצא הבדל בין תצלום לבין הקלטה.
- 25 אני מתייחס לפרסום.
- 26 יש כאן עד נוסף שהיה נוכח במהלך כל הדיון.
- 27 כאשר התובעת יוצאת מבית המשפט ניגשים אליה שני מאבטחים. לאחר שתי דקות מגיעה התובעת
- 28 לסיפור בגלל הוראת בית המשפט שקצינת בית המשפט תעשה את הבדיקה.
- 29 שני המאבטחים הראשונים הודיעו לתובעת על העיכוב ולא נגעו בה. מרינה היא בליבת הסיפור כיוון
- 30 שהיא נגעה בה בשלבים האחרים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

- 1
- 2 **גב' מרינה אוסימוב עונה לשאלות מה הלוי:**
- 3 ש. בדוח אירוע שלך הזכרת שאת עורכת לפעמים ביקורת עם אנשים צילמו בטלפונים, עשית
- 4 פעם בדיקות מעין אלה?
- 5 ת. השופט הורה לנו לעשות את הבדיקה, לבדוק אם הייתה הקלטה של הדיון.
- 6 ש. איך בדקים את זה?
- 7 ת. הוזמנה משטרת ישראל ולכן התובעת עוכבה עד להגעת המשטרה לצורך בדיקה אם היה
- 8 צילום או הקלטה.
- 9 ש. האם באופן כללי אם את חושדת באדם שמקליט דיון, האם את בודקת אותו?
- 10 ת. לא, אנתנו מזמינים את המשטרה.
- 11
- 12 **חקירה חוזרת:**
- 13 ש. אני מרענן את זיכרונוך מדוח אירוע ראשוני ומפנה אותך לשורות 1-2, האם זה נכון שבעת
- 14 האירוע את חשדת לביצוע של צילום והקלטה?
- 15 ת. כן.
- 16 **מסמך נ/1 את דוח אירוע ראשוני**
- 17 ש. לפני רגע אמרת לנו שהחשד שלך היה להקלטה. ז.א. שכתבת שהבעיה היא צילום
- 18 התכונות שהחשד הוא צילום והקלטה?
- 19
- 20 **מר הלוי:**
- 21 מדובר בשאלה מנחה.
- 22 ת. כמו שעניתי קודם לבית המשפט, מבחינתי זה אותו דבר, הקלטה, מכשיר צילום אפשר
- 23 לעשות את זה בד בבד. גם בדוח האירוע שלי כתוב הקלטה/צילום. כל דוח אירוע שלי רשום
- 24 הקלטה/צילום. החשד הוא כפי שכתוב הקלטה/צילום.
- 25 ש. היה חשש לצילום באותו יום?
- 26 ת. כן, כפי שאמרה לי באותו יום העוזרת המשפטית. אני לא הייתי בדיון, העוזרת המשפטית
- 27 אמרה לי שיש חשד להקלטה או לצילום.
- 28 ש. מה את שמעת?
- 29 ת. שהעוזרת המשפטית אמרה צילום והקלטה ככל הנראה. אם זה רשום לי בדוח אירוע
- 30 הקלטה/צילום זו הייתה הטענה.
- 31
- 32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

- 1
- 2 **עונה לשאלות מר הלוי:**
- 3 ש. תאשר לי שאת הדוח הזה כתבת מיד לאחר האירוע או באותו יום?
- 4 ת. כן, אותו יום.
- 5 ש. תסבירי לי איך את מציינת שרשמת את האירוע באותו יום יש קטע שהוא אחרי יומיים?
- 6 ת. אם אני לא טועה זה פורסם באותו יום או למחר. יש דוח אירוע, ככל שיש דברים שקורים
- 7 מוסיפים לדוח פרטים שאירעו, זה אולי נרשם יום למחרת.
- 8 ש. מי הקליד את המסמך הזה?
- 9 ת. אני.
- 10 ש. יש לכם שאת מקלידה?
- 11 ת. כן.
- 12 ש. יש אינטרנט בבית המשפט שאתם יכולים לצפות כיוטיוב ובפייסבוק?
- 13 ת. לא. יש לי טלפון נייד שבו אני יכולה לראות.
- 14 ש. יש לך תעודה רפואית מאותו אירוע, הלכת להיבדק אצל רומא?
- 15 ת. לא היה לי צורך להיבדק. הייתה לי שריטה אחת שתיים ואין לי לבדוק שריטות.
- 16 ש. אם היה חשד להקלטה מדוע לא עיכבת את הגרוש שלה?
- 17 ת. כי החשד היה על התובעת ולא לגבי הגרוש שלה. ההחלטה היא לגביה. אם תייתה החלטה
- 18 לגבי הגרוש שלה אז הוא גם היה מעוכב. המאכטט שהיה נוכח בדיון שמו ניר דהאן והוא
- 19 נמצא בחוץ.
- 20 ש. את יכולה להסביר, למה המשטרה הגיעה רק כרגע שהחברים שלה הגיעו לבית המשפט
- 21 והחלו לצלם?
- 22 ת. את זה תשאל את משטרת ישראל כי גם אני הייתי רוצה לדעת.
- 23 ש. באיזה שעה חייגת למשטרה?
- 24 ת. יכול להיות שזה רשום בדוח, זה היה לפני 3 חודשים ואני לא זוכר. לפי דעתי זה לא היה
- 25 קשור לחברים שלה שהגיעו. למשטרה לוקח שעתיים, שלוש כדי להגיע גם באירועים
- 26 אחרים.
- 27 ש. אם חייגת למשטרה זה היה צריך להופיע בדוח שלך?
- 28 ת. כמובן שצויין שהמשטרה זומנה אבל אני לא זוכרת את השעה.
- 29
- 30
- 31
- 32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33

מר אסף:

אבקש לציין שמהמילה "יש לציין" זו המסקנה שנרשמה מאוחר יותר. יש את הדוח הידני שנכתב מיד והדוח המוקלד כולל את כתוב היד וגם תוספות מאוחרות. הדוח בכתב יד מועבר גם למשטרת ישראל - דוח בכתב יד מסומן 2/.

חקירת חוזרת:

ש. האם בכל זמן העיכוב שלה היא הסכימה למסור לכם את הטלפון הנייד שלכם לבדיקה?
 ת. אני לא זוכרת. בכל מקרה אנחנו לא בודקים בעצמנו טלפונים אנחנו מזמינים משטרה לבדוק זאת.

ע.ה - ניר דהן - מזהר כדון:

אני אחראי משמרת בבית משפט לענייני משפחה ברמת גן באבטחה.
 עונה לשאלות בית המשפט:
 ש. האם אתה זוכר את המקרה עם התובעת?
 ת. כן.
 ש. ספר לנו מה אתה זוכר!
 ת. לפני תחילת הדיון הגיעה עוזרת משפטית של השופטת שילה לעמדת המאבטחים והודיעה על דיון בעייתי של מישהי שמצלמת ומעלה לאינטרנט דברים וחומרים מתוך בית המשפט. ניגשתי לדיון ונכחתי בדיון משהוא התחיל. ברגע שהבנתי שמקליטים בדיון ביקשתי שהטלפונים הניידים יכובו וכל זאת בגלל מה שאמרה העוזרת המשפטית. ביקשתי לכבות את הטלפונים וכך גם ביקש השופט. הצד השני בדיון הראה לי שהטלפון שלו סגור וגם העו"ס הראתה לי שהטלפון שלה גם סגור ואז ניגשתי לתובעת וביקשתי להראות לי את הטלפונים והיא אמרה לי שאין לה טלפון. שאלתי אותה אם אין לה טלפון בכלל והיא אמרה לי לא, שאלתי אותה מה יש לה בכיס, היא לא שיתפה פעולה. הסתכלתי על השופט והוא אמר אין בעיה. אמרתי אין בעיה כסדר ועמדתי בצד באולם. אז אני מסתכל על התובעת ורואה עליה עט מצלמה. מניסיוני ראיתי הרבה צורות הקלטה כמו משקפיים. אמרתי לשופט שאני חושד שיש לה עט מקליט וחוף מזה שיש לה טלפון בכיס, מה אתה רוצה לעשות. עצרתי את הדיון. הוא שאל אותי איך אנחנו מטפלים בעניין כזה ואמרתי לו שאנחנו מעכבים את מי שתשוד בצילום או הקלטה ומזמינים את המשטרה. השופט רשם בפרוטוקול שבסוף הדיון המאבטחים יבדקו בכליה ויראו שאין חומר מצולם. אנחנו לא בודקים את החומר המצולם אלא מזמינים משטרה. הסתיים הדיון והתובעת באה לצאת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 3758-06-14 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

1 ואמרתי לה שהיא מעוכבת, הסברתי לה למה כי יש חשש להקלטה באולם ובהתאם
 2 להחלטת שופט. בשלב הזה מרינה כבר הגיעה לעבודה, היא קצינת מתקן. אמרתי לה שתגיע
 3 לדיון כי מדובר באישה ולכך צריך מאבטחת אלו הנהגים. כמה שפחות עיסוק גבר ואישה.
 4 עיכוב לא מחייב במעצר. מרינה הגיעה ואז יצאנו מהאולם, ביקשנו ממנה לשבת, התיישבה,
 5 היא אמרה שאין לנו זכות. היא התקשרה למישהו והוא אמר לה שאין לה שאין לנו סמכות
 6 לעכב אותה ושצריך צו עיכוב. לא יודע על בסיס מה הוא אמר את זה אולי הוא בלבד את זה
 7 עם צו יציאה מהארץ. הסברנו לה שוב ושוב שזה בסמכות שלנו. כשהיא הבינה שאנחנו לא
 8 יכולים לעכב אותה היא התחילה ללכת לכיוון היציאה מבית המשפט. זה מסדרון ארוך
 9 ובאמצע היא ביקשה ללכת לשירותים, לא מנענו ממנה זאת, והיא נכנסה לשירותים. אמרתי
 10 למרינה היא תמחק את כל ההקלטה. התקדמנו לשירותים וברגע שהודענו לה על המעקב
 11 כבר הזמנו משטרה שהם יבדקו אם הדיון מוקלט.
 12 היא ביקשה לצאת מבית המשפט והסברנו לה שהיא מעוכבת. בשלב הזה היא באה לצאת
 13 עמדנו מולה והיא דחפה את מרינה ואז התחלנו במעצר ברגע שהיא התחילה להתנגד לעיכוב
 14 ורצתה לצאת בכוח מבית המשפט. במהלך הזמן הזה היא עשתה עוד טלפונים, הגיעו מספר
 15 אנשים אחד מהם היה די מבוגר שגם הוא התחיל לצלם אותנו ולשאל שאלות ולעורר
 16 פרובוקציות. הגיעה עוד אישה אחת שצילמה אותנו והקליטה אותנו תוך כדי כך שהתובעת
 17 אומרת כל מיני דברים.

העד עונה לשאלות מר הלוי:

18
 19
 20 ש. האם היית נוכח מתחילתו ועד סופו של הדיון?
 21 ת. כן.
 22 ש. האם הגרוש של התובעת אמר משהו על הקלטה?
 23 ת. אני לא זוכר.
 24 ש. שאתה אמרת שפנית לשופט, הקלדנית ביקשה ממך משהו או השופט?
 25 ת. לא.
 26 ש. אתה מיוזמתך עצרת את הדיון?
 27 ת. כן.
 28 ש. יש לכם סמכות או נוהל של בדיקת אנשים כשהם יוצאים מבית המשפט?
 29 ת. יש במקרים מסוימים כן.
 30 ש. באיזה מקרים?
 31 ת. יש חשש של חטיפת אקדה, עושים בקרה הפוכה, מותר לבדוק אנשים גם ביציאה.
 32 ש. יש נוהל לגבי אנשים שיוצאים מבית המשפט?

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

- 1 ת. אין נוהל. צריך הוראה של שופט או משהו חשוד שאנחנו צריכים לבדוק את האנשים
- 2 שיוצאים מבית המשפט.
- 3 ש. אתה אמרת שהשופט שילה הודיע על בדיקה?
- 4 ת. איך שראיתי את העד אז השופט נתן החלטה במהלך הדיון שבסיום הדיון תיערך בדיקה.
- 5 ש. האם זו הנקודה שעצרת את הדיון כשראית את העט, היכן שמסומן בפרוטוקול בעמ' 21
- 6 שורות 25-26. טענת שברגע שגילית את העט כבי' השופט שילה נתן החלטה לבדוק אם הדיון
- 7 הוקלט?
- 8 ת. כן, הוא נתן את החלטה במהלך הדיון שבסיום הדיון לבדוק.

מר הלוי:

11 אבקש לציין שפרוטוקול בית המשפט נחשב כמשקף את הדיון ומחלכו בבית המשפט.

המשך חקירה נגדית למר הלוי:

- 14 ש. המאבטחת הייתה בבית המשפט כשהתחיל הדיון?
- 15 ת. לא בטוח.
- 16 ש. היא עבדה במשמרת אחרת?
- 17 ת. לא זוכר.

אין חקירה חוזרת

התובעת - גב' שם טוב לוי - מוזהרת כדין:

חקירה ראשית:

- 23 בתאריך 14.5.18 התקיים דיון לפני השופט נפתלי שילה, דיון אמוציונלי מאוד. יש לי בעיות חמורות
- 24 עם פקידות הסעד והגרוש שלא מאפשרים לי קשר רגיל עם הילדים שלי במשך 5 שנים. כך שזה דיון
- 25 טעון. התקיים הדיון. היו נוכחים בו המאבטחים. בסוף הדיון שהיה קשה מאוד עמדתי לצאת
- 26 החוצה וללכת הביתה. היה דיון מאוד קשה. עמדתי ללכת לכיוון הביתה, הגיעה המאבטחת של בית
- 27 המשפט מרינה אוסיפוב ואמרה לי שאני עצורה. אמרתי לה תביאי לי צו מעצר. היא אמרה לי שאני
- 28 עצורה עד שתגיע המשטרה, ביקשתי ממנה להראות לי צו מעצר או צו עיכוב. היא אמרה לי שאני
- 29 עצורה ולא יכולה לצאת מכאן, היא אמרה לי שאני הקלטתי את הדיון. אמרתי לה שתבדוק את
- 30 הדברים, בדקו לי בהחלט גם בדברים, בדקו לי בשקית הניילון וגם בתיק אם יש מכשיר הקלטה
- 31 אפילו בדקו את העט ולא מצאו דבר. עמדתי לצאת החוצה במסדרון היא התנפלה עלי מאחורי גבי,
- 32 הם הפילו אותי היא, דהן ועוד מאבטח. התנפלה עלי מאחורי גבי, קפצו עלי עוד שניים מאחורה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

1 ומשכו לי את הידיים. מרינה עצרה אותי. כשיצאתי לא פנה אלי דהן. איך שבאתי לצאת מהאולם
2 פנתה אלי מרינה. הוא לא פנה אלי.

עונה לשאלות ביתה משפט:

- 3
- 4
- 5 ש. שניהם אמרו שהם עיכבו אותך?
- 6 ת. הם שיקרו כאן בעדות כאן, בכך שהם אמרו שהם עיכבו אותי לפני שעצרו אותי.
- 7 מרינה בדקה את השקית ולא מצאה דבר. באתי ללכת היא ושני המאבטחים הבריונים
- 8 שלהם תפסו אותי. באתי לצאת והם מאחורה משכו אותי, נפלתי והם הפילו אותי, החולצה
- 9 שלי נפתחה. הרגשתי כמו באונס. הרגשתי בתקופה כמו שהגרוש שלי בא לי מאחור. גם
- 10 מעדותו של דהן הוא לא טען שהתנגדתי. שיראו לי צו מעצר או צו עיכוב - הם לא הראו לי.
- 11 ש. מה הם אמרו שהסיבה למעצר?
- 12 ת. שהקלטתי את הדיון.
- 13 ש. האם הקלטת והעלית ליוטיוב דיונים קודמים?
- 14 ת. יכולים להשתמש בשם שלי עוד אנשים. זה לא רלבנטי גם אם הועלה סרטון.
- 15 ש. האם העלית ליוטיוב הקלטות של דיונים קודמים?
- 16 ת. לא העליתי הקלטות של דיונים קודמים וגם לא צילומים.
- 17 ש. הם אומרים שהעלית צילום של השופט?
- 18 ת. לא נכון, מעולם לא העליתי צילום של השופט.
- 19 ש. צילום שהעלית זה לא צילום שאת צילמת?
- 20 ת. וודאי שלא.
- 21 ש. את הדיון הזה הקלטת?
- 22 ת. לא, ממש לא. לא הקלטתי ולא צילמתי.
- 23 ש. למה לא הסכמת להתחייב שלא תקליטי את הדיון כשהשופט ביקש ממך?
- 24 ת. השופט זה הוא בעייתי, הרבה דברים לא נרשמים בפרוטוקול. הגשתי נגדו עשרות תלונות
- 25 ולצדדי הוא נשאר בתוך המערכת. אין חוק שאוסר עלי להקליט או לא להקליט. כל דיון אני
- 26 מבקשת מהשופט להזמין הקלטה שישקף את מה שהיה בדיון. מדובר כאן על הילדים שלי.
- 27 אמרתי שאני משיבה שאני עומדת בכללי בית המשפט. אמרתי לשופט שאני לא מקליטה
- 28 ואפילו הוא לא רשם את זה בפרוטוקול.
- 29 ש. כשהשופט כותב שאת מסרבת להתחייב?
- 30 ת. זה לא נכון, זה תוספות שלו הוא עושה סמלית.
- 31 ש. הבקשה להתחייב זה בגלל שאת מקליטה את הדיון?

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

- 1 ת. אני לא מקליטה את הדיון. אלה הם הכללים. אין גם לשופט סמכות לחייב או לא לחייב
 2 אותי הוא יכול לבקש. לא הקלטתי את הדיון ולא היה לי עד שמצלם. הם כל כך בחרדות
 3 שעיתונאית מקליטה, מצלמת. אני גם מפנה את בית המשפט לפרוטוקול עמ' 21 שורות
 4 25-26. אני גם עניתי שהעט לא מצלם וגם הראיתי לשופט את העט.
 5 **כמה זמן החזיקו אותך עצורה?**
 6 ת. יותר משעתיים וחצי. הייתי עצורה ואזוקה. נכנסו אנשים עד השעה 13:00. הם אמרו לי
 7 להישאר אזוקה ליד הכניסה של בית המשפט שכל אחד עובר. זה היה כאילו שאני עבריינית
 8 איזה שודדת בנקים. אני עמדתי בדיון בנושא הילדים שלי. מהדיון עמדתי ללכת הביתה ולא
 9 חשבתי שאני איעצר בתוך האולם וזה דבר שלא הבאתי בחשבון. אין לי מילים לתאר זה
 10 אירוע מזעזע וזה אחד מהדברים המחרידים שעברתי עם עובדי ציבור.
 11 אני רוצה להוסיף שגם שהגיעה משטרה לבית המשפט בוצעה לי בדיקה נוספת בתוך בית
 12 המשפט על ידי שוטר ושוטרת, השוטר בדק לי את התיק והשוטרת עשתה לי בדיקה על הגוף
 13 ולא מצאו דבר וגם במשטרה עשו לי בדיקה כשהם מורים לי להוריד את כל הבגדים וזו
 14 בדיקה משפילה.

חקירה נגדית:

- 17 ש. **בכתב התביעה את מתארת את מה שעשתה לך לטענתך מרינה. למה לא רשמת את הדבר**
 18 **העיקרי שהשופט חשש שאת מקליטה את הדיון וביקש שתבצעי בדיקה?**
 19 ת. זה מצורף בפרוטוקול, למה אני צריכה לרשום את זה? כתוב בסעיף 8 לכתב התביעה כתבתי
 20 זאת מפורשות ולא בכדי צירפתי את הפרוטוקול שמראה זאת.
 21 ש. **אם את טוענת שאין סמכות לעיכוב ואין סמכות למעצר, איך חשבת לקיים את הבדיקה?**
 22 ת. איך ידעתי? בדיקה זה לא אומר מעצר.
 23 ש. **את אומרת שברור מאליו מה התכוון השופט שילה שצריך בדיקה?**
 24 ת. כתוב שבסיומה תיעשה בדיקה. תביאי לי את הדברים לעשות בדיקה.
 25 ש. **את טוענת שלא אמרו לך על עיכוב?**
 26 ת. בכלל לא אמרו לי עיכוב.
 27 ש. **מפנה אותך לכך שאת אומרת שאין להם סמכות לעכב ולעצור?**
 28 ת. אני אמרתי לה שאין להם סמכות לעצור אותי כך היא אמרה לי מלכתחילה שהיא עוצרת
 29 אותי. כשבית המשפט מפנה אותי לסעיף 15 לכתב התביעה שבו אני כותבת שלא התנגדתי
 30 "לא לעיכוב ולא למעצר השווא" אני מסבירה שמלכתחילה נאמר לי שאני עצורה. אני
 31 אומרת במפורש, גם אם היא אמרה והיא לא אמרה לי בהתחלה שאני מעוכבת היא אמרה
 32 לי שאני עצורה. נכון, לא התנגדתי לא לזה ולא לזה הכוונה לא לעיכוב. חשוב לציין שגם

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

- 1 בעצמה העידה מרינה שתוך 2 דקות שחלפו שאני עצורה. תוך כדי העיכוב היא הודיעה לי
 2 שאני עצורה. שאלתי אותה אם יש לה צו מעצר היא לא אמרה לי שיש לה. גם לא ביצעתני
 3 שום עבירה כדי שיתקפו אותי בצורה כזאת. באתי כאימא שנלחמת על ידיה ובוודאי שלא
 4 חשבתי להיות בסיטואציה כזאת והגרש שלי עומד ומצלם. למה לא עצרו את הגרוש שלי.
 5 **אמרת שמרינה באה מאחוריך ואזקה אותך איך שיצאת מהאולם, האם לא ניגשו אליך שני**
 6 **מאבטחים לפני כן?**
 7 **ת.** באו אלי שני המאבטחים ואחר כך באה אלי מרינה וישר התנפלה עלי. מי שהגיעה אלי זו
 8 הייתה מרינה, אני באתי לצאת. אחרי שאתה מציג לי את הסירטון אני אומרת, ששני
 9 המאבטחים האחרים לא דיברו אותי לפני שמרינה הגיעה.
 10 **ש.** את טוענת שביצעו חיפוש עליך?
 11 **ת.** כן.
 12 **ש.** ועשו זאת מול עוברים ושבים?
 13 **ת.** כן. בדקו לי בתיק.
 14 **ש.** אין חולק שזה היה בנוכחות שני אנשים שאת מכירה בתוך אולם בית המשפט?
 15 **ת.** את הבדיקה עשו לי בתוך חדר כשהגיעה המשטרה.
 16 **ש.** למה האנשים מטעמך לא הגיעו לעדות?
 17 **ת.** הם הגיעו אחרי שנעצרתי.
 18 **ש.** אני מדבר על אנשים בכלל שראו את האירוע ונחמה דר במיוחד?
 19 **ת.** הם לא היו נוכחים באירוע הם הגיעו אחרי.
 20
 21 **עונה לשאלות בית המשפט:**
 22 בשעה שעוכבו או עצרו אותי לא היה אף אדם שאני מכירה רק אחרי שכבר הייתי 40 דקות
 23 עצורה הגיע מוטי שהוא ידיד שלי וכעבור כשעה נוספת הגיעה נחמה דר.
 24
 25 **המשך חקירה נגדית:**
 26 **ת.** אמרת שעמדת ליד הכניסה ומפנה אותך לסעיף 7 לכתב התביעה, שהאירוע היה לעיניהם
 27 המשתאות של באי בית המשפט.
 28 **ש.** אם זה כל כך הפריע לך למה בחרת להעלות ליוטיוב?
 29 **ת.** לא העליתי שום דבר ליוטיוב. הסרטונים גם לא מראים את הרגע שבו התנפלו עלי
 30 בברוטליות.
 31

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 3758-06-14 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

- 1 .ש. בסעיף 13 את לא טוענת על התקיפה אלא על כך שהושיבו אותך ליד הכניסה, אז למה
2 העלית זאת ליוטיוב?
3 .ת. זה לא משנה. כאן רואים אותי עומדת אזוקה.
4 אני הותקפתי בצורה אלימה וברוטלית זה מזעזע ולא הייתה להם סמכות לכך, הם תקפו
5 אותי שלא כדוך. אני עיתונאית ומעלה דברים, אני יכולה להעלות גם עם צדדים שניים
6 ושלישיים. חברתי נחמה דר העלתה לפי השאלות שהיא שאלת שהיא שאלה אותי.
7 .ש. האם נכון שהעלית סירטון מפרוטוקול שבו מקריא השופט שילה קטע מהחלטה?
8 .ת. לא.
9 .ש. רשום שם תחת השם שלך שאת העלית?
10 .ת. אני לא אחראית על מה שאנשים אחרים יכולים לפתוח חשבונות על שמי. זה מה שעושה
11 הגרוש לי שהוא פותח חשבונות על שמי ומפרסם להציל את הילדים מלורי.
12 .ש. דברים שנגד הגרוש שלך שמועלים ביוטיוב זה מה שגרושך עושה ומפרסם דברים על עצמו?
13 .ת. לי אין חשבון יוטיוב. אין שום קשר. הוא מנסה עכשיו להרחיב יריעה. אני יודעת על מה הוא
14 מדבר, זה לא קשור אלי. גם לא רלבנטי לכתב התביעה.
15 .ש. ביום הדיון 18.5 את טוענת שלא הקלטת ולא צילמת?
16 .ת. לא הקלטתי ולא צילמתי.
17 .ש. איך ביום הדיון העלית לחשבון הפייסבוק שלך תמונה של השופט שילה וכותבת, תמונה של
18 נפתלי שילה, שופט מרגרינה וחותרת גומי של משרד הרווחה, 5 שנים הוא מסתתר כמו
19 עכברוש ואין תמונה שלו בשום מקום, הנה עכשיו נדע לתייג כמו שצריך.
20 .ת. לא אני צילמתי את התמונה וגם לא רלבנטי לכתב התביעה.
21 .ש. תסבירי למה כתבת לתייג אותו?
22 .ת. זו לא רלבנטי לכתב התביעה. אני לא צילמתי את התמונה.
23 .ש. את טוענת שלא הראו לך את הסמכות לעיכוב?
24 .ת. נכון.
25 .ש. ז.א. שהמבטחים וגם מרינה לא הראו לך תעודת מאבטח שלהם?
26 .ת. הם לא הראו לי צו מעצר או צו עיכוב זה מה שביקשתי מהם. הראו לי תעודה של מאבטח,
27 לא קראתי בה ולא התעמקתי בה.
28 .ש. בפרוטוקול הדיון, שורה ראשונה, הצהרת שאין לך טלפון, זה שקר, כשיצאת היה לך טלפון?
29 .ת. נכון. לשאלת בית המשפט אמרתי קודם כל שאין לי טלפון וזה לא היה נכון. אחר כך אמרתי
30 שאני מסרבת להשיב לשאלה "האם יש לי טלפון נייד".
31 .ש. תסכימי איתי שאם היית אומרת. אני מתחייבת שלא להקליט את הדיון או לא הייתה שום
32 בעיה והשופט לא היה מורה על בדיקה?

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

1 ת. זו השערה, אני לא יודעת.
 2 ש. בכתב התשובה את טוענת שהחרימו לך את הטלפון, מפנה לסעיף 6 לכתב התשובה. למה
 3 בכתב התביעה לא כתבת שהחרימו לך את הטלפון?
 4 ת. כתב התשובה שלי התייחס לכתב ההגנה שלכם. בניגוד לאמור בסעיף 4 להודעת הנתבעת 2.
 5 אני התייחסתי למה שהם כתבו. אתראי המשמרת ראה בכיסה של התובעת מכשיר החשוד
 6 בטלפון סלולרי וביקש שאציגו ואמרתי לו שאין לו שום סמכות.

חקירת חוזרת:

9 ש. באיזה שלב בדיון, כבוד השופט שילה הזהיר אותך מעדות שקר?

הערת בית המשפט:

12 השאלה אם התובעת שיקרה לפני או אחרי שהוזהרה אינה חשובה במיוחד.

מר הלוי:

15 יש 4 מצלמות שלא מותעדים הכול. יש חתיכה. מה שהם היו צריכים לעשות שבכל מצלמה היו
 16 צריכים להוציא מכל מצלמה שעתיים וחצי. הם לקחו את החלקים שהיא יוצאת מהאולם 2 דקות.

מר אסף:

19 משהו כמו שעתיים היא ישבה וברגע שהיא ישבה זה לא היה בטווח המצלמה. זה לא נחתך, זה זמן
 20 שהיא לא נקלטה במצלמה.

מר הלוי:

23 הם היו צריכים להביא עד מטעם האחראים על המצלמות.

מר אסף:

26 לא כל המסדרון מכוסה במצלמות.

מר הלוי:

29 בכל מקרה, 4 מצלמות היו צריכות כל אחת מהן להראות כל סרטון במשך של שעתיים וחצי.
 30 מרינה לא מצלמת, המאבטח לא מצלם במצלמות. היה מישהו שקירב את המצלמה ועקב.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

מר אסף:

אני מצהיר שכל ההקלטות האלה הן כל ההקלטות שיש ואין יותר ולא נערך חיתוך של הסרטונים.

מר הלוי:

אחרי ששמעתי את העדויות אני חושב שהסרטון מיותר. לכן, אין צורך שבית המשפט יורה להעביר אלי את הסרטים המלאים שתעדו 4 מצלמות במשך שתיים וחצי כל מצלמה.

מר הלוי מסכם:

מדובר במקרה שמאבטחים של בתי המשפט עיכבו את התובעת ועצרו אותה ללא סמכות, ללא חשד לביצוע עבירה מצידה. בעדות החופשית של העדים, לא טענו שום דבר לגבי צילום. עניין הצילום לא נטען בהחלטת כבי השופט שילה. אין החלטה על זה. אין החלטה של ביצוע בפרוטוקול, הפרוטוקול אמור לשקף את מהלך הדיון. לא מופיע שום דבר בפרוטוקול, המאבטחים טוענים שהם פעלו לפי החלטת שופט. גם אם היה חשד לצילום, ברגע שהמאבטחים שעיכבו אותה אמרו לה שמדובר בחשד להקלטה זאת אומרת שהם לא הצביעו על עילה חוקית לעיכוב או על עבירה שהיא לכאורה ביצעה. ברגע שהתובעת התנגדה לעיכוב ואמרה שאין להם סמכות היא בדיוק התכוונה לדבר שהם מעכבים אותה להקלטה. הייתה לה זכות להתנגד לעיכוב לא חוקי על הקלטה. בזמן אמת נשהם באו לעכב אותה הם לא דיברו אותה דבר על צילום. במקום לתת לה לצאת לחופשי הם אוקו אותה ועד שהתברר שלה הגיעו אז המשטרה הגיעה כי אחרת המשטרה הייתה מגיעה אולי בשעה 17:00. מגיע לתובעת פיצוי בשל התנהגות המאבטחים.

מר אסף מסכם:

אם התובעת הייתה כמעמד הדיון בבית המשפט לענייני משפחה מוכנה להתחייב שהיא לא מקליטה או מצלמת את הדיון לא הייתה ניתנת ההחלטה של השופט שילה לבדיקתה וממילא לא לבדיקת המאבטחים. משהתובעת סירבה להתחייב לא להקליט את הדיון ואף שיקרה וטענה שאין לה טלפון וכאשר אחד המאבטחים שהיה היום בדיון והעיד שראה שיש לה עט שבאמצעותו היא יכולה להקליט את הדיון ברור שהוא חשש להקלטה או צילום של הדיון. רק עקב כך התקבלה החלטתו של כבי השופט שילה המורה לבצע בדיקה של התובעת. לשאלת בית המשפט; אני צריך לבדוק את המצב המשפטי באשר לשאלה, האם יש איסור פלילי על הקלטת דיון בבית משפט לענייני משפחה בדלתיים סגורות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסיפוב ואח'

1 לאחר החלטת כבי' השופט שילה, המאבטחים פעלו כדי לקיים החלטה שיפוטית שניתנה כדין המורה
 2 לבדוק את התובעת.
 3 השאלה, האם המאבטחים ברגע העיכוב אמרו לתובעת שהיא חשודה בצילום או בהקלטה היא
 4 שאלה משנית. המאבטחים מילאו אחר החלטת כבי' השופט שהורה מפורשות לבדוק את התובעת.
 5 הפרשנות שקובעת שהחלטה של השופט שילה הייתה לבדוק את התובעת תוך כדי שלא ניתן, לא
 6 לעכבה, לא לעוצרה ולא לבדוק בכליה מרוקנת מתוכן את ההחלטה. למעלה מכך, המאבטחים
 7 הודיעו לתובעת שהיא חשודה בצילום הדיון. הדבר מצוין בדוח הפעולה שהמאבטחים מילאו בזמן
 8 אמת בצמוד לסיום הדיון.
 9 מתיעוד באתר הפייסבוק של התובעת מאותו יום עולה כי פורסמה תמונה של השופט שילה והסבר
 10 לפיו התובעת לא היא זו שצילמה את התמונה בעוד ביום נשוא הדיון עולה תמונה לאתר תוך כדי
 11 ציון המילים "עכשיו נדע לתייג אותו כמו שצריך", איננה הגיונית.
 12 ראשית, מבקשת התובעת להיבנות על כך שבפרוטוקול הדיון העיד המאבטח דהן חשד שהיא
 13 מחזיקה עט מקליט ולכן הפנה את תשומת לב לבית המשפט שנתן החלטה מתאימה. אלא שלטענת
 14 התובעת הדבר עלה בתחילה הדיון ולא כפי שציין ניר דהן באמצע הדיון. הנתבעת מפנה לעמ' 25
 15 לפרוטוקול.
 16 שנית, לא ניתן ליתן אמון בעדות של התובעת. התובעת מספר פעמים בחקירתה הנגדית ציינה
 17 ששיקרה ולא אמרה אמת. הדברים שטענתה בכתבייתה לא עולים בקנה אחד בהקלטה שהוצגה בפני
 18 בית המשפט. בעניין זה נזכיר שהתובעת טוענת שאם צאתה מבית המשפט תקפה אותה ואזקה
 19 אותה מרינה אוסיפוב. מההקלטות שהוצגו בפני בית המשפט עולה כי כאשר התובעת יצאה מאולם
 20 הדיונים פנו אליה שני מאבטחים, שוחחו איתה, היא גם הספיקה לשוחח בטלפון ורק לאחר כחצי
 21 דקה הגיעה מרינה לתובעת, שוחחה איתה כאשר התובעת הלכה עם מרינה בהסכמה וללא התנגדות
 22 עד שהחליטה היא לסרב לעיכוב.
 23 המדינה טען כי על פי סעיף 3 לפקודת הנויקים האזרחיים אין המדינה אחראית בנויקין על מעשה
 24 שנעשה בתחום הרשאה חוקית מתוך אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית אולם
 25 אחראית היא על רשלנות שבמעשה. במקרה דנן, לאור העדויות שנשמעו כאן ולאור הסתירות בגרסת
 26 התובעת ודאי כי אין מדובר ברשלנות שבמעשה.
 27 כמו כן תציין המדינה את סעיף 8 לפקודת הנויקין לפיה אדם שהוא גופו בית משפט... וכל אדם אחר
 28 המבצע פעולות שיפוט לרבות בורר, לא תוגש נגדו תובענה על עוולה שעשה במילוי תפקידו השיפוטי.
 29 כפי שציינה המדינה מדובר בהחלטתו של כבי' השופט שילה.
 30 לכן אבקש לדחות את התביעה ונבקש להטיל על התובעת הוצאות. נציין את החלטתו של השופט כי
 31 בפסק הדין תידון גם שאלת ההוצאות.
 32
 33

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

17 אוגוסט 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' אוסימוב ואח'

החלטה

1 עד ליום 21.8.14 יעבירו הצדדים לבית המשפט השלמת סיכומים בשתי נקודות :
 2 האחת, האם יש איסור פלילי על הקלטת דיונים בבית המשפט?
 3 השנייה, האם כאשר מתקיים חשד סביר המצדיק עיכוב אך בהודעה על העיכוב מוזכר חשד לעשיית
 4 מעשה שאינו בגדר עבירה, העיכוב חוקי?
 5 אורך הסיכומים המשלימים לא יעלה על 5 עמודים בפונט דיוויד גודל 12, ריווח 1.5 ושוליים של 2.5
 6 ס"מ מכל צד.
 7

תז"פ ליום 24.8.14.

ניתנה והודעה היום כ"א אב תשע"ד, 17/08/2014 במעמד הנוכחים.

איתן הרמלין

איתן הרמלין, שופט

14

מוצג 17

17

ת.ק 14-06-3758
 לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בבית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב

לורי שם טוב ת.ז. 024506230
 מרח' כצלסון 126 ב' ת.ד 1305 גבעתיים 57525
 טל: 050-8846712; פקס: 037327557

התובעת:

- נ ג ד -

מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט
 ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א, אזרחי,
 רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
 טל' 03-6970222, פקס 03-6918541

הנתבעת:

השלמת סיכומים מטעם הנתבעת

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 17.08.14 מתכבדת הנתבעת להגיש השלמת
 סיכומים מטעמה.

א. אקדמת מילון.

1. בפנינו תביעה שיסודותיה העובדתיים נטועים באי אמירת האמת כפי שניזכר, הוכח כדבעי, אף בהתאם לעדות התובעת, כי התובעת ביכרה להציג בפני בית המשפט הנכבד, מצג שווא על שהתחולל במועד הרלוונטי לתביעה.
2. כבר בשלב זה ובטרם נידרש להפניות בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 17.08.14 נזכיר כפי שאף הוכח בפני בית המשפט הנכבד כי במקרה שבפנינו עסקינן במקרה שבו לאחר שהתקיים דיון בעניינה של התובעת בבית המשפט לענייני משפחה ועם צאתה מהאולם עוככה היא על ידי מאבטחי בית המשפט עקב חשד להקלטה ואו צילום של הדיון וזאת לאחר שסירבה להתחייב בפני כבוד השופט נפתלי שילה כי תימנע מלעשות כן.
3. כך, בפרוטוקול הדיון בבית המשפט לענייני משפחה קבע כבוד השופט שילה כי בתום הדיון תבדוק קצינת הביטחון האם הדיון הוקלט או לאו (עמ' 18 שוי' 2 לפרו'), נוסף על כך, עקב חשש לצילום הדיון (שהתעורר לאחר פנייתו של המאבטח ניר דהן כפי שעולה מעדותו בדיון דנן עמ' 8 לפרו' שוי' 27-28) ובהתאם לשאלתו של כב' השופט שילה הצהירה התובעת כי "בסוף הכול ייבדק כמו שצריך" (עמ' 21 שוי' 27 לפרו' בבית המשפט לענייני משפחה).
4. נוסף על כך, כפי שהעידה מאבטחת בית המשפט ברמת גן גב' מרינה אוסיפוב וכפי שמשתקף מדו"ח הפעולה שכתבה מיד לאחר האירוע עולה כי בעת הדיון התעורר החשש לצילום ואו הקלטת הדיון על ידי התובעת ומטעם כך נדרש עיכובה כאמור (עמ' 6 לפרו' שוי' 13-32).
5. לא זו אף זו, מעיון בכתב התביעה עולה כי התובעת עצמה מודה בהודאת בעל דין כי החשש שהתעורר נגדה היה לצילום ואו הקלטה של הדיון, וכך, בס' 10 לכתב תביעתה מצהירה הנתבעת כי בוצע בכליה חיפוש מחשש להחזקת מכשיר הקלטה ואו מכשיר צילום, כך גם בס' 16 לכתב התביעה מצהירה התובעת כי בוצע חיפוש בכליה מחשש לנשיאת כלי הקלטה או צילום.
6. לאור האמור עולה כי אין מנוס מן המסקנה לפיה התובעת ידעה על הסיבה לעיכובה שהיא צילום ואו הקלטה של הדיון, ובהתאם על החלטתו של כב' השופט נפתלי שילה שהורה על בדיקתה של התובעת בסיום הדיון, בכך וממילא נשמטת הקרקע סביב טענתה לעיכובה שלא כדין על ידי המאבטחת מרינה אוסיפוב, זאת בהתאם לאמור לעיל ועקב כך שפעולת המאבטחת בוצעה בהתאם להחלטה שיפוטית כאמור.

ב. המסגרת הנורמטיבית – איסור על צילום ואו הקלטת דיון.

7. על אף שלשיטת הנתבעת דין התביעה דנן להידחות ולו רק מחמת העובדה כי לא ניתן ליתן אמון בגרסת התובעת גרסה שנסתרה פעם אחר פעם בניגוד לגרסת עדי הנתבעת שנמצאה אמינה עקבית וסדורה, תפרט הנתבעת את המסגרת הנורמטיבית באשר לאיסור צילום ואו הקלטת דיון.
8. כאן המקום לשוב ולציין כי כאמור בהרחבה לעיל הוכח כי החשד שהתעורר כלפי הנתבעת הוא לצילום ואו הקלטת הדיון בבית המשפט לענייני משפחה, ועל כן, לשיטת הנתבעת מתייחר הדיון בשאלה נורמטיבית של הקלטת הדיון, וכך קובע ס' 70 לחוק בתי המשפט:

"(א) לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט.

(ב) לא יצלם אדם באולם בית משפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית המשפט."

9. מלשון החוק, לכאורה נמצאנו למדים כי בהיעדר רכיב הפרסום חל איסור על תיעוד דיון בדלתיים סגורות הק ביחס לצילום ולמעט הקלטה ולא כך היא, לצורך בהירות הדברים ומפאת חשיבותם נביא את הדברים במלואם.

10. בבג"ץ 305/89 שמחה ניר נ' בית משפט השלום לעבודה (מחוז חיפה) ואח' (פורסם נבו) קובע כבי השופט אלוני כך:

"עד ראוי לציין את ההוראה שבסעיף 70(ב), לפיה "לא יצלם אדם באולם בית משפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית המשפט. מקיומה של סמכות אחרונה זו מבקש העותר ללמוד על היעדר סמכותו של בית המשפט לאסור הקלטות הדיון, שכן, לטענתו, אילו חפץ היה המחוקק להקנות סמכות כזו לשופט, היה, מן הסתם, עושה זאת ממורשות. בכל הכבוד, סבור אני כי טענה זו שגויה.

כפי שכבר נאמר לעיל, אין לראות בסמכויות הסטטוטוריות המוקנות לשופט משום מיצוי הכוחות הניתנים לו לשם מילוי תפקידו השיפוטי. כוחות אלה ניתן להסיקם מעצם התפקיד שהוטל על השופט ואף מהוראות חוק נוספות שיידונו להלן. יחד עם זאת, אינו רואה עצמי פטור מלנסות ולהסביר את גישתו של המחוקק, שעה שפירט סמכויות מסוימות ונמנע מלפרט אחרות. האיסור לצלם באולם, ללא רשותו של השופט, הוא עונשי, והעובר עליו "דינו - מאסר ששה חדשים" (70(ו)). מטבעו, צילום באולם היא פעולה לבר-דיונית, המתבצעת, בדרך כלל, על-ידי מי שאינו נוטל חלק פעיל בדיון. כדי למנוע זאת מצא המחוקק לנכון לקבוע הוראה מפורשת, כאמור, שאף עונש בצדה. בדומה לכך, גם ההוראה הכלולה בסעיף 69(ב) עוסקת במי שאינו צד לדיון, וממילא אין חלות עליו כל ההוראות המנחות את הדיון והכרוך בו. שונים הם פני הדברים לגבי עניינים הכרוכים בדיון, בעלי הדיון ובעורכי הדיון המייצגים אותם. לגבי אלה יוצא המחוקק מן ההנחה, המתבקשת מאליה, כי ניהולו של הדיון מצוי בידי השופט הרשאי לנקוט כל אמצעי סביר על-מנת שיוכל למלא תפקידו זה כדבעי. אמצעים אלה הם אותן סמכויות טבועות, שאין אפשרות לפרטן ובוודאי לא למצותן, אך חיוניותן וחשיבותן ככלי עזר בידי השופט לא יכולות להיות שנויות במחלוקת. ועל-כן ממילא אין צורך לפרט סמכויות אלה או אחרות, שבלאו הכי לא יוכלו למצות את מלוא סמכותן..."

.....אכן, לא מצינו הוראה מפורשת, האוסרת הקלטת הדיון שלא על-פי הוראת השופט ואף שלא על-פי רשותו, אך דומה שהוראות החוק האמורות, לפחות עד כמה שמדובר ברזון אם לא בכתב, אינן מותירות בספק את המסקנה, כי בכל הקשור לפרוטוקול הדיון - הדבר על-פי השופט.

גישה זו נובעת מן ההכרה, שהדיון וכל המתרחש במהלכו באולם המשפטים נתונים למרותו של השופט, ואין להתיר פרצות העלולות לקעקע מרות זו. סבור אני, כי כוחו של השופט שלא להתיר הקלטת הדיון נובע הן מהוראות החוק האמורות והן מסמכותו הטבועה, השואבת את כוחה, בין השאר, מאותן הוראות חוק.

מרותו של השופט פרושה על כל הנעשה באולם המשפטים במהלך הדיון, לרבות על התנהגותם ועל מעשיהם של מי שאינם קשורים ישירות לדיון. ממילא גם אלה אינם פטורים מקבלת רשותו של השופט, אם יש ברצונם להקליט את הדיון או חלקים הימנו.

ועל כך מוסיף כבי השופט בן: "כי הפעלת מכשיר הקלטה שייכת לקטיגוריה מיוחדת ושונה היא מהותית מרישום ידני רגיל. יכול השופט להתרשם, למשל, כי יש בהקלטת הדברים כדי להביך את העדים, ויכול הוא לחשוש, כי כוונת המקליט היא להביא להשמעת הדברים מחוץ לכותלי בית המשפט, באמצעות הרדיו או הטלוויזיה, או בפני פורום אחר. מסכים אני לדעת חברי הנכבד, השופט אלוני, כי מסמכותו הטבועה של השופט היא למנוע תוצאות כאלה, בהיותו החולש על ניהול הדיון בבית המשפט."

על כך הוסיף אף השופט ברק בפסה"ד כי: "המבקש להקליט באולם בית המשפט חייב לקבל היתר מראש לכך מבית המשפט לא הרי רישום (שאינו מחייב היתר מראש) כהרי הקלטה (המחייבת היתר מראש), שכן פעולת ההקלטה, מעצם טבעה, כרוכה בהפרעה מסוימת בניהול המשפט. על-כן מן הראוי

הוא שלא להחל בהקלטה בטרם הופנתה תשומת-לב בית המשפט לכך ובטרם נדרשה הסכמתו". הדברים אף קיבלו משנה תוקף אך לאחרונה בבג"ץ 6371/94 אריה דרעי ואח' נ' בית המשפט המחוזי בירושלים ואח' (פורסם בנוב, 24.01.95) שם קבע בית המשפט כי: "בנושא מתן הרשות להקלטה פרטית יש לטפל תוך נתינת הדעת לכללים המתייחסים לסמכותו הטבועה של בית המשפט בכל הנוגע לניהול משפט. תפקידו של השופט הוא לדאוג לניהול תקין ומסודר של הדיון המתנהל באולם הדיונים. הוא מופקד על הנעשה באולם המשפטים, ושומה עליו להסיר כל מכשול העלול לפגוע בדיון או בתקינותו."

11. הנה כי כן, וכפי שעולה בבירור מפסה"ד המובאים לעיל דינה של הקלטת הדיון כדינו של צילום בבית המשפט וממילא עיכובה של התובעת בוצע כדין.

12. בהקשר זה ראוי לציין את הוראות נוהל צילום והקלטה בבתי משפט המפורסם באתר הרשות השופטת במסגרת הנחיות מנהל בתי המשפט המחיל את ההוראות הנוגעות לצילום שבסעיף 70 הני"ל לחוק בתי המשפט גם על הקלטה באולמות בית המשפט, וזאת על יסוד האמור בבג"ץ 305/89 שמחה ניר נ' בית משפט השלום לעבודה (מחוז חיפה) ואח' (פורסם בנוב).

13. בשולי הדברים יצוין כי אין לגזור גזירה שווה לעניינינו מפסה"ד בעניין ת.א 2196/08 יואב גליצנשטיין נ' מדינת ישראל וכפי שמבקשת התובעת ללמד בסיכומיה שהרי בנידון שם עסקינן בהקלטת בדיקה רפואית של מומחה שמונה מטעם בית המשפט ולא בהקלטת פרוטוקול הדיון ומכול שכן שאין המדובר בהקלטת דיון על אף איסורו המפורש של בית המשפט.

ג. עיכוב בחשד למעשה שאינו בגדר עבירה.

14. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 17.08.14 הורה בית המשפט על השלמת סיכומים אף בשאלת דינו של עיכוב בחשד למעשה שאינו בגדר עבירה.

15. כאמור בהרחבה מעלה נדרש עיכובה של התובעת בהתאם להחלטתו השיפוטית של כבוד השופט שילה תקב חשש להקלטה ו/או צילום של הדיון ועל כן, המדובר בעיכוב כדין ובהתאם לדברי בית המשפט הנכבד בדיון מיום 17.08.14 מתייטר הצורך בדיון בשאלה זו, מכל מקום להלן תשלים הנתבעת סיכומיה לעניין זה.

16. ייאמר מיד, כדי לבצע את הבדיקה בהתאם להחלטת השיפוטית, היה צורך בעיכוב התובעת, שהרי במצב בו הלכה לדרכה לא ניתן היה לכצע את הבדיקה. עיכובה של התובעת לא נעשה אך ורק מחמת החשש להקלטה ו/או צילום של הדיון אלא מחשש לפרסום הדברים שהוקלטו ו/או צולמו, משכך אף אילו נבקש להניח (הנחה שגויה כאמור בהרחבה לעיל) כי לא עמדה לנתבעת עילת עיכוב בגין הקלטת הדיון גופו,

עצם החשש לפרסום ההקלטה מהווה עילת מעכב נפרדת שהרי הסמכות לעיכוב קיימת אף מחשש לביצוע עבירה בעתיד.

17. כך, בפרוטוקול הדיון בבית המשפט לענייני משפחה (עמ' 18 שו' 29-32) קובע כב' השופט שילה כי "ככל שהדיון הוקלט, תפעל קצינת הביטחון על פי הנהלים על מנת לוודא כי איסור הפרסום אודות דיון זה המתנהל בדלתיים סגורות יבוצע", עניינו הרואות כי חששו של בית המשפט הנכבד היה לפרסום הדיון על ידי התובעת וממילא המדובר בחשד העולה כדי חשד סביר לביצוע עבירה בעתיד וזאת לאור פרסומי התובעת בעבר כאמור בהרחבה בפרוטוקול הדיון מיום 17.08.14.

18. אף בעדותה של המאבטחת מרינה אוסיפוב עולה כי בעת עיכובה של התובעת עלה החשש לפרסום הקלטה או צילום של הדיון (עמ' 3 לפרו' שו' 24) עקב פרסומים קודמים מצד התובעת וממילא המדובר בעיכוב מחמת חשד לביצוע עבירה בעתיד.

19. נוסף על כך, אף בעדותו של המאבטח ניר דהן ציין זה האחרון כי עיכובה של התובעת נדרש מחשש להקלטה ופרסום הדיון כפי שעשתה התובעת בפעמים קודמות (עמ' 8 לפרו' שו' 19-22).

20. לצורך שלמות התמונה יצוין כי ס' 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי "היה לשוטרי יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו".

21. הנה כי כן אף אם נבקש להניח כי החשד כלפי התובעת היה להקלטה הדיון בלבד ולא לצילום, ואף אם נבקש להניח כי אין כל איסור בהקלטת דיון המתנהל בדלתיים סגורות ללא אישורו של השופט היושב לדין (הנחות שכאמור בהרחבה לעיל הינן הנחות שגויות) אין מנוס מן המסקנה כי המדובר בעיכוב שבוצע כדין וזאת מחשש כי התובעת אף עומדת לבצע עבירה כאמור לעיל.

22. די באמור לעיל בכדי להביא לדחיית התובענה דנן, שהרי כפי שהוברר עיכובה של התובעת נעשה כדין ובהתאם להחלטה שיפוטית, ואולם אף אם נרצה לומר כי עסקינן בעיכוב שלא כדין אף אז אין להטיל אחריות בנוזקין על הנתבעת.

23. נפנה למושכלות ראשונים, ס' 44 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), קובע כי: "שוטר לא יישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצר או עיכוב שלרעת בית המשפט ביצע אותו בתום-לב ולמען שלום הציבור".

24. על השוואת סמכויותיהם של מאבטחי בית המשפט לסמכויותיהם של השוטרים כבר עמדנו בהרחבה בכתב ההגנה ואין זה המקום לשוב ולפרטן בשנית, יוצא אפוא כי החגנה הקבועה בס' 44 לפקודה חלה אף כענייננו, לעניין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט בע"א (י-ם) 5001/10 איתמר בן גביר נ' שלמה אפרתי (25.10.2012, פורסם כנבו):

גם בעניין העיכוב, כמו בעניין המעצר, כפי שבואר לעיל, עצם העובדה שהעיכוב נעשה שלא כדין, אינה משכללת מניה וביה עוולה נזיקית, שכן גם הוכח שאותה פעולה נעשתה שלא כחוק, עדיין יש לבדוק אם בנסיבות העניין היתה זו גם פעולה רשלנית ובלתי סבירה (ראו פסקאות 28-32 לעיל והניתוח המשפטי שם).

... וכן ע"א 1617/04 כים ניר שירותי תעופה נ' הבורסה לניירות ערך בת"א, אכן, גם בשל חשש זה, מתחייב איזון אינטרסים אחראי, זהיר, שקול ומדוד בהטלתה של אחריות נזיקית על שוטרים כפרטים

ועל המשטרה כגוף, בענייני מעצר ועיכוב, תוך היתרת שולי טעות מותרים במקרים מתאימים, גם לגבי פעולות שחרגו לכאורה מן הדין." עוד לעניין זה יפים הדברים שטאמרו ת.א. (שלום י-ם) 11573/04 ליבוביץ' נ' מדינת ישראל (22.09.2011), בורסם בנבו):

"כדי להכריע האם טיפולה של המשטרה בעניינו של התובע עלתה כדי ושלנות לא ניתן אפוא להסתמך על צד חוסר החוקיות של שעות המעצר שמאז הגעת התובע אל תחנת המשטרה ועד לשחרורו בבית המשפט. יש להוסיף ולבחון את הרקע שהוביל את מי שהחליט על המעצר לקבל את אותה החלטה; את הצורך בהטלת אחריות בנזיקין בנסיבות הספציפיות לשם הכוונת התנהגותה של המשטרה בעתיד ולשם הבטחת זכויות היסוד של הנחקרים לחירות אישית ולשמירה על הכבוד; ואת הקלקולים העשויים לצמוח כתוצאה מהטלת האחריות הן לעבודת המשטרה והן לאופן התייחסותם של חשודים אל מערכת האכיפה המשפטית"

...שוטר לא יישא באחריות אזרחית או פלילית בשל מעצר או עיכוב שלדעת בית המשפט ביצע אותו בתום-לב ולמען שלום הציבור. תום הלב – או ליתר דיוק: חסרונו של תום לב מצד השוטר – שימש גורם מרכזי בתקדימים בהם המדינה חויבה ברשלנות בשל מעצר או עיכוב בלתי-חוקיים"

25. הדברים ברורים ויפים לעניינו, ויודגש, פעולת המאבטחת בוצעה כדין ובהתאם להחלטה שיפוטית ורק עקב פעולותיה והתנהגותה של התובעת וברי כי מכול מקום אין לייחס לנתבעת כוונת זדון או חוסר תום לב ממילא אין לחייבה בנזיקין.

26. כן תוסיף המדינה כפי שאף ציינה בסיכומיה בפרוטוקול הדיון מיום 17.08.2014 כי בהתאם לס' 3 לחוק הניזקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952 - מאגר נבו) הקובע כי: "אין המדינה אחראית בנזיקים על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, מתוך אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית; אולם אחראית היא על רשלנות שבמעשה." אין להטיל עליה אחריות במקרה דנן.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה דנן תוך חיוב התובעת בהוצאות הנתבעת וכאמור בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 10.08.2014.

אמיר אסף,
נציג היועץ המשפטי לממשלה
פרקליטות מחוז ת"א - אזרחי

מוצג 18

18

1

תק 14 - 06 - 3758

בית המשפט השלום בתל אביב

בפני כב' השופט איתי הרמלין

התובעת

בעניין: לורי שם טוב ת"ז 024506230
 מרח' כנולטון 126, ת"ד 1305, גבעתיים 57525
 טל: 03-8846712-050 פקס: 03-7327557

- ד ג -

הנתבעת 1

1. מרינה אוסיפוב ת"ז 311800981
 (התביעה נגדה נדחתה)

הנתבעת 2

2. מדינת ישראל - הנהלת בתי המשפט
 ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א, אורחי,
 רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
 טל: 03-6970222 פקס: 03-6918541

סיכומים מטעם התובעת

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 17/08/2014, מתכבדת התובעת להגיש את השלמת הסיכומים מטעמה, כשתי הנקודות עליהן הורה בית המשפט הנכבד. התובעת תמקד להלן בהארת המצב החוקי-המשפטי, ולפיו: מלכתחילה לא הייתה עילת עיכוב/מעצר נגד התובעת, גם אם עלה חשד שהקליטה את הדיון בבית המשפט - דבר שלא נעשה; ומשכך: קמה לתובעת עילת תביעה.

א. לא קיים איסור פלילי על הקלטת דיונים בבית המשפט

1. האם יש איסור פלילי על הקלטת דיונים בבית המשפט? התשובה לכך שלילית.

החוק

2. סעיף 268 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984, אשר נוסף בשנת 2008 לחוק (תיקון מס' 51), קובע:

268. הקלטת דיון

- (א) ביקש בעל דין שדיון יוקלט על חשבונו, יאפשר זאת בית המשפט, אלא אם כן מצא שאין לעשות כן מטעמים מיוחדים, ובלבד שהדיון מתועד בדרך אמינה ומדויקת אחרת; החלטה שלא להיענות לבקשת בעל דין כאמור תהיה מנומקת בכתב.
- (ב) הורה בית המשפט על הקלטת הדיון לבקשת בעל דין, תישמר ההקלטה בידי בית המשפט, וכל בעל דין יהיה רשאי להאזין לה.
- (ג) הקלטה של הדיון לפי סעיף זה לא תיחשב פרוטוקול הדיון.

3. החוק אינו קובע כי הקלטה היא אסורה בבית המשפט ואינו קובע כלל כי מדובר בעבירה פלילית, גם אם המקליט לא ביקש את רשותו של בית המשפט להקליט. יותר מכך: על השופט המקבל בקשה מבעל דין להקליט את הדיון לנמק בכתב כל ההלטה שלא להחיר את הקלטת הדיון. המחוקק קבע מגבלות לביצוע הקלטה שתהא מקובלת כפרוטוקול-מתועד, אך לא שלל הקלטה עצמאית על-ידי בעל דין, לצרכיו הוא.
4. מאחר והקלטת דיון בבית המשפט אינה עבירה פלילית, ומחמת זאת שהנושא לא היח מוסדר, הסדירה לשכת עורכי הדין את הנושא מול עורכי דין החברים בלשכה ומבקשים להקליט את הדיון או את הזולת, וקבעה בכלל 22 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986 את הכללים בנושא. כלל אתיקה זה אינו חל על אזרחים שאינם עורכי דין, כדוגמת: התובעת.

הפסיקה

5. בפרשת שמחה ניר, בג"ץ 305/89, ער"ד שמחה ניר נ' בית משפט השלום (תעבורה) למחח חיפה, פ"ד מח(3) 203 (מרסס באתר המשפטי נבו), קבעו שופטי בית המשפט העליון שדנו בפרשה, בסעיף 5 לפסק הדין, כי לא קיימת הוראה מפורשת הקובעת כי הקלטת דיון היא עבירה פלילית:

"אכן, לא מצינו הוראה מפורשת, האוסרת הקלטת הדיון שלא על-כי הודאת השופט ואף שלא על-פי רשותו, אך דומה שהוראת החוק האמורה, לפחות עד כמה שמדובר ברוחן אם לא בכתבו, אינו מהירות בספק את המסקנה, כי בכל הקשור לפרוטוקול הדיון - הדבר על-פי השופט."

6. גם לאחר תיקון חוק נתי המשפט והוספת סעיף 268 משנת 2008, המסדיר את נושא הקלטות הדיונים, לאחר פרשת שמחה ניר, קבעו ערכאות שונות כי הקלטת הדיון אינה מהווה עבירה פלילית כלשהו.
7. כך למשל נקבע ב תא 2196/08, מחוזי ירושלים, יואב גליצנשטיין נ' מדינת ישראל, ההלטה מיום 21/03/2010, בסעיף 9 להחלטה של כבי השופט יצחק ענבר, כי הקלטה אינה מהווה עבירה פלילית לפי חוק האונת סתר.

עיקרון החוקיות

8. עקרון החוקיות אינו מאפשר למדינה לעצור ואו לעכב אדם בחשד לביצוע מעשה שאינו בגדר עבירה שנקבעה בחוק. סעיף 1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מסביר עיקרון חשוב זה:

1. אין ענישה אלא לפי
אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בחוק או על-פיו.

ב. העיכוב אינו חוקי אם לא נמסרת למעוכבת מידע על חשד לביצוע עבירה

9. שאלה אחרת היא: האם ניתן להורות ואו לעכב "חשוד" במעשה שאינו בגדר עבירה, כפי שנעשה כנגד התובעת! התשובה לכך שלילית.

10. סעיפים 24 ו-72 (בשינוי המילה "מעצר" למילה "עיכוב") לחוק סדר הדין הפלילי (סמכרות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (ההדגשות בקו שלי, ל.ש.ט) קבעו את מערכת היחסים שבין מעכב למעוכב:

72. הנהל בעיכוב (תיקון מס' 1) תשנ"ו-1997

- (א) על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המחוייבים.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), שוסר המעכב לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה.

24. ביצוע המעצר (תיקון מס' 1) תשנ"ו-1997

- (א) העוצר (המעכב) אדם יזהה את עצמו תחילה במני החשוד, בניין שמו או כינויו הרשמי והיחיד שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור (מעוכב) הבהיר לו את סיבת המעצר (העיכוב) בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר (העיכוב); שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5 לפקודת המשטרה (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן - פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכותו. היה המעצר (העיכוב) על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו -
  - (1) אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;
  - (2) אם מיליון עלול לסכל את ביצוע המעצר;
  - (3) אם מיליון עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;
- חלפו הנסיבות שמונו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם ככל האפשר.
- (ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקית המעצר (העיכוב).

11. סעיפי החוק דלעיל מחייבים עובד ציבור המעכב אדם לעמוד בשני תנאים מהותיים, וזאת על-מנת שהמעצר ואו העיכוב יהיו חוקיים:

- א. להודיע למעוכב בו-במקום את סיבת העיכוב המדויקת. כלומר: למסור למעוכב מהות העבידה המדויקת המיוחסת לו ואו את המעשה המהווה עבירה.
- ב. להודיע למעוכב את סיבת העיכוב המדויקת בהקדם האפשרי (ולא כמזכר מאוחר יותר שייכתב בנחת במשרד ואו ייחשף רק בעת המשפט).
- 12. כאשר העיכוב אינו חוקי, קמה לאדם הזכות להתנגד לעיכוב. יחסי מעכב-מעוכב נקבעים בדקות הראשונות של משה העיכוב, ולא בזמנים מאוחרים יותר וממלפלים המאפשרים להעלות דברים על הכתב שלא נודעו ולא נזכרו במתד העיכוב.
- 13. החוק הקיים מייחס חשיבות רבה ומשמעות רבה למונן הסבר לצור ואו למעוכב על-ידי בעל הסמכות.

14. כך למשל, קובע סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996 את חובתו של הקצין הממונה להסביר לעצור את זכויותיו, באופן מידי ובלשון מובנת.
15. גם סעיף 14, סעיף קטן ו(ב), לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996, מחייב את בעל הסמכות העורך את החיפוש, להסביר לחשוד את זכותו שלא להסכים לחיפוש וליתן הסבר בלשון המובנת לחשוד, ולהסביר לו את זכותו שלא להסכים לחיפוש.
16. כאשר חסמכות לעכב ולעצור מופקדת בידי עובד ציבור, חלה חובה על עובד הציבור לעבור הכשרה מתאימה, וזאת לפי סעיף 39 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996.

39. הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור

(א) השר לבטחון מים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקדו.

(ב) לא תונק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה תפשרת ישראל הדיעה שאינו מניעה להסמיכו משעמים של בטחון הציבור.

(ג) בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מניינים), תשי"ס-1959, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משפטי, על פי דין.

17. בענייננו: הנתבעת לא הוכיחו כי לנתבעת 1 ניתנה סמכות עיכוב

18. על עובדי ציבור להס ניתנה סמכות לעכב ולעצור – כאמור, לנתבעת 1 לא ניתנה סמכות שכזו - חלה החובה לקבל הכשרה מתאימה. מאבטח משמר בתי המשפט הסעכב אדם **ביציאת מכות המשפט בשל מעשה שאינו בגדר עבירה, מבצע מעצר-עיכוב בלתי חוקי. למעכב קמה הזכות להתנגד.**

הפסיקה

19. בהלכת בן חיים, רע"מ 10141/09, עליון, אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 06/03/2012 (פורסם באתר נבו), נקבע כי אדם רשאי להתנגד לחיפוש לא חוקי בכליו, ושוטר המבצע חיפוש בלא ליידע את האדם על זכותו לסרב לחיפוש, מפר את זכויותיו של החשוד באופן שתראיות שנתפסו על גופו (למשל סכין), עלולות להימסל בהליך משפטי, בשל היותן ראיות בלתי קבילות.
20. עיכוב לצורך חיפוש בכליו של אדם הופך לעיכוב בלתי חוקי כאשר המעכב אינו מידע את זכותו של אדם להתנגד לחיפוש, והאדם מתנגד לעיכובו לצורך חיפוש בכליו.
21. בפרשת שמשי (תמ 44/72 ציון שמשי נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(1) 654, פורסם באתר נבו) קבע בית המשפט העליון בסיפא, את החובה על אנשי משטרה למסור מידע מדויק לעצור ואו למעוכב, אחרת ייחשב השוטר ככזה שאינו פועל במסגרת תפקדו החוקי:

"עניינו הרוואת: עם כל ההכנה שיש לבתי-המשפט לקשיים בהם נתקלים אנשי המשטרה במילוי תפקידם הקשה, הרי כשמדובר בזכות יסוד זו של שמירת חופש הפרט, אין מנוס מן הדרישה כי יקפידו על כל תג חג מדרישת החוק, גם בנסיבות הקשות בהן הם נתקלים."

22. חשד סביר שהתגבש לאחר ובעקבות עיכוב בלתי חוקי, אינו יכול לרפא את הפגם שנפל קודם כהלכה העיכוב. לדוגמה, בפרשת נידם, ת"פ 11-09-20039, שלום הל אביב, מדינת ישראל נ' שמעון נידם (פורסם באתר נבו, 03/03/2014), קבע בית המשפט השלום תל אביב, כבי השופט בני שגיא, על-סמך הלטות בית המשפט העליון בעניין יששכרוב מניפ (5121/98) וכן חיים (רמ"פ 10141/09), את הדברים הבאים לעניין עיכוב בלתי חוקי (סעיף 10 לפסק הדין, ההדגשות בקו שלק, ל.ש.ט):

"על רקע קביעת בית המשפט העליון בעניין יששכרוב ובעניין בן חיים, דומני כי התשובה לשאלה האם חשד סביר שהתגבש לאחר ובעקבות עיכוב בלתי חוקי יכול לרפא את הפגם שנפל קודם לכן, בגסיבתניו של המקרה שלמני, צריכה להיות שלילית.

מעבר לעובדה שהסיטואציה העובדתית בעניין בן חיים דומה מבחינת היקף הגבלת החירות (חימוש על הגוף שם, ועיכוב לצורך תישאל בעניינינו), הרי שראייתו של חשד סביר כזו היכול לקום לאחר עיכוב לא חוקי, בעייתית ביותר יש בה כדי לשדר מסר שני למשטרה לפיו ניתן לעכב אדם גם ללא חשד סביר, ולנסות לנטש "תוך כדי תישאל האדם המעוכב.

מכאן, שאף אם תישאלו של הנאשם והבדיקה שערך השופט מול המוקד העירוני הולידו חשד סביר העומד במבחנים הרלוונטיים שנבקעו בפסיקה, הרי העובדה שחשד זה הוא תוצר של עיכוב בלתי חוקי, אינה מאפשרת לראות בו כבסיס ראוי לגיטימי להגשת כתב אישום."

23. כאמור מכל האמור לעיל, העיכוב והמעצר של התובעת בוצעו באופן בלתי חוקי. ההודעה שנמסרה לתובעת מאוחר יותר, כעילת עיכוב-מעצר, והחשד שהועלה נגדה ולפיו היא הקליטה את חידון בבית המשפט, לא יוכלו לרפא את הפגם היסודי. התובעת עוכבה שלא כדין בעילה לעבירה כביכול שאינה קיימת בספר החוקים.

ג. רשלנות המדינה בעיכוב התובעת

24. עיכובה (ומעצרה) של התובעת בבית המשפט על-ידי מאבטחי התובעת ארך יותר משעתיים, כשני שלישי מזמן העיכוב הקבוע בחוק (שלוש שעות), וזאת עד להגעת שוטרים למקום. מדובר בעיכוב מגונה וחסר אחריות, ובמעשה רשלנות.

25. חזקת התקינות המנהלית חלה על משטרת ישראל. סביר להניח כי אם המשטרה הייתה מוזמנת סמוך למועד תחילת העיכוב של התובעת, לא הייתה התובעת מעוכבת וכלואה ומושללת במשך כשעתיים וחצי בבית המשפט. המשטרה הוזמנה למקום רק כאשר חברה של התובעת הגיעו לביהמ"ש ומתו על עיכובה המתמשך.

26. בגין כל זאת יש לקבוע: מאבטחי התובעת ביצעו עיכוב בלתי חוקי, וכן התרשלו בעת ביצוע העיכוב והמעצר של התובעת, כאשר ייחסו לתובעת חשד לעבירה לכאורה, שאינה קיימת בספר החוקים.

27. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התביעה ולפסוק לתובעת את מלוא שכום התביעה, וכן הוצאות משפט.

תאריך: 24/08/2014

לורי שם טוב, התובעת

46

מוצג 19

פמ"ח תק/4598/14
מ.ג. 1126632

19

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב

בפני כב' השופט איתי הרמלין

לורי שם טוב

התובעת

נגד

משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב

הנתבעת

נוכחים:

התובעת: בעצמה ומר משה הלוי

נציג הנתבעת: מר אביתר אסף - מתמחה

פרוטוקול

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30

בית המשפט מסביר לצדדים לאחר שעיין בתיק כי יש מקום שינסו להגיע להסכמה ביניהם, כיוון שאין מחלוקת שהתובעת הושארה עצורה ואזוקה במשך שעתיים עד שעתיים וחצי בבית המשפט והטיפול בעניינה לא התקדם, וזאת אף שהחוק קובע שהשוטר שעצר אדם יעבירו לתחנת המשטרה ללא דיחוי. כלומר, גם אם לא הוכח שהעיכוב או המעצר נעשו בחוסר סמכות, עדיין עומדת שאלת הזמן שבו הושארה התובעת עצורה ואזוקה מעבר לצורך.

מר משה הלוי:

אני חושב שלנתבעת אין בעל סמכות שיכול לדבר על פשרה פה. בעיקרון אנחנו מוכנים לדבר, אנחנו רואים את התיק בצורה מסוימת ועניין הסמכות הוא החשוב לנו.

נציג הנתבעת:

השאלה שבמחלוקת כפי שגם נקבע בכתב התביעה, היא האם העיכוב בוצע כדין אם לאו. לעמדתנו אני אומר שהמדינה לא תתפשר בתיק הזה ולא תשלם שום סכום כסף, כי בעולת התובעת לא מזכירה דבר וחצי דבר לעניין משך העיכוב, מה גם בדיון שהתקיים ציינו שלא ניתן לדעת מה היו הנסיבות יתכן שהיו מאוד ספציפיות, כך או כך יש מרחק בין מה שהובא בפני בית המשפט. אנחנו טוענים שהעיכוב בוצע כדין וגם המעצר, לא ניתן היה לבצע את המעצר בפתות זמן ממה שהיה בפועל כי את החיפוש היה על המשטרה לבצע. עמדה פה עדת המדינה והסבירה שהודיעה למשטרה לאחר מכן עשתה ניסיונות נוספים לתחנת המשטרה בכדי לוודא שקיבלו את התלונה ושאכן מגיעה נייזת משטרה בכדי להמשיך במעצרה של התובעת. ההודעה הייתה ללא דיחוי. איפה עלתה השאלה עצם העברת התובעת מתחנת המשטרה למעצר. אין מחלוקת כי עוכבה בתחנה במשך שעתיים ואזוקה, הוכחנו בדיון מדוע זה היה לעיניי כל, זה היה בגלל התנהגותה של התובעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב 09 ספטמבר 2014

1
 2 משך הזמן לא עלה לראשונה, אך השאלה שבית המשפט מעורר בדבר הזמן, זו טענה שלא בא זכרה
 3 של טענה זו אלא עלתה רק עתה. אני חושב שברגע שנעצרה התובעת התקשרו המאבטחים כמה
 4 פעמים למשטרה על מנת שיבואו וייקחו את התובעת. אם הם לא הגיעו על מנת לקחת את התובעת,
 5 לא נכון לתבוע אותנו. אני חושב שהתביעה לאחר סיכומים בעל פה על דבר שלא עלה קודם, אני
 6 חושב שהוא לא סביר. גם המאבטחות ציינה שהם ראו שזה מתעכב שההליך מסתיים ושהמשטרה
 7 צריכה לבוא ולקחת אותה, האם ניתן לייחס לכך שהנתבעת התנהלה כדיון או לא. המדינה סבורה
 8 אחרת, היא עשתה הכול על מנת שהמשטרה תבוא ותיקח את התובעת, יתכן שהיה אירוע למשטרה
 9 ולכן זה לקח יותר זמן, אנחנו לא יודעים מדוע הם התעכבו בהגעה. לכן אני רוצה לומר שהתובעת
 10 נעצרה שתיים אין על כך מחלוקת, כפי שעולה בדיון התקשרה מספר פעמים למשטרה בכדי שתבוא
 11 לקחת את התובעת.
 12 לשאלת בית המשפט לעניין חיפוש, אני משיב שהתובעת סירבה לכך, אני מזכיר שבתחילת הדיון
 13 נאמר שיתכן והשופט קיבל את ההחלטה בחוסר סמכות וגם לאחר מכן עמד בית המשפט על כך
 14 שהבדיקה לא על עיכוב, אנחנו עכשיו בצד האחר של המתרס למה לא בוצע חיפוש.
 15 אני אומר שוב עמדת בית המשפט פה העמדה הייתה אחרת, כך גם התובעת אמרה נכון בדיקה
 16 לא כתוב עיכוב, זה היה בתחילת הדיון כאשר בית המשפט חקר בחקירה נגדית, מפנה לעמי 3
 17 לפרוטוקול הקודם מסעיף 29 והלאה. התובעת סירבה שיבצעו עליה חיפוש לאו דווקא בטלפון. זה
 18 מופיע גם בתיקונים, מפנה לסעיף 1 בכתב התביעה (מקריא), היא טענה כלפי המאבטחים שאין להם
 19 שום סמכות לעכב אותה.
 20 לשאלת בית המשפט, לעניין סירובה של התובעת לחיפוש, אני מפנה לעמי 4 בפרוטוקול למטה, אין
 21 את המילה חיפוש, אחרי שעצרו אותה התחילה להשתולל ולא נתנה להם שום דבר. כך או כך אני
 22 חושב שהתהפך הסדר, כפי שהתובעת טענה בכתב התביעה, אני שואל למה לא עשו חיפוש באותו
 23 רגע. לא הייתה בעיה אם התובעת לא הייתה מתנגדת. אם היה מדובר באירוע שלא הייתה התנגדות
 24 למעצר או חיפוש. באו עדים ואמרו שהתובעת התנגדה וודאי שממילא התובעת התנגדה לכל דבר
 25 אחר. אם היה מצב בו היה אדם שיצא מבית המשפט והיה עושה מה שהמאבטחים אמרו לו לעשות
 26 ועדיין עוכב, אבל אז יכול להיות והיה מקום לטענה הזאת, אבל התובעת סירבה לכל דבר באירוע.
 27 באותו שלב לא היה נכון לחפש על התובעת. לגבי לקחת אותה למשטרה אני לא יודע מאיפה באה
 28 החובה הפיזית לקחת אותה למשטרה. התובעים בעצמם לא עוררו את הטענה הזו.
 29
 30
 31
 32
 33

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב 09 ספטמבר 2014

1
2 כשבית המשפט מפנה אותי, אני רואה אותה וזה מתקשר לסמכות למעצר. אם בתחנה היתה
3 מתעכבת שעתיים וחצי. כנציג המדינה במקרה הזה, אני אומר שיש תמונות וראיתי גם את כלל
4 העדויות של אנשים שהיו בבית המשפט שלא הייתה להם נגיעה אישית למקרה, ראיתי גם מה
5 התובעת פרסמה ביום הדיון, המתארים את הכניסה שלה בבית המשפט ואת התנהגותה, כיוונתי את
6 בית המשפט לכתב ההגנה בלינקים לאותם דברים, אין מנוס מלהעביר את התיק להליך אחר בכדי
7 שאפשר יהיה להגיש את כל הדיסקים. אני עצמי כאזרח חודש שהתנהלות הייתה נכונה, נכון שאם
8 המשטרה הייתה מגיעה יותר מוקדם הכול היה לטובת כולם. לכן לשאלת בית המשפט אם זה נראה
9 לי תקין, אני אומר שכן. אין לנו הסבר של המשטרה, עם המעצר שלה הודיעו למשטרה, לאחר מכן
10 נעשו מספר ניסיונות למשטרה לאיש קשר מתאם עם משמר בית המשפט, לכן המשטרה ככל שהיה
11 עיכוב אחר כזה או אחר בשאלה אם שעתיים או שעתיים וחצי סביר או לא, אני חושב שכן. אני רק
12 אומר שאני לא בקיא בעניין הזה. ככל שהנהלת בתי המשטרה לעניין סעיף 3 גם אם הוכח החלק
13 הראשון העיכוב והמעצר כדיון, לשאלת הזמן צריך למעשה רשלנות שהתובעת לא מראה. התובעת
14 מניחה שיש אשם כלפי הנתבעת אך ניתן לראות שזה לא כך. ברשלנות נדרש להוכיח אשם של הפרת
15 חובה, הנתבעת עשתה ככל יכולתה כדי שהמשטרה תגיע. על זה אני מוסיף גם את העובדה מחוץ למי
16 שמייצג את המדינה ואומר שזה סביר. בהתחשב במכלול הנסיבות של המקרה הזה אני חושב שכן,
17 התובעת היא שהתנהלה כמו שהתנהגה. אם התובעת הייתה מסכימה ולו מהשפה לחוץ שהיא לא
18 מקליטה את הדיון, התובעת התחייבה בפני בית המשפט לא להקליט את הדיון, אם הייתה עומדת
19 בהסכמה זו לא היינו מגיעים לכאן. התובעת סירבה התפרעה לא הסכימה טענה שאין סמכות עשתה
20 כל שאפשר כדי שלא לשתף פעולה עם אף אחד מהגורמים. היום היא מבקשת פתאום, אלה טענות
21 שלא נטענו ובחלקם עלו לאחר סיכומים.
22 אני לא חושב שזה כתוב כתב התביעה כפי שבית המשפט אומר, לא רשום למה לקח למשטרה
23 שעתיים לקחת אותה. כשאני אומר שלא עלה אני מתכוון, ואומר זאת במלוא הזהירות, מאז הדיון
24 הראשון בית המשפט טען דברים בשם התובעת כנגד זה אמרתי שהמשטרה לא נתבעת כי צפיתי מה
25 שבית המשפט יאמר, לאחר שקראתי את כתב התביעה. השאלה היא האם בנין אותם שעתיים
26 נותנים לתובעת עילה כן או לא. אני מניח שיש סיבות למשטרה, בזה הסתיים העניין, למה התובעת
27 מתעוררת עכשיו.
28 המדינה לא תתפשר בתיק הזה, זה לא סוד לא רק בגלל החלטת ביניים, לגופו של עניין אני באופן
29 אישי לא חושב שיש מקום.
30
31
32
33

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2014

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33

(לאחר הפסקה)

נציג הנתבעת:

התייעצתי ואני אומר שהמדינה לא מוכנה להתפשר בתיק זה.

מר משה הלוי:

המאבטחים אמרו שעשו בפועל חיפוש והבינו שזה לא בסדר והמשפט התנהל כך שהם הכחישו שחיפשו. אם אין סמכות חיפוש תשחררו את התובעת. התזיקו אותה אזוקה במקום ציבורי לפי חוק המעצרים. בחקירה נגדית מפנה לעמ' 6 לפרוטוקול שי' 8-10 (מקריא). השופט שילה לא הורה על בדיקת התובעת אלא לעבוד לפי נהלים שאסור להם לבדוק ביציאה מבית המשפט, זה היה גם עם המאבטח השני ניר דהאן.

התובעת:

אני מבקשת להפנות לעמ' 8 שי' 8-9 בחקירה החוזרת של המאבטחת (מקריאה).

מר משה הלוי:

אני מפנה לעמ' 8 שי' 32-33 (מקריא). בסרטונים שהציגו רואים את הסרטונים שלהם, התובעת יצאה ב- 12:02 והמשטרה הגיעה ב- 14:18. החוק אומר ברגע שהיא מחזיקה טלפון זה נחשב היום מחשב אין סמכות לחזור למחשב גם לשוטרי אין זכות לחפש לפקודת (סדר הדין הפלילי) מעצר וחיפוש סעיף 32 א.
אני מבקש להסביר, טענתי שכן הייתה רשלנות בעיכוב ובסמכות העיכוב, גם אם היו מודים בחיפוש מה שלא הודו בו.

התובעת:

אני לא טענתי זאת, גם לא משה לא טען, הוא ציטט מדבריה של המאבטחת. אני אומרת שהיא מצאה את הטלפון בתיק ועשתה חיפוש. אני לא טוענת שלא הייתה להם סמכות חיפוש.

מר משה הלוי:

הדיון היום היה למטרה מסוימת, אני פשוט אמרתי מה קורה אם היו מודים בחיפוש, הטענה הייתה שאין להם סמכות לחפש. להגיד שאני לא מייצג את האינטרסים זה לא נכון. אני מבין את העניינים בתיק הזה. זה בסדר שבית המשפט מנסה לפשר, אבל לשבת שעה להכחשות של נציג הנתבעת ואנחנו לא יכולים להשיב לזה, זה קשה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 3758-06-14 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב 09 ספטמבר 2014

1
2 אני אומר שאם אין להם סמכות חיפוש והמשטרה לא מגיעה תוך זמן קצר, הרי שהמאבטחים היו
3 צריכים לשחרר את התובעת.
4

5 **נציג הנתבעת:**

6 אמרתי את הדברים לבית המשפט, אני מוותר על כך שייכתבו לפרוטוקול. אין פה עניין של ניצול.
7

8 **התובעת:**

9 שנינו עיתונאים.
10

11 **מר משה הלוי:**

12 המדינה טענה ששלחה את הסרטונים.
13

14 **התובעת:**

15 קיבלתי את זה רק עכשיו.
16

17 **נציג הנתבעת:**

18 לפי מה שראה בית המשפט בדיון, המאבטחים קודם מדברים איתה ורק לאחר מכן מגיעה
19 המאבטחת. במעצר היא עמדה בכניסה לבית המשפט.
20

21 **התובעת:**

22 זה היה כבר בשעה שתיים. הוא מותח את כל הדיון מהתחלה.
23

24 **נציג הנתבעת:**

25 בחלק מההקלטות רואים שהתובעת כשהיא אזוקה עומדת במעבר לכניסה לבית המשפט ומדברת,
26 אז יש את זה שהמאבטחים רואים אותה מדברת, נכון שלא הגשתי את זה, הדבר היחיד הנוסף
27 שרואים שהיא עומדת בכניסה לבית המשפט והתובעת מדברת עם אנשים.
28

29 **התובעת:**

30 אני יושבתי על הספסל במשך שעתיים וזה היה כשכבר לא היו אנשים. מדבר בלי הפסקה.
31
32
33

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-06-3758 שם טוב נ' משרד המשפטים/הנהלת בתי משפט/חשב 09 ספטמבר 2014

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

מר משה הלוי:

הסרטונים הועברו כראיה, המדינה טענה שהתובעת השתוללה לא רואים את זה בסרטון, יש גם טענה שתקפו אותה ולא רואים את זה כי הסרטונים חתוכים.

התובעת:

הם טוענים שהאזור שבו אזקו אותי בהתחלה לא מכוסה על ידי המצלמה.

מר משה הלוי:

אם יש סרטונים שהמדינה לא מגישה זה לרעתה. אתה בא במקום עד שצריך להעיד לגבי הסרטונים, הסכמנו שאין צורך בסרטונים כי אין בהם משהו מיוחד. אין טעם לפרש את הסרטונים. מה שחשוב הוא הזמן, אם אין חולק על הזמן, אז זה בסדר. זה היה דיון לצורכי פשרה או הסכמה.

החלטה

פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ד, 09/09/2014 במעמד הנוכחים.

איתי הרמלין, שופט

קלדנית - סוזן בנימין

23
24